

„Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci cereați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. (1 Ioan. 4/1.)

*

„Și atunci dacă vă va zice cineva: Iată, aci este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți. Se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe cei aleși.” (Marcu. 13/21-22.)

Proorocul mincinos și ecumenismul

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Tată, s-a făcut o fabrică de pâine pentru populație multă, și această fabrică nu mai face pâine numai din grâu curat; face din amestecătură multă. Așa și în credință s-a făcut amestecătură și nu știe lumea ce să mai creadă. Tată, tată, vai de acei prin care vine sminteala!

... La Vladimirești fac îngerii Liturghie și slujbe, și vrea Tatăl să țină așa până când se va deschide iar. O, ca fulgerul se va arăta foc pe pământ și se vor căi cei răi și necredincioși, dar e prea târziu atunci. (Vezi tema: „[Focul apocaliptic](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [06-02-1959](#)

... Florile Mele, vă repet, mulți prooroci mincinoși s-au născut pe pământ. Tată, cunoașteți proorocii, că nu toți sunt de la Mine. **Cel ce-Mi poartă crucea, pe acela să-l credeți.** Mulți s-au pus ciobani la oi, dar când a venit lupul, le-au părăsit. Fiilor, nu toate vânturile care bat sunt de la Mine. **Luăți bine seama, cine poartă crucea Mea mărturisind pe Dumnezeu în trup și în duh, acela este de la Mine, căci crucea este suferințe și fapte.** Cine mărturisește pe Dumnezeu și bea băuturi rele, în afară de vin, nu este de la Mine.

... Copiii Mei, este greu ca în ziua de azi să mărturisească cineva pe Dumnezeu. Este cruce de fier, că este pământul minat. Cât a suferit Domnul pe pământ! Oare, nu ar fi putut Dumnezeu să-L apere pe Fiul Său? Dar L-a dat pildă de suferință, că dacă-L apăra, rămâneau proorocii mincinoși, și Dumnezeu nu minte niciodată.

Pace vouă, copiii Mei! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [01-05-1960](#)

... Daniele, caută în sfânta Scriptură și vezi ce punct avem în față. Punctul acesta este un simbol, punctul care a fost în fața femeii însărcinate, care stătea cu picioarele pe lună și avea să nască, și cineva urmărea ca să știe când va naște, ca să înghită pruncul, ca să nu se mai lucreze ce s-a lucrat prin Domnul Iisus Hristos. Acest punct e pus, și cineva urmărește ca și acum proorocia să fie astupată. După aceasta se vor înmulți proorocii. Vei auzi că acolo lucrează Dumnezeu; să nu

te duci. Dincolo, vei auzi că înviază morții; să nu te duci, că aceștia nu sunt proorocii Mei, și aceia vă amăgesc pe voi. Țineți minte, că nu mai e lucrarea. **A fost la Vladimirești, a fost la Maglavit, a fost și este aici și a mai fost la Arsenie Boca**, dar acolo ce a făcut? Luați bine seama, căci mulți s-au abătut de la proorocia dreaptă și nu mai spun adevărul. **Ca această profeție nu a fost și nici nu va mai fi.** Fiți credincioși și lucrători până la vremea cea mai de pe urmă.

... **Sunt multe lucruri și bune și rele și trebuie să le cunoașteți.** Un creștin a primit în gazdă pe dracul, care s-a prefăcut, și un alt creștin a primit în gazdă pe Dumnezeu și nu L-a cunoscut. **De aceea, cunoașteți bine și pe unul și pe altul, ca să nu vă amăgiți.**

... Fiilor, ca această profeție nu a mai fost și nici nu va mai fi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [10-03-1971](#)

... Copii, am vizitat pământul acesta în lung și în lat și am numărat izvoarele de apă și n-am găsit câte am știut Eu. Multe izvoare, nici urmă nu mai au, și în locul lor era șipotul de țuică. Creștine, bei țuică, vine țuica peste tine. **Vine un prooroc mincinos și îți spune să bei țuică, creștine.** Și vei bea, că e după pofta ta, dar pe Mine nu Mă vei mai vedea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [07-10-1973](#)

... Mai este o vreme și vine a doua vreme, a Domnului Iisus, că vremea Sa se repetă. Mai este o vreme și încă o vreme, și după aceste două vremi vine Domnul Iisus, cu toată suflarea Sa, cu toată slava Sa. Să nu pieriți în aceste două vremi. În aceste două vremi multe lucruri se fac, mulți păcătoși se iartă. Până și copiii avortați se vor scoate din iad. Multe suflete care s-au ucis cu mâna lor, se vor scoate din iad. **În aceste două vremi, mulți dumnezei se vor face printre voi. Se vor face prooroci mincinoși, care vor face semne și minuni și vor învia și morții.** Vor ieși la suprafața pământului spiritele morților, care vor vorbi. Nu vă duceți la ei, că vor veni la feciorii voștri și la voi femei ca să le socotiți pe numele voastre. Să nu lași femeia ta, că o singură femeie este dată după lege ca să țină bărbatul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [07-09-1975](#)

... Copilașii Mei, pentru aceasta trimite Dumnezeu din cerul Său pe Duhul Său într-un lut de pământ; cum ai avea tu un buciom, așa și cu trupul acesta. Cui îi place, bine. Cui nu-i place, fuge departe, că au ieșit mulți prooroci mincinoși. Ascultă, tată, că sunt prooroci care proorocesc prin frunză, cântă prin frunză. Sunt prooroci care proorocesc prin vioară, proorocesc prin chitară. Sunt prooroci care proorocesc prin dans. Sunt prooroci care proorocesc prin sărutare. Mii și milioane. Nu e frunză și iarbă câți prooroci sunt ca să amăgească făptura omenească. Dar Dumnezeu numai o singură coardă și o singură unealtă are. Sunt multe, dar s-au sfârșit; și pentru sfârșit a mai rămas una. **Și în ziua aceea vor veni patru frați din patru părți și vor avea patru instrumente și cu ele vor cânta cântarea lor, nu împotriva voastră, și va cânta fiecare cântarea sa: unul, pentru învierea morților; altul, ca să cheme din toate colțurile pământului la judecată; altul, pentru alta; altul, pentru alta.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [27-03-1977](#)

... **Eu vreau preot, nu vreau popă. Popii sunt ai lui Baal.** Preot a fost patriarhul Justinian, și din treaptă în treaptă a venit la patria cerească. Nu l-au lăsat călăii să spună cu gura sa cine să vină după el. Avea pe cineva căruia îi zicea „Romanul“. Acesta care vrea să vină este Pilat și Caiafa, este cel care-i ia locul.

... Toți preoții care nu sunt după lege, sunt preoții lui Baal. Aceia sunt popi, nu sunt preoți.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [07-06-1977](#)

... Fiule, ai văzut biserică socialistă? Nu a fost de când e veacul. De acum încolo va fi socialistă. Preotul își va schimba poporul din credincios în socialist. Va scoate omul din biserică și îl va duce la muncă. Îl cere socialistul, îl cere republica, și să știi că nu vei putea să duci greutatea aceasta. **Și a fost ca să vină aceasta pentru necredința ortodoxului care se duce în biserică să se întâlnească cu prietenul sau cu prietena, ori să se uite la tine, creștine, să vadă cum te prezinți tu, ca să aibă ce duce aceluia care l-a pus iscoadă pentru viața ta.** De aceea zic: vreme necredincioasă.

... Pe malurile apelor e scris un nume pocit: „litoral“. Și pe acel mal sunt numai despuiați și despuiați. E libertate la aceștia. Numai tu, creștine, n-ai libertate. Cum să mai aibă soarele lumina când îi vede pe aceștia? că **s-a dat libertatea la lucrurile necurate și s-a închis libertatea la lucrurile curate și blestemul dumnezeiesc îi va ajunge pe aceștia care au interzis lucrurile curate.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [23-06-1977](#)

Am trimis odată trâmbița Mea la mănăstirea Viforâta și a fost intrată la stareță, tată, și erau toate maicile acolo, nu când mâncau ele, ci când beau țuică fiartă, după slujba sfântă când ieșeau. Și trâmbița Mea, trimisă de Mine, a spus: „Nu e bine ce faceți. Ați ieșit de la lumină și ați intrat în scorbură“. Aici, stareța a zis: „Cine ești tu, de ne vorbești așa? Eu am douăzeci de ani în mănăstire și n-am grăit ce grăiești tu. Ieși afară, că nu te cunosc cine ești“. Iar persoana care o însoțea a spus: „Această ființă e proorocul lui Dumnezeu!“. Dar stareța a spus: „Dumnezeu nu m-a făcut pe mine prooroc, care stau numai în slujbă, și a făcut pe un infirm și pe un olog?“. Și a plecat trâmbița Mea și le-a lăsat tot așa. Unde e acum mănăstirea Viforâta? că mereu se stinge, până nu va mai fi nici o scânteie de monahii. Te duci la mănăstire și dai pomelnic să se roage pentru tine și are pântecele plin de băutură. Nu judecăm, dar arătăm fapta stricată, căci orb pe orb cade în groapă, nu se pot conduce unul pe altul. (Vezi tema: „[Trâmbițele apocaliptice](#)“, pe [my.edocr](#); [Slideshare](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [09-09-1977](#)

... Preoția nu mai trăiește după profeție, și trăiește după preoție. Și iată că păstorii, în loc să iubească oile bune, le iubesc pe cele bune. Scrie această profeție, să se vadă la judecată: preoția, în loc să iubească oilele bune de lapte, bune de lână, bune de fapte, în loc să le prețuiască, le urăște și le disprețuiește și le scoate din cele sfînțite. **Păstorii vor face dosare** (la securitate, n.r.) **și vor duce în judecată oilele cele bune**, zicându-le „sectă rea“, precum s-a zis. Dacă cineva din păstorii aceștia îți vor zice „sectă“, să zici: „Înapoia mea, satano! că nu-ți cunoști munca“. Nu te rușina, tată, și vorbește-i păstorului în față lucru adevărat.

... După prăbușirea și lovitura acestor împărați, vor fi stoluri, stoluri de păsărele în mănăstiri.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [07-01-1978](#)

... Să știți că vor fi morții pe pământ să nu aibă cine-i îngropa, că nu-i iau cimitirele. **Lucrează preotul slujba, dar o lucrează ca cizmarul. Ultimul preot care L-a iubit pe Dumnezeu, a murit anul trecut. Patriarhul Justinian.** După el nu mai e nimeni pentru cer. Cel de azi a intrat în turma caprelor. Hei, tată, ce lucrează! Dar să știți că Dumnezeu nu-l lasă, și îl nimicește prin această lucrare diavolească pe care o face, pentru că s-au adunat în fața lui Dumnezeu toți zidarii care au lucrat bisericile pe pământ și cer nimicirea celor ce au stricat sau strică bisericile, cer nimicirea celor ce le-au spurcat.

... Mănâncă preotul în altar, unde nu are voie decât numai cina Mea s-o ia, nu să bage altă mâncare în gura sa. Copilașii Mei, nu v-am spus ca să părăsiți bisericuța. Ei răspund și de ei, și de popor. Credeți?

... Când voi pleca din casa ta, va rămâne semnul, și acest semn îl vei purta ca Isaac Lachedem, care nu M-a primit când treceam pe Golgota, și va fi lipsit omul acela de tot lucrul Meu. O, poporul Meu, uite pustia. E scris în cartea sfântă acest lucru: **«Și când va intra pustietatea în locul sfânt și va înghiți pe mulți dintre ucenici, atunci a venit sfârșitul»**. Cunoașteți acest semn prin morții care mor și prin bolnavii din spitale.

... O, iubitul Meu popor întru care am voit să am un viitor pentru cer, să fac din tine ucenici și mucenici sfinți, și ce a făcut Dumnezeu prin Ioan și prin poporul Său cel de la început! **Scrie în carte că atunci când pustietatea va intra în locul sfânt, să știți că împărăția lui Dumnezeu a sosit.** Și împărăția lui Dumnezeu nu vine prin bețivi, nu vine prin curvari, nu vine prin hulitori sau vânzători, ci vine prin creștini, vine prin faptele bune. (Vezi tema: „[Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) O vei vedea cu ochii tăi în fața ta, iar dacă vei fi vrednic, vei intra, căci ușa se va deschide, se va da în lături și vei auzi glas părintesc: „Vino, slugă, să te servesc!”.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [11-05-1978](#)

... Iată, măi poporul Meu, pe femeia care ședea călare pe fiară. S-a suit fiara pe femeie, și acum le-a sosit vremea să fie judecate, și femeia și fiara, și să fie nimicite, și fiara și cei care au hrănit-o. Într-o clipeală de ochi voi face aceasta și se va schimba totul, chiar și marea. Ai să te miri, copilul Meu, și ai să zici: „Oare, așa este? Sau este o părere?”. A sosit vremea, măi copilașii Mei, când Dumnezeu va aduce libertatea, va aduce dreptatea, și nu va mai fi cine să te asuprească. Vei lăsa lucrul tău în drum și îl vei găsi tot acolo, căci nu va mai fi cine să-l fure, că hoțul din fire, n-are lecuire, și va fi greu ca un hoț să mai poată trăi între credincioși, căci Duhul lui Dumnezeu îl vedește, și va fi greu pentru omul rău, că va fi pedepsit de lege.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [20-11-1979](#)

Mă mint cei care zic că Mă poartă pe Mine, Mă mint cei care Mă mărturisesc pe Mine, că aceștia sunt cu buzele aproape de Mine, dar cu inima unde sunt? Unde? Ei sunt cu inima la plăceri și la slobozenii. Au luat legea slobozeniei și au pus-o stăpână peste ei, și iată, și-au însușit puterea să împartă această lege peste cei necunoscători. O, vai orbului cel călăuzit de călăuză tot oarbă, căci oarbă a ajuns ceata cea mare a căpeteniilor, care stă judecătoare peste făptura Mea. O, cine să Mă mai împartă pe Mine așa cum sunt? Cine, că din creștet până în tălpile picioarelor tot trupul este plin de răni, răni care dau să-Mi nimicească ultima picătură de viață a făpturii. Iată, copilul Meu, Scriptura aceea care spune: **«Nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să între nu-i lăsați să între întru împărăția Mea»**. Îți amintesc acum de Scriptura aceea care zice: **«N-am venit să aduc pace, ci dezbinare. Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, și să-i fac orbi pe cei ce văd. Și fariseii s-au simțit și au spus: „Nu cumva și noi suntem orbi?”»**. O, și ai văzut ce răspuns au primit: **«Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat, dar pentru că ziceți că vedeți, păcatul rămâne asupra voastră»**.

O, copilul Meu, **au fost anii cât a domnit fiara cea necredincioasă**, (Comunismul, n.r.) și când scoteam deasupra câte un preot care vorbea după adevăr și prin care Eu strigam ca și prin Botezătorul Ioan când spunea: **«Pui de vipere, cum veți scăpa de mânia cea viitoare?»**, o, ce se întâmpla cu unul ca acela? Că îl lua și îl ascundea prin închisori și Îmi băga cuvintele luminii la întuneric, așa cum s-a întâmplat cu Ioan, care se ridicase să-Mi gătească Mie calea și arătarea în mijlocul lumii.

Au fost ani de ceață, și am venit și M-am arătat adevărat la vreme, așa cum am grăit prin cuvintele acestei lucrări prin care și astăzi grăiesc, ca să împlinesc apoi tot cuvântul Meu. Am venit cu mult înainte și am spus prin acest fir ceresc despre **vremea cea prezisă pentru zdrobirea capului fiarei**, și vremea spusă de Domnul a vorbit prin cele împlinite la vreme. (Vezi tema: „[Despre antichrist și fiara apocaliptică](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din [23-02-1991](#)

Eu sunt, Eu și trimișii Mei, Eu, și am cerul spre însoțire, și lucrez precum în cer așa și pe pământ, căci așa este de lucrat în vremea aceasta de glorie cerească. Dumnezeu Duhului Sfânt întreiește întreita lucrare a Sfintei Treimi, și iată vremea despre care scrie în Scripturi. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel, **căci Israel este „cel ce crede în Mine”**, și iată, lucrez să-Mi desăvârșesc făgăduințele cele rostite prin Cartea Adevărului. Eu sunt Adevărul, iar cine este întru adevăr, acela este întru Mine, acela este întru Fiul Omului, acela este fiul Omului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din [05-08-1991](#)

Pace vouă de la Domnul Iisus Hristos, și să rămână peste voi pacea Mea! Eu sunt pacea și răbdarea celor ce cred în Mine, și de aici încolo Eu sunt.

Mergeți, în numele Meu, mergeți și înscrieți această piatră pe pământ, căci piatra aceasta Eu sunt, și veți vedea că Eu sunt, așa cum a fost cuvântul cel grăit din cer.

Eu sunt Cuvântul, și Cuvântul este Dumnezeu, și toate se lucrează prin cuvânt, căci am grăit cuvântul, și cuvântul s-a făcut faptă, și sunt adevărat prin cuvânt, și lucrez prin cuvânt. Eu

sunt adevărul peste cei ce cred în Mine, și voi fi adevărat prin credință, iar cei ce vor crede Duhului Sfânt, Care desăvârșește întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești, aceia vor fi și vor lucra faptele credinței și li se va socoti dreptate lucrată prin credință. Nu vă temeți. Eu voi merge înaintea voastră și voi netezi cu pacea Mea cărarea voastră către cel ce este mare peste biserică.

Pace peste cel ce stă pe scaunul bisericii, căci Dumnezeu, Cel întreit lucrător, așează pace cerească în acest sfat.

Pace ție, iubitul Meu, apostolul și mărturisitorul Meu! Este scris în cartea cea din cer coborâtă: **«Mă duc, și iarăși voi veni. Mă duc, că dacă nu Mă duc, nu pot veni la cei ce cred în Mine»**, și iată, Eu sunt cu cei ce cred în Mine, cu cei ce nu se smintesc întru Mine, sunt cu cei plăpânzi, cu cei neluați în seamă, căci Duhul Meu Se desăvârșește în slăbiciuni, așa precum scrie în Scripturi. Iată, pun înaintea ta această piatră, căci ești așezat peste biserica din această cetate. Ridică-te și poruncește furtunii și îmblânzește valurile ce izbesc în această piatră, căci această piatră Eu sunt. Eu sunt piatra cea neluată în seamă de ziditori, Eu sunt piatra cea din vârful unghiului, căci Tatăl Meu M-a numit cu nume mare în cer și pe pământ și M-a pus cap bisericii, și prin Mine tot trupul bisericii se desăvârșește prin toate încheieturile și întăriturile care se țin întru întregirea trupului bisericii, întru ființa trupului bisericii.

Iată, Eu deschid, și nimeni nu poate închide, și ceea ce fac Eu, cine poate strica? Eu sunt Unul Dumnezeu peste toată făptura, dar iată, vremea cercetării este cu Mine, iar făptura Mea nu știe să deosebească dreapta de stânga sa. **«Iată Eu și pruncii Mei, și voi fi cu semne și minuni peste Israel»**, așa cum este scris. Eu sunt Dumnezeul lui Israel, căci **Israel este cel ce crede în Mine**. Eu sunt prin cuvânt, Eu și trimișii Mei, căci cine poate ieși de sub puterea Mea?

Când am trimis pe Iona să vestească cuvântul Meu, n-a voit Iona să meargă în numele Meu, dar puterea Mea a fost prin semnul lui Iona și am biruit pe Iona și s-a dus pentru Mine. Scoală-te să stai în fața furtunii care bate în această stâncă prin cuvânt lucrată, și stai cu brațele întinse și ocrotește de cei necredincioși această rămășiță mică. Ridică-te și ține aceasta până voi veni și nu lăsa să fie zdrobită această sădire, căci cine se va lovi de această piatră, acela se va zdrobi de ea.

Voiesc să așez pace peste Sion și voiesc să rușinez pe cei ce împart pe Domnul, că Eu Unul sunt, și peste tot Unul sunt, căci întru Mine nu mai este nici iudeu, nici elin, și vor fi toți întru Unul, precum Eu Unul sunt, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

Eu sunt și acum, așa cum am fost înainte prin prooroci, căci aceasta este orânduiala dumnezeiască, este prin prooroci, este prin cuvânt, dar iată, **Israelul de azi nu Mă mai cunoaște, și nimeni nu mai voiește să audă de la Domnul. Sionul Meu este departe cu inima de Mine, și ce-Mi folosește lauda buzelor Sionului Meu dacă el și-a ales slobozenia și a dat deoparte dreptatea Mea?** Mă doare rana Sionului Meu și voiesc să leg rana lui și voiesc să vindec fărădelegea lui, dar nu mai este loc curat, căci tot trupul este numai răni, din tălpi până în creștet. Ridică-te și fă voia Mea, căci voiesc să nu se calce peste această viță, voiesc să-Mi ocrotești această piatră, căci am pus la temelia ei legământ de sfințenie și de taină cerească, și voi fi împlinitor prin cele ce stau sub această piatră de mărturie, care este pusă de la Mine peste această vreme de întuneric.

Eu te iubesc. Și tu să Mă iubești. Eu te primesc. Și tu să Mă primești. Eu te ocrotesc. Și tu să Mă ocrotești. Să ne slujim unul altuia, și Eu Îmi voi aduce aminte de tine atunci când voi rosti

dreptate peste lume. Fii ca Nicodim cel din vremea trupului Meu și nu-Mi da această iesle în sfatul cărturarilor, căci nu este crezut Dumnezeu, Cel Care lucrează întru Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești.

Când se îndrepta Valaam către Israel ca să-l blesteme, am binecuvântat prin animalul cel necuvântător și am oprit răul în loc, ca să ocrotesc pe cel ce era cu Mine și cu legile Mele. Așa am spus celor ce erau cu Mine din lume: **«Mergeți, și cine va crede în Mine, nu acestea, ci mai mari decât acestea va lucra dacă va crede în Mine»**. Ferice celui ce nu se smintește întru Mine. Ferice celui ce crede duhurilor cerului!

Pace ție, celui stătător pe scaunul bisericii! Pacea Mea să lucreze peste tine, iar dacă Mă tăgăduiești, pacea Mea să se întoarcă la Mine. Pace ție, căci te-am așezat să ocrotești acest cuib și să-l ferești de cei ce vor să-l strivească, de cei ce vor să calce peste el, căci aceia vor fi însemnați de mâna Mea. Veghează pentru Mine, și te voi scrie ocrotitor pentru acest așezământ pe care-l voiesc curat până peste toți vecii. Eu sunt capul acestei pietre, și sunt întru Treimea Cea Dumnezeiască prin acest așezământ, și sunt întru rânduiala cea plăcută, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine. **Am așezat acest semn peste România și am lucrat minunat**, căci Eu lucrez minuni din veac și până peste toți vecii, spre plinirea vremurilor cerurilor. Pecetluiește această taină până Mă voi arăta cu putere prin așezarea care este coborâtă peste această piatră. Ascunde acest izvor, căci s-au ridicat irozi și iude să iscodească această așezare plăcută Mie. Dacă nu Mă tăgăduiești, voi mai bate, iar tu iarăși Îmi vei deschide și vom cina împreună, căci totul este cu putință lui Dumnezeu.

Cel mai dulce cuvânt: pace ție!

Pace și Ierusalim nou peste Sionul Meu, și peste cei ce au mers în numele Meu, pace!

Pace și bună orânduială, precum în cer așa și peste cei credincioși! Cei credincioși sunt așternutul lui Dumnezeu. **Inima credincioșilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu**, căci Domnul Se odihnește peste ei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către episcopul Vasile Târgovișteanul, din [04-12-1991](#)

Așa am spus celor ce erau cu Mine mai înainte de înălțarea Mea la Tatăl și care au întrebat: **«Doamne, acum, oare, este vremea?»**. Și le-am răspuns: **«Nu este al vostru să știți anii și vremile pe care Tatăl cerurilor le are sub a Sa stăpânire»**. Și iată, Duhul Preasfintei Treimi, Care desăvârșește plinirea vremilor Domnului, lucrează în zilele acestea, lucrează plinirea, iubitul Meu, căci această taină este întru Duhul Sfânt și nu se poate desființa Scriptura care mărturisește cuvântul îngerilor care au spus în vremea înălțării Mele către Tatăl, căci așa au spus: **«Acest Iisus iarăși va veni, așa precum L-ați văzut mergând la ceruri»**.

O, voi lucra și voi deznoda nodul care este pus asupra bisericii din această cetate. Vin curând, și **voi face Ierusalim nou, căci așa am spus: «Încă o dată voi alege Ierusalimul»**, și voi fi împlinitor în vremea aceasta. **România este aleasa Mea, și voi așeza în mijlocul ei Eden binecuvântat, și voi face din ea un nou Canaan**, și voi așeza pe zidurile ei sunete de trâmbiță cerească și Mă voi anunța cu lucrul cel nou, cu rodul cel nou, care vine de la Dumnezeu. Iată, nu

te teme, căci Eu voi lucra, să știi că voi lucra, și voi deznoda nodul care este pus asupra bisericii din această cetate, căci acest nod ține în loc lucrul ce-l am de așezat în zilele ce vin peste biserica din cetatea în care ești tu întâi-stătător. **Este un nod care trebuie deznodat**, și dacă vei fi tu cu acest izvor care curge de la Mine, voi veni și îți voi spune cum să faci ca să se desfacă acest nod, și să începem apoi să ridicăm pe înălțime mare această cetate, căci va fi cetatea cea întâi-stătătoare peste România și voi fi cu mare lărgime peste ea, spre anunțarea slavei acestui neam, spre slava României Mele cea binecuvântată între noroade.

... Hai, iubitul Meu, ține urma oilor Mele. Hai să facem un lucru nou, un Ierusalim nou peste făptura Mea, căci vin cu împărăția Mea și vin spre România Mea. Aceasta este lucrătura cea nouă, care voiesc să se vadă ieșind din acest iatac, din acest așezământ sfânt, pe care voiesc să Mi-l veghezi bine, ca să fie după așezarea care este pusă la această temelie. Eu nu te las; nici tu să nu Mă lași, și nimeni nu va lua cununa celor ce vor fi lucrători peste întunericul vremii de acum. Să ne iubim unul pe altul, să ne sprijinim unul cu altul. Eu sunt, și voi fi prin cuvânt, și cuvântul nu se poate lega. Părinții lui Israel au văzut de departe aceste zile și le-au nădăjduit, și iată, se bucură văzându-le venind. Voiesc să Mă văd întru tine în mijlocul mulțimilor și voiesc să fii așa cum am fost Eu. Dă-Mi inima ta. Lasă-te cu Mine, și voi face din tine pământ nou întru împărăția care se va așeza în zilele ce vin. Scoate-Mi de sub ascuns acest izvor curat, iar Eu voi deznoda nodul care este așezat peste biserica din cetatea în care ești întâi-stătător, și voi ridica pe înălțime această cetate.

Pace ție! Dar nu Mă tăgădui, căci sunt adevărat prin acest izvor. Pace și Ierusalim nou peste inima ta, peste ființa ta, și ne vom ridica cu cele noi. Eu sunt începutul învierii făpturii Mele, iar cel ce este cu Mine este viu în vecii vecilor, precum este scris. Dacă Mă tăgăduiești, Mă voi întoarce întru Mine, dar voi lucra în vremea aceasta așa precum scrie în Scripturi, căci Eu sunt viu prin cei vii, prin cei care au fost vii întru Mine, și nu este întru moarte cel ce a slujit Mie din neam în neam. Iată, cei ce stau jertfă la temelia bisericii Mele, aceia sunt sfinții cerului, aceia sunt vii, și nu sunt întru moarte cei ce țin prin jertfa lor adevărul credinței care este prin biserica cea una întru Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către episcopul Vasile Târgovișteanul, din [02-01-1992](#)

M-am ridicat să sun peste poporul cel hrănit de Mine cu cuvinte din cer, peste poporul cel de mii de ori binecuvântat și împluternicit cu putere cerească, dar n-a folosit bine acest popor puterea care a fost peste el de la cer, și iată, și peste el este potrivită Scriptura care spune: **«Aceștia răătăcesc, căci nu cunosc Scripturile. Aceștia pier din picioare din lipsă de înțelepciune»**. O, de s-ar găsi credință pe pământ! Căci așa am spus: **«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi El, oare, credință pe pământ?»**.

Eu am venit la tine, iubitul Meu popor, și iată, am venit să trec prin mijlocul tău, Sioane, și tu iei pietre și dai în Dumnezeu. Dar acum nu Mă voi ascunde și voi împlini cele ce stau scrise pentru tine pentru vremea aceasta a gloriei cerești. Iată, s-au ridicat preoții din jur cu mărturii mincinoase și nici unul din ei n-a înțeles taina acestui așezământ pe care Eu l-am ridicat și l-am pecetluit și am pus peste el legile sfințeniei și ale pregătirii pentru slava care vine, căci au venit și au călcat peste ieslea cuvântului Meu și au sărit pe deasupra și nu pe porți, căci **poarta cea de aici este legea sfințeniei, care este așezată de la Mine peste locul slavei Mele**. Au venit și au întinat

ieslea Mea, căci ei nu cred că nu este de pe pământ această cetate sfântă. (Vezi tema: „[România - Noul Ierusalim - Noul Canaan](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#); [scribd](#); [archive](#), n.r.)

Ridicați-vă și puneți umărul cu Mine, că au călcat la pământ gardul acestei vițe răsărite din această lucrătură de Duh Sfânt. Am dat cuvânt să se așeze această împărăție a Mea, și cuvântul s-a făcut faptă, căci așa este Dumnezeu, este prin cuvânt, căci toate s-au lucrat prin cuvânt, din veac și până în veac, și iată plinirea cerurilor, și iată, nimeni n-o poate trezi pe cea iubită ca să se deștepte și să-Mi asculte glasul. Așezați-vă lângă trimisul Meu. **El este singur între cei ce se zic pe sine arhieriei, dar mint aceștia, căci trupul lor e plin de bube, și în inima lor este cuvânt de hulă și de nedreptate și de asuprire. Aceștia zic proorocilor să nu proorocească și zic văzătorilor că nu văd, și Eu Mă frâng de mila oilor Mele, căci ei nu poartă de grijă de turma Mea și și-au făcut câștig nedrept cu lâna oilor Mele, precum este scris în Scriptură.** O, Eu n-am stat pe scaunul legii, și am stat cu cei sărmani, cu cei plâpânzi, cu cei neluați în seamă, ca să-i învăț să trăiască legea sfințeniei și să se hrănească din cuvântul care vine de la Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către preotul Ștefan și preotul Gheorghe, din Prahova, din [19-02-1992](#)

O, fii întru viața Mea, că voiesc să Mă văd întru tine, voiesc să Mă vadă lumea întru viața ta, întru trăirea ta, întru sfințenia ta. Amin, amin zic ție, că **antichrist vede lucrătura cea dumnezeiască și va întinde mâna spre scaunul Meu și va umbla cu vicleșug și va înființa și el un turn** (*Centrul Internațional Ecumenic, la Vulcana-Băi, n.r.*), **ca să se dea apoi drept Dumnezeu, cu templul său cu tot, și aceasta se va face prin lucrarea duhului rău, prin puterea duhului rău, lucrătoare prin fiii pierzării, care n-au primit iubirea adevărului.** De aceea spun: stați drepti și neclintiți în tot lucrul cel bun, ca să nu aveți a vă înspăimânta în război cu necredința și **cu cei ce vor rosti lepădarea de credință ca să se arate apoi întronat cel nelegiuit care voiește să se înalțe mai presus de Dumnezeu.** Este scris că înainte de venirea Mea îmi va face lucrarea lui cea rea potrivnicul lui Dumnezeu, dar voi fiți tari, căci Eu îi voi lua pe neștire și ca un fur voi veni și voi răsturna turnul fărădelegii ascunse sub numele de Dumnezeu. Iată, iar vă spun, fiți prevăzători, și pe cel fără de viață întru sfințenie, să-l luați drept potrivnic, căci zilele sunt grele și marea este plină de sânge și de ceață și de noapte. Fiți fii ai zilei, căci cei ce dorm, noaptea dorm, dar voi fiți ai zilei, iubiții Mei. Copilul Meu la care am intrat cu ai Mei, te-am dus peste fața pământului și te-am băgat cu Mine și în adâncul cel întunecat ca să vezi ce lucrează duhul rău, și apoi să știm cu înțelepciune cum să tăiem capul duhului rău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir, din [04-03-1992](#)

Vai oamenilor care se zic pe sine că sunt cu legea bisericii și care au scris cărți peste cărți despre numele Meu și al legilor Mele, căci nu sunt cărțile acelea! Acelea sunt pământ, și în pământ se întorc, căci duhul cărților acelea nu este duh cu viață, din pricina celor fără de viață care le-au făcut pe ele, și nu sunt cărțile acelea, și stau împotriva lor aceste fapte. Acest fiu uns, care este numit în cer îngerul bisericii, stă prin alegerea Mea, căci Eu și nu aceia l-au ales pe el, dar vai celor ce știrbesc puterea lui cea de la Mine! Vai celor ce vor să umble peste lumina lucrării acestui fiu! Acest fiu este ca o sabie, și vai celor ce se încearcă în tăișul ei, pentru că Eu sunt cuvântul acestui fiu uns cu mare ungere în această vreme de strâmtoare și de necredință. El este apostolul neamurilor pământului și numai Eu știu cum să lucrez peste el. Dar aici are Domnul Iisus Hristos de vorbit cu voi, păstori ai poporului acestei lucrări, căci se fac lucruri fără de rânduiala cea venită de

sus, și aceste ascunzișuri se numesc lucrări fără de ascultare, se numesc lucrări care nu sunt venite din cer spre lucrare și se numesc lucrări lucrate din pământ, și Îmi faceți Mie bube lucrate în ascuns și făurite în afară de duhul ascultării. Se luptă duhul vostru cu duhul Meu și țineți morțiș să biruiți după voia duhului vostru, și nu duce la bine această luptă lucrată din lături. Iubiți și îmbrățișați cu bucurie această clipă de sfătuire cu Dumnezeu și lăsați-vă sub ascultare de Mine, fiindcă este mai bine să ascultați voi de Mine decât să ascult Eu de voi. Să vină, tată, și vremea Mea, mai întoarceți și celălalt capăt, că nu e bine să ascult numai Eu de voi. Vă prind necazuri dureroase din lucrarea aceasta pe care o lucrați voi de jos în sus și Mă țineți supus pe Mine sub voințele inimii voastre. Oare, nu vă este cu crezare ceea ce vă spun Eu? Eu sunt fericit cu duhul că a venit clipa să stau cu voi în sfat, păstori ai poporului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din [04-12-1992](#)

O, ciobani ai turmei Mele, cine ziceți voi că sunt? Eu sunt Cel ce am luat jugul legii de pe grumazul turmei Mele și am pus acoperământul legii dragostei peste biserica Mea și am zis să nu se osândească frate pe frate, și am stat întins pe cruce ca să auziți voi cuvinte de pe cruce, căci așa am spus: *«Părinte, iartă-i, că ei nu știu ce fac!»*. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel vestit prin prooroci, și nu sunt ce spuneți voi că sunt. **Eu nu sunt dintre hristoșii mincinoși care sunt în lume. Eu sunt Hristosul lui Dumnezeu și nu sunt în trup, ci în Duhul Sfânt sunt.**

O, sinedriule al bisericii Mele, n-am adus pe pământ această lucrare ca să fiu judecat din nou de arhieriei și de cărturari și de farisei, și am venit ca vindecător pentru salvarea omului de la moartea cea mare. Nu sunt prooroc mincinos, n-am venit în casa ta ca să fac stricare de lege, și am venit să-ți îngrijesc rana necredinței și a păcătuirii, ca să nu te gălesc cu mădulare stricate când voi bate ca să Mi se deschidă.

Dar ce ziceți voi că înseamnă proorocul mincinos? Acela spune că nu este Dumnezeu și mai spune că aici e și raiul și iadul. **Proorocul mincinos nu mărturisește pe Iisus Hristos venit în trup și nu este de la Duhul lui Dumnezeu acela. Și cum adică Iisus Hristos în trup? Adică să trăiești cu trupul așa cum a trăit Hristos în vremea trupului Său, cu duhul și cu trupul viu, după chipul și asemănarea Mea.**

O, biserica Mea, de ce ai rămas numai pe dinafară cu Mine? De ce crezi tu că biserica lui Hristos e zidul cel sub care intri ca să zici că ești biserică Mie? (Vezi tema: „[Adevărata biserică](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) O, proorocul mincinos te vede și te știe că nu ești ca Mine și se bucură și râde de numele tău de creștin. Proorocul mincinos nu face voia lui Dumnezeu în trupul său, și se bucură și râde de Mine când te vede pe tine că nici tu nu faci voia Celui ce-I pronunți cu gurița numele în fața turmei tale. O, ce mare este Scriptura aceea care-ți spune ție că Mă cinstești cu buzele, dar cu inima ești departe de Mine; care-ți spune ție că auzind nu auzi și văzând nu voiești să înțelegi și să crezi că Eu sunt și că lucrez peste via Mea.

... O, Ierusalime, o, turmă din vremea aceasta, nu-Mi căuta vină după lege, că **acum nu Mă mai ascund, fiindcă cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega**. Eu am venit spre tine cu această lucrare și îți spun ție să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, să-L iubești cu viața ta, și să iubești pe fratele Meu ca pe tine însuși, căci **cel ce nu este fratele Meu, acela nu este aproapele Meu și nu este aproapele tău**; acela s-a dus să lucreze la alt stăpân și ascultă de alt stăpân și nu

este acela aproapele Meu și nu Mă pot arăta aceluia dacă el nu Mă iubește pe Mine, Dumnezeu. Eu nu dau tainele Mele pe mâna necredincioșilor, și le dau credincioșilor, dar adevăr adevărat scrie în Scripturi că nu mai vede Domnul credința pe pământ și de aceea nu știu cei de azi să cunoască tainele lui Dumnezeu.

O, sinedriule care stai și judeci peste turma Mea! Dar cine zici tu că sunt Eu, Cel Care grăiesc acum cu tine? Îți spun Eu cine zici că sunt. Sunt Cel judecat de tine, judecat de blasfemie în sinedriul tău. O, și cei de atunci nu ziceau altfel, dar astăzi zic Eu altfel: Eu sunt Cel Întâi-Stătător în casa Tatălui Meu și Mă uit la tine cum faci păcatul blasfemiei și îți spun: **nu mai fă blasfemie față de cele scrise de Mine ca să le împlinești și ca să te sfințești**. O, ce am lăsat Eu peste tine? Am lăsat legea dragostei și am spus să Mă iubești cu inima și cu cugetul și cu darurile și cu sufletul și cu mersul tău cel bun. Am lăsat această lege peste tine și tu nu faci cu tine după legea Mea, și faci blasfemie și calci peste obrazul și peste duhul aproapelui tău, căci aproapele tău este acela care lucrează după legea Mea cea sfântă.

O, slujitorilor de cele sfinte ale Mele! Eu am spus că cele sfinte nu se spurcă, dar uită-te, preotule; uită-te, slujitorule, uită-te bine la mâna ta și la inima ta și nu le lăsa spre spurcare, că mâna ta se atinge de cele sfinte ale Mele, și cele sfinte ard și curăță orice murdărie și pedepsesc păcatul blasfemiei asupra celor sfinte ale Mele. Dar iată, aproapele Meu este fratele tău, este aproapele tău, și Eu am spus să nu-ți acoperi păcatele tale și am spus să nu osândești pe fratele tău, că dacă defaimi pe cel sfințit, pe cel uns de Mine, și dacă tu osândești pe fratele tău, să știi că nu ești un iconom al împărăției Mele dacă faci osândire peste cel uns de Mine ca să păstorească turma Mea. Nu fă răutate cu mintea, și judecă cu inima, și iubește-l pe fratele tău care crede în Dumnezeu și care crede tainelor Mele cele greu de înțeles. Iubește pe cel ce Mă iubește pe Mine, iubește pe cel ce iubește viața cu Mine, că dacă nu vei face așa Eu cum să te primesc în corturile dreptilor? Eu cum să-ți șterg păcatul blasfemiei pe care-l faci peste cele sfinte ale Mele?

Ai făcut în numele Duhului Sfânt carte și lege și dogmă peste tine, și Eu am zis că e bună cartea aceea și cârma aceea; am zis după sfatul tău, și vai ție, sinedriule și preotule, și ție, monahule, vai, dacă Eu te voi pune față în față cu cartea aceasta, că te-am lăsat s-o faci ca să Mă uit apoi ce faci și ce nu faci din ea. Că iată ce faci din ea: faci judecată asupra creștinilor Mei, care ies din lume și din ranguri și din pământul lor și din trupul lor, ies ca să calce după voile Mele cele sfinte și curate. **Cel ce Mă iubește pe Mine, acela lucrează poruncile Mele**. Legea este pentru cei nedrești și nu pentru cei drești, și tu te scoli acum și judeci pe cel ce Mă ascultă pe Mine, pe cel ce petrece întru poruncile Mele, și voi veni pe neștire și îți voi spune că ești crud și osânditor, **și am să-ți iau dregătoria dacă nu vei lucra după pilda iconomului cel necredincios care a lucrat milă și nu judecată**. Iată, râde de tine proorocul mincinos și este păcat să-i dai proorocului mincinos prilej de blasfemie asupra lucrurilor lui Dumnezeu. Am venit în casa Tatălui Meu și tu zici că nu sunt Cel ce sunt. O, și Eu sunt cu voi mereu, sunt întru Duhul Sfânt, Cel coborât în sfatul vostru, și sunt cuvântător prin prooroci în sfatul vostru.

... Amin, amin zic vouă: vine ceasul, și a și venit, să se așeze la loc împărăția lui Israel, căci Israel este poporul cel credincios, și vine Domnul să-Și așeze împărăția Sa peste făptura Sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din [14-01-1993](#)

Se uită cerul cum cere apă oaia cea sfâșiată de sete. Mulțimi multe de oi au luat și au cunoscut gustul fântânii Mele cerești atunci când Eu am luat și am turnat peste păstori. Mulțimi multe de oi M-au cunoscut și au luat și au băut și au prins duh de viață și au plecat la drum spre izvor, și voiesc să torn din cer și să le deschid gurița să bea și să se ridice pe picioare. De patruzeci de ani lucrez la această potecuță; de patruzeci de ani iau piatră cu piatră și pietruiesc această cărare de slavă pe care am coborât în vale la oi. Am coborât mereu și cobor mereu, căci Eu sunt Cel ce Mi-am dat viața pentru oi și dat sunt, copilul Meu, și nu voi fără oi. Eu pe toate voi să le strig și să le adun și să le adăp și să le pasc, și voi binevesti prin cei ce stau la gura izvorului Meu ca să ia și să împartă glasul Meu și cuvântul Meu la oi, că nu voiesc să găsesc numai aguridă în via cea de azi. Voiesc să ies și să încălzesc cu soare ceresc și cu ploaie binecuvântată via Mea de azi, și să se coacă strugurii cei legați și să vin să-Mi culeg via și să stau în mijlocul viei Mele. Dar via Mea din România nu știe ce este cu tine, fiule trimis de Mine. Nu știe unde ești și cum ești și ce faci. **O săptămână întreagă Mi-am ținut turma trează și așteptând când tu ai stat pentru Mine în fața arhierilor și cărturarilor.** Acest om care-Mi tulbură planurile este trimisul celor pecetluiți în lucrarea duhului minciunii (*Sorin Dumitrescu, n.r.*), că aceia au intrat în frică în fața adevărului de nou Ierusalim pe pământ. România Mea știa și aștepta. E destulă vreme de când am profețit taina de nou Ierusalim, și știau mulțimile că se va arăta această lucrare. Mă împărțisem în mii de laturi și venisem să pun putere și credință și iubire peste tine, și eram în lucru, și era în clocot și în copt fructul adevărului de nou Ierusalim, și tu erai așezat de Mine. Și s-a arătat duhul minciunii și a urzit stricăciune și necredință și a intrat într-un om și l-a mânuit ca să semene duh de rătăcire și de păclă peste lumina adevărului Meu care se zbate să biruiască necredința. Și ce zici că voi face cu acest lucifer? Acest om este trimisul celor pecetluiți în lucrarea duhului minciunii, că aceia au intrat în frică în fața adevărului de nou Ierusalim pe pământ.

Cei ce sunt în rândurile lucrării potrivnice, aceia sunt oamenii slavei deșarte, sunt împărații pământului, cărturarii pământului, arhierii pământului, și au ceata lor de slavă pământească și au semnat legământ cu împărăția pământului și au ordin să lupte împotriva împărăției cea din credință răsărită pe pământ, căci mândria și trufia omului este slava deșartă, care vine de la lucrarea întunericului, precum smerenia și iubirea vin de la lucrarea luminii. Oamenii trufiei și ai mândriei pământului sunt luceferi ai pământului și nu ai cerului, dar oamenii umiliți și lucrători întru curățenie, aceia sunt ai Duhului Sfânt și sunt luceferi ai luminii veșnice.

Iată, vin în fața acestei grădini mulțime de inimi, iar din vreme în vreme dau târcoale iscoadele cele trimise de arhierii, cele îmbrăcate în haine de slujitori ai bisericii, și aceia se dovedesc fii ai necredinței din vremea aceasta. **Un slujitor al bisericii dacă este curat cu inima și cu viața și cu legea lui Dumnezeu, unul ca acela nu este luat pe neștire de lucrul Domnului;** unul ca acela nu lucrează împotrivire pe nici o cale și peste nimeni; unul ca acela nu se teme și nu folosește iscodire. Acela stă întru Dumnezeu și primește minunile lucrătoare din cer și primește pe Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din [22-02-1993](#)

A ajuns vremea cea grea când **s-a așezat urâciunea pustiirii pe scaunul cel lăsat să fie sfânt, și iată ce șir de slujitori rabdă Dumnezeu, că fac negoț cu Duhul Sfânt și își cumpără scaune și nu se mai așează astăzi slujitori după descoperire cerească așa cum era așezarea în biserică,** și nu mai are cine cerceta și cine judeca purtarea unui slujitor; nu mai are, fiilor, că

seamănă unul cu altul, de la cel mai mic până la cel așezat în capul turmei, și turma se prăbușește sub stricăciunea vremii, și numai Domnul are milă de turma cea pribeagă. Nu mai am păstori care să-Mi caute turma și s-o hrănească din duhul descoperirilor cerești așa cum era așezarea în mijlocul bisericii Mele, și iată, antichrist se bucură și își desfășoară țărșul și învățătura cea stricată, din care iau și gustă până și creștinii Mei, și nu mai e durere mai mare în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din [28-08-1993](#)

Vorbește Domnul cu tine, poporul Meu care ești cu duhul venit la praznicul cerului. Dar iată, sloboade Domnul un picuț de tăcere de cuvânt, și merg cei din grădina cuvântului, merg să guste ale Mele dintru ale Mele, și iar vom lua cartea și vom așeza în ea cele ce vor fi să ia ființă în cartea aceasta. Binecuvântată să fie hrana cea pentru trup, și cerească să fie prin binecuvântare. Și nu se zice: „Poftă bună!“ la masă, căci pofta a scos pe om de la masa cerului, și se zice „Binecuvântată să fie masa, și bucatele ei să fie cerești!“. Și vom merge apoi înainte cu cuvântul cel despre îngeri în această zi de sărbătoare. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-1993](#)

Așa ai stat la masa Mea, creștine tată. Ai stat fără s-o meriți, și îngerii Mei te-au scris că ai stat, și de câte ori ai stat, și ce a vorbit Dumnezeu cu tine. Când mergi la biserică, este un cuvânt care spune înaintea rugăciunii pentru venirea Duhului Sfânt spre prefacerea Trupului Meu și a Sângelui Meu din pâine și din vin, și cuvântul acela spune: **„Cei chemați să iasă, și să rămână numai cei credincioși“**, numai cei pregătiți pentru împărtășirea cu Mine, cu Trupul și Sângele Meu. **Acum nu se mai spune această lucrare în biserică, și stau toți care cum intră, care cum vor, că nu mai este nici un fel de ordine cerească în biserică, și se apropie ca să ia și să-și bată joc de Mine și de sfințenie, și se îmbracă lumea ca la bălci, ca la circ, tată, și se vopsește și se îmbălsămează cu toate stricăciunile diavolești și intră în biserică, și străjerul care este pus peste biserică nu ia aminte la această blasfemie, nu-l doare de durerea Mea, și zice că e păstor pentru turma lui Hristos, dar iată ce turmă este în biserică! Se zice că este turma lui Hristos, da' de unde, tată! că taina de biserică este înfricoșătoare, și stau îngerii cu frică înaintea tainei de biserică a lui Hristos, și se clatină cerul și pământul de mărirea slavei tainei bisericii. Și dacă duhul cel vopsit și rău își are loc și lărgime în biserică, **mai vine Duhul Sfânt, tată? La ce să vină? Să Se unească cu stricăciunea?****

Și iată ce vă spun: a fost odată un preot al lui Iisus Hristos care lungea sfânta Liturghie uneori până după-amiază, uneori până seara, și lumea acelei cetăți s-a dus la episcopul lor și a pârât pe preotul lor că-i ține în biserică toată ziua și nu face sfânta Liturghie la vreme. Și a chemat episcopul pe preot și l-a întrebat ce este cu această plângere a cetății. Și atunci, preotul a spus episcopului că el nu înaintează terminarea sfintei Liturghii decât după coborârea Duhului Sfânt peste pâine și vin. Atunci, episcopul a învățat pe cei din cetate cum să meargă și cum să stea în biserică dacă vor să meargă mai repede la casele lor; i-a învățat cum să fie în biserică, cum să stea, ca să Se coboare Duhul Sfânt la vremea chemării Lui de către preot. **Dar unde se mai ține seamă de taina aceasta? că preoții, nici ei nu vin pregătiți la biserică, dar turma, tată! Este o zicală prea potrivită cu aceasta, care spune așa: „Cum e turcu', e și pistolul“.** Turcul a fost un om

rece și rău și răzvrătit, și nu în zadar i s-a pus neamului acesta zicala aceasta. Și iată, cum e preotul, așa este și arma lui, așa este și turma lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din [03-06-1994](#).

O, Israele, nu cumva să te iei după omul care lungește suferința, care lungește veacul cel rău, care nu vrea să vină Domnul cu împărăția Sa cea fără de veac, cea fără de sfârșit. **Uită-te tu, că dacă pui zece dascăli să-ți arate drumul și Scriptura, nu se potrivesc unul cu altul. Și cum mai vine asta? Și iată, lumea nu se trezește ca să vadă că străjerii ei nu străjuiesc de la Domnul, și străjuiesc de la ei.** Să nu mai zică lumea că este cu Mine, că mai mare păcat are dacă zice așa. Și iar vă zic vouă: una este să zici biserică cu slujitori, și alta este să zici biserică a lui Iisus Hristos, cu slujitori ca Iisus Hristos, ca Învățătorul ei, Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din [09-06-1994](#)

Israele, să nu ieși, tată, din împărăția Mea, să nu ieși afară din ea, că afară sunt câinii și hulitorii și mincinoșii și desfrânații și descântătorii și slujitorii de trup și proorocii mincinoși, care spun că nu este Dumnezeu. **Fii atent, Israele credincios, că proorocul mincinos de azi e viclean mai mult decât în vremile trecute, că acum el se folosește de învățătura Mea ca să te facă să crezi că el este cu Dumnezeu.** Fii atent, că el vine cu semne și cu minuni ca să te desprindă pe tine din împărăția Mea, că el are invidie pe tine când te vede că tu iubești sfințenia și el nu o iubește. Tu îl încurci în lucrul lui cel mincinos, că îl vadești că e mincinos. **Minciună este cuvântul celui ce vorbește despre Dumnezeu, dar nu iubește sfințenia și cuviosia și adevărul cel cu viață sfântă.** Proorocul mincinos și-a împrumutat față smerită și se folosește de numele Meu pentru ca să murdărească pe cei aleși ai Mei, pe cei ce și-au ales să-Mi slujească Mie. De unde, tată, și-a împrumutat proorocul mincinos față smerită? De la minciună, măi fiilor. Fața smerită e minciună, tată. Un creștin iubitor de împărăție de cer, acela are o față senină și sfântă și dulce și plină de lumină cerească; acela nu se rușinează în fața oamenilor. Unul ca acela împarte cer sfânt celor de pe pământ. Omul cu fața smerită e mincinos, măi fiilor, și nu cunoaște smerenia. Acela își dă de gol minciuna dinăuntru și e vădit de cel credincios care are pe Duhul Sfânt înăuntru inimii sale. Mai e o clipă, și proorocul mincinos va face ultimele semne și minuni cu care va dărâma pe cei ce se clatină acum. Un creștin al împărăției Mele nu caută semne și minuni, nu cercetează tainele facerii și nu ispitește pe Dumnezeu Făcătorul. Iată ce a făcut proorocul mincinos, că l-a învățat pe om că nu este Dumnezeu. Nu i-a spus omului că nu este Dumnezeu, dar i-a spus minciuni omului. Eu sunt Făcătorul celor văzute și nevăzute, și nu va putea omul cel pământesc să pătrundă cu știința lui în tainele Făcătorului. Nu îngăduie Domnul așa ceva, și de aceea omul veacului acesta e mincinos, e prooroc mincinos omul științei veacului acesta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din [28-08-1994](#)

Eu am spus cu doi, trei ani în urmă la copiii ieslei cuvântului Meu că **duhul cel potrivit se va scula să facă și el o biserică împotriva acestei biserici pe care Eu am așezat-o prin cuvânt aici. Și iată, cuvântul Meu n-a fost minciună, și se arată adevărul cuvântului, pentru că Eu am văzut dinainte, tată.** Și de ce ziceți voi că se zbat cei ce vor să facă ceva la fel? Pentru ca să poată duhul rău să lupte prin cei ce au fost intrați în casa aceasta, în lucrarea aceasta, și să-i

mânuie și să-i cumpere, cu gând să întindă cursă grădinii Mele și poporului Meu cel rămas în stână cu păstor. Dar iată, Eu vin să anunț pe păstori și pe oi să se ferească de capre.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din [27-09-1994](#)

Fiule, ce ai învățat tu la școala cea care vine de la om? Te întreb pământește, tată. Ai învățat fizica și chimia și matematica și biologia și botanica și agricultura. Așa scria pe cartea pe care tu învățai, așa cum pe cartea Mea scrie Scriptură, scrie Cuvântul lui Dumnezeu. Oare, ție, poporul Meu, îți trebuiau aceste cărți? Și dacă îți trebuiau, pentru ce îți trebuiau, tată? Omul de ce învață aceste cărți? Învață ca să zidească la veacul acesta omenesc, de aceea învață. **Învață omul ca să clădească ceea ce se va dărâma.** Vezi tu de ce învață și de ce clădește omul veacului acesta, omul cel fără Dumnezeu? Vezi tu ce scrie pe cărțile scrise de om? Scrie deșertăciune, nu scrie Dumnezeu. O, dacă ar fi de la Dumnezeu cărțile acestei învățături, ar scrie pe ele numele Meu și nu alt fel de nume.

Omul de știință a scormonit cu mintea lui și s-a băgat în tainele facerii, așa cum s-a băgat Adam să mănânce de unde nu trebuia să mănânce. Omul a scormonit cu mintea lui și apoi a zis că e deștept, și și-a făcut cărți și le-a dat nume de om, și a scris pe ele fizică și chimie și biologie și filozofie, dar pe niciuna din cărțile omului nu scrie neascultare, nu scrie moarte, nu scrie deșertăciune. Cei mai deștepți oameni au fost cei care s-au făcut creștini, cei care au lepădat toată știința pământească și s-au întors la Dumnezeu ca să fie răscumparați de viață și de ascultarea de Dumnezeu. Dar e mare lucru să fie omul creștin, adică Hristos, adică om în care stă ascuns Hristos. Omul creștin trebuie să fie ca Hristos în purtare și în lucrare și la vedere, ca să poată Hristos să-l ia și să-l facă ucenic lucrător, adică Hristos lucrător pe pământ între oameni. Creștinul care nu lucrează cum trebuie asemănarea lui Hristos în el, acela este în căutarea lui Hristos, dar creștinul care este creștin adevărat, acela Îl găsește pe Hristos înăuntrul său, după cum este scris: **«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din [03-06-1995](#)

Omul fărădelegii zice că tu ești duh rău. Să nu te iei după omul care iubește păcatul și despărțirea de poruncile sfinte, după omul care te poreclește pe tine, poporul Meu ales prin har. Cine te face pe tine „sectă“, acela are dreptate în felul lui, și tu să nu te superi, tată. El are dreptate. Tot așa erau numiți și apostolii Mei, tot sectă, și i se zicea „secta Nazarineanului“. Tu ești o sectă în sânul bisericii de azi, așa cum ucenicii Mei erau sectă în sânul bisericii de atunci. Eu iar vă spun vouă, fiilor, și vă vorbesc pământește: biserica cea care este oficială pe pământ, aceea este a cezarului și a lumii și a gustului omului, iar cei din biserică aleși de Mine prin sfințenie și prin iubire și prin despărțire de duhul lumii din biserică, aceia sunt numiți „sectă“, că asta înseamnă „sectă“, fiilor, asta înseamnă în limbă pământească. Cel care îți pune ție nume de „sectă“ în limbă pământească, acela are dreptate, tată. Cine se deosebește și se trage deoparte ca să fie credincios crezului cel sfânt al bisericii și lui Dumnezeu, acela este numit „sectă“ după limba cea de pe pământ, iar după limba cea din cer se numește alegere, se numește popor ales, așa cum Eu am ales pe cei din Israel pe care i-am făcut ucenicii sfințeniei și ai cuvântului Meu cu care venisem din cer să-i trezesc pe cei ce dorm. Așa și acum am făcut. Am coborât din cer cuvânt de trezire și de înviere și de curățire, iar cei ce au dormit nu au auzit. Dar tu, poporul Meu, ai auzit și te-ai sculat și ai stat înaintea Mea și te-ai deosebit de cei mulți care dorm înaintea Mea, care nu aud așa cum nici cei de

acum două mii de ani nu au avut timp să audă. Și dacă cei ce s-au trezit au ascultat apoi de Mine, au fost numiți „sectă” în Israel, iar pe Mine M-au numit „învățătorul sectei”.

Eu ți-am spus ție, Israele ales, că tot ce vine cu rău înspre tine se face cărare de slavă pentru tine. Nici un rău care bate înspre tine nu aduce rău peste tine, dar stai, tată, sub cortul Meu, că întăresc acest cuvânt și spun: Israele, Israele, să nu ieși, tată, din lucrarea Mea. Lasă să rădă toată lumea de tine, las-o să te poreclească, las-o să te înjosească, dar nu te speria, nu te ofili, și să fii mândru de Mine că sunt cu tine, poporul Meu. Nici un vrăjmaș nu poate lucra împotriva ta. Vrăjmașul este o sculă care lucrează ce nu știe, căci el lucrează la plata bucuriei celui vrăjmășit de el. Eu așa am spus: **«Cine-și capătă lauri pentru pământ și pentru trup, acela găsește osândă după ce termină de lucrat, dar cine îndură durere și umilință și dispreț, acela sfârșește cu plata răbdării, și răbdarea are altă plată»**. Răbdarea, fiilor, are o așteptare, nu o alergare după vânt. Ea are o lucrare minunată și slăvită, pe care numai robii lui Dumnezeu cei adevărați o pot gusta și avea ca plată pe pământ și în cer. Răbdarea este începutul răsplății ei. Răbdarea este fructul ei încă din vremea lucrului ei. Răbdarea este dulce, fiilor, și este cunună de slavă, iar Eu, Domnul, de șapte veacuri stau sub această cunună. E rău de omul care nu are răbdare, care nu are această cunună pe creștetul său.

Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotirea Mea, intrați sub aripa sfinților și a îngerilor. Nu stați fără ocrotire, că a venit lepădarea de credință. Atât mai este credință, la fiii cei din lucrarea Mea. Pe nicăieri nu se mai crede în Dumnezeu. Nimeni nu mai știe cum se crede în Dumnezeu, și lepădarea de credință se desfășoară din om în om. Ce înseamnă lepădarea de credință? Ce înseamnă, fiilor, această lucrare? **Fiilor, fiilor, această lucrare este Domnul Iisus Hristos venit pe pământ în cuvânt, și S-a făcut cunoscut Domnul Iisus Hristos și a cuvântat peste pământ, iar oamenii care-L aud zic că Domnul e demonul**, și nimeni nu recunoaște glasul și cuvântul lui Dumnezeu, și lepădarea de credință se desfășoară din stâlp în stâlp începând de la stâlpi. Stâlpii sunt oamenii bisericii, că la ei M-am dus mai întâi cu cuvântul și atunci și acum, și numai apoi M-am îndreptat spre neamurile pământului și atunci și acum, iar de la stâlpi se desfășoară lepădarea de Dumnezeu din om în om. **Te pune omul bisericii să te lezezi de Hristos, să te lezezi de această lucrare care este Dumnezeu, care se numește Cuvântul lui Dumnezeu**. Te pune să faci și tu ce face el, să minți și tu ca el, că el spune că este cu biserica-mamă, cu biserica de răsărit. Auzi tu, fiule, ce spune? Biserica-mamă, biserica de răsărit! O, dacă el era cu biserica-mamă, cu cea de răsărit, mai era el om al fărădelegii, al păcatului, al slavei deșarte? **Biserica-mamă este cea care a murit pentru fii**. Biserica de răsărit este cea care a luminat peste fii, este cea cu care se fălește omul bisericii de azi, omul bisericii lumii, care stă cu fărădelegea lui pe scaunul bisericii-mamă. De aceea am venit Eu și am plâns către tine, Israele, și ți-am spus că dușmanul Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța și M-a furat și s-a dat drept Dumnezeu, și Eu nu mai am drept în căsuța Tatălui Meu, și dușmanul zice că-Mi slujește Mie și că este al Meu. Este al Meu, dar ca dușman, nu ca prieten; este ca unul care Mi-a luat ce am avut de la Tatăl și despre care scrie în Scripturi că Mi-a luat via. Dar Eu am luat darul și harul viei și le-am dat celor ce Mă iubesc, și iată, am vie nouă, iar pe lucrătorii viei i-am lăsat în necredință și am pus peste ei cuvântul cel rostit în vremea Mea cu tine, Israele, via Mea cea de la venirea Mea, și nimeni nu-ți poate face ție rău, că tu ești sub cortul Meu, și ești credință în Dumnezeu. Te-am așezat prin cuvânt pe pământ, ca să fii popor al credinței în Dumnezeu, să fii lumină și cărare pentru oamenii fără sfințenie în trup, și cine se leapădă de tine, acela se leapădă de Mine, și nimeni nu înțelege Scriptura aceea care spune despre lepădarea de credință din vremea de sfârșit.

... Iată, rostesc cuvânt, aștern cuvânt în cartea Mea și spun: am adus pe pământ această lucrare de cuvânt și am spus să facă omul voia lui Dumnezeu, să creadă omul în Dumnezeu și să se sfințească prin cuvântul cel sfânt care îndeamnă pe om spre împărăția cerurilor, căci iarăși am venit cuvântând pe pământ. Această lucrare se numește Dumnezeu, și cuvântul lui Dumnezeu, care vine de la Dumnezeu. Acest popor este poporul Cuvântului lui Dumnezeu, și l-am făcut cunoscut prin lucrarea cuvântului rostit din slavă peste pământ. **Cine aude această lucrare de cuvânt, cine aude pe Cel ce grăiește din ceruri și se leapădă de acest cuvânt, acela se leapădă de Dumnezeu.** Eu am lucrat cuvânt ceresc pe pământ vreme de patruzeci de ani ca să pun omul față în față cu Mine prin cuvânt și să-l încerc în credință. Iată, fiilor, lepădarea de credință este lepădarea de această lucrare dumnezeiască între oameni.

Am spus arhiereului cel martor al lucrării Mele, i-am spus din vreme că dacă va părăsi lucrarea Mea, nu va cunoaște vremea lepădării de credință. I-am spus că vine lepădarea de credință peste biserică, și iată, a venit, și el nu cunoaște că a venit, pentru că nu a rămas cu Mine ca să știe de la Mine. El vrea să fugă, el vrea să spună că nu e adevărat Domnul prin acest cuvânt venit din cer, dar nu are norocul acesta. Pentru el ar pica bine acum să fie mincinoasă lucrarea cuvântului Meu, ar da bine când el ține cu mâna de coroană ca să nu i-o ia careva de pe creștet. Dar el nu știe ce înseamnă să ai coroană. Coroană ai tu, poporul Meu. Tu ești cel încoronat, dar el n-a vrut să stea sub coroana ta, și și-a luat coroană de slavă deșartă, ca și arhierii lumii, care se folosesc de numele lui Dumnezeu și de locurile închinat lui Dumnezeu și fac fărâdelege în loc sfințit de părinți și stau pe pieptul părinților, pe pieptul bisericii-mamă, pe pieptul bisericii de răsărit, căci răsărit înseamnă Dumnezeu, înseamnă sfințenie în trup și viață cerească între oameni.

... Iată, din nou întăresc cuvântul pe care l-am mai rostit: să nu te uiți, copilul Meu, în lume, să nu te uiți, tată, că de aceea ești numit tu „sectă“, de aceea, că te-ai tras din cercul cel mare și te-ai deosebit cu Dumnezeu și cu sfințenia, tată. Fiule, nimeni nu mai este ortodox în afară de Mine și de tine, Israele, fiule din urmă al lui Avraam. Întăresc cu rugăciunea Mea către Tatăl, întăresc darul Duhului Sfânt peste tine și zic: Tatăl Meu, Tată al lui Israel, ridic spre Tine mâinile Mele străpunse de cei ce s-au lepădat de Mine, Cel trimis de Tine. Ridic spre Tine această mărturie, aceste mâini găurite de cuie, și Îți arăt dragostea Ta și a Mea pentru cei ce cred în Tine prin Mine. Tatăl Meu, să Ne sculăm în picioare în fața poporului cel mic și să stăm în fața lui Israel și în spatele lui Israel cel de azi, și în lături, Tată, și în sus și în jos, și în mijlocul lui Israel să stăm.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorării Duhului Sfânt, din [11-06-1995](#)

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit și te-am cunoscut ca să Mă cunoști și tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, și te-am numit fiul Meu, poporul Meu, și din mijlocul tău lucrez cu învățători și cu slujitori, și îți voi mări neamul, și vei fi cunoscut, fiule, și vei fi numit poporul Domnului, așa cum te numesc Eu. Nu știu preoții de ce te numesc Eu pe tine Israel. **O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu.** Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac și Iacov. Israel este numele ceresc al unșilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe pământ ar fi. **Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ.** Se miră preoții și arhierii de acest nume pus peste România, dar cine nu citește pe Dumnezeu, acela nu știe lucrarea lui Dumnezeu.

... Nu înțelege omul tainele Mele, nu înțelege, tată, omul fără Dumnezeu, dar tu să fii cu Dumnezeu, copilul Meu, căci Eu prin cuvânt te-am întocmit, și ți-am dat har și înțelepciune ca să știi ca Dumnezeu și nu ca cei de pe pământ care învață fără Dumnezeu. Vezi tu, poporul Meu, de ce am zis Eu prooroc de al lui Dumnezeu, și prooroc mincinos? Proorocul lui Dumnezeu Îi slujește lui Dumnezeu și poruncilor cerești și are de la Dumnezeu. Proorocul mincinos își slujește trupului său și duhului său, nu Duhului lui Dumnezeu, și acela vorbește din duhul său. Ție, poporul Meu, ți-am spus să citești Scriptura ca să vorbești din Duhul lui Dumnezeu și să te deprinzi din această vorbire cerească. Eu așa ți-am spus, să slujești după poruncile puse de Dumnezeu și să iei de la Dumnezeu vorbirea ta. Ai învățat carte de la om, așa a fost lucrarea robiei, dar acum te-am chemat la libertate și te-am luat ucenic ca să-Mi slujești Mie și Duhului Sfânt și vorbirilor cerești, fiule. Uită-te la tine când nu Mă asculți și când vorbești cu lumea și ca lumea. Atunci Duhul Meu Se depărtează de la tine, și tu nu cunoști. Iată ce este noapte. Noapte este lipsa Duhului Domnului din vederea omului, și noaptea a umplut cu golul ei peste tot și l-a înșelat pe om.

Mare taină este omul lui Dumnezeu în timp, proorocul lui Dumnezeu în vreme. Acela se hrănește cu Scripturile și cu Duhul Cel de la Dumnezeu, împlinindu-L în el prin ascultare și umilință, prin blândețe și cumpătare, prin înțelepciune de sus și nu de jos, și greu a fost să înțelegi, poporul Meu, că grea a fost și vremea în care te-ai născut și care te-a supus în ea. E mare lucrare omul lui Dumnezeu pe pământ, dar cine mai știe această lucrare? Cine, și unde s-o învețe omul? Vino la Mine, fiule, că n-ai de unde să înveți, tată. Cei ce s-au făcut învățători peste tine nu te învață tainele Mele, că nu le cunosc, nu cunosc smerenia și umilința și ascultarea și Duhul lui Dumnezeu. Se duce omul la învățător, la tămăduitorul de azi, și nu învață pe Dumnezeu omul, căci Domnul este întru umilință. Eu vă învăț pe voi un lucru mare, tată, și veți învăța din el cum să lucrați unul peste altul, și din zi în zi veți intra în Duhul Meu tot mai mult, iar Eu vă voi cuprinde, și voi veți vorbi de la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, când Eu am lucrat între oameni, n-am lucrat ca învățătorii de azi, ca păstori de azi. Mă uit, și nimeni nu lucrează ca Mine peste om. Dar pe tine, poporul Meu, te învăț să lucrezi ca Mine. Îți dau pilda cu samarineanca. Eu M-am întâlnit cu ea și i-am cerut să-Mi dea să bea din apa ei. Și dacă am făcut așa, am înviat-o pe fiica aceea. **Nu M-am dat învățător, și M-am dat umilit și călător smerit, și prin smerenie am lucrat ca s-o izbăvesc de duhul ei.** Care învățător mai face azi așa? Nimeni nu mai știe ce este umilința. Învățătorul e îngâmfat și dă sfaturi, și el nu le aude, el nu este pildă înaintea celorlalți, și nu mai e un rău mai mare ca acesta. Eu n-am făcut așa, Eu n-am lucrat așa. Eu, din Dumnezeu cum eram, M-am făcut om, dar omul se face dumnezeu peste om și se dă mare învățător, și nu este duh de umilință, duh de Dumnezeu. Eu i-am spus samarinencii: **«Dă-Mi să beau»**. Eu M-am lăsat cunoscut de ea și M-am smerit în fața ei cerându-i apă să bea, și duhul umilinței Mele a lucrat întru Tatăl, și a câștigat lui Dumnezeu pe fiica aceea, dimpreună cu mult norod din neamul ei. M-am făcut duhovnicul sufletului ei și ne-am mărturisit unul altuia ce am avut de mărturisit. Ea s-a mărturisit păcătoasă și credincioasă și umilită, iar Eu M-am mărturisit ca trimis al lui Dumnezeu, ca ajutor înaintea omului cu cărarea răătăcită.

Fiilor, fiilor, iată, în grădinița Mea cea de azi Eu am fii care au ascultat să lucreze ca Mine. Eu așa am spus: **«Mărturisiți-vă unii altora»**. Dar care duhovnic mai face așa ceva? Că toți se dau învățători și pe scaun stătători, și ei nu fac ce am făcut Eu prin umilință. **În grădina Mea se lucrează cum am lucrat Eu. Duhovnicul își spune cel dintâi neputințele lui în fața fraților lui. Întâi se curăță el, și după aceea curăță cu Mine neputințele celorlalți dacă sunt neputințe. Duhovnicul trebuie să fie cel dintâi cunoscut, să se lase cunoscut prin umilință și nu să stea**

mare, căci cine nu face așa, acela nu este mare, acela nu poate da viață. Eu i-am spus samarineencei despre puterea și lucrarea Tatălui Meu întru Mine, dar mai întâi M-am umilit, mai întâi M-am plecat ei. Dar cel ce se numește azi duhovnic nu seamănă cu Cel ce a lăsat pe pământ această lucrare. N-ai să mai auzi pe nicăieri o așa cerească învățătură, fiule. Un duhovnic de al Meu face ca Mine și nu ca omul. Duhovnicul trebuie să fie cunoscut de inima celui ce bate la ușa sa. **Un adevărat duhovnic își face sieși duhovnic pe tot fiul care vine la Dumnezeu pentru mărturisanie.** Samarineanca n-ar fi avut încredere și sprijin în Mine dacă Eu nu Mă aplecam înaintea ei cerându-i apă să beau. Duhovnicul trebuie să se mărturisească înaintea celui ce vine la el, și apoi cel ce a venit. Duhovnicul nu este stăpân pe cel ce vine la el după cele de la Domnul. Duhovnicul este mărturisitor prin tot ceea ce face înaintea celor care vin până la el. Duhovnicul trebuie să se așeze ca o oglindă în care să-și vadă fața toți cei care vin la el. Dacă duhovnicul nu se descoperă pe sine înaintea celui ce stă în fața lui, acela este altceva, nu este duhovnic. Acela știți ce este? Acela este un înșiruitor de vorbe, de slavă lumească. Unul ca acela nu-l poate urca la Domnul pe cel ce coboară prin umilință venind spre duhovnic. De aceea omul nu poate urca. Omul care se mărturisește la preot nu poate urca și nu urcă spre Dumnezeu. De ce, tată, nu urcă? Nu urcă pentru că duhovnicul nu a coborât spre acela care vine și bate.

Ca să-i deschizi celui ce bate la ușa ta, asta înseamnă nu să-i deschizi, și să te deschizi tu spre el, așa cum Eu am lucrat cu samarineanca. Eu n-am folosit judecata peste fiica aceea, ci duh de pocăință am slobozit peste ea. Eu nu i-am spus să nu mai păcătuiască, și i-am spus să-Mi ceară apă, și Eu i-am dat dacă ea a cerut. Am făcut-o să-Mi ceară, și Eu M-am dat ei prin cuvânt. Așa trebuie să se dea și duhovnicul, așa cum Eu M-am dat. Dar în cel ce Eu nu stau din pricina îngustimii lui, acela nu poate fi duhovnic în numele Meu, ci este duhovnic în numele său.

Eu am făcut altfel de începătură odată cu începătura Mea cu poporul Meu cel nou de azi, cu tine, iubitul Meu popor. Eu, fiule, lucrez ca Mine în poporul Meu și nu ca omul care a învățat de la om. **Cartea lui Dumnezeu nu se învață de la om,** că omul bisericii Mi-a făcut Mie pătrăciță și îmi spune să-Mi știu hotarul pus de el peste Mine. Eu am venit și am desființat legea care apăsa biserica, și iată iar lege care-Mi îngrădește Duhul Meu întru lucrarea Sa. Eu M-am făcut pâine și vin ca să Mă dau omului să Mă mănânce, și să fie ca Mine cel ce Mă mănâncă. Ca să Mă ia omul în el, de aceea M-am făcut pâine și vin, iar cel ce Mă ia, să se cunoască, să arate că M-a luat în el. Cine nu se cunoaște că M-a luat în el, acela M-a luat și M-a strivit înăuntrul său. M-am făcut pâine și vin, căci Dumnezeu este mare taină. M-am făcut cuvânt și am vindecat leproșii de lepră. Am rostit cuvânt și i-am vindecat, și toți au plecat, în afară de unul, care a stat să-Mi mulțumească așa cum tu, poporul Meu, ai rămas să Mă mulțumești pe Mine, ai rămas din cei mulți care au venit să-Mi ceară vindecare și putere și au plecat apoi cu puterea și au făcut rău cu ea, căci n-au rămas cu Mine cei pe care-i vindecasem.

Eu trebuia să am un popor curat, dar omul lumii nu știe Scripturile venirii Mele. Nu le știu nici preoții bisericii. Ei știu de toate, numai Scripturile nu le știu. Ei știu să se dea învățători și duhovnici, dar iată ce vă spun Eu azi: fiilor, fiilor, **una este să fii duhovnic, și tocmai la celălalt capăt este să fii duhovnicesc,** ca să poți să fii duhovnic. **Duhovnicul care nu este duhovnicesc înaintea Mea, acela este prooroc mincinos, așezat de la el citire în loc numit sfânt, și strică sfințenia locului sfânt unul ca acela,** că Eu ridic pe cele ale Mele dacă le văd călcate sub picioare. Fiilor, fiilor, scrieți pe tăblița inimii voastre: una este să fii duhovnic, și alta este să fii duhovnicesc, după asemănarea cu Iisus Hristos. Eu sunt blând și smerit cu inima, că una este să fii smerit, și alta este să fii smerit cu inima. Cel smerit e smolit și greu de purtat în spate, iar cel smerit cu inima, e

blând și senin și ușor de purtat de către toți cei din jur. Unul ca acela nu este greutate pentru nimeni. Unul ca acela înduhovnicește pe toți prin trăirea Mea în el. De aceea, tată, la începutul bisericii, acum două mii de ani, preotul era ales din cetate, din mijlocul neamului său, ca să fie cunoscut bine, și era numit și pus slugă pentru neamul său înaintea lui Dumnezeu; **slugă și nu stăpân cum este astăzi preotul**. Astăzi vine câte unul de la cealaltă margine și se așează episcop sau preot peste loc necunoscut. O, aceasta este rânduială omenească și străină de cele lăsate de Dumnezeu. Nu așa a fost în poporul Meu, și a fost așa în poporul din lume, în biserica lumii, nu în cea a lui Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din [18-06-1995](#)

M-am făcut cunoscut oamenilor bisericii de azi, și nu M-au primit și n-au cunoscut Duhul lui Dumnezeu, Care grăiește la sfârșit, și n-au luat mângâierea Duhului Sfânt în biserica lor. Au pus din nou Cuvântul sub lege și sub judecată, așa cum a fost acum două mii de ani. Oamenii bisericii zic că au școală, zic că au cunoștință. De unde au cunoștință? O, și Pavel, apostolul Meu, avea cunoștință și școală învățată pe pământ, dar până ce Eu nu am orbit cunoștința lui, n-am putut să-l folosesc ca unealtă a cuvântului Meu, n-am putut, așa cum nici azi nu pot cu omul bisericii. Biserica are treburile ei, nu are timp de Cuvântul Care vine din cer de la Dumnezeu. Cuvântul vine, Cuvântul a venit, după cum a fost scris în Scripturi, dar biserica l-a frânt calea. Cuvântul lui Dumnezeu a venit și Și-a făcut popor, și are popor, și are biserică, și are iesle și Se naște în ea Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, și mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, și nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, și nu se trezește din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, și s-a culcat iar, și nu se scoală ca să stea înaintea Mea. Cine slujește păcatului, acela nu înțelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu. Dar omul care slujește poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoștință, are duh treaz și este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: **«Celor ce cred în El și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească și bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut»**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din [28-08-1995](#)

Israele, sugarule de la sânul cerului, fii copac de toamnă, tată, că furtuna vremii de acum îndoiaie copacii. Furtună de prooroci falși a umplut potecile lumii și se dau prooroci ai lui Dumnezeu. O, de aceea îți spuneam Eu mereu: **«Citește, fiule, Scriptura, ca să te umpli de Duhul Sfânt»**. Fii iscusit în Duhul Sfânt, ca să știi ce înseamnă prooroc, ca să știi că toate încetează în dreptul acestei lucrări. Toate izvoarele vor seca, toate se vor tulbura, căci tot omul este plin de mândrie, ba încă a pus numele lui Dumnezeu în față. Proorocii falși nu știu ce înseamnă prooroc. Femei cu capul descoperit, unse cu farduri, vopsite și olate și luxate, oameni de toate felurile; se mai dau și ortodocși, și unii din ei zic la lume că sunt și ei cu lucrul Meu de nou Ierusalim. Dar lumii îi spun Eu acum ce înseamnă prooroc și ce înseamnă acest popor al cuvântului Meu. Poporul Meu nu umblă pe drumuri. El umblă numai după Mine, numai la strigătul Meu vine. Poporul Meu nu are daruri, căci darul lui este cuvântul lui Dumnezeu care se coboară să-l călăuzească. Poporul Meu

nu se ia după prooroci, că Mă are pe Mine cârmaci, are cuvântul lui Dumnezeu în față. În fața Mea se stinge știința și limbile și darurile și proorociile, după cum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din [21-09-1995](#)

Israele, să fii treaz la auzul cuvântului Meu, căci cel treaz împlinește cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce nu-l împlinește, acela doarme. Fii atent, poporul Meu, căci cel ce împlinește este treaz, iar cel ce nu împlinește doarme. Eu vin și îl găsesc mereu dormind pe cel ce nu împlinește. Așa a făcut și Israel. Când am venit, el a dormit, și nu lăsa pe nimeni să se trezească. **Dar tu, cel nou, să nu ai inimă de jidov, fiule, căci ție îți zic fiu.** Se sfătuiră atunci iudeii cei din frunte, mai-marii templului se sfătuiră că dacă cineva din iudei va crede în Mine, acela să fie scos din sinagogă. Iată și azi același sfat în biserica lumii. **Mai-marii bisericii au hotărât pentru cei dintre ei care cred cuvântul lui Dumnezeu cel de azi, să fie amenințați, să fie pedepsiți, să fie puși în lanțurile lor,** și iată, nici acum nu rămân cu cei prigonitori ai cuvântului Meu, așa cum nici atunci nu am rămas. Am scuturat praful și am ieșit, și M-am alipit de cei umiliți, de cei cu duhul curat, și din ei am făcut sămânță de vie nouă și am început cerul pe pământ cu ei, cu cei înnoiți. Așa fac și cu via de acum.

O, ortodoxie, fiică a credinței cea dintâi, pe care am dat-o s-o poarte apostolii Mei cu care am cutreierat pământul lui Israel! La Israel am venit cu trupul, și la tine sunt venit cu duhul, după cum am făgăduit că vin. O, fiică a credinței cea de atunci! Ai dus, tată, solia Mea până azi, și când să-ți dau plata și strălucirea ta, și sfințenia când să-ți-o dau, ai făcut și tu ca jidovii. Nu M-ai primit, nu M-ai cunoscut, nu Mi-ai cunoscut glasul și cuvântul care vine cu Mine pe nori. Te-ai îngâmfat și nu M-ai primit, și Mi-ai pus mâna la gură și pândesti pe ai tăi ca să nu-i lași să creadă în Mine, în venirea Mea prin cuvânt, că Eu sunt Cuvântul. Iată, Mă gonești, Mă dai afară din sinagoga ta, și Eu am venit să-ți fac ție bine. Nimic nu ți-am cerut decât să te lași de păcatele tale și să fii curată, biserică a Mea, dar tu nu vrei să fii a Mea. Eu de aceea M-am aplecat spre tine, ca să te rog să fii a Mea, ca să-ți dau mană din cer. De aceea am venit, și am venit pentru că era scris că vin. Deschide cartea Mea și vezi că venirea Mea este scrisă în ea, și vezi bine, ca să citești bine, și **vezi că numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu,** și iată, Cuvântul a venit întru venirea cea proorocită, și tu, tată, dormi. Cine nu ia să mănânce cuvântul Meu, acela doarme. Cine nu aude, acela doarme. Dar nu vei spune că nu ai auzit, că vor mărturisi morții din morminte că au auzit acest cuvânt, și nu vei ști atunci unde să intri de mânia Mea.

O, ortodoxie, am scos din mijlocul tău un foc, și voi arde în el fărădelegile tale. Întoarce-te la părinții tăi cei sfinți, cei care s-au jertfit pentru tine. Întoarce-te, tu, sămânță a lui Iuda, căci Eu din această sămânță M-am ivit, și am lăsat în ea preoție și proorocie, și iată, nu mai este curat ce am lăsat, și este vândut pe preț de desfrânare ce am lăsat în via Mea. Cel ce calcă legea lăsată de Mine peste turma Mea, acela este orb, acela devine orb, orb cu duhul. Eu știu că tu crezi că Eu sunt în cuvânt și că strig la tine, dar îți pare rău când vezi că dau să te despart de voia ta cea rea. Ți-e rușine cu goliciunea ta și ți-e greu să te pregătești în sfințenie, omule al bisericii lumii, că al Domnului nu vrei să fii. **Ți-e rușine să-ți pierzi scaunul pe care stai fără de chemarea Mea. Cine te-a ales pe tine să slujești pe Dumnezeu? Și dacă te-au ales arhierii tăi, de ce nu slujești lui Dumnezeu?** O, șirul unșilor din uns în uns s-a rupt de multe ori, și tu duci cu vorba pe om ca să creadă omul că ești unsul Meu, că ești alesul Meu, și să-ți dea omul zeciuială, și iată, tu o cheltui pe pofte, așa cum făcea și Israel. Îți plătește omul ca să-l bagi în pământ, îți mai și plătește pentru asta. Eu când l-am înviat pe Lazăr n-am cerut plată. Eu l-am înviat, nu l-am îngropat, și tot n-am

luat plată. Așa înseamnă alesul Domnului pentru oameni, nu să-ți plătească omul că-l botezi, că-l cununi sau că-l împărtășești cu Dumnezeu. Eu ce să-ți mai plătesc dacă ți-aș plăti că-Mi lucrezi Mie? Eu nu cu bani plătesc omului. Eu cu mântuire plătesc omului slujitor lui Dumnezeu, și iată pilda viei care face aguridă. Îmi sparg capul cei din vie când vin de la Tatăl să cercetez via, și iată, Semănătorul Care seamănă sămânță găsește piatră și cărare bătută și pământ uscat, nu găsește pământ bun de însămânțat, căci omul are mult de lucru și nu are vreme de sămânță din cer. Mă voi duce să strig la omul cezarului, Mă voi duce să-i spun că vin și că-Mi fac cărare să vin, și voi striga pe România și voi lucra cu cuvânt dulce, ca un Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din [27-09-1995](#)

Iată cum se împlinesc cele rostite de Mine prin cuvânt, căci cei ce au bani fac turn de piatră alături de piatra Mea cea nouă de nou Ierusalim. Fac împărăție pământească cei ce au bani. Mai face omul încă o dată un turn ca turnul Babel (*Centrul Internațional Ecumenic – Vulcana Băi, n.r.*), și se va da în el drept Dumnezeu. Omul cu bani a luat o cărămidă cunoscută, a cumpărat-o cu bani, și lângă ea zidește cărămizi necunoscute, și iată, se folosește omul de numele lui Dumnezeu, de cărămida cea cunoscută că ar fi a lui Dumnezeu, și se va da omul drept Dumnezeu. Dar Eu am aici izvor din cer, și omul care va veni va fugi de lângă turnul omenesc și va da să guste din izvor și va face omul alegerea, iar tu, poporul Meu, vei fi lumină și te va alege omul de cărare spre Dumnezeu; numai tu să fii pregătit și așezat înaintea Mea. Voi face din tine călăuză, și îți voi da cuvântul nădejdiei vieții veșnice, ca să-l dai omului cel pământesc, căci turnul ce îl face omul va avea izvor de băuturi îmbătătoare și de mâncăruri păgânești, dar la tine va sticlă izvorul vieții veșnice, izvorul nădejdiei și mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, care este ruptă din cele cinci pâini și doi pești, înmulțite prin cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din [22-10-1995](#)

Centru ecumenic – sinagogă

Centru ecumenic – biserică

Centru ecumenic – Vulcana-Băi

Centru ecumenic - moschee

Nu mai știe omul drumul lui Dumnezeu înspre om, că omul are altă iubire, omul iubește ce are și ce-și face. Dar tu, Israele, ești poporul Meu, și ai ungere și alegere aleasă și știi toate de la înțelepciunea cea de sus. Fii atent, ca să înțelegi cine știe și cine crede și cine este ales. Ales este cel ce are ungere de sus. Pavel, apostolul Meu, până n-a luat ungere de la Mine n-a știut de sus, și a știut de jos. Fără ungere nu se poate ști de sus. Nu se poate credință în acest cuvânt venit pe nori de sus până nu ai ungere și atingere cu Dumnezeu, cu Dumnezeul lui Israel. Fii priceput, popor iubit, că mulți pe pământ zic că știu din descoperiri, dar ei zic adevărul lor, iar descoperirile lor vin de la trup și de la sânge, nu de la Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești; vin de la duhul lor, nu de la Duhul lui Dumnezeu. Aceștia sunt călăuziți de duhul lor, de dorul duhului lor, că fără ungerea Duhului Sfânt nu ai de la Duhul Sfânt. Apostolul Pavel până n-a primit ungere de la Duhul Sfânt n-a putut fi lucrător din cer, și am lucrat apoi mereu peste el ca să nu se trufească pentru ungerea lui de sus, ca să nu se fălească el cu ungerea, ci ca să se fălească ungerea de el. Așa și tu, popor uns de Dumnezeu, să nu te trufești, tată, de ungerea ta de la Mine, ci să lași ungerea să se bucure de tine, că altfel primești bold de la satana, de la îngerul rău, care te înțeapă cu trufia. Să nu te înțepi în acest bold așa cum pătesc oamenii care se înțeapă în însuși boldul lor, în boldul descoperirilor duhului lor. Tu ai descoperirea Mea cu tine, tu nu ai descoperiri de ale tale. Tu ești altceva pe pământ. Tu, tată, nu ești ca fiii oamenilor. Tu ești al lui Dumnezeu, și Lui Îi slujești; El ție, și tu Lui.

Să nu Mă lași să pier, fiule. Să Mă ții viu, poporul Meu. Să nu Mă dai la moarte și în vremea aceasta. Dar tu ești mic, și știi de la Mine să te faci micuț în brațul Meu, ca să nu știi răutatea omului mare, care Mă răstignește cu ascuțimea duhului lui. O, cine știe să Mă răstignească pe Mine mai bine decât cei pricepuți, mai bine decât cei ce-Mi citesc în voile Mele fără să le ia pe ele înăuntrul lor? Cine, tată, a făcut răstignirea Domnului? Pilat sau Irod? Ei nu se pricepeau cine sunt Eu și de unde venisem. Ei știau ale lor, nu ale Mele, dar preoții știau, că citeau și învățau de Dumnezeu, și nu s-a priceput nimeni ca ei să Mă dea la răstignire. Ei n-ar fi dat scaunul lor nici lui Dumnezeu, și iată cine au fost cei mai răi oameni și pe atunci. Preoții au fost cei mai răi, cei mai rădăciți de la calea dreptății. Nu că n-au crezut că Eu sunt Dumnezeu, dar au ținut la împărăția lor, care era într-o nedreptate, și n-au voit să deschidă ușa ca să li se vadă casa, căci casa lor era numai aur și podoabe și argint și vase scumpe, strânse în loc neumblat, în loc de nepătruns, așa precum era scris în prooroci. O, și ce osândă și-au proorocit cu însăși limba lor, că au spus că dacă Mă vor

lăsa să propășesc cu cele din cer, vor veni romanii și le vor lua țara și neamul. De unde, tată! că dacă M-ar fi primit, ar fi devenit popor de neînvins pe pământ, că nimeni nu poate face rău celui ce stă sub cortul lui Dumnezeu, celui puternic în Dumnezeu. Uitați-vă voi cu Mine peste cei de azi care au luat cuvântul lui Dumnezeu: cine au fost cei mai răi, cei mai străini, cei mai reci? Preoții au fost. Numai ei n-au avut putere să se plece, să se bucure de cuvântul Meu; numai ei, tată; ca și atunci, numai ei. Numai ei dau să ațâțe gloatele împotriva adevărului, numai ei răstignesc adevărul, și iată, s-au vândut pentru bani și pentru bogății și pentru împărăție din paie, și paiele la o furtună se răvășesc și nu rămân, și la un trăsnet din cer ard și nu mai sunt, așa precum poporul Israel a căzut rob romanilor care i-au dat foc și care l-au răvășit pe toată fața pământului. Dar am scos din el pe cei ce au crezut și i-am făcut mănunchi în poala Mea și le-am spus să fie sare bună de sărat, și au fost și au lucrat pe Domnul, ca să aibă neamurile pământului pe Domnul, ca să ai tu azi, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din [27-10-1995](#)

Suntem în serbare întreită, și voi veni la voi, fiilor, cu lecție pentru tot omul, căci vom semăna sămânța, fiindcă Eu am semănători între voi. Voi coborî o lecție de viață, ca să ia omul lecție, că nu mai este apă curată, nu mai este izvor curat și netulburat. Nimeni nu mai știe ce înseamnă oaie, ce înseamnă capră, ce înseamnă lup. **Dar nimeni, nimeni nu mai știe ce înseamnă biserică credincioasă, rugătoare în Hristos, așa cum se spunea odată în biserică: „Câți sunteți credincioși, Domnului să ne rugăm“.** Nu se mai aude pe nicăieri o rugăciune curată, nu se mai poate spune de ea, de vreme ce nu poate preotul s-o spună. Preotul de azi nu este credincios lui Hristos, nu este. Vine omul la biserică și pleacă acasă neîmpărtășit. La ce mai vine? Vine că vine și preotul, dar preotul de azi nu mai este „ușă de biserică“, nu mai este.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la tânosirea Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, din [12-12-1995](#).

Israele, Israele, cărarea ta sunt Eu. Să n-ai altă cărare afară de Mine. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău, Israele, că nimeni nu Mă mai iubește, fiule Israele. Mă plâng la tine, copile scump. Nimeni nu Mă mai iubește, nimeni pe pământ, nimeni. Nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume, s-a speriat de tine și de Mine, Care-ți sunt ție cărare; s-a speriat și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel când am venit în ea ca Mântuitor, ca binefăcător, ca luminător de la Tatăl și ca potecută de mers spre Tatăl. S-a speriat omul bisericii și ține calea pe la răspântii, ca să nu se trezească nimeni, ca să nu apuce nimeni pe cărarea cea curată.

S-a sculat nu demult cel mare care stă pe scaunul bisericii din lume (Teoctist n.r.) și a rostit în locaș sfânt împotriva poporului Meu pe care Eu îl hrănesc prin cuvânt. Eu am auzit și M-am luptat să nu scriu acest cuvânt de ocară, și am zis: Tată, iartă-l, că nu știe ce zice; nu știe, Tată, nu știe; nu știe, că nu vrea să știe. **S-a sculat mai-marele bisericii și a zis de fiii grădinii Mele că sunt derbedei. „Derbedeu“ în limba Mea românească înseamnă om care-și pierde vremea, om fără rost pe lume, om fără căpătâi. A auzit Tatăl Meu din cer acest cuvânt: „derbedei de la Pucioasa“. Așa a vorbit mai-marele bisericii în biserica lui.**

O, omule al bisericii, tu ești acolo să vestești pe Dumnezeu oamenilor. Tu ești acolo să vestești cărare pentru oameni, să vestești Evanghelia, nu să defaimi pe fiii care iubesc cărarea

Mea și viața Mea în ei. O, omule al bisericii, e mult de când defaimi truda Mea de la cer la pământ, și Eu Mă rog înaintea Tatălui și spun: Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac, nu știu oamenii bisericii că Eu am venit să scot biserica din beznă.

... O, Ierusalime, așa se roagă sfinții României la scaunul Treimii cerești. Roagă-te și tu cu ei, întru răbdare, că milă Mi-e de om, măi fiule Ierusalime. **Se roagă Avraam, copilul Meu, se roagă să împlinesc făgăduința cea făcută de Mine lui.** Se roagă cerul. Roagă-te cu cerul, Ierusalime. Roagă-te, fiule, că rugăciunile bisericii din lume, care te defaimă pe tine, popor al cuvântului Meu, ce să Mă fac Eu cu rugăciunile celui ce nu crede în venirea Mea? Venirea Mea e în pregătire, dar oamenii bisericii n-au timp să creadă. La ei am venit, că era să fie ai Mei, dar ei nu M-au primit, și spun că sunt fără căpătâi, că sunt „un pierde-vreme“ prin poporul cuvântului Meu. Dar Eu sunt Dumnezeu în cuvânt, sunt Dumnezeu Cuvântul, și omul bisericii nu are înțelepciune, nu are timp să înțeleagă. S-a îmbrăcat în haina bisericii om străin de viața cea întru Mine, om care nu înțelege sfințenia, om care iubește slava deșartă, slava care vine de la om și nu de la Dumnezeu. Slava de la Dumnezeu este sfințenie în trup, este sărăcie de duh, este umilință și înțelepciune cerească și Duh Sfânt lucrător de slavă cerească pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din [07-07-1996](#)

Mi-e dor de tine, fiule. Mi-e tare drag cu tine să petrec, poporul Meu Israel. Mi-e dor, Mi-e tare dor să-l văd din nou stând pe picioare pe cel ce M-a mărturisit pe Mine prin lucrul Meu din această grădină, pe arhiereul Meu. Numele lui stă de mărturie înaintea cerului și a pământului, și nu este mână sau cuvânt să șteargă numele lui de pe piatra acestei vremi. Plânge cerul de suferința lui, de pașii lui legați în lanțuri. Și voi trimite, măi fiilor, pe îngerul Meu, și voi trimite pe ucenicii Mei să-i taie lanțurile și să-l facă de temut în numele Meu la toți cei ce au călcat peste el cu necredință, cu necredință în Dumnezeu Cuvântul, Care grăiește din nori peste pământ. Grăiesc cum am grăit cu Moise, cu Ilie, cu Israel, cu ucenicii Mei și cu toți cei care au crezut că Eu sunt, și în cuvânt sunt, așa cum este scris că sunt. **Voi pregăti o zi de slavă mare și Mă voi slăvi în cel uns de Mine pentru mărturia lucrării Mele de azi, și tot cel ce este potrivit sau nepăsător va vedea slava Mea din cel uns al Meu, că mare este ungerea lui, și nu este mână sau minte să doboare acest stâlp de pe înălțimile Mele.** Omul bisericii se luptă în gol, zadarnic se luptă, că poporul Meu e cuminte, poporul Meu este învățat de Dumnezeu să stea cuminte și să împlinesc prin el Scripturile Mele care au mai rămas. Și va vedea omul bisericii, că îi voi descoperi ochii să vadă că Eu, Domnul, nu sunt un pierde-vreme prin cei credincioși cuvântului Meu cel de viață dătător.

Tu să fii cuminte, popor iubit, și să zici ca Mine: „*Tată, Tată, iartă-i pe cei ce nu știu ce fac și nu știu ce zic. Iartă-i ca un bun pe cei ce nu cred că Tu ești până la sfârșit cu cei ce cred în Tine și în cuvântul Tău, rostit de Tine din norii slavei Tale*“.

Israele, Israele de azi, să fii fiu de samarinean, Israele scump, ca să pot rosti iertare mare peste cei ce vor cere iertare, și să dau bucuria mântuirii și a vieții veșnice la toți cei ce vor vedea calea aceasta pe care merg Eu cu tine, popor al cărării. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din [12-07-1996](#)

E toată lumea sub povara păcatului, și Eu cobor din cer ajutor și strigare și cărare pentru omul care vrea să găsească și el cărarea. Păcatul cel mort prinde viață peste tot. Păcatul cel viu ține în viața lui mulțime de suflete, și n-are cine să-l învețe pe om. Omul bisericii s-a ascuns de cuvântul Meu care curge din tronul Meu peste pământ. Scormone omul bisericii, scormone cu făcliile lui ca să vadă dacă cineva din biserica lui se ridică să stea în taina cea de azi a bisericii cea vie, care vine cu cuvântul Meu peste lume. Ca și iudeii de demult care căutau pe cei ce credeau în taină în Hristos, **asa și azi, omul bisericii scormone în casa lui să dea afară pe cei ce se îndreaptă spre lucrarea de nou Ierusalim peste biserică.** Omul bisericii nu vrea să se îndrepte spre lucrare de om nou, de om edenic. Omul bisericii din lume slujește la tot felul de dumnezei, și nu se ridică spre sfințenie în biserică. A dat de la el calea cea adevărată și a rămas fariseu omul bisericii, și nu se scoală spre pocăință. Eu strig mereu la el, dar el nu se scoală, că nu mai poate; nu poate, că se teme de sfințenie; nu poate, că n-are frică de Dumnezeu. Stă nepăsător omul bisericii, trăiește ca lumea și mai urât ca lumea, că se mai și ascunde sub haină sfințită, și omul nu mai știe pe unde este calea.

Venirea Mea în cuvânt, lucrarea Mea de pregătire i-a prins pe toți nepregătiți, aidoma ca în vremea lui Noe, și nici azi nu crede nimeni pe Noe, ca și atunci. **Dar Eu am venit și am lăsat loc și vreme pentru har, ca și atunci, aidoma ca pe vremea lui Noe.** (Vezi tema: „[Ca în vremea lui Noe](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) **E vremea harului**, dar omul bisericii din lume face fum, ca să nu se vadă Dumnezeu în lucrarea cea de nou Ierusalim, ieșită din mijlocul bisericii, ieșită ca un foc care să mistuie tot ce este uscat și stricat, și să-și facă loc cele vii și veșnic vii înaintea Mea. Omul cu viață păcătoasă nu iubește cuvântul Meu și viața care vine din el, și de aceea omul bisericii de azi nu se poate ridica să se facă plăcut Mie, să aducă pocăință înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din [02-08-1996](#)

... Eu sunt Domnul, Eu sunt acest cuvânt. Oricât de mincinos este acest cuvânt înaintea voastră, o, oameni ai bisericii, să știți că Eu sunt cuvântul acesta. Eu sunt, și veți vedea pe Fiul Omului în slava acestui cuvânt, (Vezi „[Slava Domnului](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Scribd](#); [Archive.org](#); [Google Drive](#), n.r.) căci România este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Și va fi ea ortodoxie trăită de fiii ei cei credincioși, și va fi biserică Mie, precum și este, căci în ea Eu sunt trup și cuvânt spre pomenirea Mea. Nu numai trup sunt în ea, ci sunt și cuvânt, căci Eu sunt mereu astăzi.

... Israele, fiule scump care Mă primești ca să vin, am vorbit, tată, păstorilor care te dușmănesc. Iar și iar le-am grăit și le-am spus că tu ești cuminte, și am luat Eu vina ta dacă tu ai vină înaintea lor. Le-am spus să-Mi deschidă și ei, ca să intru cu lumina cuvântului Meu ca și la tine, ca să dau viață tuturor, fiule, așa cum zic ei când zic: „Pace tuturor!”. Eu am zis altfel. Eu am zis: **«Pace vouă!»**, iar ei zic: „**Pace tuturor!**”. Dar dacă ceea ce dau ei e pacea Mea, atunci pacea Mea nu se dă pe sine decât celor ce iubesc pacea Mea. Eu am zis: **«Pace vouă!»**, așa am zis când am zis. Am mai zis și altfel. Am mai zis: **«Vai vouă!»**, și n-am zis: „**Vai tuturor!**”, ci am zis **«Vai vouă!»** când am zis așa. Ziceam așa celor trufași care nu primeau pacea Mea, cuvântul Meu în ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din [04-12-1996](#)

O, fericit ești tu, Israele, slugă credincioasă, care stai veghind înaintea Domnului tău! Veghează, fiule Israele, și stai întru venirea Mea, că Eu vin. Fii atent mereu, că se ridică mereu hristoși

mincinoși și prooroci amăgitori, și vor da semne mari, și minuni mari vor face pentru amăgirea celor amăgiți și pentru încercarea credinței tale, poporul Meu, dar tu să nu ieși, să nu crezi decât în Mine, Care vin ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus. (Vezi tema: „[Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) **Tu să fugi când auzi de semne și de minuni, că este scris în Scripturi că vor fi spre amăgirea multora.** Tu să fii umilit și smerit, fiule, că oamenii cei mincinoși vor veni și vor fi slăviți de oameni, și mulți vor umbla după ei, dar voi slavă de la oameni să nu căutați, așa cum am grăit Eu: *«Cel ce caută slava lui, acela vorbește de la sine, nu de la Dumnezeu, iar cel ce caută slava lui Dumnezeu, acela este de la Dumnezeu»*. Cei iubitori de slavă sunt prooroci mincinoși, că ei nu știu smerenia Mea și lucrarea Mea. O, Israele, Eu nu caut slava Mea, ci a Celui ce M-a trimis, și așa să lucrezi și tu, și să te ferești de oamenii slavei deșarte, care n-au nimic din Mine. Tu să veghezi și iar să veghezi înaintea Mea vestindu-Mă pe Mine oamenilor, **căci Eu sunt slava ta**, Israele. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mucenice Varvara, din [17-12-1996](#)

... Trezește-ți păstorii, țara Mea, ca să-Mi audă glasul și să-l pună peste tine. Evanghelie de aur să-ți dea de la Mine și să te păstorească păstorii tăi. **Păstorul trebuie să fie vas de aur, de trebuință stăpânului. Un slujitor adevărat nu se încurcă cu treburile lumești și firești, ci cu cele cerești, și este vas de aur, de trebuință stăpânului.** Așa le spun celor ce te păstoresc pe tine, turmă a Tatălui Meu, România, biserica Mea cea de apoi, în care Mă fac trup și cuvânt, duh și adevăr, căci tu trebuie să Mă ai întreg, România, biserica Mea în care M-am întors ca să fiu cu tine trup și cuvânt și să Mă vestești mulțimilor Dumnezeu adevărat, Dumnezeul tău, Dumnezeul României, precum Israel Îl numea Dumnezeu al său pe Cel adevărat. Ia duh de credință, tată, căci cel ce nu crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine, acela nu crede în Dumnezeu, și de aceea nu crede în cuvântul acesta. **Să nu-Mi ceri semne ca să crezi, că nu-ți voi da nici un semn decât cuvântul acesta. Cel ce nu crede în Cel ce Se face cuvânt din cer peste pământ, acela nu crede în Dumnezeu.** (Vezi tema: „[Semnul Fiului Omului](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [archive.org](#); [Issuu](#); [Google Drive](#); [Scribd](#), n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din [19-01-1997](#)

Să știi, măi Israele, măcar tu să știi bine și să crezi bine că sfinții care M-au purtat pe pământ în sfințenia vieții lor, umblă pe pământ, vin pe pământ la oameni, vin din cer și își iau trupul pe pământ și fac planul Meu și iar intră în cele cerești; vin, și se suie; se suie, și vin la rugăciunea omului și la împlinirea planurilor Mele cu sfinții, căci sfinții sunt servii Mei pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, și omul nu știe. Nu știe omul tainele ortodoxiei, căci așa se cheamă lucrarea Mea, **ortodoxie se cheamă, dreptate prin credință se cheamă. Credința cea bună a omului, aceea e ortodoxie; ortodoxie așa cum a avut Avraam, despre care Scriptura spune că i s-a socotit dreptate credința.** Credință dreaptă, credință neprihănită, aceasta înseamnă ortodoxie. Cine nu știe să creadă în tainele cele de nepătruns ale lui Dumnezeu, acela nu poate să fie ortodox ca Avraam cel credincios și drept în credință, și ai cărui fii sunt stele ale cerului, credincioși ai cerului ca Avraam. Credincioșii sunt fiii lui Avraam. Sfinții sunt fiii lui Avraam, cei făgăduiți lui Avraam când i s-a spus: *«Seminția ta va fi ca stelele cerului»*, ca sfinții cerului pe pământ, ca tine vor fi fiii cei ție făgăduiți. Cei credincioși tainelor lui Dumnezeu sunt neamul lui Avraam, sunt Israelul lui Dumnezeu cel din făgăduință. Amin. Credința dreaptă a

sfinților se scrie pe pământ și mărturisește. Ortodoxia s-a scris și se scrie pe pământ, căci credința cea dreaptă se face faptă și neprihănire în om, așa cum s-a făcut prin arhieriei Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, căci la credința lor veneau sfinții și mucenicii din cer pe pământ, și le făceau dreptate la credința lor, la cererea lor cea din credință făcută lui Dumnezeu.

... O, cerul Meu grăiește din Mine peste tine, Israele, fiul Meu cel de pe pământ, iar Eu grăiesc din mijlocul tău cerului, poporul Meu. Binecuvântat să fii de cei din cer. Binecuvântați să fie de tine cei din cer. Te binecuvintează mama Mea Fecioara și pune peste tine dragostea ei, și pune rugăciunea ei înaintea Mea pentru tine și te ajută să mergi. Mergi, fiule Israele, mergi așa cum a mers apostolul Andrei, care M-a dat pe Mine neamului român. Mergi, Israele, și Mă dă în dar oamenilor și învață mulțimile să mănânce cuvântul Meu, care se înmulțește în tine. Mergi, Israele, din loc în loc, că ai binecuvântare arhierască peste tine și nimeni nu-ți poate face nimic rău ție. Mergi cu pas drept, cu credință dreaptă, și învață pe om să calce drept, să creadă drept și să fie ortodox ca Avraam, căci seminția lui Avraam sunt sfinții cerului pe pământ și în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din [12-02-1997](#)

Se scoală România, fiule uns. Ți-am făcut cale ca să poți veni spre Mine, și îți voi presăra calea cu flori, și Îmi voi ascunde ranele pe care Mi le-ai făcut când ai dat în Mine cu cuvântul necredinței tale, dar n-ai unde să te ascunzi de lumina cuvântului Meu. Nu fi mâhnit, nu te pierde cu firea, că tu ești unsul Meu, iar arhieriei lumii nu sunt români, fiule. Cine nu iubește pe România nu sunt români. **Fii ortodox ca Avraam**, fiule uns, căci lui i-am socotit credința dreptate și neprihănire. Și o voi lua iar de la început cu tine, că nu se șterge ungerea ta prin cuvântul Meu, prin poporul Meu, cel uns de Mine, cel pus la plămădă ca să crească din el voievod tare, popor voievod peste țara nunții Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste cetatea Cluj, din [19-02-1997](#)

Lumea sărbătorește azi în bisericile ei duminica ortodoxiei. Dar unde-ți este ortodoxia, o, lume fără de cale? Ce fel de ortodoxie sărbătorești tu? Care este Dumnezeul tău? Ce faci tu, lume fără de cale? Eu sunt calea. Eu și nu tu. **Eu sunt credința cea dreaptă.** Eu și nu tu. Omul crede în om, asta este ortodoxia omului. O, dacă omul ar crede în Dumnezeu ca să lucreze faptele credinței drepte ar vedea omul calea cea strâmbă pe care umblă el. Cine să-ți mai spună ție, omule, că nu e bună calea omului? Cine, omule necăjit și lipsit de Dumnezeu și de viață? O, biserica lumii a ajuns ascunzătoare de șacali sub piei de oi.

Ies înaintea ta cuvânt, lume fără de Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu al Omului prin Fecioară acum două mii de ani. Eu sunt Cel ce Mă sărbătorește lumea, născut, răstignit, înviat și înălțat la Tatăl, Care M-a născut fără de ani mai înainte de toți vecii. Dar mai este scrisă în Scripturi o sărbătoare a Mea, și aceea este sărbătoarea celei de a doua venituri a Mea, și iată, vin cu slavă și Mă fac cuvânt care judecă viii și morții, **iar împărăția cuvântului Meu nu va avea sfârșit.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din [16-03-1997](#)

Scoală-te, Israele! Scoală-te și te pregătește în sfințenie și în smerenie și în cuvânt, fiule, că ieșim bunăvestire înaintea mulțimilor și mulți lupi se vor face miei și vor paște pășunea Mea și vor auzi cuvântul Meu.

Voi veni cu sfinții, fiilor, și voi desface legătura și voi rupe piedica pusă peste România. Cerul de sus, și pământul de jos, vor lucra iubire între cer și pământ. Vin cu sfinții ca s-o împac pe România cu Mine. **Vin cu patriarhul Nifon, care a anatemizat fărădelegea și pe cei ce o iubesc pe ea** (anul 1507, la Târgoviște, n.r.). Vin să-i spun României să iubească legea Mea cea sfântă și să-Mi ceară iertare prin pocăință și să fac act de împăcare între Mine și România, că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele tale, țara Mea, și vin la tine să te iert, să te mângâi, că n-are cine te mângâia. Vin Eu și te mângâi, și te voi păstori cu cuvântul Meu, și tu vei asculta glasul Meu și te vei mângâia cu Dumnezeuul tău. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Israele român. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce sunt, o, țara Mea! Iată, trimit la tine pe poporul Meu ca să te scoată de sub apăsare și ca să-ți aducă el cuvântul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din [13-04-1997](#)

Când a trebuit să ridic din nou Ierusalimul, care se stricase pentru păcatele lui, am auzit de pe pământ strigare ca să vin să-l izbăvesc pe Israel cel apăsător de plata fărădelegilor lui. Am auzit pe Daniel, care Mi-a amintit de făgăduințele Mele pentru Israel, mărturisind înaintea Mea păcatele poporului său și umilindu-se pentru Israel, și Eu am coborât la el și i-am vestit: *«Șaptezeci de săptămâni de ani sunt hotărâte pentru Ierusalim până ce fărădelegea va întrece marginile ei, până ce va veni Sfântul Sfinților ca să pătimească pentru om, și va dărâma cetatea, și până la capăt va fi greu. Dar la capăt voi veni și voi încheia un legământ cu mulți într-o săptămână, și mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula, și cei înțelepți vor lumina»*. Și Daniel se ruga, zicând: *«Stăpâne, când?»*. Dar Eu i-am spus: *«Daniele, sunt pecetluite toate cuvintele acestea până la sfârșit, iar la sfârșit mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți, și nici unul din cei fără de lege nu va pricepe cuvintele Mele, ci numai cei înțelepți vor înțelege, căci cei înțelepți se dau deoparte din calea fărădelegii și stau cu Duhul Cel Sfânt, Povătuitorul oamenilor înțelepți. Iar tu, Daniele, te vei scula, și vei primi moștenirea ta, în vremea cea de apoi. Amin»*.

Am pus pe fiii cuvântului Meu să mijlocească pentru tine, pentru învierea ta, o, țară Românie, țara Mea de nuntă, țară a strălucirii cea proorocită de proorocul Daniel. Vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, vin să închei cu tine act de împăcare cu Mine. Vin din Tatăl, și am iesle în tine și Mă nasc cuvânt și te hrănesc cu tainele Mele cele ascunse, că tu ai fost cea de sub cruce, dar Eu de la nașterea Mea te-am iubit și te-am ridicat și te-am ales de țară a Mea și te-am născut din Mine, din numele Meu te-am născut și ți-am dat numele Meu și te-am numit creștină, după numele Meu, prin cel trimis la tine cu cămășuță de botez, cu apă și cu Duhul Sfânt, și te-am numit român, popor al țării Mele. Și am vegheat peste tine la bucurie și la durere și te-am păzit ca să fii și ca să te am, căci Tatăl te-a dat Mie odată cu nașterea Mea născându-te din Mine. Povestea ta e frumoasă în cer, și iată ce fac: vin cuvânt pe pământul tău și îți scriu taina ta, și Mă fac carte în tine și îți scriu povestea Mea cu tine și te vestesc a Mea, ca să audă toate noroadale de pe pământ că tu ești împlinirea Mea întru venirea Mea.

Dar ai peste tine un nod, o, țara Mea, și vin să-l iau de peste tine. **Ca în Ierusalim intru, pe cal alb intru** și Mă fac cuvânt peste tine, și prin cuvântul Meu lucrez și îți rup legătura de peste tine. (Vezi tema „[Calul alb apocaliptic](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) Tu, pentru fărădelegile tale ai fost pusă sub lege, căci cel ce păcătuiește, este pedepsit de lege. **Șaptezeci de săptămâni de ani sunt peste tine de când am pus peste tine legătură pentru fărădelegea ta**, căci scris este: *«Dacă unul din cetate păcătuiește, toată cetatea suferă fărădelegea»*. Iar după patru sute nouăzeci de ani, căci asta înseamnă cele scrise în cartea lui Daniel despre cele șaptezeci de săptămâni, am venit la tine și am rostit peste tine să dezleg nodul cel pus peste tine de atâta timp, și auzind nu ai auzit, dar Eu am lucrat și am dezlegat nodul tău. Și acum vin și te vestesc ce am făcut Eu pentru tine, țara Mea, iubita Mea cea de sub cruce. Am zidit o piatră nouă, o vie nouă, o mlădiță nouă. O pietricică albă ți-am dat în dar, și pe ea am scris cu mâna Mea: *«Cuvântul lui Dumnezeu»*, și nimeni nu înțelege ce scrie pe ea, *«nimeni decât primitorul»*, precum scrie în Scripturi; nimeni decât poporul cuvântului Meu, în mijlocul căruia M-am făcut carte pentru tine, țara Mea, ca să te binecuvintez și să te ridic pic cu pic din țărână, după cum este scris *că «pe mulți îi voi scula din țărâna pământului: pe unii, spre viață veșnică și pe unii spre judecată veșnică»*.

Am născut din cuvântul Meu un popor în tine, și din tine Mi-am ales mireasă, țara Mea. Mi-am făcut în tine biserică curată, biserică pe voia Mea, nu pe voia omului, că rău Mă apasă fărădelegea din biserică, și Eu aveam trebuință de biserică cu mădulare întregi și sfinte, cu trup curat, care se cheamă biserică a Mea. Mi-am ridicat în tine popor curat, biserică vie, ca să am cu ce lucra dezlegare peste tine. Și acum vin în mijlocul mulțimii din tine și Mă vestesc în mijlocul poporului cuvântului Meu, și te vestesc pe tine că am venit să te ridic. Scoală-te, îți zic ție! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și stau în mijlocul tău cu fiii cuvântului Meu, fii unși de Mine, Arhiereul Tatălui Savaot, așezat de-a dreapta scaunului mării în ceruri, căci M-am adus pe Mine Însuși jertfă înaintea Tatălui așa cum orice arhiereu aduce jertfă pentru păcatele lui și pentru cele ale poporului. Și iată, sunt cu fiii cuvântului Meu în mijlocul tău, țara Mea, și iată ce grăiesc Eu cu ei:

Fiilor unși, s-au scurs cei patru sute nouăzeci de ani, s-au scurs șaptezeci de săptămâni de ani de când s-a pus legătură peste România și peste biserica din ea, căci **am avut aici arhiereu după chipul și asemănarea Mea**, care a anatemitizat fărădelegea pe care a văzut-o făcându-se, și apoi el a plecat la Mine după ce a fost alungat de pe scaunul bisericii. Scris este: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»*. O, fărădelegea a dat peste marginile ei, iar arhiereul Nifon a rostit cuvânt împotriva ei, și a rămas legătura aceasta. Și acum Eu vin să rostesc trezire peste țara Mea și s-o scot de sub vina aceasta.

Fiilor unși, Eu voiesc prin voi să lucrez, că în voi binevoiesc și vă iubesc, că și voi Mă iubiți împlinind poruncile Mele, căci scris este: *«Cel ce păzește poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubește»*. În numele Meu, ridicați mâinile spre Tatăl și roștiți odată cu Mine, Arhiereul cerului:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se rupe și se dezleagă cele legate peste România ca să fie dezlegate și în cer și pe pământ. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează țara română cu binecuvântările cerului, cu binecuvântările văzduhului, cu binecuvântările pământului cel ales de Dumnezeu, cu binecuvântările înălțimilor cele veșnice, cu binecuvântările sâmurilor cerului. Amin. Eu sunt Cel ce sunt, și binecuvintez prin cuvânt venit cu norii:

Se binecuvintează țara română, cu darul credinței sfinte, și prin credință să se umple de darurile Mele cele veșnice, că vin cu veacul cel nou, cel fără de sfârșit, vin cu cerul și cu pământul cel nou peste cele vechi, iar fărădelegea să fie aruncată în foc, și omul să se ridice spre cele binecuvântate ale darurilor cerești. Eu sunt Cel ce împac pe Tatăl cu omul. Eu sunt Cel ce împac pe omul cel credincios cu Tatăl. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Când Moise M-a întrebat ce să-i spună lui Israel când se va duce la el să-l scoată din Egipt cu mâna Mea cea tare, când el Mi-a spus: «**Doamne, cine să le spun că ești Tu?**», Eu i-am spus să le spună despre Mine că: «**Eu sunt Cel ce sunt**». Așa vă spun și vouă, fii ai cuvântului Meu: Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vă trimit, iar voi sunteți trimișii Mei, sunteți darul Meu peste oamenii care vor crede în Mine prin voi. Amin.

Eu sunt venit cu norii și cu sfinții și am cu Mine pe arhiereul Meu, pe patriarhul Nifon, a toată lumea. Eu sunt în el, și el este în Mine, și din Mine rostește cuvânt din cuvânt peste tine, țara Mea:

– *O, Doamne, Dumnezeuul celor vii, al lui Avraam, Isaac și Iacov! O, Doamne, Dumnezeuul celor vii din neamul român! Eu, român sunt trecut în cer, căci aici am avut ultima chemare, și Tu m-ai chemat să mă fac român și să fiu numit sfânt de neamul român și de toată lumea cea credincioasă.*

O, Doamne, Arhiereule, Care stai de-a dreapta scaunului mării în ceruri! Au trecut peste România șaptezeci de săptămâni de ani până ce s-a împlinit numărul anilor, iar spre sfârșitul acestor ani Tu ai făcut în România popor plăcut Ție, și Te-ai făcut cuvânt peste el.

Ai intrat cu praznic de flori în cetatea de scaun a României, (Târgoviște n.r.) Doamne, și cu Tine sunt și eu între zecile de mii de sfinți cu care vii. Binecuvintează-o pe România și împlinește cu ea cer nou și pământ nou și cuvânt nou și Paști nou, că ai popor nou în ea. Fiii cuvântului Tău s-au rugat Ție așa cum s-a rugat proorocul Daniel pentru Ierusalim. Binecuvintez și eu, în numele Tău, pe fiii cuvântului Tău, ca să știe neamul român că ei sunt trimișii Tăi pentru România. Ajută-o pe România și dă-i darul credinței sfinte, și prin credință să facă voia Ta și să îplinească Scripturile Tale cele de apoi, Doamne, că Tu în ea Te îplinești cu venirea Ta, căci vii venind, și te faci cuvânt peste ea și strălucești prin cuvânt, și ea strălucește sub lumina cuvântului Tău, și cele profețite pentru ea vin peste ea.

O, țară a Domnului, scoală-te și primește slava lui Dumnezeu! Ție îți zic: scoală-te și înviază, că am venit cu Domnul la tine și mă ating de creștetul tău și îți rostesc binecuvântare și dezleg de peste tine pe cele legate ca să fie dezlegate și în cer. S-a auzit la cer rugăciunea fiilor din grădina cuvântului Domnului, și vin cu Domnul și împlinesc binecuvântare peste tine.

Iar Tu, Doamne, slăvește-Te în poporul Tău iubit întru care ai binevoit. Amin.

– O, arhiereule, ceea ce tu ai legat în numele Meu, legat a fost, și ceea ce tu dezlegi în numele Meu, Eu dezleg și pun binecuvântare și sfințenie peste cele curățate prin cuvânt. Amin.

Iar voi, fiilor unși peste vremea aceasta, ridicați încă o dată mâinile și ziceți odată cu Mine: „Tată, Îți mulțumim că ne-ai ascultat“. Amin.

... Pace ție, cetate a Târgoviștei! Pace ție, și te bucură, și te fă Ierusalim nou înaintea Mea! Ție îți zic: scoală-te și înviază și te fă iubire înaintea Mea!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă scriu cu tine în Cartea Adevărului, țara Mea, iubita Mea Românie, țara Mea de nuntă, și tu vei fi, și vei străluci de slava Mea, căci Eu sunt Cel ce sunt, și în tine binevoiesc. Amin, amin, amin.

(Acest cuvânt de dezlegare a blestemului sfântului Nifon s-a citit în întregime la Poarta cetății Târgoviștei înaintea mulțimilor adunate la această sărbătoare mai înainte vestită.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din [20-04-1997](#)

O, câte dai tu să zici, omule al bisericii care te-ai sculat să stai împotriva adevărului, care este cuvântul Meu și care s-a făcut cuvânt înaintea ta! Zici că fiii cei născuți din cuvântul Meu care vine azi cu Mine pe pământ, zici că ei sunt prooroci mincinoși. **Dar ce este proorocul mincinos?** Iar și iar vă spun ceea ce v-am mai spus, oameni ai bisericii. **Proorocul mincinos este acela care vorbește în numele lui Dumnezeu și nu face faptele dreptății Domnului**, ci ajută mâinile făcătorilor de rele ca nimeni să nu se întoarcă de la necredința lor. Întrebați Scripturile și vedeți din ele ce înseamnă proorocul mincinos care povestește închipuirile inimii lui și nimic din cele ale Domnului, ducând pe poporul Meu cu minciuna. Și iată ce vă mai spun: **proorocul mincinos este acela care nu voiește să vin așa cum scrie în Scripturi că voi veni; este acela care minte și ascunde adevărul Scripturilor despre Fiul Omului Care va veni iar**, căci Eu așa am spus: *«Vin curând, fiți gata, vin curând! Privegheați întru venirea Mea!»*.

O, oameni ai bisericii, voi, cei ce nu credeți sau vă faceți că nu credeți că Eu sunt acest cuvânt, voi nu credeți pentru că nu sunteți gata ca să vin. Voi nu credeți pentru că nu vă place să împliniți cuvântul Meu care spune: *«Privegheați!»*. Voi nu vă pregătiți pentru venirea Mea, și de aceea vă vine bine să ziceți că nu credeți că Eu vin cuvânt pe pământ, **ca fulgerul care străbate de la răsărit la apus**, nu cum zic proorocii mincinoși: „Iată-L, este în pustie; iată-L, este în cămări!“. Nu așa, ci **ca fulgerul străbat văzduhul și vestesc Evanghelia cea veșnică la toată făptura precum este scris, și strig: «Temeți-vă de Dumnezeu și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul!»**, căci vin curând.

Voi, oameni ai bisericii, care citiți în cărțile sfinților părinți, căutați în ele și vedeți că ei au scris ce este azi în bisericile voastre, și au scris și despre cel ce stă azi pe picioare pentru Mine. Au scris părinții despre îngerii întunecați care se dau îngeri ai luminii. Și cine sunt acești îngeri întunecați? Sunt cei ce trăiesc în desfrâuri și în fărădelegi, ascunși sub podoaba sfințeniei, stând împotriva adevărului, care este curat și care vădește fărădelegea cea ascunsă. Dar cuvântul Meu a venit să judece pe cele făcute la întuneric, iar îngerii luminii sunt cei ce fac voile Mele între oameni, și

cu care Eu merg din loc în loc să-Mi trezesc și să-Mi culeg pe cei ce sunt ai Mei, și ale căror nume sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din [18-05-1997](#)

Iată, încă vă spun: vă atrageți dispreț din partea tuturor celor care văd că luptați împotriva grădiniței Mele din România și a fiilor ei. Ea este nădejde și duh de nădejde și de pace sfântă peste România. România este împânzită de tagme străine, de credințe străine de duhul ortodoxiei, și Eu voiesc s-o curățesc de duhuri străine de ortodoxie, că voi nu puteți s-o curățiți. România este ortodoxia Mea și așa s-a născut ea și așa a fost ea botezată. Fiți ortodocși adevărați, că am grăit de atâtea ori peste voi prin cuvântul Meu cel de azi! Am rostit cuvânt peste voi, și cu grabă l-am rostit, căci vă pregătiți să faceți răutate peste grădinița Mea. Întoarceți-vă de la faptele voastre cele rele, și Eu vă voi vindeca de neascultare și de necredință. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Iezechiel, din [03-08-1997](#)

Eu am schimbat tristețea apostolilor Mei în bucurie. Eu le-am schimbat văzul lor ca să Mă vadă pe Mine în slavă și să se bucure, și le-am spus să nu spună nimănui despre vederea lor cea bună până ce nu voi fi slăvit de Tatăl Meu prin învierea Mea. Am mâncat apoi Paștele cu ei și le-am zis: **«Mult am dorit să mănânc cu voi acest Paști mai înainte de patima și învierea Mea, că de acum nu voi mai mânca din acesta până nu se va împlini în împărăția lui Dumnezeu, până nu va veni împărăția lui Dumnezeu».**

O, copilași slăbuți și micuți, Eu voiesc să împlinesc cu voi această Scriptură ca să se îplinească în împărăția lui Dumnezeu, și să fiți voi împărăția lui Dumnezeu în care să fie împlinit Paștile, fiilor. Eu voiesc mereu să Mă împlinesc în voi, și vă ajut și pe voi să vă împliniți întru Mine, și să voim din amândouă părțile, ca să se îplinească Paștele Meu cel nou în voi în fața și în inimile multor noroade, fiilor. Dar fiți precauți, și în slăbiciunile voastre căutați să fiți tari întru taina împărăției Mele în voi, ca să se îplinească Scripturile Mele, fiilor, să am cu cine să le împlinesc așa cum le-am împlinit prin proorocii Mei. Vin la voi să vă îmbrac întru tărie de Duh Sfânt și ca să stați bine întru numele Meu în fața oricui v-ar cere vouă socoteală pentru credința voastră, că iată, vor preoții să vină la voi să vă amăgească cu cuvintele lor deșarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Cum așa, fiilor? Fiți atenți că Eu am spus celor credincioși: **«Vedeți, să nu vă amăgească cineva, că mulți vor veni în numele Meu zicând: „Eu sunt Hristos“, și pe cei mulți îi vor amăgi. Să nu vă luați după ei.»**. Am mai zis și așa prin Duhul: **«Să nu vă amăgească nimeni cu nici un chip, căci Eu nu voi veni până nu se va umple cupa necredinței la cei ce trebuiau să creadă; nu voi veni până mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiuirii, potrivitnicul creștinilor Mei înălțându-se mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, așa încât să se așeze în biserica lui Dumnezeu și să se dea drept Dumnezeu, și pe Mine să Mă pună la tăcere».**

Potrivnicul Meu este în biserică, fiilor, și este mai mare decât Mine în biserică, și cu Mine nu se întreabă în lucrările lui și dă în oile Mele și le face sectă. Aceștia îi numesc pe cei lumești

creștini, iar pe creștini, sectă. Aceștia umplu locul făcut pentru închinare cu lume care nu face voia Mea, iar pe creștinii cei credincioși cu inima și cu fapta îi numesc rătăciți și sectă, așa cum a făcut și potrivnicul din vremea Mea care s-a înălțat mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, care s-a înălțat atât de mult până ce prin necredință L-a răstignit pe Fiul lui Dumnezeu, Fiul Stăpânului viei. Dar Eu am luat de la ei via Tatălui Meu și am dat-o altora care au lucrat peste ea cu cuvântul Meu, nu cu cuvântul lor. Și așa am făcut și azi cu potrivnicul, cu omul fărădelegii care s-a așezat în biserică, și via e a Mea, și Eu o păstoresc, și pe el îl împiedic să-Mi mai pască turma, căci cuvântul Meu este păstor și este toiag de fier, și cu el păstoresc neamurile pământului, iar potrivnicul care s-a ascuns în biserică se zvârcolește și caută să pună sub obroc cuvântul Meu. Când erau și ei prigonii credeau creștinilor, dar acum au scăpat, zic ei, și îi prigonesc ei pe creștini, de teamă să nu le ia careva via, dar via e a Mea, nu e a lor. Acum **cezarul aleargă la Dumnezeu și nu mai e cazarul rău cu creștinii. Acum preoții îi defaimă pe cei binecredincioși, căci preoții s-au înălțat mai presus decât tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, căci stau în biserică și se dau drept Dumnezeu, de vreme ce nu Mă primesc în cuvânt.** Dar ei trebuia să fie doar slujitori care ascultă de Mine făcând voia cuvântului Meu care are viață veșnică în el.

Fiilor, fiilor, s-au pornit preoții spre voi ca să vă amăgească cu cuvinte deșarte și își umplu cupa necredinței prin cuvintele lor, dar voi fiți în veghe și luați aminte la cei ce cred că vă pot fura mințile cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească după stihiiile lumii și nu după Hristos. Luați aminte la cele ce stau scrise în Scripturi despre Mine cum că întru Mine locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii, și Eu sunt cap a toată domnia și stăpânirea; Eu și nu stihiiile de pe pământ; Eu și nu cei care se dau drept Dumnezeu neprimindu-Mă. Luați aminte, fiilor, și precum M-ați primit pe Mine așa să umblați întru Mine, înrădăcinați și zidiți fiind întru Mine, întăriți în credință după cum Eu v-am povățuit și propășind în credință cu toată mulțumirea inimilor voastre, fiilor copilași. Privegheați în toată vremea rugându-vă ca să vă învredniciți a scăpa de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Mea la venirea Mea. Amin. Privegheați în toată clipa rugându-vă, căci **s-au sculat prea mulți hristoși mincinoși care s-au așezat în biserică în numele Meu și amăgesc pe mulți** cu filozofia cuvintelor lor deșarte pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, peste fiii necredinței, măi copilașii Mei cei credincioși. **Hristoșii mincinoși nu-și au nume de hristoși decât în biserică**, fiilor, căci au împrumutat numele Meu și l-au pus peste filozofia cea deșartă a cuvintelor lor și scris este: *«Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte deșarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării»*. Iar când va veni împărăția lui Dumnezeu, Eu voi fi Hristosul Cel adevărat al Tatălui Meu, și se vor împlini Paștile pe care Eu l-am mâncat cu dor în mijlocul ucenicilor Mei cei credincioși și împreună cu ei mai înainte de patima și învierea Mea, căci scris este că Paștile acela se va împlini în împărăția lui Dumnezeu când ea va veni. Amin. Atunci hristoșii mincinoși vor vedea ce este Hristos adevărat și Paști împlinit în împărăția lui Dumnezeu, care vine, **dar Eu zic că ea a și venit**, și cei mari se ascund de mânia lui Dumnezeu, că n-au privegheat ca să știe și ca să nu li se surpe casa, și au căzut în ascuțișul sabiei cuvântului Meu, căci M-au alungat cu cuvintele lor deșarte și cu filozofia înșelăciunii din predania omenească după stihiiile lumii și nu după Hristos.

Hristos, Arhiereul Cel mare, te binecuvintează, o, grădiniță, și în curând El te va schimba la față ca să vadă oamenii slava Mea din tine, grădiniță sfințită de cuvântul Meu care curge din Mine peste tine. Amin, amin, amin. (Vezi tema: „[Taina de mântuire a omenirii, taina nestricăciunii](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din [19-08-1997](#)

Duhul Meu suspină cu usturime pentru cei necredincioși și pentru cei cu credință fățarnică, pentru cei care stau peste oameni în numele Meu nefăcând voia Mea și nelucrând faptele credinței sfinte. **Dar va veni peste biserica din lume încurcarea limbilor, și apoi va cădea. Nu e voie să fie una cu păgânii biserica. Nu e de la Dumnezeu turmă amestecată.** Eu n-am ce face cu oi amestecate cu capre. Mă uit pe pământ și citesc din cer cuvântul omului bisericii. Nu se poate biserică lumească. O, ce vor oamenii să însemne biserică? **Peste ce babilon vor oamenii să scrie biserică a lui Hristos? Biserica e numai una.** Ea nu poate avea altfel de trăire decât a Mea. Eu sunt capul bisericii, dar unde nu sunt Eu capul, nu sunt nici piciorul. Și am să dau cuvânt marelui bisericii din România să nu dea voie bisericii adevărate să se facă una cu babilonul, o turmă cu cei fără strămoși sfinți. Voi da cuvânt proaspăt peste biserica din România, și dacă nu va asculta cuvântul Meu ca să fie numai cu Domnul, nu și cu cei desprinși de strămoși, *(Biserica Catolică și restul cultelor creștine, n.r.)* **o voi da babilonului și voi face din ea încurcătură de limbi, și din această încurcătură vor ieși cei ce sunt ai Mei și se vor alege la dreapta, căci biserica Mea este cea în veac nebiruită. Amin.**

... O, e multă vreme de când omul bisericii se bate cu pumnul în piept că e omul bisericii și că e slujitorul lui Dumnezeu, dar **omul bisericii nu-L slujește nici pe Dumnezeu, nici pe om, că omul îi plătește preotului, îi plătește cu vârf și îndesat, și toată plata preotului e pe pământ,** și cine îl mai poate tămădui pe cel plin de lăcomie? **O, fiule Israel, rugăciunea plătită rămâne pe pământ, că e plătită.** Rugăciunea nu trebuie plătită. Eu n-am luat nici un ban când Mă rugam Tatălui pentru oameni. Un slujitor al lui Dumnezeu trebuie să fie sărac de cele pământești și bogat în Duhul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din [12-10-1997](#)

M-am coborât din cer pentru mântuirea neamului omenesc. M-am coborât acum două mii de ani și M-am făcut Fiul Omului, trup între oameni, Dumnezeu din cer, născut pe pământ din Fecioară. **Iar acum după două veacuri iarăși M-am coborât din cer cuvânt venit din Tatăl peste neamul românilor ca să fac din români neamul lui Dumnezeu prin credință nefățarnică și prin iubire de Dumnezeu.** N-am venit să stric, nu M-a trimis Tatăl să dezbin, ci M-a trimis ca Stăpân al celor văzute și nevăzute pe care Tatăl le are în stăpânirea Sa. Am venit pe pământ ca să Mă vestesc Stăpân al cerului și al pământului, iar voi, cei tari la cerbice, care veșnic stați împotriva Duhului Sfânt, Care grăiește din cer, ascultați: **Eu sunt Cel ce din veac și până în veac grăiesc din cer peste pământ.** Cu frică de Dumnezeu, cu credință nefățarnică, cu iubire sfântă, cu înțelepciune și cu duhul dreptății desfaceți-vă auzul cel închis și ascultați ceea ce Duhul Meu grăiește vouă:

Eu sunt Cel ce sunt, dar voi, slujitori din biserici, cine sunteți de nu Mă cunoașteți în acest cuvânt? Voi sunteți învățătorii care învățați pe oameni legea Mea, dar **legea Mea este sfințenia.** O, cum de nu Mă cunoașteți prin grăirea Mea de azi? S-au scurs patruzeci de ani de când locuiesc cuvânt din cer în neamul românilor, iar după patruzeci de ani de Duh Sfânt coborât în cuvânt am bătut la uși, iar ușile erau închise, și am trecut prin ușile închise și am pătruns între voi cuvânt. Cum de nu Mă cunoașteți în acest cuvânt? Cine sunteți voi, slujitori ai bisericii, de nu-L cunoașteți

pe Cel Căruia ziceți voi că Îi slujiți? Cine poate fi Cuvântul Acesta Care vă grăiește acum, dacă El nu este Dumnezeu Cuvântul, Cel Care a grăit prin prooroci? Din nou vin la voi cuvânt și vă întreb despre acest cuvânt. Este diavolul cuvântul acesta? Este nimeni cuvântul care bate în uși să se deschidă și să primească pe Cuvântul, pe Dumnezeu Cuvântul, Care este ușa? Eu sunt ușa, iar voi sunteți slujitori în biserici și stați înaintea Mea, și stați înaintea oamenilor în numele Meu, dar de ce nu Mă cunoașteți când vin și când bat? Oare, nu credeți în Scripturi? Ele spun despre acest cuvânt care va aduce înnoirea lumii așa cum Eu, Domnul, am proorocit. Ele spun de cerul cel nou și de pământul cel nou, care sunt făgăduite de Mine pentru vremea veacului dreptății Mele. Cerul și pământul vor trece, dar Scripturile Mele nu vor rămâne neîmplinite, căci vin Eu și le împlinesc. Amin.

... Am privit peste tulburarea voastră când ați văzut că am vestit pe fiii cuvântului Meu despre planul vostru cel bine ascuns de ei, când v-ați sfătuit să veniți să loviți în porțile cetății Domnului, căci Eu sunt Domnul cetății cuvântului Meu, și cetatea aceasta se numește: **«Acolo este Domnul»**, precum știți că scrie în prooroci. Ați fost nedumeriți și ați spus: „**Cine le-a spus despre planul nostru cel împotriva lor?**“. O, puțin credincioșilor, de ce vă faceți că nu cunoașteți pe Dumnezeu Atotștiutorul, Care-Și lucrează planurile Sale anunțându-le la vreme?

Când s-au ridicat sirienii împotriva poporului Meu Israel, Eu am vestit pe Elisei, proorocul Meu cel din Israel, să trimită cuvântul Meu regelui său să nu treacă prin locul unde stă ascuns vrăjmașul care voiește să-l doboare, și regele Siriei s-a tulburat și a spus către slujitorii săi: **«Cine dintre voi are legătură cu regele poporului Israel?»**. Dar slujitorii lui, i-au răspuns: **«Nimeni din noi, o, rege, dar este Elisei proorocul Domnului în Israel, care spune regelui lor chiar și cuvintele pe care tu le grăiești în așternutul tău»**.

Duhul Meu grăiește mai-marelui bisericii (Teoctist, patriarhul, n.r.).

Amin, amin zic ție: nu te clătina de pe locul pe care stai, căci Eu te întăresc să stai. Deschide cartea Mea și vezi în ea cum este păstorul cel adevărat peste oi adevărate. Adu aminte păstorilor care păstoresc turma, să ia în ei legea sfînteniei și așa să-Mi slujească. Vezi ce este scris: **«Păstorul plătit fuge când vede lupul venind»**. Dacă le-aș lua la păstori plata cea suptă de la oi pentru lucrul lor de păstor, nici unul n-ar mai sta să păstorească, fiindcă nu păstorește, ci suge sângele oilor și nici unul nu-Mi slujește Mie, și nici unul nu slujește cum am slujit Eu, căci Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Mi pun viața pentru oi, iar păstorul plătit fuge când vede lupul venind la oi.

Amin, amin zic ție, cel ce stai în fruntea bisericii: ai doi lupi pe lângă tine, ba chiar trei ai, care voiesc să te dea din locul tău. Dar nu fugi ca păstorul cel plătit, și stai atent pentru viața oilor tale, căci oile tale sunt neamul cel ales de Mine la sfârșit, că e vremea cea de sfârșit și de început și de naștere din nou a lumii, căci duhul lumii a ajuns la sfârșit, iar Duhul Meu, la început, și sfârșitul se unește cu începutul și iarăși lucrez prin cuvânt ca să vină cele ce vor rămâne. Amin.

O, nu lăsa turma să se amestece cu turme și cu credințe care n-au strămoși sfinți. **Biserica lui Hristos nu este amestecătură.** Eu sunt Cel ce voi face o turmă și un păstor, iar cel ce face înainte de Mine ceea ce numai Eu pot să fac, acela este fur și tâlhar pentru oi, și își dă oile la împerecheat și le strică sămânța. Biserica este numai cea care este a Mea, și peste care stă semnul Meu, crucea, semnul Fiului Omului, așa cum Eu am spus.

Amin, amin zic ție: ridică-te iar, așa cum te-ai ridicat când ți-am spus să-Mi ungi pe cel ce este de la Mine între păstorii bisericii. (Irineu, n.r.) Ridică-te iar, și mângâie duhul cel zdrobit al celui mai mic dintre voi, al celui ce a fost credincios cuvântului Meu care vine pe pământ cu înnoirea lumii. **Stai mereu cu mâna ta deasupra creștetului său, că voi cere viața lui din mâna ta. Te întăresc ca acoperământ al lui până voi veni cu împlinire cerească peste el ca să fac cu el lucrare cerească pe pământ, căci smerenia lui va rodi. Amin.** Te întăresc ca acoperământ al lui, căci el te ascultă, iar ascultarea înseamnă iubire. Nimeni nu te ascultă din cei ce sunt sub toiagul tău, dar el te-a ascultat chiar și când i-ai cerut să se scoale împotriva cuvântului Meu, căci necredința e mare în biserică, iar cel mare se teme de cei ce sunt lângă el.

Amin, amin zic ție, cel ce stai peste turma creștină a românilor: arhieriei și slujitorii bisericii sunt fără viață sfântă înaintea Mea, și aceștia stau cu curvie și cu beție și cu fățarnicie și cu iubire de argint și cu slavă deșartă înaintea Mea. Dar acesta care este lovit între voi pentru că este martor al cetățiii cuvântului Meu, este păstor plăcut înaintea Mea și iubește sfințenia și păstrează în inima lui poruncile Mele, împlinindu-le, și Eu l-am iubit și l-am ales și îl iubesc, și așa să-l iubești și tu, și să-l mângâi și să-l păzești de pietrele celor ce lovesc în el pentru numele Meu. Amin. Eu stau în mijlocul bisericii și sunt Păstorul Cel tainic și zic: cel ce este fără de păcat, să arunce primul cu piatra lui în el. Eu sunt Cel fără de păcat și nu arunc, dar aceștia care aruncă, o, cum de aruncă? Nu-i lăsa să arunce în el, că Eu sunt Cel fără de păcat și nu arunc, ci binecuvintez mereu tot ce a făcut el înaintea Mea în vremea credinței lui nefățarnică și sfântă pentru mântuirea neamului omenesc. Amin.

Duhul lui Dumnezeu a grăit bisericii din România. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământului Maicii Domnului, din [14-10-1997](#)

O mulțime de creștini nu sunt nici cu lumea, nici cu Dumnezeu. Au pățit și ei ca povestea cu cioara. Cioara a dorit un lucru bun când a dorit să fie porumbel, că se uita la iubirea porumbeilor, la blândețea lor, la curățenia lor, la frumusețea lor, și pe când ea dorea, Dumnezeu i-a împlinit dorul inimii și a dus-o din zbor într-un vas în care era vopsea albă. Ea s-a scăldat în apa cea albă și a ieșit din scăldătoare și s-a uscat, și a rămas vopseaua pe pene și s-a dus în zbor ca să fie cu porumbeii. Ei au primit-o cu iubire, că au iubire și au blândețe, și au umilință. Dar cioara și-a dat în petec, că o pusese dorul să cânte și ea, dacă porumbeii cântau; și când a cântat, s-a aflat că e cioară și nu porumbel, și s-a rușinat, biata de ea, și s-a dus la neamul ei, dar și acolo n-a mai putut trăi în pace, că nu s-a mai văzut nicicând cioară albă, și tot neamul ei o ciocănea și o pedepsea.

Sunt creștini pe pământ care nu și-au găsit rostul nici cu Dumnezeu, nici cu lumea, și Eu sunt mereu trist și însuspinat. Chiar și creștini care au venit din lume în poporul Meu, s-au întors la cele dinainte ale lor, și au ajuns cele din urmă ale lor mai rele decât cele dintâi, de șapte ori mai rele, fiilor, căci așa este scris, și aceia vor păți ca pasărea care părăsindu-și neamul ei, s-a întors iar, și i s-a văzut semnul, și s-a făcut de ocară în rândul neamului ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, din [08-11-1997](#)

O, fii ai oamenilor, luați în voi grăirea Mea de peste voi. Omul care ajută pe alt om în lipsurile lui, dar nu face voia lui Dumnezeu în trupul și în duhul și în sufletul său, acela este lipsit de cunoștința lui Dumnezeu. **Dacă fapta omului nu îndumnezeiește pe omul care ia de la om, aceea faptă este vremelnică.** Scris este în Scripturi: *«Trupul nu folosește la nimic, ci Duhul este Cel ce dă viață»*. Se înșeală om pe om. Om pe om se desparte de Dumnezeu, căci tot pământul și tot omul s-a umplut de fapte omenești care despart pe om de Dumnezeu, care-l fac pe om să-și închipuie că face voia lui Dumnezeu. Dar Eu iarăși rostesc cuvântul Duhului Sfânt și spun: **dacă fapta omului nu îndumnezeiește pe omul care ia de la om, aceea faptă este întuneric, și nu face lumină și nu aduce rod pentru cer.** În zadar s-a umplut pământul cu faptele păgânilor, căci **cei ce nu împlinesc poruncile lui Dumnezeu, sunt păgâni pe pământ.** În zadar se fălesc oamenii cu fapte bune pentru oameni care nu fac voia lui Dumnezeu. În zadar, o, fii ai oamenilor, dacă mâinile voastre ajută pe făcătorii de rele, care fac aceleași răutăți ca și voi. În zadar, căci mâinile care dau și care iau așa, sunt mâini murdare și nu este în ele miros de bună mireasmă pentru cer, căci Domnul iubește pe cei cerești și are milă de cei lipsiți de cele din cer, nu de cele de pe pământ. În zadar sunt toate faptele voastre cele bune, o, fii ai oamenilor, că nu le faceți pentru Domnul, și le faceți pentru oameni ca și voi. O, dacă le-ați face pentru cei ce împlinesc planurile Mele pe pământ, atunci ar fi să le lucrați pentru Dumnezeu, Care trudește din greu pe pământ ca să-Și aducă la împlinire vestirea Sa de cer nou și de pământ nou și de om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

În zadar vă dați prietenii lui Dumnezeu, o, fii ai oamenilor, căci cei ce-L cunosc pe Dumnezeu, aceia au Duh Sfânt și lucrează dreptatea Domnului peste pământ. **O, în zadar vă grăbiți fără Mine să împliniți Scripturile venirii Mele a doua oară între oameni, ziceți voi.** În zadar, o, fii ai oamenilor, că acelea nu sunt Scripturile Mele, ci sunt ale voastre, că scris este în Scripturile Mele: *«El vine ca un fur, pe neștire vine. Când nimeni nu se așteaptă, atunci vine Domnul»*.

Luați în minte grăirea Mea peste voi, o, fii ai oamenilor care lucrați lucrare de hristos mincinos. **Cutremurați-vă de minunea glasului Meu care vine cu norii până deasupra grădinii cuvântului Meu, pământ nou în care locuiește dreptatea lui Dumnezeu.** (Vezi tema: „[Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) Lepădați din voi duhul minciunii și uniți-vă cu cuvântul Duhului Sfânt, care vădește fățarnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci om pe om se desparte de Dumnezeu slujind duhului minciunii, și tot pământul și tot omul s-a umplut de fapte omenești care-l fac pe om să se creadă că face voia lui Dumnezeu pe pământ.

O, fii ai oamenilor, cel ce vine înaintea Mea în numele Meu, acela este prooroc mincinos, nu este Hristosul Tatălui, căci Eu vin ca un fur, pe neștire. Iată, am vădit fățarnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci Duhul Sfânt vine din cer și Se vestește peste pământ și face căi curate spre toate inimile care vor lepăda minciuna și pe omul cel vechi din om. Eu așa le-am spus la cei curați și credincioși Mie: *«Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele, și Tatăl vă va da alt Mângâietor, ca să fie cu voi pururea, până ce voi veni din nou cu trupul între voi și vă voi da veșnicia Mea, și veți fi asemenea Mie, că Mă veți vedea cum sunt»*. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorării Duhului Sfânt, din [07-06-1998](#)

Pace ție, grădinița Mea cu ucenici! Pacea Mea o dau ție, ca să înțelegi cu ea că toate câte sunt Îmi slujesc Mie și ție la întâlnirile Mele cu tine și cu cei ce Mă caută pe Mine cuvânt în mijlocul tău.

Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu mireasă, poporul Meu cel din români. Iată ce am făcut. Am poruncit ploii să iasă din cămările ei, ca să încurc bucuria celor ce se strâng azi la locul unde numele Meu este răstignit între tâlhari, între păgâni (Centrul Ecumenic Internațional de la Vulcana Băi, n.r.). Iar pe tine, poporul Meu, te-am strâns ca într-un foișor, ca atunci când Eu și cu apostolii Mei Ne strângeam, și îi hrăneam cu cuvântul Tatălui pe ucenicii Mei, ca să se învețe cu gustul cel plăcut al împărăției cerurilor cu ei pe pământ. Cuvântul Tatălui, Eu sunt. Eu sunt Alfa și Omega. Amin.

Astăzi Mă uit peste locul în care numele Meu a fost vândut pe arginți. Duhul cel potrivit Mie a luat o cărămidă cunoscută și a zidit-o pe pământ, iar **în stânga și în dreapta și-au făcut zidire dumnezei care nu sunt dumnezei.**

Fiilor, locul de la voi strălucește înaintea cerului, căci Eu sunt lumina lui. **Duhul rău s-a mâniat când Eu am zidit grădina de la voi, și s-a dus la mai-marii bisericii din România și le-a arătat punga cu arginți, și au cumpărat cu ea numele Meu și i-au zidit casă, zic ei, casă de rugăciune a creștinilor Mei.** Duhul rău s-a ridicat apoi, și a zidit în dreapta și în stânga, și va mai tot zidi, zice el, ca să scrie apoi pace între Mine și dumnezeii care nu sunt Dumnezeu, căci cei ce nu Mă au pe Mine de Dumnezeu adevărat, aceia au dumnezei mincinoși, și lor li se închină, și nu este închinare această închinare, și este păgânie și slujire la idoli. Dar Eu cobor la voi și rostesc pentru cei ce au băgat între păgâni numele Meu ca să facă pace între Mine și dumnezeii lor, rostesc din dreapta Tatălui, căci cu Tatăl sunt, și zic: **n-am venit să aduc pacea. Am venit să aduc sabia, ca să despart pe cei credincioși de cei necredincioși; pe creștini, de păgâni; pe cei ce slujesc Mie, de cei ce slujesc idolului veacului acesta; pe cei mincinoși care-și zic creștini, de cei ce sunt plăcuți Mie.** Am venit să aduc sabia, și am adus-o. Grădinița de la voi este a Mea, și voi sunteți ai Mei, și v-am pus din partea Mea hotar între lumină și întuneric, între român și păgân, căci biserica Mea nu este minciună. **Amin, amin zic vouă: românul care face în numele Meu pace cu păgânul și cu cei de alt neam care slujesc la idoli, acela să fie anatema. Amin, amin, amin.** Am în voi biserică vie. Dacă Eu, Domnul, nu coboram să Mă scriu pe pământ și în cer cu biserica Mea, care sunteți voi, cei luați de Mine din români, Eu nu mai aveam unde să-Mi plec capul și să las peste pământ împărăția Mea și cuvântul ei. De aceea v-am spus, și nu o dată v-am spus că voi sunteți începătură nouă, vie nouă, vin nou, început de veac nou, căci cele vechi au trecut. Amin.

Biserica din România, care-și zicea cea adevărată, cea ortodoxă, nu mai este, căci s-a unit cu păgânii, așa cum a făcut poporul Meu Israel, care s-a unit cu neam străin și n-a mai fost cu Mine, și a căzut de la Dumnezeu și s-a făcut popor păgân. Așa s-a întâmplat și cu biserica cea de azi. O, după ce că era doar cu numele a Mea, după ce că n-avea iubire de Dumnezeu, s-a mai și lepădat de Mine, făcând legământ străin de părinți, călcând testamentul părinților.

O, grădinița Mea de fii unși, cine lovește în tine în numele Meu, zice el, acela dă în numele Meu, nu în tine, căci Eu sunt lucrătura acestei grădini. Cine zice că Eu, Domnul, sunt duhul rău în această grădină, acela este duh rău, care lovește în Dumnezeu, care nu vede pe Dumnezeu. **Iată, fiilor, s-a zidit pe pământ, lângă voi, turnul Babel, încurcătura limbilor pe care Eu, Domnul,**

am trimis-o peste cei ce au hulit numele Meu, care este al vostru, și au hulit cuvântul Meu, care stă peste voi și cuvintează din nori venirea Mea cea de a doua peste pământ. Scris este că se va zice: *«Iată, Hristos este în pustiu. Iată-L în cămări»*. Am spus aceasta în vremea trupului Meu, dar cine mai este atent la ce am spus Eu atunci? Eu, fiilor, locuiesc la voi, și cu voi sunt. Nu sunt în cămări, căci ce am de ascuns ca să Mă bag în cămări? Cel ce are ce ascunde, acela se ascunde și nu luminează, dar Eu ies și luminez cu voi. Eu când am grăit lui Moise am stat pe munte și am cuvântat pentru oameni, așa cum fac și azi. La toți oamenii dau cuvântul Meu, și fericit este cel ce Mă recunoaște în cuvântul acesta. Amin.

Binecuvântată să fie bucuria voastră cu Mine și cu cei din cer și cu cei de pe pământ pe care Duhul Meu Cel Sfânt i-a strâns acum lângă izvorul cuvântului Meu, ca să ia și să vadă bunul Meu, țarina Mea cu comoară în ea, grădinița cuvântului Meu și pe Mine în ea cuvânt, izvor de cuvânt. Amin. Atât cât Eu stau cu voi aici, binecuvântat să fie acest foișor care s-a deschis să primească pe Domnul și pe ucenicii Lui în lucrare cerească pentru cei ce Mă doresc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [29-08-1998](#)

Biserica n-a voit să fie biserică a Mea, și a rămas a oamenilor care s-au așezat dumnezei în ea. **Fiilor, am spus pe vremea trupului Meu că Eu nu voi veni mai înainte de a se arăta văzut păcatul lepădării de credință, păcatul iubirii fățarnice lângă numele lui Dumnezeu.** Fiilor, nicăieri nu mai este Dumnezeu, că scris este: *«Eu nu locuiesc cu cei ce fac fărădelegea»*. Eu pe oameni i-am părăsit mai mult decât în vremea lui Noe, și oamenii se mint unii pe alții cu numele Meu, ca orbii care nu se pot călăuzi unul de altul.

O, tu, biserică! Tu, care nu mai ai Tată! **Tu, care ți-ai lepădat Dumnezeul unindu-te în numele Meu, zici tu, cu tot neamul străin de calea adevărului!** De ce ai făcut aceasta? Iată, ai scris cu mâna ta judecata Mea peste fapta ta. Oare, Eu, Domnul, ți-am spus să faci aceasta? O, Eu am venit spre tine și ți-am spus să nu faci așa ceva, ca să nu vin să te lovesc pe neștire. Iată, te-am părăsit ca odinioară pe Israel, care se lepădase de Mine prin necredințioșia lui. În zilele ce vin vei vedea că te-am părăsit, și vei crede atunci că Eu sunt Cel ce am ieșit în calea ta ca să te strig și să te întorc de la păcatul lepădării de credință de dinaintea arătării Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea. Este scris că îți vei vinde pe bani întâietatea, și așa ai făcut. **Eu pe bani am fost vândut, și iată, de atunci nimeni nu Mă mai poate vinde sau cumpăra decât cel ce are semnul tău pe el, semnul bisericii care și azi Mă vinde pe bani.** Cel ce Mă ia prin preot, Mă plătește preotului și se face fiu al bisericii cumpărându-și cu bani înfierea aceasta.

O, oare, care este hristosul tău, biserică? Cel răstignit n-a venit să I se slujească, ci a venit să slujească tuturor. Cel răstignit pentru tine grăiește peste tine și te întreabă: de ce ai făcut aceasta? Cum de ai făcut pace cu păgânii în numele Meu când între Mine și tine nu este pace, nu este sfințenie de la tine spre Mine? O, n-ai voit să fii a Mea, și ai voit să fii a lumii, a babilonului. Ai voit să fii a ta și ești a ta, și nu ești a Mea. Dar din tine Eu aleg pentru slava Mea pe mulți care plâng acum cu Mine pentru cele ce ai făcut tu. Te-ai despărțit de Mine acum șaptezeci de ani, și acum nu te-ai întors la strigătul Meu, și tot departe ai rămas. Ba te-ai unit cu cei ce nu au Dumnezeu, căci Eu sunt Dumnezeul celor sfinți.

O, voi, cei curați cu înțelepciunea și cu mâini curate în mijlocul bisericii care s-a lepădat de Mine! Așezați-vă de-a dreapta Mea, căci cuvântul Meu este sabia care desparte pe creștin de păgân, că n-am venit să aduc pacea, ci sabia, și iată, am adus-o, și cu ea judec pentru adevăr. Amin, amin, amin.

Ce înseamnă om păgân? Tot omul care face păcat după păcat după ce Eu am arătat calea și viața întru adevărul Meu cel ceresc, acela are viață păgână, chiar dacă are semnul bisericii pe creștetul lui. Acela este ca vipera care mușcă, și apoi fuge de pedeapsa faptei sale. Dar Eu voi birui pe om prin Cartea Adevărului, care este lucrată din cuvântul Meu pe care Eu îl grăiesc peste omul cel ales de Mine ca să audă și ca să scrie, așa cum Eu i-am poruncit lui Ioan apostolul să scrie cartea cea pentru sfârșitul fărădelegii. Iată zilele judecății, aidoma ca în zilele din vremea lui Noe când Eu strigam ca și azi, și oamenii beau și mâncau, se însurau și se măritau și se fățărniceau, ca și azi.

O, fii ai oamenilor, până când? Oare, nu voiți să vă treziți ca să vedeți păcatul lepădării de credință pe care mai-marii cei care stau peste sufletele voastre l-au scris cu mâna lor? Vine mânia Mea din pricina acestora. Treziți-vă! Strigă glasul lui Dumnezeu peste voi. Treziți inimile voastre și stați în fața slavei Mele, căci cuvântul Meu de azi este înger trimis de Mine ca să adune în barca salvării pe cei care gem și plâng sub întunericul depărtării de Dumnezeu.

Voi, slujitori ai bisericii care mai sunteți vii cu inima, sculați și sunați și apărați izvorul credinței și pe fiii voștri care se aleg de partea vieții veșnice! Vă voi da un nume nou și o inimă nouă, căci vinul Meu este vin nou, și nu-l pun în vase vechi. Sculați, și înnoiți-vă pentru vinul cel nou, pentru veacul cel nou, zidit din sfinți pe pământ. Fugiți de bani, fugiți de lăcomie, fugiți de bogăție, fugiți de slava care vine de la om, fugiți de-a dreapta Mea și stați sub harul credinței sfinte până ce voi pune pe antichrist așternut sub puterea Mea. Amin, amin, amin.

Antichrist este împărat mare în numele Meu, zice el. Toți împărații pământului îi slujesc lui, și nu-i cunosc fața. Dar iată zilele când Eu, Domnul, vin, și îl voi nimici cu suflarea gurii Mele și îl voi numi fiul fărădelegii, împăratul babilonului, cu care s-au desfrânat toți împărații și toți supușii împăraților. Scris este în Scripturi că sfârșitul tuturor nu va veni înainte de lepădarea de credință când se va arăta omul fărădelegii. **Iată, cuvântul Meu este suflarea gurii Mele, care grăiește adevărul despre păcatul pustiirii, așezat la loc sfânt și îmbrăcat în veșmânt sfânt. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul.** Iată zilele Mele, și va fi răsplată după faptă peste tot pe unde nu pătrunde harul pocăinței, pe care Eu îl suflu peste pământ ca să-l ia cei ce se vor umili spre iertarea păcatelor lor.

Eu stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Amin. Cuvântul acesta este cina pe care Eu, Domnul, o așez între Mine și cel ce va deschide glasului Meu. Amin.

Iată, Mirele vine! Cuvântul Meu este înger trimis de Mine, după cum este scris: **«În zilele când va grăi al șaptelea înger, atunci săvârșită este taina lui Dumnezeu, precum Domnul bine a vestit robilor Săi, proorocilor»**. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din [11-09-1998](#)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele Meu, căci Acești trei, una sunt. Amin.

S-au sculat oameni mincinoși și s-au îmbrăcat în haină de slujitori ai Mei ca să răstălmăcească credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Dar Mă ridic prin voi peste ei și suflu cu suflarea gurii Mele prin voi și îi spulber dinaintea Mea, căci sunt mincinoși cu viața lor și cu cuvântul lor. În numele Meu cel rostit peste voi, așa le spun acestora: **slujitori ai lui antichrist**. Ei vor să răstoarne adevărul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și să facă adevărată Scriptura lor. Uitați-vă la ei cât sunt de fricoși, cât sunt de fugari, cât se ascund din colț în colț de adevărul Scripturilor Mele. De mai bine de șaptezeci de ani au lovit ei în statura României și în credința ei cea de la sfinți, căci s-au sculat și au tot spus că Ioan, ucenicul Meu cel iubit, nu este el cel care a scris cartea cea pentru venirea Mea, cea pentru judecata proorocului mincinos, antichrist. Toți slujitorii lui antichrist, îmbrăcați în slujitori ai Mei între oameni, au lovit în cuvântul Meu prin voi. **De șapte ani tot lovesc aceștia și râd de numele de nou Ierusalim**, care este numele Meu pentru voi, lucrarea Mea cea de la sfârșit, căci lucrarea Mea cea cu voi este Scriptura Noului Ierusalim, care vine din cer, de la Dumnezeu, împlinită pentru voi, cei Mie credincioși, și pentru toți cei care vor crede în Mine prin voi, așa cum au crezut mulți în apostolii Mei la prima Mea venire și s-au făcut creștini, primii creștini. Iar voi sunteți ultimii creștini și v-ați unit cu primii, cu cei din cer, care se numesc Ierusalimul cel de sus. Amin.

Până acum, slujitorii lui antichrist erau puși împotriva Scripturii de nou Ierusalim arătat de Mine lui Ioan prin cartea lui, cartea Apocalipsei, și ziceau că nu este pentru ca să se îplinească pe pământ cartea aceasta, fiindcă erau mincinoși și se temeau de adevărul Meu din cartea aceasta. Acum se dă sfânt antichrist, dar nu este sfânt, că este mincinos și cu viața și cu haina și cu lucrarea lui, fiindcă el nu este cu Mine, și este omul cel mincinos care minte că este slujitorul Meu. **Slujitorii Mei sunt sfinți și sunt cerești pe pământ, și nu se însoară, și nu se mărită, și nu se dau la mâncări și la băuturi și nu se fățarnicesc, căci sunt sfinți.**

... Căderea bisericii înseamnă moartea lui antichrist și învierea morților și a dreptilor, iar tu să scoți lumină din lumină, ca s-o pun Eu în sfeșnic și să se vadă bine calea Mea cea astupată de oameni și destupată de Mine, capul bisericii, Domnul bisericii, Arhiereul bisericii Mele, căci cei ce și-au zis că fac bine bisericii au dăruit-o de la locul ei, fiindcă ea stă pe sfinți, pe temelie de sfinți care strigă de sub ea: **«Până când?»**.

... O, fiilor mici, fiilor din urmă, fiilor sfinți, v-am ales ca să fiți armata Mea pe pământ, căci cu voi e tot cerul de sfinți și de îngeri, iar în față sunt Eu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Iar acum scol pe cineva din mijlocul celor ce-și zic că împlinesc ei Scripturile de nou Ierusalim. Ridic din mijlocul lor foc și ard minciuna lor, căci minciuna lor este fărădelege împotriva Mea, nu este lucrare de nou Ierusalim. Eu sunt lucrarea de nou Ierusalim, și sunt cu voi, nu cu ei, că ei sunt păcătoși, și scris este: **«Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși»**. Ridic efa între pământ și cer și scriu cuvânt împotriva ei și o așez la locul ei, iar în ea se află fărădelegea a tot pământul, fărădelegea care iese la iveală. Amin, amin, amin. Aceasta vă dau să lucrați voi, fiilor unși, și veți lucra, căci foc ridic din mijlocul lor și suflu în el, și el se aprinde, și cu el nimicesc fărădelegea și adevărul minciunii ei.

... Scoală-te și scrie! Amin, amin, amin. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Întreită binecuvântare pun peste tine, și vei lucra minunat lucrarea Mea cu tine, căci Eu îți dau de la Mine.

Ție îți poruncesc: scrie! Amin. **Orice putere potrivnică să cadă și să se tragă în lături la porunca Mea cea pentru moartea lui antichrist și pentru învierea morților.** Amin. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin. (Vezi tema: „[Învierea morților](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Fiilor unși în grădină, luați în mâini ungerea Mea cea pentru inimioara care va lucra prin lucrarea Mea cu voi și va da semnalul minciunii lui antichrist, care a înșelat toată lumea. Luați apoi din mâna ei cartea și dați-Mi-o Mie s-o pecetluiesc prin mâna voastră și s-o trimit bisericilor și peste tot pământul. Și se va vedea biserica Mea cea cu voi, căci v-am răscumpărat dintre oameni ca să fiți Mie biserică sfântă întru venirea Mea. Iată, am adus la voi lucrul cel pentru nimicirea proorocului mincinos, care s-a așezat în loc părut sfânt, ca slujitor al Meu, dar el este antichrist, iar Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul Care suflă și nimicește pe antichrist, omul fărădelegii, care s-a așezat în loc numit sfânt drept Dumnezeu.

Sculați-vă și fiți slava Mea, că vă voiesc cu mare dor, și voi spune la tot pământul că voi sunteți nădejdea Mea întru venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu către Daniela Catană, din [14-10-1998](#)

Iată, aceasta este lucrarea omului între cer și pământ. Se luptă omul să fie mare, iar omul mare are supuși și sunt ai lui și îi stăpânește, și nimeni nu mai poate fi al lui Dumnezeu, căci omul este rob omului. Dar când Eu lucrez din cer peste om ca să-l fac plăcutul Meu, îl iau dintre oameni și îl ridic mare pentru Mine și îi dau viața Mea în el și îi dau puterea Mea și îl ridic dintre oameni, îl ridic deasupra lor. Atunci el vede peste oameni, căci cel ce se ridică deasupra, acela are ochiul Meu cu el și vede și plutește pe deasupra, pe marea Duhului Meu Cel Sfânt, și cârmuiește cu cuvântul Meu oamenii. Așa am făcut Eu cu voi, copii veghetori din partea Mea peste pământ, și nu mai e nimeni să vrea ca voi, căci nu mai e nimeni să facă dreptatea Mea, nu mai e, până la unul. Dar vă am pe voi puși deoparte de Mine și vă port de grijă cu tot cerul, și vă rog cu tot cerul să aveți și voi grijă de Mine și de cerul Meu, și să puneți pe pământ împărăția cerurilor, care este proorocită prin toți proorocii Mei ca să fie peste pământ. **Împărăția cerurilor nu este făcută pe pământ de mâini omenești, ci de mâini cerești și duhovnicești. Ea nu este mâncare și băutură și fărădelege, așa cum dă s-o arate omul fărădelegii, care s-a sculat din biserica lumii ca să creadă ca voi, zice el, și să facă și el nou Ierusalim pe pământ. Și iată ce spun Eu peste locul care se vrea și el nou Ierusalim aproape de locul Meu de la voi** (la Vulcana Băi, Centrul Internațional Ecumenic, n.r.): **acolo este scaunul fărădelegii a tot pământul, și pe el, antichrist în loc părut sfânt, ca să înșele pe toți care locuiesc pe fața pământului, după cum este scris în Scriptura cea despre venirea lui antichrist, așezat în loc sfânt.** Acolo este răstignirea numelui Meu între tâlharii Mei, care sunt mincinoși asupra Mea și asupra oamenilor. **Acolo s-a împlinit Scriptura cea ascunsă de înțelegerea oamenilor fără de cunoștință din cer.** Dar Eu, Domnul, voi nimici locul acela prin suflarea gurii Mele, și nu va mai fi. Amin, amin, amin. Și țara Mea română nu va fi să fie prinsă în capcană, cum s-au sfătuit și acum dușmanii ei, **și va fi să prindă**

sub ea pe antichrist și să-l îngroape în pământul ei, că e țara Mea de nuntă, și pun pe antichrist așternut picioarelor ei, și voi fi biruitor din România, iar voi veți fi atunci mângâiații Mei, și vă voi numi vitejii Mei cu care Eu am biruit pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

O, măi copilași, am venit în grădină la voi cu sărbătoare cerească de sfinți, căci biserica cea mincinoasă, cea desfrânată, sărbătorește pe sfinții Mei pământește, nu cerește, dar la voi sărbătorim pe sfinții Mei ca în cer, căci sfinții la sfinți trag, și se bucură sfânt cu sfânt. Fiți sfinți și nu vă temeți de cuvântul acesta rostit de Mine pentru voi, că Eu pe vremea lui Verginica am spus că **locul de la voi și lucrarea Mea cu voi va fi locul unde se vor vedea îngerii și sfinții cântând și grăind și viețuind cu oamenii, și între oameni lucrând, căci oamenii sfinți sunt cei de pe pământ care au pe sfinții din cer cu ei, cerul și pământul laolaltă lucrând lucrare cerească pe pământ.**

... Măi copilași, încă o clipă stau cuvânt peste voi ca să întăresc lucrarea ce v-am dat-o spre lucru împotriva lui antichrist, omul fărădelegii a tot pământul. **Antichrist s-a făcut creștin, zice el**, dar creștin nu este, că nu-i place cu cerul. El a pus mâna pe hamuri, și zice că are în mâinile lui carul Meu, dar carul Meu este din foc, **căci Duhul Sfânt, foc este**. El nu știe ce este lucrarea Duhului Sfânt, că nu a dat de ea pe nicăieri, dar acum când i-o arăt Eu, el se face asemenea Mie, zice el, de teamă să nu vin cu Duh Sfânt și să-i iau hamurile din mână. Dar ce să fac Eu cu hamurile lui? Ele să fie asupra capului lui spre pieirea lui, că a socotit că Duhul Sfânt Se ia cu fățarnicie și cu bani și cu putere omenească.

O, înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, care ai nume scris pe frunte și pe mână și care zici că fără numele tău nu Mă poate nimeni cumpăra sau vinde. Te-ai băgat sub mantie de oaie ca să te faci păstor de al Meu, zici tu, și să-Mi mâi oile după cum și tu mergi. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. **Ți-am tot spus că biserica Mea nu este din ziduri, ci este din fii sfinți ca și Mine.** Ți-am trimis mereu veste să te umilești și să nu mai minți că ești slujitor al Meu, iar tu îți lărgești mantia și îți aduni sub ea supuși și o faci pe prostul că nu auzi și că nu știi strigarea Mea. O faci pe popa prostu', dar haina Mea pe care o ții pe tine, te dă de gol că știi și că te lupți să pui mâna pe carul Meu cel de foc ca să fii tu mai mare ca Dumnezeu. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. Binecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei cea împotriva ta și a fățarniciei tale. Amin. Binecuvântată să fie mintea și inima și trupul și mâna care se scoală din porunca Mea ca să scrie rușinea ta și plata minciunii tale, căci *«Eu întăresc cuvântul trimișilor Mei și le împlinesc sfatul, iar înțelepciunea înțelepților o prefac în nebunie spre rușinea lor»*, după cum este scris în Scripturi.

Înapoia Mea, satană care te dai drept înger al luminii Mele ca să înșeli, de vei putea, zici tu, până și pe cei aleși ai Mei. Dar cei aleși ai Mei n-au nevoie de pecetea ta pe care o ai în mână ca să însemnezi cu ea pe supușii tăi ca să poată ei să Mă cumpere de la tine, din potirul pe care tu îl ții în mână ca să Mă pui pe Mine în el și să Mă dai la oameni pe bani, că scris este: *«Nimeni nu poate vinde sau cumpăra până nu are pecetea lui antichrist pe frunte și pe mână»*, numărul cel sub care tu te ascunzi, dar acest număr este chiar numele tău, și scris este: *«Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este un număr omenesc: 666»*. (Vezi semnificația 666 în „Secretele Vieții” cap.12, n.r.) Scris este: *«I s-a dat să insufle duh chipului fiarei»*, iar tu, om al fărădelegii, vrei să dai numele Meu chipului fiarei pe care tu vrei s-o faci ca să înșeli pe tot omul cu venirea Mea, zici tu. Dar tu ești fiară care te ridici din pământ, nu vii din cer ca Mine. Din pământ te ridici și grăiești ca un miel, dar tu ești șarpe care muști piciorul calului

ca să cadă călărețul. Nu ești miel, ci ești șarpe, și din pământ ești, că scris este despre tine: **«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ și având două coarne, asemenea mielului, dar grația ca un balaur, și are în mână și în față stăpânirea fiarei celei dintâi, și îi face pe cei de pe pământ să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată»**. Așa s-a dat și Israel slujitor al Meu prin căpeteniile templului, fiara cea dintâi, care s-a ridicat să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu i se ia stăpânirea din mâini. Dar rana cea de moarte a lui Israel fusese vindecată prin moartea și prin învierea Mea pentru el, și de unde?! că numai o răămășiță s-a ales pentru har. Restul este fiară până azi, și se dă fiară cu rană vindecată, dând în mâinile fiarei de azi stăpânirea ca să răstignească pe Dumnezeu Cuvântul ca și atunci, și ca să nu stăpânesc Eu peste oameni.

Înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, căci Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, te vădesc cine ești și cu cine te unești ca să nu-ți pierzi puterea și cuvântul cu care te-ai așezat în numele Meu în loc părut sfânt. Iată numărul tău, care este numele tău: 666. Ți-ai făcut rost de bani și ți-ai făcut casă pentru bani, (Banca Internațională a Religiiilor, n.r.) și pe ea scrie numele tău și numărul tău, și nu ești creștin, ci ești antichrist sub haină de miel, sub haină de slujitor al bisericii, și o faci pe popa prostu', dar tu ești fiară care te hrănești cu sânge. Binecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei împotriva ta, că i-am trimis spre tine să-ți arate ce ai făcut de două mii de ani, și ce faci azi. Scoală-te și ieși în întâmpinarea trimișilor Mei, care te vor vâdi ce ai lucrat și câți mucenici Mi-ai trimis la cer prin lucrarea ta cea împotriva Mea, împotriva adevărului, căci pe oaia bună și grasă n-ai iubit-o, și Mi-ai dat-o Mie, fiindcă cel tare cu Mine este groază pentru tine și pentru țărșii împărăției tale. Dar azi, ție îți zic: înapoia Mea! **Cuvântul Meu este suflarea gurii Mele**, și scris este: **«Dumnezeu îl va nimici cu suflarea gurii Sale»**. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, din [08-11-1998](#).

Proorocul mincinos, care se ridică de peste tot și vestește pace între Mine și omul care păcătuiește mereu, acest prooroc mincinos este plată pentru fapta omului depărtat de Dumnezeu, că scris este în Scripturi: **«Când ei vor vesti pacea, atunci fără veste va veni mânia Mea și îi va prinde pe toți sub ea»**. S-a ridicat proorocul mincinos și s-a dat făcător de pace între Dumnezeu și omul care păcătuiește mereu slujind idolii veacului acesta, care sunt: mâncare și băutură, însurat și măritat, și toate câte ies din acestea ca rod al pomului morții. Proorocul mincinos se dă prieten al lui Dumnezeu înaintea oamenilor, dar Eu îl vădesc și îi spun că nu este prietenul Meu, ci este vrăjmașul Meu, ca și omul cel dintâi, care a răsturnat scaunul Meu din el ca să stea el și să mănânce din pomul oprit, pomul morții, care l-a omorât pe om.

... Mă voi scula și voi rosti cuvântul adevărului Meu împotriva omului mincinos care s-a dat prietenul Meu slujind la idolii veacului acesta, vrând, zice el, să-i clatine și pe cei ce-Mi slujesc Mie cu viața lor. Voi lua apoi cuvântul Meu și îl voi trimite până la toate marginile și pe la toți cârmuitorii sufletelor și trupurilor oamenilor de pe pământ, ca să-i încunoștințez Eu de lucrarea proorocului mincinos, cel cu haină creștină, și voi rosti adevărul cel despre lucrarea lui cea cu față ascunsă, **lucrarea lui antichrist, cel ce vine înaintea Mea**, și care este fur și tâlhar de oi, și al cărui glas nu este ca glasul Meu, și a cărui viață nu este ca viața Mea. Voi rosti cuvântul Meu peste tot pământul pentru cei curați care așteaptă venirea Mea priveghind, și le voi spune: **«Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte!»**, că izbăvirea este cu cei ce se tem de Dumnezeu. Amin, amin, amin. Încă o dată se va auzi acest cuvânt îngeresc: **«Să stăm bine și cu frică și cu luare-**

aminte la glasul Domnului, la venirea Domnului!». Eu voi veni ca fulgerul care se arată de la răsărit până la apus. Eu voi veni când nimeni nu se așteaptă să vin. Nu voi veni când omul dă să Mă aștepte, și voi veni precum este scris despre venirea Mea, când nimeni nu se așteaptă să vin, și voi da fiecăruia după fapte, și altfel nu va fi. Atunci proorocul mincinos își va sfâșia de rușine veșmântul lui cel mincinos, că el Mi-a furat forma veșmântului Meu și s-a pitit sub ea, sub haină mincinoasă, că nu asta este haina lui. Haina lui e haină din multe culori și e dată cu parfum, ca să nu miroasă de sub ea, și nu este ungerea Mea peste haina lui, căci mirul Meu cel preamimositor este pentru sfinți, nu pentru cei păcătoși care-și ascund păcatele ca să fure inimile oamenilor și să le dea rătăcirea de la **calea adevărului care se apropie de pământ odată cu venirea cuvântului Meu cu sfinții și cu îngerii și cu zile de praznic sfânt peste pământ. Care este praznicul acesta? Cuvântul Meu este, și se numește praznic sfânt peste pământ. Amin.**

Să fie veghe în calea cuvântului Meu care se pregătește pentru rostire peste lucrarea lui antichrist, cea cu față ascunsă. Amin. Iar voi, îngeri și arhangheli, mergeți și culegeți pe cei sfinți și dați-le din praznicul cuvântului Meu ca să se ospăteze din masa nunții Mele, că iată, vin, și hrana Mea este cu Mine ca să dau celui ce flămânzește după Mine. Amin, amin, amin.

Intru în voi și Îmi amintesc prin voi ce mai război a fost acum șapte ani, începând din ziua aceasta când Eu am pus prin voi crucea Mea peste grădina Mea de la voi. Se speriaseră preoții și arhierii, oamenii și diavolii, de parcă-i frigea adevărul crucii Mele pe care o port cu voi între cer și pământ. Au început atunci război împotriva Mea și a voastră, și iată, nu se mai capătă războiul lor. Lasă să se războiască, fiindcă scris este: **«Piatra se întoarce la locul de unde vine»**, căci **«Cine scoate sabia, de sabia lui cade»**. Războiul lor este fără de minte din cer, căci se luptă cu voi de pe pământ. Dacă au văzut că nu pot face mincinoasă lucrarea Mea de nou Ierusalim cu voi, s-au sculat să creadă și ei în taina Noului Ierusalim pe pământ, și să facă, zic ei, să facă și ei ca voi și ca Mine cu voi, **să facă Ierusalim nou din ceea ce au ei: din lemne, din pietre, din oameni care păcătuiesc cu carul, din mâncare și din băutură și din bani peste tot și de peste tot. Dar banul este ochiul diavolului, măsura diavolului, frânghia cu care diavolul își măsoară împărăția sa peste oameni, precum măsura Mea este Duhul Sfânt, ochiul Meu cu care Eu măsoar pe omul sfânt ca să-l fac Ierusalim nou și piatră de biserică și pace între om și Dumnezeu.**

Iată, voi rosti cuvânt și Mă voi vesti prin el biruitor cu voi, și Îmi voi anunța planul Meu și mersul Meu și casa Mea, și casa lui, a vrăjmașului Meu, care se luptă cu voi din pricina Mea.

Ridicați înaintea Mea jertfă de laudă pentru ziua aceasta de amintire a începutului **războiului sfânt, între voi și oamenii bisericii din lume**, dimpreună cu mai-marii pământului, care slujesc fără să știe lucrul lui antichrist, care stă în loc sfânt ca să pustiască el calea sfințeniei, lucrul bisericii, care a fost lăsat peste fiii bisericii: postul și rugăciunea, neamestecul cu duhul lumii, și umilința cea smerită înaintea Mea. Dar Eu îl biruiesc cu suflarea gurii Mele, și ridic cuvântul Meu deasupra tuturor, și zic: pace celor ce slujesc poruncilor Mele cu frică de Dumnezeu și cu iubire sfântă, iar celor ce păcătuiesc și stau în numele Meu, zic ei, peste oameni, război le zic, amin, căci Eu am deschis procesul neamurilor, iar cuvântul Meu este judecătorul. Amin, amin, amin.

Fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu, pregătiți pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiți în voi locaș pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-1998](#)

Vin în grădina Mea cea din tine, țară a durerii, dar și țară a mângâierii de la Domnul. **Vin și Mă vestesc mereu cu ziua Mea de biruință prin tine peste tot pământul.** Vin, că mult ai plâns și mult plângi. Antichrist a fost viclean, și în toată vremea a prins de veste de planurile Mele cu tine, țară de români, și n-a mai avut pace niciodată, și a lucrat din fiu în fiu antichrist, ca să te aibă a lui, **fiindcă tu ești plină de podoabele Mele cele puse peste tine de la nașterea Mea și a ta. Tatăl ne-a adus pe lume o dată. Pe tine te-a făcut popor nou, iar pe Mine M-a făcut Începător al tău și Mântuitor al tău în toată vremea.** O, ești plină de fii fățarnici, care te vând dușmanilor Mei pe nimic, căci cu nimic nu vor rămâne aceștia, nici măcar cu tine, căci Eu îi voi lua din tine. Mă scol în cuvânt și Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care și-a băgat capul său în tine ca să fii a lui și să se folosească, zice el, de binecuvântarea și de podoabele pe care le ai de la Mine peste tine, țară plină de daruri. **Un picuț, și rostesc în tine judecata lui antichrist, și apoi împlinesc.** Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor în grădina Mea și Mă fac sărbătoare de cuvânt pentru mama cea pururea Fecioară, care Mi-a fost ușă Mie din cer spre pământ, ca să fac lucrarea Tatălui Meu Savaot.

O, mamă, mamă cu durere ca și Mine, Fiul tău Cel ceresc! Nimeni pe pământ n-a născut fiu din cer, nimeni decât tu, că Eu din cer M-am coborât în tine. Eu am fost cuvântul arhanghelului care a coborât din cer de M-a vestit ție, și cuvântul a luat trup de om în tine, ca să Mă nasc om din Fecioară, și cuvântul s-a făcut om. Cine s-a mai făcut om ca și Mine din cuvântul cel din cer și din trup feciorelnic? Eu n-am putut să fac de la Mine nimic, ci toate câte aud că-Mi spune Tatăl, aceea fac. Din cuvânt M-am făcut trup curat din trup curat. Toate câte fac Eu, de la Tatăl le fac, și prin cuvânt le întocmesc, și apoi le aduc spre vedere. Așa am lucrat din veac și până în veac, până azi. Iar azi, ce cuvânt întocmesc ca să împlinesc la vedere? **Azi Mă pregătesc peste grădină și Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care și-a băgat capetele sale în țara Mea cea plină de darurile credinței sfinte, care este în ea de la Mine și de la părinți.** Așa e scris în Scripturile venirii Mele: *«Un înger stând în soare strigat-a cuvânt puternic către toate păsările care zboară spre înaltul cerului: „Veniți și adunați-vă la cina Dumnezeului Cel mare! Veniți și mâncați trupurile împăraților, trupurile căpeteniilor, trupurile vitejilor, trupurile cailor și ale călăreților, trupurile celor liberi și ale robilor, trupurile celor mici și ale celor mari, căci fiara și toți împărații pământului, cu oștirile lor, s-au adunat ca să se războiască cu Cel ce șade pe tron, pe cal alb, cu oștire. Dar fiara a fost răpusă, și cu ea, proorocul mincinos, care făcea semne înaintea fiarei cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei închinându-se chipului ei. Aceștia au fost amândoi aruncați de vii în iezerul cu foc, unde arde pucioasă, iar ceilalți, uciși au fost cu sabia care iese din gura Celui ce șade pe cal alb. Și toate păsările s-au saturat din trupurile lor“».* Amin.

– O, Fiule Emanuel, durerea de mamă e cea mai dureroasă, dar oamenii de pe pământ nu știu ce înseamnă mamă, mamă cu adevărat. Oamenii spun mamă la femeia care rodește om din fructul morții, din pomul morții, din care Dumnezeu a spus omului: **«Să nu mănânci, omule, din pomul acesta, că vei muri când vei mânca!».** O, Fiule, n-a știut omul ce este acest cuvânt al Tău

pe care l-ai spus omului cel întâi zidit de mâna Ta, că Tu ești Cuvântul Tatălui și mâna Tatălui și Duhul Tatălui.

Biserica de pe pământ nu vrea să fie mamă. Iată ce păcat a făcut: s-a luat după cei străini de Tine biserica din țara Ta cea de la sfârșit. **S-au sculat oameni cu inimă de fiară** și s-au așezat mari peste biserici și au zis că Duhul Sfânt face ce vrea El și nu Te întreabă pe Tine ce face El, și că El suflă unde voiește El. **S-au sculat oameni cu duh de fiară**, Fiule scump, și au stricat dogma dumnezeirii și au spus că Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești lucrează pe furiș de Tine, deosebit de Tine. **Iată, aceasta este erezia cea de dinaintea venirii Tale**, erezie cu care au venit în țara cuvântului Tău oameni cu duh de fiară. Dar Tu Te-ai despărțit de biserica cea omenească de pe pământ, că **Tu ai strigat mereu la ea să nu facă erezie prin omul care a venit și a spus lepădare de credința cea din părinți, și a spus „ecumenism“ acestei lepădări a bisericii creștine**, căci fiara a venit cu forță pământească, adică cu bani, ca să cumpere pe cea care era cu credința din părinți, și ca pe vremea răstignirii Tale, tot cu bani s-a ajuns la vânzarea Ta cea de azi, Fiule. Te-ai despărțit cu Duhul de biserica cea de pe pământ care este pământească, și nu cerească. Te-ai despărțit, Fiule vândut pe bani, căci s-a făcut eretică biserica, și scris este în Scripturi: **«De cel eretic după întâia și a doua certare depărtează-te, știind că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit»**.

S-a despărțit biserica de sfinți și de părinți, și face pe gustul proorocului mincinos, care slujește fiarei cea cu capetele ascunse. În zadar își spune ea „una singură sfântă și apostolească biserică“, degeaba, Fiule al Tatălui și al meu, în zadar spune așa. Plâng apostolii Tăi în cer, în loc să fie fără durere și fără întristare și fără suspin în cer. Plâng, Fiule, apostolii Tăi cei de acum două mii de ani. Plânge ucenicul Tău cel iubit de Tine, Ioan apostolul, care a scris proorocia venirii Tale cu nou Ierusalim pe pământ. Plânge ucenicul Tău, Fiule, și spune ceea ce a spus și atunci. Așa a spus el atunci bisericii: **«Oricine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu; iar dacă cineva vine la voi în biserică și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: „Bun venit!“; căci cel care îi zice: „Bun venit!“, se face părtaș la faptele lui cele rele»**. Iată, așa a spus Ioan pentru cei ce sunt biserică a Ta, Doamne, Fiule al meu.

O, în cer e durere și întristare și suspin, că numele Tău e vândut pe bani de două mii de ani și până azi, de la iudei și până la venirea Ta. Dar eu sunt îndurerată și așa cum sunt intru în biserica cea de pe pământ care și-a stricat numele. Intru, Fiule, că azi biserica trebuie să știe ce înseamnă sărbătoarea cea de azi care se cheamă creștinește: **intrarea în biserică a Maicii Domnului**. Acum două mii de ani am intrat pruncă de trei ani, ca să mă pregătesc în Sfânta Sfintelor pentru ziua mântuirii neamului omenesc, pentru nașterea Ta pe pământ, Fiule ceresc. Iar acum intru mamă și ca mama grăiesc peste biserica Ta cea vie, ca să ia din ea biserica cea fără de viață și să audă ce înseamnă cuvântul „mamă“, căci durerea de mamă e cea mai dureroasă între dureri, dar oamenii de pe pământ nu știu ce înseamnă mamă, mamă cu adevărat. Oamenii spun „mamă“ la femeia care rodește om din fructul pomului morții, din care Dumnezeu a spus omului să nu mănânce. Dar cine înțelege taina aceasta în biserică, Fiule?

O, scris a fost de la început: **«Femeia va zdrobi capul șarpelui, iar el va împunge călcâiul ei»**. Mă scol ca mama pentru Fiul ei Cel ceresc, și mă așez alături cu Tine și cu cei de pe pământ care-Ți sunt Ție biserică vie, mamă vie pentru neamul omenesc, ca să zdrobim capul lui antichrist, așa cum l-am zdrobit acum două mii de ani când Ți-am fost ușă de venire la oameni. Iar azi din

nou lucrăm, că avem ușă între cer și pământ, biserică vie, din inimi vii, care s-au așezat început nou, temelie nouă, Ierusalim nou, biserică mamă, biserică cu milă și cu durere pentru neamul omenesc, căci neamul omenesc este dorul Tău cel de șapte mii de ani, Fiule venit din cer pe pământ o dată, și iarăși, încă o dată, cu zecile de mii de sfinți, așa cum este proorocia Scripturilor cele pentru vremea aceasta de sfârșit, căci toate sfârșitu-s-au.

Grăirea mea cu Tine va intra în biserica cea lumească, va intra prin fiii cei de azi care sunt aleșii Tăi dintre oameni ca să Te audă pe Tine cuvânt peste pământ, căci Tu vii, fiindcă toate sfârșitu-s-au. Amin, amin, amin.

– Să fii fericită de toate neamurile cele credincioase și cele necredincioase, mamă Fecioară, mamă a Mea care ai intrat în biserică prin cuvântul Fiului tău ca să rostești erezie peste fapta bisericii care era să fie mamă pentru fiii Mei cei credincioși, ca să-i crească pentru Mine. Iată erezie căreia i se spune „**ecumenism**“, erezie care și-a înfipt țărșul în țara românilor, țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit, că **la început l-am făcut din ea pe om, iar la sfârșit iarăși fac om nou, Ierusalim nou,** dar nu lucrez ca omul care vrea să facă Ierusalim din oameni păcătoși, și lucrez ca Dumnezeu, Care face nou Ierusalim din oameni vii și sfinți, care trăiesc trăirea Mea între cer și pământ.

Fiilor din grădina Mea, vin curând să las la voi carte peste **proorocul mincinos care se închină fiarei, desfrânatei Babilonului,** iar aceasta nu are nimic între Mine și ea. Fiilor, pregătiți pacea Mea în voi, pregătiți coborârea Mea și ziua când Eu Mă voi slăvi peste pământ cu acest cuvânt: **judcata lui antichrist, proorocul cel mincinos,** care vine înaintea Mea, căci scris este: **«Oricine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu».**

... Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor în grădina Mea și Mă fac sărbătoare de cuvânt pentru mama cea pururea Fecioară, care Mi-a fost ușă Mie din cer spre pământ, ca să fac lucrarea Tatălui Meu Savaot.

Fiilor din grădină, pregătiți calea Mea peste pământ, pregătiți ziua însemnării cu sfințenia Mea pentru căsuța din deal, zi în care Mă voi slăvi peste pământ cu slava cuvântului Meu, că am de trimis carte proorocului mincinos, care stă ascuns sub haină de biserică a Mea. Am rostit peste voi lucrarea aceasta, și Eu voi împlini, că Eu nu sunt Dumnezeu mincinos. Nimeni nu voiește să Mă ajute de pe pământ și n-am prin cine să întind mâna Mea peste biserica cea din lume ca să se mai agațe de poala hainei Mele careva care ar mai avea în el inimă curată și minte neștirbită. Lucrez cu voi, că nimeni nu voiește să Mă ajute, dar Eu, Domnul, Mi-am făcut datoria și am strigat și am rugat în lung și în lat ca să Mi se deschidă, ca să se găsească și pentru Mine vreun grai care să strige la oameni să se pocăiască. Iar acum, gata. Toate sfârșitu-s-au! Lucrăm din greu, că nu-i nimeni să se alăture greului nostru, căci toate sfârșitu-s-au. Sfârșitu-s-a omul și Dumnezeu în om, și nu mai am pe nimeni de partea Mea și cu durerea Mea.

Să ne sculăm, fiilor, și să primiți rostirea Mea, cartea Mea peste proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea ca să-Mi zădărnicească, zice el, venirea Mea cea de azi. Vă voi ajuta Eu. Vom merge pe fir și vom arăta lucrarea lui antichrist, fiara cea cu capetele ascunse, dar Eu îl voi birui cu suflarea gurii Mele, și el nu va mai fi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din [04-12-1998](#)

Eu sunt Cuvântul Cel de după șapte ani de la pecetluirea cu legea sfințeniei Mele a grădinii Sfintei Sfintelor, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire între oameni. **Acum șapte ani, în ziua de doisprezece a lunii a douăsprezecea, M-am așezat cu sfințenia Mea ca pe muntele Sinai, M-am așezat să fiu și să stau cuvânt de auzit și de lucrat peste pământ din mijlocul grădinii întocmită de cuvântul Meu ca să fie munte sfânt al Meu în mijlocul României, țara Mea de întoarcere după două mii de ani,** căci pământul este peste tot cale a fărădelegii, și nu mai este pe nicăieri loc pentru Mine și pentru cel ce crede în Mine și în venirea Mea după două mii de ani. Acum șapte ani, în ziua aceasta, am făcut mare bucurie pentru Tatăl și pentru cei din cerul Meu, căci Mi-am sfințit loc ca să aibă cerul cale de venire pe pământ și să-și răscumpere așternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului.

Nu mai e nimic de salvat pe pământ, dar ce este cu neputință la om, este la Mine cu putință, și Mi-am împrejmuit și Mi-am sfințit și Mi-am pecetluit cu numele Meu grădina Mea care a fost locul odihnei Mele la început, și iată, și la sfârșit. Am făcut din lutul acestei grădini om după chipul și asemănarea Mea și M-am odihnit în el, iar Tatăl era întru Mine când lucram omul. Și M-am uitat de la sfârșit spre început și am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului și al omului de pe el, și am lucrat cuvânt peste acest pământ, și l-am numit apoi grădina cuvântului Meu, și este. Și dacă este, iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Rostesc cuvânt și Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea de azi. **Eu sunt Hristosul Tatălui, iar omul care stă împotriva Mea se numește antichristul.** Nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu de la început și până la venirea Mea cu judecata cea pentru fur.

Lucrez din greu, căci toate sfârșitu-s-au și nu mai găsesc pe pământ unelte de lucru pentru lucrul Meu cel ceresc, căci pe pământ sunt numai lucruri omenești. Dar iată cartea Mea pentru proorocul cel mincinos, antichristul, cel ce vine înaintea Mea de șapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească lucrarea Mea cea de la Tatăl peste pământ și peste omul cel ieșit din pământ! Antichrist este fiară cu șapte capete și este diavol, nu este slujitor al lui Dumnezeu.

Dar ce este fiara cea cu șapte capete? **Ea este puterea pământului prin oamenii care au răsturnat statul lui Dumnezeu în om.** Ea are zece coarne și zece steme, iar pe capetele ei are nume de hulă, și diavolul i-a dat stăpânirea peste pământ și strigă peste tot: „**Cine este asemenea fiarei și cine se poate lupta cu ea?**“. Iată, gura ei hulește asupra lui Dumnezeu și asupra cortului Lui și asupra celor din cer. Și i s-a dat putere ca să se războiască cu sfinții ca să-i biruiască, și ea are stăpânire peste toată seminția și norodul și neamul, și toți locuitorii de pe pământ care nu sunt scriși de la întemeierea lumii cu numele lor în Cartea Vieții Mielului, se închină fiarei.

Dar ce este proorocul cel mincinos? **El este omul cel din pământ ieșit, și care se luptă împotriva lui Dumnezeu de lângă Dumnezeu,** căci scris este: *«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ, și avea două coarne, asemenea Mielului, dar grăind ca un balaur; și are în mână toată stăpânirea fiarei celei dintâi și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei*

dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată, și amăgește pe toți prin semnele ce i s-a dat să le facă înaintea fiarei».

Iată proorocul mincinos, cel dezvelit de Scripturi, căci Daniel proorocul așa a spus: **«Fiară înspăimântătoare, înfricoșată și puternică tare și cu dinți mari de fier și cu gheare de aramă, mâncând și sfârtecând și călcând în picioare în urma ei. Ea se deosebește de toate celelalte fiare, căci are zece coarne. Și un alt corn mic creștea între ele, și acest corn are ochi de om și gură care grăiește lucruri mari. Dar fiara a fost omorâtă, și trupul ei a fost nimicit prin foc, căci pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului și Lui I s-a dat stăpânirea; stăpânirea cea veșnică; și toate popoarele și neamurile și limbile Îi slujeau Lui; și împărăția Lui nu va avea sfârșit, iar sfinții Lui vor fi moștenitori cu El».**

Scria proorocul Daniel: **«Proorocul mincinos va grăi cuvinte de defăimare împotriva lui Dumnezeu și va oropsi pe sfinți și va gândi să schimbe sărbătorile și legea o vreme și vremuri și jumătate de vreme,** (Vezi tema: „[Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) **dar poporul sfinților îi va lua stăpânirea, căci i se va face judecată ca să-l nimicească și să-l prăbușească pentru totdeauna».** Amin.

Iată firul cel ascuns de privirea omenească, iată proorocul cel mincinos de șapte mii de ani, care a stat lângă Dumnezeu ca să-I răstoarne în om statul. Iată cartea Mea cea din cer coborâtă pentru proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea de șapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească statul Meu în om, și ca să nu împlinească omul poruncile Mele cele sfinte, care dau viață veșnică celor ce le lucrează pe ele. Iată proorocul mincinos, cel cu față creștină, cel ce stă sub haina Mea, căci scris este în Scripturi: **«Are două coarne, asemenea Mielului, dar grăiește ca un balaur și are în mână toată puterea fiarei celei dintâi».** Eu îl dezvelesc și îi vestesc goliciunea, o vestesc la toți cârmuitorii de suflete și de trupuri, până la toate marginile, căci el și-a băgat capetele, spre sfârșit, în țara Mea cea plină de darurile Mele, darurile venirii Mele a doua oară pe pământ, în lucrare de nou Ierusalim peste făptură. Amin.

Voi sta cuvânt trei zile la rând peste grădina din care Mă vestesc cu graiul Meu peste pământ. Trei zile la rând voi scrie în cartea cea pentru judecata proorocului cel mincinos de șapte mii de ani, căci el a lucrat sub aceeași viță cu Dumnezeu: Cain asupra lui Abel, Esau asupra lui Iacov, frații lui Iosif împotriva lui Iosif, Saul asupra lui David, Caiafa asupra lui Hristos, iar slujitorii bisericii împotriva creștinilor, poporul Meu cel sfânt cu viața, căci omul bisericii s-a dat pe mâna proorocului mincinos, care s-a pus să facă semne în cer și pe pământ, zice el, ca să înșele biserica lui Hristos și s-o tragă de pe temelia ei și să ia el nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu până azi de șapte mii de ani.

O, proorocule mincinos, care răstorni statul lui Dumnezeu în om! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Hristosul Tatălui. Amin. Ieși în întâmpinarea cuvântului Meu, că scriu cartea cea pentru judecata ta. Sunt cu zi de praznic sfânt peste pământ, zi de șapte ani de la ziua pecetluirii grădinii de nou Ierusalim, cuvânt după șapte ani de la zdrobirea puterii tale cea ascunsă de cei de pe pământ. Vin împotriva ta, căci scris este: **«Pe norii cerului vine cineva ca Fiul Omului și va face judecata proorocului mincinos, ca să-l nimicească pentru totdeauna».** Amin.

Am lăsat șapte ani de har peste pământ, dar tu lucrezi cu bani și cu slavă deșartă, și faci pământul și locuitorii de pe el să te creadă că ești omul lui Dumnezeu, dar tu ești diavol,

tu ești șarpe la drum, care muști piciorul calului ca să cadă călărețul, căci vii de la început, și lucrezi din fii în fii, după cum este scris că vei fi șarpe, fiindcă Iacov când și-a binecuvântat fiii a spus așa: «Dan va fi șarpe la drum, ca să muște». Vin împotriva ta și îți spun: ai luat înfățișare de păstor, dar tu ești diavol care amăgești și asuprești pe poporul sfinților de la început și până la sfârșit, căci firul tău, ca și firul Meu, este de la început și până la sfârșit, iar biserica Mea, omul cel creat de Mine, a tot căzut din om în om până azi, prin mâna ta, prin lucrarea ta cea împotriva Mea și a sfinților Mei în care Eu am stat și am lucrat din fiu în fiu, după cum a mers firul celor sfinți.

Voiesc să-ți spun că ești trup și te ridici din pământ, și voiesc să-ți amintesc cuvântul Meu: **«Trupul pofteste împotriva duhului, iar duhul dorește împotriva trupului»;** tu împotriva Mea, și Eu împotriva ta; Eu prin sfinții Mei cei din cer și din Duh născuți la propovăduirea Mea, iar tu ești trup și din pământ te ridici și ești diavol, nu păstor. Și pe cei ce nu sunt scriși în Cartea Vieții Mele, de la întemeierea lumii, îi biruiesti cu plăceri și cu slavă deșartă, ca să ți se închine ție, dar Eu vin pe nori, vin împotriva ta și îți rostesc judecata. Trei zile la rând Mă voi lăsa cuvânt peste tine, iar a treia zi voi încheia cartea cea pentru judecata ta. Vin și te vestesc că nu poți să faci tu nimic pentru cer, că tu ești ca valea lui Iosafat, unde voi strânge pe cei asemenea ție ca să-i nimicesc cu focul în care arde pucioasă, după cum este scrisă judecata cea pentru proorocul cel mincinos. Amin.

Iar voi, cei din porți, așezați cuvântul Meu trei zile la rând, ca să întocmesc cartea împotriva lui antichrist, iar după trei zile o voi sfârși, că Eu așa am început în ziua aceasta, zicând: **«Pace celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic!»**. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șapte ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din [12-12-1998](#)

Glasul Meu strigă din nou la porți ca să se deschidă și să intru cuvânt în grădină. Amin.

Îmi cobor din nou cuvântul pentru judecata proorocului cel mincinos, care-Mi zădărnicește planurile Mele, care fură cuvântul unul de la altul și îl povestește norodului fără de trimiterea Mea, fără de porunca Mea. Mă fac carte de judecată și scriu în ea trei zile la rând, iar mâine o isprăvesc, ca să biruiesc cu furtună și cu iuțime și cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos. Amin.

Voi, cei din grădină, voi, cei așezați de Mine în calea cuvântului Meu care coboară din cer pe pământ! Deschideți cartea proorocului cel mincinos, cartea Mea către el, ca să scriu în ea. Amin. Este scris că vin cu sfinții, și așa vin. Vin în țara cuvântului Meu. Andrei, apostolul Meu cel de acum două mii de ani, vine cu Mine în grădină, că e sărbătoare peste biserica Mea, sărbătoare de sfântul Andrei, cel ce a venit întâiu după Mine ca să-Mi fie apostol și să Mă dea apoi oamenilor, așa cum sunt Eu și așa cum voiesc Eu să fiu cu omul, dar nu așa cum voiește proorocul cel mincinos.

O, proorocule mincinos, sunt în fața ta cu cartea Mea cea împotriva ta. O deschid și scriu încă în ea, căci trei zile la rând scriu în ea, și apoi o pecetluiesc cu pecetea cuvântului Meu și o duc la locul ei, iar locul ei ești tu. Apleacă-te să auzi, căci te aplec Eu să auzi și să iei de la Mine cuvântul Meu cel către tine.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om și Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vedea pe tine că stai înaintea lui în numele Meu, și făcea omul ca tine, nu ca Mine, fiindcă omul vrea să-L vadă pe Dumnezeu ca să creadă. Omul nu poate să creadă fără să vadă; el crede numai ce vede. Iată, omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui și crede ceea ce vede că faci tu. Dar, ce faci tu? Tu pierzi și împrăștii de pe calea Mea oile; nu le aduni, nu le paști, nu le crești, dar stai în numele Meu în fața lor. Scris este în Scripturi: **«Vai de părinții care pierd și împrăștie oile turmei Mele nepăzindu-le și lăsându-le să se risipească! Aceștia fac desfrânare și minciună, ajutând pe făcătorii de rele să nu se întoarcă nimeni de la necredință. Îi voi hrăni cu pelin și le voi da apă cu fiere, căci s-a întins pe tot pământul necredința lor. Au luat ei parte la sfatul Meu? Atunci să se scoale și să spună cuvântul Meu și să-i facă pe oameni să se întoarcă de la căile lor cele rele. Oare, poate omul să se ascundă unde să nu-l văd Eu? Dar ei fură cuvântul Meu unul de la altul și zic: „Dumnezeu a spus“. Oare, este vreo legătură între pleavă și bobul de grâu curat? Iată, sunt împotriva amăgitorilor și a lingușitorilor, căci nu i-am trimis pe ei»**. Cel ce nu este trimis nu aduce folos pentru Mine. Cel trimis trebuie să fie om duhovnicesc, iar tu ești trupesc și Îmi întinezi numele Meu cu desfrânările tale, căci stai în numele Meu înaintea oamenilor. O, cum de te încumeți să stai în numele Meu peste oameni când tu ești nepocăit și încă păcătuiești? Când tu ești plin de dorul slavei deșarte, când tu mănânci și bei și te însori și te desfrânezi și faci urăciuni în loc părut sfânt, cum de mai zici că stai în numele Meu peste cei fără de pricepere? Iată, te vădesc cine ești. Nu ești prietenul Meu, ci ești vrăjmașul Meu. Nu ești slujitor al Meu, nu ești păstor de oi, că nu știi să păstorești, fiindcă Eu nu te-am trimis, iar cel netrimis este proorocul cel mincinos pe care Scripturile îl vestesc mincinos și răpitor.

O, ce cauți tu în slujba Mea? Căci slujitorii Mei stau în foc și nu ard, fiindcă scris este: **«Dumnezeu este foc mistuitor»**. Ce cauți tu unde nu ești chemat de Mine, unde nu ești trimis, ce cauți? Tu, cel care ceri să ai Duh Sfânt de la cei ce nici ei nu au, de la cei ce nici ei nu știu ce este Duhul Sfânt în om, ce cauți, oare? Iată, cauți pedeapsa cea pentru proorocul cel mincinos, cauți apă cu fiere, că altceva nu cauți. Ai vrut să fii om deștept și ai căutat să ai carte multă ca să fii savant și să se strângă lume lângă înțelepciunea ta, dar iată, Scriptura stă împotriva ta și spune: **«S-a îngâmfat și a zis: „Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor“. De aceea a fost aruncat la pământ din pricina păcatelor sale, căci cu viclenia sa pângăritu-și-a sfîntenia. Foc va izbucni din el și îl va mistui, și îi va fi cenușa luată de vânt în fața tuturor trecătorilor. Și cei ce l-au cunoscut vor sta înmărmuriți de pieirea lui»**. Așa este scris de cel ce și agonisește înțelepciune ca să facă negoț cu ea și să-și cumpere cu ea slavă deșartă, că omul sfânt nu este omul savant, ci este omul plin de Dumnezeu și de darurile Lui, omul plin de înțelepciune sfântă, nu de înțelepciune savantă. N-am ce face cu înțelepciunea ta, și ești ramură fără de preț. Am cuvânt scris din cer în vremea ta, dar tu ai fost îngâmfat din pricina înțelepciunii tale, și n-ai luat de la Mine prin cei smeriți cu inima. Ți-am tot dat de veste și ți-am spus că n-am ce face cu omul cu școală de la om, cu carte de pe pământ, căci cine nu învață carte din cer nu este om ceresc, ci este om din pământ ieșit, și este învățător mincinos, nu adevărat, prooroc mincinos este, om care piere prin înțelepciunea lui. Cei dintâi ai bisericii Mele n-au fost savanți, ci au fost săraci cu duhul și am putut turna în ei de la Mine și le-am dat veșmântul înțelepciunii. Dar tu ești savant, și nu pot să-ți dau și de la Mine, căci omul cu învățătură de la om este om îngâmfat, este prooroc care fură cuvântul unul de la altul, precum este scris în Scripturi despre proorocul cel mincinos, care învață de la cel asemenea lui.

O, n-ai voit să-ți vii în fire. Am lăsat pentru tine șapte ani de har ca să te apleci și să te îmbraci întru pocăință și să fii apoi ceresc, și să te iert apoi, iar azi te aplec Eu. Apleacă-te să auzi de la Mine, căci te aplec Eu! Amin, amin, amin.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om, și omul Mă are precum Mă ai și tu, și omul s-a umplut de îngâmfare, fiindcă omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui și crede ceea ce vede că faci tu, și nu vede omul pe Dumnezeu, precum nici tu nu-L vezi, și ești singur de tine osândit, și Eu stau departe de tine, că ești păcătos și ești eretic și te-ai abătut de la sfințenie și de la dreptate și stai cu păgânii la masă și calci în picioare numele Meu cel pus de tine peste tine, nu de Mine, că Eu sunt cu cei sfinți. Tu stai în sfat cu necredincioșii, tu stai în calea păcătoșilor și stai la masă cu hulitorii celor sfinți, iar legea Mea nu mai este voia ta, și rod nu ai pentru cer. Cine să mai fi întors pe omul păcătos de la fărădelegile sale? Scris este: **«Cel ce întoarce pe păcătos de la căile lui cele rele, acela își scapă și sufletul său»**. Tu însă Mi-ai nimicit statul Meu în om și Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vede pe tine și face ca tine, nu ca Mine.

Sunt venit cu martori din cer pentru ca să întocmesc cartea judecării proorocului cel mincinos. Acum două mii de ani apostolii Mei și toți cei ce Mă urmau erau numiți sectă, secta Nazarineanului. Ce zici tu de aceasta, omule care proorocești de creștinii Mei că sunt sectă? Caiafa îi învăța pe iudei să-i numească sectă a Mea pe cei sfinți. Așa și tu faci, și bine faci că spui așa, dar faci rău că nu înveți pe oameni ce este acest cuvânt: „sectă”; faci rău că nu-i înveți ce este cuvântul „biserica”, fiindcă tu știi ce este, dar îi înveți altfel pe cei ce se închină ție și nu Mie, căci dacă i-ai învăța ca Mine, așa cum știi tu că este învățătura Mea, ei Mi-ar sluji Mie și nu ție, iar Eu aş locui cu oamenii.

Unde să se mai ducă omul la biserică? Unde mai este biserica? Unde mai sunt preoți de ai Mei? O, nu mai e nimic! Toate sfârșitu-s-au! O, ce ai făcut tu din cuvântul „biserica” și din lucrul de biserică?! Ai făcut negoțul tău, nu pe al Meu, și i-ai pus numele tău de prooroc mincinos la cel ce nu are nimic legat cu biserica Mea și cu lucrul ei, căci proorocul mincinos despre care scrie Scriptura nu este cel din afara lucrului Meu, ci este cel ce lucrează în numele Meu, în biserica Mea, în staulul Meu, dar lucrează pentru el, nu pentru Mine; pentru slava lui, nu pentru a Mea, așa precum tu lucrezi, că scris este: **«Cel ce grăiește de la sine, acela își caută slava lui, dar cel ce caută slava lui Dumnezeu, întru acela nu este nedreptate și minciună, ci este Dumnezeu cu adevărul Lui»**. Mai puțin vor fi judecați cei numiți de tine prooroci mincinoși ca să te ascunzi tu mai bine sub numele Meu, mai puțin, că aceia nu știu ce înseamnă cuvântul „biserica”, și Eu, Domnul, în biserică. Scris este: **«De n-ar ști, n-ar avea păcat»**. Dar tu știi, și crezi că te poți ascunde în vreun loc tainic, unde să nu te văd Eu. O, ochiul și cuvântul Meu despică omul și îl vedește afară, și așa fac Eu acum cu tine, căci toate sfârșitu-s-au! Sfârșitu-s-a și minciuna ta, căci tu ești minciuna aceasta, și nu ești slujitorul Meu precum te numești și te arăți, și ești răpitor de suflete, care se închină ție, nu Mie. Nu te-ai făcut păstor pentru Mine, ci te-ai făcut pentru tine ca să te îmbraci și să te hrănești cu lână și cu laptele oilor Mele cele slabe, căci pe cele grase și sănătoase le pui nume de sectă ca să scapi, zici tu, de urmărirea Mea cea cu dreptate prin sfinții cei care fac voia Mea și nu a ta, dar te minți pe tine însuți, că scris este: **«Cei care n-au fost scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului, aceia sunt cei ce se închină proorocului mincinos, cel cu capetele ascunse ca să nu vină la lumină, fiindcă lumina le vedește pe toate cele ascunse»**. (Vezi tema: „[Cartea Mielului](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Acum șapte ani am ridicat steagul Meu cel ceresc, pe care este scris numele Meu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci Eu lucrez tainic din veac și până în veac. Tu te-ai sculat și ai numit minciună lucrarea Mea și steagul Meu cel de biruință împotriva ta. Te-ai speriat și ai căutat ascunzătoare de la fața Mea, și cauți și azi tot așa; cauți numind minciună și erezie lucrarea Mea de biruință, lucrare din fii vii cu viața lor întru Mine. Tu te-ai speriat și te-ai ascuns de lucrarea Mea de biruință a întunericului veacului acesta. Te-ai ascuns de Mine, pentru că tu nu ai viață pe potrivea venirii Mele, și ești fricos și te temi de venirea Stăpânului, și ai voi să întârzie pe Stăpânul Care vine. Dar prin minciună nu ai putut nimic, și nu poți nici acum.

Acum șapte ani am înfipt crucea Mea de biruință în mijlocul tău. **Crucea Mea de biruință este poporul cuvântului Meu**, cu care Eu Mă acuez de patruzeci de ani și mai bine ca să-l cresc și să-l desăvârșesc și să-l umplu de Duh Sfânt, așa precum am lucrat cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, până ce i-am făcut împărțitori ai împărăției cerurilor peste pământ. Acum șapte ani M-am scris cu nume nou peste veacul omului și M-am numit cu numele Meu cel scris în Scripturi pentru vremea aceasta, căci scris este: **«Numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu»**. Amin. Să nu socotești că am venit spre tine ca să stric legea sau proorocii. N-am venit să stric, ci să împlinesc, și de aceea îți amintesc că acum două mii de ani le-am spus așa celor ce vor să semene cu Mine în slujire: **«Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă oamenii faptele voastre cele bune și să urmeze Tatălui Cel din ceruri slăvindu-L»**. Iar cei ce nu au fapte pe potrivea vieții Mele în om, aceia nu pot fi împărțitori de învățătură cerească, și, din contra, strică legea și proorocii ca să piardă omul cărarea, căci în fiecare vreme omul a fost cărare pentru om. Tu ești poarta cea largă, și oricine voiește intră la tine și stă cu tine la masa ta, care zici că este masa Mea. Dar poarta Mea este strâmtă și calea Mea este îngustă, căci ea duce la viață, și puțini sunt cei care o află. De aceea am spus Eu acum două mii de ani la mulțimile flămânde de viață: **«Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe sub haină sunt răpitori. Voi după roadele lor îi puteți cunoaște, căci nu se culeg struguri din spini și nici smochine din mărarăci, fiindcă orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele; iar orice pom care nu face roadă bună, se taie și se aruncă în foc. De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște»**. Și iată rodul tău: turmă risipită, turmă amestecată după cum și păstorul, căci păstorul este proorocul cel mincinos despre care Eu am spus: **«Niciodată nu v-am cunoscut»**.

Am strigat la om, peste tot am trimis cuvântul Meu de strigare, că dacă omul ar fi voit să vegheze, nu s-ar fi smintit întru Mine prin tine. Am strigat mereu la om, de șapte ani strig la om, dar acum strig la tine, strig din nou la tine după două mii de ani de la prima Mea propovăduire între oameni. N-am cum să-ți mai grăiesc altfel. Te-am strigat mereu să te apleci și să auzi, și tu nu te-ai aplecat. Dar acum, apleacă-te, că te aplec Eu ca să auzi!

Au trecut șapte ani de la pecetluirea Sfintei Sfințelor în care Eu vin cu cele sfinte și cu sfinții pentru cele sfinte, căci Sfințele se dau sfinților. Amin. Șapte ani sunt de când M-am scris peste pământ cu numele Meu cel nou și al cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci scris este: **«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va sălăslui cu ei și vor fi ei poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»**. Șapte ani ai lovit de peste tot ca să faci hulă împotriva lucrului Meu, că tu ai capete multe, și pe ele, nume de hulă. Iar după șapte ani ți-ai schimbat planul și ai dat să crezi în taina de nou Ierusalim, după cum scrie despre ea în Scripturi. **Până acum ai zis de peste tot că în cer este locul Noului Ierusalim, nu pe pământ**, iar acum te-ai ridicat cu putere pământească să-ți zidești turn cu turnuri, căci tu ești

cornul cel ce crești dintre alte coarne; și peste jertfa de fiecare zi ai pus nelegiuirea, și adevărul Meu l-ai aruncat la pământ, și ai izbutit, zici tu, iar peste turnul tău cel cu turnuri vrei să scrii „Ierusalim nou“, căci te-ai schimbat la față, zici tu, și ai dat să crezi în taina Mea de nou Ierusalim pe pământ. Dar tu ai scris pe capetele tale nume de hulă, și să te uiți bine că aceste scrisuri sunt și mărturisesc împotriva ta, și nu poți tu să pui înaintea Mea turnul cel lucrat cu planuri omenești care n-au nimic întru ele din cele sfinte, fiindcă cele sfinte sunt cu sfinții, iar tu ești amestecat cu păgânii și cu păgâniile lor, și nu se poate slujire și lui Dumnezeu și lui mamona. O, dacă ai iubi Scripturile Mele, le-ai și crede, le-ai și împlini, și le-ai adevăra peste mulți. Dar tu ai cărțile tale din care bei și din care te adăpi cu slava ta deșartă, de M-ai făcut pe Mine, Domnul, să-ți umblu sub haină și să spun supușilor tăi că haina ta e mincinoasă și că tu ești mincinosul cel de sub haină, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea ca să-l facă pe om să se culce și să spună că ziua Domnului a și sosit, a și trecut.

Eu am așteptat lepădarea ta de credință, așa cum scrie că va fi înaintea zilei Mele. **Și iată, acum vin**. Ieși întru întâmpinarea Mea și ascultă-ți judecata, că tu te-ai lepădat de lege și de prooroci și de credință. Și acum, Eu vin; vin cu ziua Mea cea mare și înfricoșată, căci ceea ce ai avut tu de făcut, ai făcut, și toate sfârșitu-s-au, și încep Eu. Încep din nou început și îl numesc nou Ierusalim, dar lucrez Eu, nu tu; fac Eu, nu tu, căci Eu sunt Cel ce sunt, și Mă scol biruitor peste tine. Amin.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea, din fiu în fiu, și nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu, ca un fur. **Toate cetățile tale vor fi nimicite**, căci sunt lucrate de tine, nu de Mine, iar lucrul tău nu este curat, și piere prin el.

Și acum, vin, vin în țara cuvântului Meu, țara strălucirii, așa cum a văzut-o demult proorocul Daniel ca s-o anunțe că va fi. Vin cu sfinții, vin cu cerul, vin cu ucenicii. Vin, și am venit. Amin, amin, amin. Și sunt cuvânt în grădina cuvântului Meu, în țara venirii Mele, țara strălucirilor, care strălucește prin venirea Mea. Iată sărbătoare de cuvânt, sărbătoare de sfinți în grădina Mea de pe pământ, sărbătoare de biruință a Mielului și a celor răscumparați prin Sângele Mielului. Am venit să lucrez cartea cea de judecată peste proorocul cel mincinos, care înșală cu blana oii oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul. Binecuvântată să fie cartea Mea de azi în care scriu trei zile la rând, și binecuvântată să fie cartea care va ieși din mijlocul celor ce zic că-Mi slujesc Mie, căci ca o sabie smulsă din mâna celui ucis va fi ea, ca să tai cu ea ocară de pe fiii cerului, care lucrează poruncile Mele pe pământ, și Eu smulgându-i sabia îl voi tăia pe el, căci el din sabia lui a trăit pe pământ, după cum este peste el cuvântul Meu întru început, că așa i-am spus: **«Cu sabia ta îți vei agonisi traiul»**.

Eu l-am pus pe om împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Cerul este scaunul Meu de domnie, nu al omului, iar biserica Mea de pe pământ, dacă e a Mea, trebuie să fie cer pe pământ, iar slujitorii ei să nu fie împărați, ci să fie slujitori dacă vor să fie. Și iată, Eu vin, ca stăpânul care se întoarce să-și cerceteze via, și vai celor ce s-au pus stăpâni peste via Mea! Cine este cel ce s-a pus stăpân peste via Mea? Să vină să dea socoteală pentru cele lucrate! Să vină să se socotească cu Stăpânul viei! Amin.

Sunt venit cu martori din cer, ca să întocmesc cartea judecății proorocului cel mincinos, și el va cădea în sabia lui, și voi ridica ocară de pe fiii vieții, căci ca și acum două mii de ani când

apostolii Mei și toți cei ce Mă urmau erau numiți sectă, tot așa și azi, cei ce-Mi urmează Mie sunt numiți sectă de cei ce se vor împărați peste pământ și peste cer. Dar Eu smulgându-le sabia îi voi birui prin ea, și voi ridica ocară de pe fiii vieții, fiii Noului Ierusalim, fiii lui Dumnezeu, fiii cerului pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din [13-12-1998](#)

Ridicați-vă, voi, porți, ca să intre Împăratul slavei! Împărăția Lui este împărăție veșnică, și toate stăpânirile Îl vor asculta pe El și Îi vor sluji Lui. Amin.

Râu de foc iese din gura Mea, căci **«Judecătorul S-a așezat și cărțile au fost deschise, și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții; și morții au fost judecați, fiecare după faptele sale, și moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc, iar cine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții, a fost aruncat în iezerul cu foc»**, după cum este scris.

Cartea cea cu șapte peceti stă în mâna Mielului, deschisă. Cerul s-a dat în lături ca o carte, iar împărății pământului și domnii și căpeteniile, bogații și puternicii, robii și slobozii s-au ascuns în peșteri și în stânci, se ascund de fața Celui ce șade pe tron. **Cartea Vieții este de la întemeierea lumii și este deschisă în mâna Mielului.** Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu intră pe porțile Sale și lucrează cartea judecății proorocului mincinos, trei zile la rând lucrează, iar a treia zi o sfârșesc de scris și o dau Tatălui, ca s-o împlinească. Amin.

Iată, vin cu sfinții. Așa vin, și altfel nu vin. Am avut trâmbiță pe pământ în vremea din urmă și am sunat prin ea și Mi-am făcut un popor și l-am numit poporul cuvântului Meu, iar această lucrătură a Mea a fost mereu sub cortul Meu de biruință adăpostită, căci proorocul mincinos este fricos și stă împotriva creștinilor lui Dumnezeu ca să fie el al Meu, și nu creștinii. Numai că el cu Mine nu poate face casă, nu poate face pace, fiindcă Eu, Domnul, sunt împotriva lui de șapte mii de ani și până la desfacerea cărților judecății, și apoi a cărții cu șapte peceti, și apoi trâmbițele îngerilor și cel de al șaptelea înger: **Cuvântul lui Dumnezeu.**

Am avut trâmbiță pe pământ în vremea din urmă și am sunat din ea și Mi-am făcut un popor, și este, iar trâmbița Mi-am ridicat-o la cer între sfinți, căci balaurul cel cu șapte capete și cu zece coarne stătea mereu înaintea ei, căci din ea ieșea, ca un fiu, cuvântul Meu, ca să păstoresc cu el. Balaurul Mi-a prigonit trâmbița, dar Eu, Domnul, i-am dat ei aripi de vultur, și ea a zburat de la fața lui. El însă nu stă, și se aprinde de mânie peste cei din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu ținând mărturia Mea. Dar Eu sunt cortul sfinților, și îi păzesc de prigoana cea care vine dinspre proorocul cel mincinos, așa cum Tatăl M-a păzit pe Mine și pe mama Mea Fecioara când Eu eram prunc mic în mâna ei, și când balaurul cel roșu, cu șapte capete și cu zece coarne, voia să vină să Mă înghită după ce M-am născut între oameni.

Iată, vin cu sfinții. Așa vin, și altfel nu vin. Vin cu trâmbița Mea Verginica. Acum douăzeci de ani i-am dat aripi de vultur, și ea a zburat la locul ei, a zburat la cer, și este cu Mine în lucru peste pământ, că este trâmbița Mea cea din care am sunat înaintea venirii Mele a doua oară pe pământ. Se face pasul celui de al douăzecilea an de când ea lucrează în cer pentru poporul ei de ieri și de azi și de mâine, că ea are plată în cer un popor, poporul cuvântului Meu cel din urmă,

poporul prin care Eu, Domnul, împlinesc cea din urmă Scriptură, venirea Mea cea de a doua din cer pe pământ. Amin. Proorocul cel mincinos a prins de veste mereu de planul Meu, și îl are și vrea el să-l îplinească. Îl are pentru că el stătea mereu înaintea femeii care năștea din ea cuvântul Meu; stătea pentru ca să înghită ca pe un prunc cuvântul cel născut prin ea.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârșesc cuvântul Meu cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut! Ai fost fur. Ai luat mereu trâmbița Mea și ai chinuit-o prin întunecimile tale ca să ascuți prin ea cuvântul Meu. Scoală-te și stai înaintea Mea și spune ce ai făcut cu trâmbița Mea. Dar Eu sunt Judecătorul, și Eu spun ce ai făcut cu ea. Te-ai aprins de mânie împotriva ei. În anul 1955 Mi-am început prin ea trâmbițarea. Tu ai prins de veste și te-ai folosit de locuri ascunse și de oameni cu dinți de fiară și Îmi smulgeai trâmbița din coliba ei, căci Caiafa și cu supușii lui au fost firul de legătură ca să înăbușe viața cuvântului Meu, ca și pe vremea prunciei Mele când preoții și arhierii căutau viața Mea ca s-o ia de la Mine, fiindcă se temeau de Mine. Cel ce se teme de Mine, acela știe că sunt Împăratul a toate, și de aceea se teme.

Tu ai răpit cuvântul Meu și vrei să-l îplinești tu, dar iată ce este scris în Scripturi: **«Sunt împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul; îi voi hrăni cu pelin și le voi da să bea apă cu fier»**. O, nu poți tu să îplinești cuvântul Meu, că e numele Meu pe el. De ce ai pus tu pe el numele tău? Cine ți l-a dat pe el? Cine ți l-a spus? Tu l-ai răpit de la trâmbița Mea și de la poporul Meu pe care-l urmăreai peste tot și îi luai hrana din trăistuță, îi luai pâinea cea de toate zilele, îi luai cuvântul Meu cu care-l hrăneam pe cel din urmă copil al Meu, pe cel din urmă popor al Domnului, poporul cel dintâi între neamurile pământului, căci **«cel din urmă este cel dintâi»**, iar cel mic este mare întru Mine, precum este scris în Scripturi. Ai luat cuvântul Meu, că ești fur, și ți-ai adăugat pedeapsă, că ai scos și ai adăugat la cuvântul Meu cel furat, și ai pus apoi pe el numele tău și al supușilor tăi, care și ei se ascund unul de altul, fiecare de frica celuilalt, fiindcă este cu tine împărăția fricii, și de aceea tu ești neliniștit mereu, tu și toți supușii tăi. Mai mare frică decât tine nu are nimeni, și te temi de pieire, de pieirea cea de la Mine, că tu știi puterea Mea și te lupți cu ea ca să nu pieri prin ea. Ai luat cuvântul Meu și vrei să-l îplinești ca un credincios. Dar nu, că Eu te vădesc că ești fur de cele sfinte, și îți dau de veste judecata cea pentru fur, că tu ai luat pacea de pe pământ, și Eu nu mai am biserică sfântă, nu mai am unde să rostesc cuvântul „Pace!“, că unde grăiești tu, Eu nu stau, fiindcă nu se poate Dumnezeu și mamona laolaltă.

Patruzeci și cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu ca să-l furi și ca să faci din el avutul tău. În zadar ești viclean, că râu de foc este cuvântul Meu, și în el vei arde, că te-ai jucat cu focul, cu cuvântul Meu cel slujit de îngerii luminii, nu de tine și de îngerii tăi, îngerii întunericului. Iată de ce ești tu vinovat, tu și nu altul în locul tău. Iată de ce ești tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu, tu și nu altul în locul tău. Ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Tu și nu altul este vinovat, că tu Mi-ai luat statul Meu din biserică, și pe Mine M-ai numit minciună când am venit să te chem la pocăință, fiindcă în mijlocul poporului Meu pe care tu Mi-l dușmănești cu cuvânt de ocară, stă cuvântul Meu judecător peste tine, că ești fur și Mi-ai răpit via.

Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul, căci Ierusalimul nu mai este, iar ce este acolo nu este Ierusalim, ci este mamona. Ce a făcut mamona? S-a apucat prin supușii lui și a zidit din nou ca să se strângă lume de pe lume acolo unde M-a răstignit pe Mine omul trufaș. O, dacă M-au răstignit, de ce se mai aude acolo slavă pentru numele Meu, acolo unde Eu am fost răstignit de omul cel potrivnic Mie? **Aceia Mă slăvesc pe Mine pentru bani,** așa

precum și tu ai făcut, proorocule mincinos, care ți-ai înfipt cortul tău în țara strălucirii, precum este scris despre tine: **«El va înfige corturile palatului său între mare și muntele cel sfânt și strălucit, și apoi va veni sfârșitul lui»**. Amin. Așa ai făcut. La trei mii de anul grădinii cuvântului Meu tu ai împlinit această Scriptură, ca să folosești numele Meu pentru banii tăi. Vai ție de cele ce ai făcut în zilele cele de apoi! **Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul; Ierusalimul, pe care omul lacom l-a zidit din nou, ca să aibă prilej de câștigat bani, că nu de dragul lui Dumnezeu l-a zidit iar.** Acolo se duce omul din toate părțile și își vede judecata și nu știe cu ce se întoarce într-o ale sale. **Se întoarce cu judecata sa, căci omul a fost răstignitorul lui Dumnezeu. Nu s-a întors sfânt nimeni de acolo, nu s-a lăsat nimeni de păcat dacă a fost acolo, dar s-a fălit că a fost, și nu i-a folosit fostul lui acolo.**

Este scris în Scripturi de taina Noului Ierusalim. Tu când ai văzut că Eu am venit din cer pe pământ ca să-o împlinesc, te-ai îngâmfat și te-ai trufit împotriva celor drepti, în care Eu Mă slăvesc peste pământ, și te-ai sculat să faci tu ceea ce fac Eu. Ai dat să uiți că Noul Ierusalim este nume sfânt, este taina Mea cea din zilele de apoi, și este pentru sfinți, nu pentru desfrânați. Noul Ierusalim nu este loc de întâlnire a păcătoșilor și a desfrânaților, nu este loc de mâncat și de băut și de jucat, așa cum ți-ai făcut tu turnuri din piatră și te-ai așezat mare pe ele și ai scris pe ele **„Ierusalim nou“** și ai scris, zici tu, **„Centrul lumii credincioase“**, **„Centrul ecumenic“** ai scris. Mi-ai vândut pe bani murdari locuri scumpe Mie, locuri din țara Mea de întoarcere, și ai pus pe ele rodul îngâmfwării tale ca să te războiești cu Dumnezeu și să-L biruiești de partea ta, dar tu ești păcătos, și Eu nu te ascult și nu te primesc.

Te-am strigat din vreme și am așteptat să-ți vii în fire și să crezi că Eu vin cu prăpăd peste cei ce Mi-au stricat legea și sărbătorile și vremea întinându-Mi biserica. Tu însă nu te-ai aplecat, fiindcă ai asupra ta cele furate de la Mine și ești fricos. Dar Eu sunt Dumnezeu drept, și tu ești fur și Mi-ai răpit via și stai stăpân pe ea. Te voi pustii cum am pustiit Ierusalimul care M-a răstignit acum două mii de ani. Te-am așteptat să-ți înfigi corturile palatului tău în țara strălucirii, ca să te nimicesc apoi.

Pământul tot e plin de capetele tale și de puii tăi, dar tu ești om, și Eu sunt Dumnezeu. Nimeni nu poate scrie numele Noului Ierusalim; numai Eu îl scriu, și îl dau celor ce rabdă până la venirea Mea, că scris este: **«Biruatorului îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică, un nume nou pe care nimeni nu-l știe, fără numai primitorul. Și voi scrie pe el numele Meu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, și numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu»**. Și am zis: **«Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor»**. Dar tu, proorocule mincinos, n-ai vrut să auzi, căci auzind ai zis că nu auzi. Dar azi, ție îți zic: numai Eu scriu numele Noului Ierusalim și nimeni nu-l știe fără numai primitorul. Amin, amin, amin. Iar tu ești fur, și ai furat cuvântul Meu, și Eu stau împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul. Locul pe care zici tu că vrei să scrii „Ierusalim nou“, este locul lui mamona, nu al lui Dumnezeu; este babilon, nu este loc sfânt. **Îl voi pustii ca pe Sodoma și Gomora, că e locul desfrânării a tot pământul, locul în care antichrist și puii lui și-a făcut, zice el, acoperiș de vreme rea, babilon și sodomă.** Dar Eu, Domnul, M-am făcut carte de judecată și am scris în ea trei zile la rând ca să biruiesc cu furtună și cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos și să-i dăruiesc statul și acoperișul.

Cea care își zice biserica ortodoxă, aceea este cu care Eu grăiesc, căci ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Ea este mincinoasă, nu este ortodoxă, iar în ea stă mare proorocul cel

mincinos, care Mi-a nimicit statul Meu în om, că omul se uită la slujitorul bisericii și face ca el, nu ca Mine, iar el este mincinos, că nu-Mi slujește Mie, ci lui. Cel ce-Mi slujește Mie este blând și smerit cu inima și Îmi aduce rod și se face împărăție a Mea, nou Ierusalim se face prin har.

Mă voi feri să stric totul, căci este o rămășiță prin har, așa cum a fost acum două mii de ani dintre iudei. Mă voi grăbi să trezesc duhul în cei ce așteaptă izbăvirea, căci proorocul mincinos Mi-a oropsit pe sfinți vreme de șapte mii de ani. **El mănâncă din pomul morții și este desfrânat de șapte mii de ani.** Mulți vor da să se apropie pentru pocăință, dar toate sfârșitu-s-au, fiindcă Eu am grăit la timp, și **toți Mi-au răstignit cuvântul; cuvântul celui de al șaptelea înger, cuvânt care a făcut tăcere în cer,** că scris este: *«Când Mielul a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer; și s-au așezat șapte îngeri să trâmbițeze; și când a trâmbițat al șaptelea înger, s-au pornit în cer glasuri puternice: „Împărăția lumii este a Domnului Iisus Hristos, Împărat în veac!“. Amin».*

Iată ce este biserica ortodoxă, cea care poartă numele Meu cel adevărat, cea care Mă are adevărat prin sfinți și prin părinți. Ea s-a desfrânat și a călcat cu desfrânare peste predaniile de la părinții ei cei sfinți, și apoi s-a lepădat de Mine, că în ea și-a lucrat în toată vremea ei lucrarea sa proorocul cel mincinos, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea îmbrăcat în haina Mea și înarmat cu arma Mea.

O, tu, cea care îți zici biserică, biserică ortodoxă! Ești plină de capete trufașe, care mânuie armele Mele pentru bani. Ești făcută din oameni mincinoși, și nu mai ești, că omul mincinos a scris peste tine nume nou și te-a așezat la aceeași masă cu păgânii și cu desfrânații și cu fărădelegea a tot pământul. Ești plină de tină și nu mai are cine te păstori, căci capetele tale sunt oamenii proorocului mincinos, nu sunt de partea Mea. Am scos din mijlocul tău pe cei curați Mie și i-am deosebit la dreapta Mea și i-am acoperit în mantia Mea, ca să am rămășiță prin har. Tu te-ai vândut pe bani proorocului mincinos și stai supusă lui, că el e viclean și mulți se închină lui. Am lucrat în mijlocul tău în toată vremea, ca să nu rămân fără de biserică curată. În tine a fost mereu război și sânge, că omul trufaș a stat peste tine în numele Meu și ți-a înjosit numele tău cel adevărat și a ucis pe cel drept din tine ca să ia el numele Meu, nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu de șapte mii de ani. Slujitorii tăi cei mincinoși, numindu-i păcătoși și răi pe cei dreپți, i-au dat mereu la închisoare ca să-i piară prin mâna omului păcătos. Așa a făcut și cu trâmbița Mea în toată vremea lucrării Mele prin ea.

O, slujitorule mincinos, cum de n-ai putut tu să-i odihnești în tine pe cei dreپți, pe cei ce-Mi slujeau Mie și nu ție? Minciuna se sfârșește, dar omul drept rămâne și câștigă de la Mine dreptate împotriva ta. Cum de n-ai iubit tu calea dreptății și ai luat calea minciunii sub care stau ascunși păcătoșii?! Acum te-a prins frica, și ca furul dai să îplinești tu Scripturile cele de veac nou peste pământ. Dar în veacul cel nou va fi cer nou și pământ nou în care va locui dreptatea. Pe unde vrei tu să intri în cele noi? Nu poți sări peste poartă. Eu sunt poarta, dar sunt în poarta dreptății, și ea este pentru cei dreپți. O, nu poți tu să îplinești nimic bun, că tu Mi-ai tras de pe temelie biserica și Mi-ai culcat la pământ gardul viei Mele. Nu poți decât să strici, că tu slujești minciuna.

Am în față trâmbița Mea din care am sunat pe pământ în zilele cele de apoi. O, cât de oropsită a fost ea pentru numele Meu, de către proorocul mincinos! Câtă jale s-a suit la Mine pentru chinurile ei prin mâna omului mincinos care și azi hulește lucrarea Mea cea din zilele de apoi, căci omul mincinos are capete multe, și pe ele, nume de hulă.

O, durerea Mă frânge, dar Scripturile grăbesc prin cuvântul lor împlinirile lor. **Toate sfârșitu-s-au! Cartea cea cu șapte peceti stă deschisă în mâna Mielului.** Cerul s-a dat în lături ca o carte, ca un sul, iar împărații pământului și domnii și căpeteniile și bogații și puternicii și robii și slobozii s-au ascuns în peșteri și în stânci, ca să nu audă mânia lui Dumnezeu. Iată, vin ca un fur și vin la fur și îl iau pe neașteptate, căci cel ce nu așteaptă așa este luat.

O, proorocule mincinos cel cu multe capete și cu steme pe ele, iată ce ai făcut! Ai răpit până și cuvântul Meu cel sfânt ca să-l culci sub picioarele tale. Ai călcat în picioare pe cei drepti, pe cei sfinți, și ai pus peste tine numele Meu, zici tu. Îți dau de veste judecata cea pentru fur.

Tu ai luat pacea de pe pământ, că unde grăiești tu, Eu nu vin să dăruiesc pace, și Eu nu mai am biserica sfântă ca să pot veni în ea.

Tu Mi-ai dăruit legea și sărbătorile și vremea.

Tu te-ai pus în locul Meu peste tot pe unde trebuia să fiu Eu și nu tu. Eu n-am luat niciodată locul unde trebuia să fii tu, dar tu l-ai luat mereu pe al Meu, ca să stai tu pe scaunul lui Dumnezeu și ca să biruiești omul, supunându-i sufletul și cugetul ca să-ți fie supus ție nu Mie. Dar omul era lucrătura Mea, nu a ta.

Tu te-ai crezut mai înțelept ca Dumnezeu și n-ai luat de la Mine înțelepciune, și înțelepciunea ta e din pământ.

Tu te-ai trufit până la scaunul Meu și ți-ai zis: **«Sunt un dumnezeu»**, căci ai luat locul și statul Meu.

Tu Mi-ai ucis sfinții ca să fii tu al Meu. Nu i-ai ucis tu, dar i-ai dat călăilor prin minciuna ta, prin viclenia ta, că tu ai multe capete, și ele se întind până în cele mai întunecate, ca să nu știe nimeni că tu ești cel ce ucide.

Tu prin negoțul tău ai cumpărat suflete mici și le-ai făcut unelte ție, ca să nu pierzi din tainele Mele pe care Eu le împărtășeam celor ce umblau cu Mine. Patruzeci și cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu cel prin lucrarea Mea de nou Ierusalim în biserică, ca să-l furi și să faci din el avutul tău. Dar cuvântul Meu este râu de foc, și el te va arde, că te-ai jucat cu focul.

Tu ți-ai înfipt corturile tale între mare și muntele cel sfânt și strălucit, la trei mii de grădina cuvântului Meu. Te-ai îngâmfat și te-ai trufit împotriva celor drepti prin care Eu Îmi împlinesc Scripturile cele de apoi, și te-ai sculat să faci și tu ce fac Eu, dar Noul Ierusalim este nume sfânt. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Iată de ce ești tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu; tu și nu altul în locul tău.

Mi-ai îndurerat sfinții pe pământ și în cer, sfinții Celui Preaînalt, că scris este: **«Va grăi cuvinte de hulă și de defăimare împotriva Celui Preaînalt și va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și își va pune în gând să schimbe sărbătorile și legea»**. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Nu mai au sfinții sărbători pe pământ. Nu mai au sărbătorile sfinți. Inima ta s-a trufit și

a zis: „**Sunt dumnezeu și stau în inima mărilor**“. Și iată, scot sabia Mea împotriva înțelepciunii tale și nu vei mai zice: „**Sunt dumnezeu**“. Foc va izbucni din tine și te va mistui și te va vădi, și se va auzi glasul celor uciși de tine pentru mărturia Mea, **căci ei vor învia, și va fi aceasta spre judecata ta, și ziua Mea va arde ca un cuptor**. (Vezi tema: „[Nu știți ziua și ceasul – Ziua Domnului](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Tu ai pângărit toate altarele de biserici. Peste tot ai făcut acest prăpăd, și îl faci și azi.

Tu ai voit să pângărești până și altarul Sfintei Sfintelor Mele, cu care Eu, Domnul, M-am așezat în România. Acesta este cel mai mare păcat al tău. Ai voit chiar să nimicești această grădină, ai voit prin mulți de ai tăi, și prin multe iscoade ai lucrat, că îți este teamă de glasul Meu cel din grădină. Iscoadele tale veneau blând, dar șarpe blând nu este, și Eu am stat mereu cuvânt peste cei din grădină și i-am vestit la vreme de lucrul tău cel ascuns.

O, Mi-ai nimicit iubirea și credința și puterea arhiereului Meu Irineu, cel prin care Eu, Domnul, am putut să Mă așez temelie sfântă de nou Ierusalim peste România, căci Eu o iubesc, iar tu, nu. Ai dat în el cu ce ai voit, cu ce ai putut. L-ai umplut de zbucium, dar și de răbdare, căci Eu sunt în preajma lui cu putere. Ai voit să-l faci asemeni ție, nepăsător de viața omului, dar el suspină ca și Mine pentru păcatele de pe pământ și așteaptă izbăvirea omului.

Tu ești nepăsător și stai în păcatul nepăsării, iar acest păcat este diavol. Tu ești fără de rușine prin păcatul nepăsării. Păcătuiești ascuns și pe față și nu te rușinezi și nu mai ții seamă că după roadele tale te cunoști că ești proorocul cel mincinos în lucrare de biserică. Păcatul nepăsării te-a orbit, și te-ai amestecat cu fărădelegea a tot pământul. Cu babilonul ai făcut frăție, dar cu cei drepti ai spus război. Și pentru că ai suflat de peste tot în făclia Mea cea de foc, și pentru că ai umilit pe arhiereul Meu prin care M-am așezat piatră sfântă în mijlocul tău ca să te izbăvesc și pe tine de pierzare, și pentru că tu te-ai astupat să nu auzi, te voi pustii cum am pustii acum două mii de ani Ierusalimul, iar dreptii Mei din tine vor sta în foc și nu vor arde, ca tinerii cei sfinți în cuptorul babilonienilor.

Ai zis în sinea ta că l-ai învins pe arhiereul Meu, dar nu l-ai învins, așa cum nu M-au învins pe Mine cei ce M-au răstignit în Ierusalim, că Eu am înviat, și el va învia. Amin, amin, amin. Vei plânge cu neastâmpăr de suflet pentru toate faptele tale, că vei vedea cumpăna lui Zorobabel în mâna lui, și Eu voi zidi nou Ierusalim în mulți din cei ce iubesc legile Mele, că scris-a proorocul Daniel pentru zilele de apoi: **«Mulți vor fi curățiți și albiți și lămurii, iar cei nelegiuiți se vor purta ca cei nelegiuiți, și nici unul din cei fără de lege nu va pricepe, ci numai cei înțelepți vor înțelege»**. Și iarăși scris este pentru zilele de apoi: **«Cine este sfânt, să se sfînțească încă, iar cine este spurcat, să se spurce încă, fiindcă toate sfârșitu-s-au»**.

Dacă îți vei înmulți păcatul nepăsării și al îngâmfwării și al necredinței și al hulei și al minciunii, să nu te miri, căci cine este întinat, se întinează încă. Dacă îți vei săpa încă groapa cu banii tăi, dacă îți vei atăta focul mâniei Mele care este pentru cei mincinoși, dacă îți vei spori încă negoțul tău cel pentru pierzarea ta, să nu te miri, căci banul și blestemul lui stau asupra ta. Dacă-ți vei rosti încă numele de Dumnezeu și de biserică a lui Dumnezeu cu tine în fruntea ei, dacă vei făptui încă pe față lucrare de biserică a lui Hristos, să nu te miri, căci hristosul cel mincinos este peste cei mincinoși care nu merită decât hristoși mincinoși în slujba lor, căci ți se închină ție și nu Mie, și toată stăpânirea o dau fiarei, precum este scris despre aceștia.

Dacă vei crede că ești încă, să nu te miri, pentru că Eu lucrez tainic, fiindcă sunt taina cea ascunsă în veacurile tale și lucrez lucrarea cerească pe care o am de la Tatăl, până când cele ce nu se văd vin odată cu Mine spre vedere, odată cu sosirea Mea trup pe pământ. Iar cele ce nu se văd nu sunt lucrate de mână omenească, dar sunt, și nu sunt încă pe pământ văzute. Scris este pentru cei drepti: **«Așteptăm cer nou și pământ nou» și «Din cer se va coborî Noul Ierusalim pe pământ sfânt».**

Tu nu vei pieri în veci, dar te vei tângui în veci, că Eu îți voi arăta ce ai lucrat și ce ai stricat și ce ai lovit și ce ai mințit și ce ai iubit. Ai lucrat să strici pe om și pe creștin și ai lovit în lucrările Mele mințind împotriva lor, că tu ai iubit slava cea deșartă, care vine de la om. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. **Dar cea mai mare vină a ta, proorocule mincinos de peste tot, este vina că ți-ai mutat, zici tu, puterea și toiagul în România, țara Mea cea plină de daruri pentru ca să vin în ea cuvânt de strigare și cuvânt de judecată, că tu ai fost fur și ai pus mâna pe cuvântul Meu din ea, și apoi ai pus mâna pe ea ca să-ți înfigi corturile palatului tău în ea, între mare și muntele Meu cel sfânt și strălucit. Ai pornit război cu cei din seminția Mea, cu poporul trâmbiței Mele, poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu și ține mărturia Mea.** În anul 1955 Mi-am început lucrarea de trâmbițare prin trâmbița Mea Verginica, trâmbița a șasea din cele șapte, iar Eu sunt trâmbița a șaptea. De atunci și până azi ai stat furișat în calea poporului Meu prin servii tăi, prin puii tăi, prin câinii tăi, prin cumpărații tăi, ca să-Mi nimești trâmbița și să-Mi risipești poporul cel ce ținea mărturia Mea, căci Caiafa și supușii lui au fost firul de legătură între cei drepti și cei de o lucrare cu tine, lucrarea lui antichrist.

Ești încă în război cu cei ce țin mărturia Mea, dar Eu îți voi smulge sabia și îți voi tăia drumul și puterea, **fiindcă poporul cuvântului Meu este ortodox**, este din tine luat și este sabia Mea cu care lucrez și curăț și tai din calea venirii Mele uscăciunile și minciuna și pe toți slujitorii ei, ca să am drum curat pentru venire.

Călăul creștinilor Mei, pe care tu îl hrăneai cu cuvinte vândute, credea ce-i spuneai tu. Venea omul să-și spovedească păcatele și faptele, și te duceai cu ele la călău și vindeai pe cei drepti, ca să nu se ridice nimeni mare întru Mine, ca să nu ți se dezvăluie urăciunile tale, fiindcă cel drept iubește dreptatea. Tu iubești desfrânarea și atragi suflete ușoare la păcat, că ești nepăsător de Dumnezeu. Așa ai pângărit altarele cele de la părinți, căci te-ai desfrânat ca fiii lui Eli, și așa faci și azi.

Te învelești cu înțelepciunea ta și cu rangul pe care l-ai luat ca să stai slujitor al bisericii, dar înțelepciunea ta nu seamănă cu a Mea, fiindcă tu îți ești ție Dumnezeu, și despre dreptatea Mea nu grăiești nimănui. Despre plata păcatelor nu pomeniști nimănui, căci tu păcătuiești. Vina ta nu este cine s-o aducă la lumină ca să fii osândit prin ea, fiindcă tu grăiești îndelung de ochii lumii, și stai pe scaun de neclintit și te acoperi cu haina Mea, dar iată, vin Eu și îți dezvelesc trupul și fapta, că a venit vremea Mea și se sfârșește vremea ta. Nu poți tu să împlinești cuvântul Meu cel de nou Ierusalim, pentru că îl împlinesc Eu, iar ceea ce faci tu este al tău, nu este al Meu, și vei pieri prin lucrarea ta.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârșesc cuvântul cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut: ai fost fur. Scoală-te, și stai înaintea Mea, că Eu sunt Judecătorul pentru cele ce ai făcut. Râu de foc iese din gura Mea, cuvânt de judecată pentru orice faptă. M-am

făcut carte de judecată pentru tine și am scris în ea trei zile la rând. Ai lucrat sub aceeași viță cu Mine ca să-Mi tragi de pe temelie biserica, biserica ortodoxă, căci scris este: **«Va da să înșele până și pe cei aleși, pe sfinții din biserică»**, fiindcă nu tot cel ce vine în biserică înseamnă biserică. Biserica este din creștini alcătuită, iar lângă ea a lucrat mereu diavolul ca s-o dărâme de pe temelie și să se fălească împotriva lui Dumnezeu.

Au trecut șapte ani de har, șapte ani de când Eu, Domnul, M-am sculat biruitor și am ridicat steagul Meu de biruință, steagul Meu cel ceresc, pe care am scris Noul Ierusalim, numele cetății lui Dumnezeu și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, nume pe care nu-l știe decât primitorul, precum este scris, căci Mi-am făcut loc curat pe pământ, ca să aibă cerul cale de venire pe pământ și să-și răscumpere așternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului. La început am făcut din lutul acestei grădini om, și M-am odihnit în el. La sfârșit M-am uitat spre început și am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului și al omului de pe el. Iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul. Omul s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea de azi. Omul care stă împotriva Mea se numește diavol, nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul Cel de după șapte ani de la zidirea grădinii de nou Ierusalim, care se cheamă Sfânta Sfintelor Domnului în România, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire.

Toate sfârșitu-s-au! Mă întorc spre începutul cel dintâi și încep de unde am rămas, din locul începutului pământului, de unde Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut pe om ca să-l pun împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Mă întorc și lucrez ca la început. Cuvânt am lucrat la început, și le-am făcut pe cele ce sunt. Iar acum tot cuvânt lucrez, ca să le stric pe cele ce sunt, căci omul se vrea stăpân peste pământ și peste cer, dar Eu am deschis procesul neamurilor, și cuvântul Meu este judecătorul. Râu de foc este cuvântul Meu. Toate sfârșitu-s-au! Amin, amin, amin.

Iar voi, străjerii Mei din grădină, luați această carte și ridicați-o deasupra capetelor voastre, căci voi sunteți unșii Mei pentru Scripturile cele de apoi. Coborâți-o apoi pe jertfelnicul cel de foc și pecetluiți-o cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care vi-L trimit vouă din ceruri. Luați-o și trimiteți-o de aici și până la toate marginile la toți capii pământului și la cei îngâmfați. Toți păstorii de suflete și de trupuri să se aplece, că-i aplec Eu să audă cartea judecății proorocului cel mincinos. Toate sfârșitu-s-au! Sfârșitu-s-a și minciuna lui, căci i-am dezvelit-o și am pus-o înaintea lui. Amin, amin, amin.

La începutul și la sfârșitul cărții acestea, zic: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Pace zic celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din [14-12-1998](#)

O, fiilor, Mă adun cu sfinții la pieptul vostru ca să ne hrănim, căci cei din cer sunt și ei flămânzi după cei de pe pământ. Stăm la masă unii de la alții, fiilor; voi de la Noi, și Noi de la voi,

și ne hrănim, ca să nu murim fără hrană, fără viață, fiilor, căci hrana aceasta este viața cea din cer, viața cea din omul care are viață în el.

O, cum să nu-i fie greu omului să priceapă statul Meu cu voi? Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, și numai atunci se numește ea așa; altfel ea se numește păcat, nu iubire. Iată, Eu am venit, și vin, și îl găsesc pe om păcătuiind. O, căsătoria nu înseamnă lepădare de sine, iar Eu am spus că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine. Am spus aceasta și la cei necăsătoriți, și la cei căsătoriți, dar mai mult le-am spus la cei căsătoriți, și iarăși spun: **căsătoria nu înseamnă lepădare de sine**. Dacă Scriptura spune despre preot și despre episcop **«să fie bărbatul unei singure femei»**, și aceasta, în Domnul, precum este scris în Scripturi, iată ce spun azi Eu, Domnul: preotul sau episcopul nu poate fi și al femeii, și al bisericii, iar dacă voiește episcopie, să se oprească și el, și femeia lui de la desfrânare, de la păcatul cel în însuși trupul lor, și, lepădându-se de sinele lor și de trupurile lor, să-și ia crucea și să-Mi urmeze ca slujitori pentru cer și pentru biserică. Azi însă biserica este condusă de satana, nu de Mine, căci capul bisericii este omul; omul care se face preot, și care se însoară mai întâi, dar Scriptura spune așa: **«Cinstită să fie nunta, și patul neîntinat, iar pe desfrânați îi va judeca Dumnezeu»**. Amin.

Fiilor de la iesle, vreau prin voi să așez pe pământ tot mai întinsă masa împărăției cerurilor, masa cunoștinței cerești peste oameni, masa umilinței de duh înaintea Mea, că vin din cer la voi sfinții ca să stea la masa Mea cearască pe pământ, masa cuvântului Meu, căci cei de pe pământ nu vin, fiindcă ei au altă mâncare de mâncat, **căci omul s-a învățat cu desfrânarea mai mult decât cu pâinea, și de pâine mai rabdă, dar de desfrânare, nu**. Aceasta îi prinde bine slujitorului bisericii din lume, îi prinde bine să nu aibă omul minte, că dacă are, și-o deschide și vede cu ea pe Dumnezeu și pe diavol, și alege ce este mai bun și mai adevărat pentru viața lui cea adevărată. (Vezi tema: „[Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

Când Mă ispiteau cărturarii și fariseii despre bărbat și femeie și despre despărțirea lor, Eu le-am răspuns după legea cea pusă peste omul cel păcătos, căci legea este pentru cei păcătoși, dar le-am răspuns și după legea cea sfântă, și le-am spus: **«Cel Care i-a făcut de la început, i-a făcut bărbat și femeie și a zis: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup, așa încât nu mai sunt doi. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despărțea”»**. Dar iată, omul s-a despărțit, că face adulter și bărbatul, și femeia, și nu sunt un trup cei doi, nu sunt așa cum i-a făcut Dumnezeu, ci sunt fiecare cu trupul lui și face fiecare ce vrea și ce-i place, după cum îi conduce trupul. O, e mare taină să fie bărbatul și femeia un trup și nu două, dar **această taină a fost numai la început și atât**, căci omul a călcat peste ea. Omul a despărțit ce a unit Dumnezeu și n-au mai fost un trup cei doi, ci au fost doi apoi, și fiecare se lasă ademenit de celălalt, și **omul este atras la desfrânare de însăși pofta sa cea fără de rânduială**. Fariseii, care dădeau cu orice preț să Mă prindă în cuvânt, Mi-au zis atunci: **«Pentru ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și s-o lase?»**. Eu le-am răspuns: **«Fiindcă Moise, după învârtoșarea inimii voastre v-a dat voie vouă să lăsați pe femeile voastre, dar de la început nu așa a fost. Eu însă vă zic că dacă lăsați pe femeile voastre nu pentru desfrânare, și pentru ca să vă însurați cu alta, preacurviți, și dacă vă însurați cu cea lăsată, preacurviți de asemeni»**. O, ce puteam să le mai spun acestora care-și aveau trupul desfrânat împotriva sufletului lor? Când au auzit ucenicii Mei ce am grăit Eu, Mi-au zis așa: **«Doamne, dacă astfel este starea omului cu femeia, nu este de folos să se însoare»**, iar Eu le-am întărit înțelepciunea și le-am spus: **«Aceasta este taină și cuvânt de taină, și nu-l pricep decât aceia cărora le este dat»**, și le-am spus: **«Cine**

poate să înțeleagă, înțeleagă». Amin. Grăiam atent și cu ei, că aveam încă de lucru peste ei, iar când ei certau pe copiii care erau aduși spre Mine, Eu le-am spus să nu-i certe, să nu-i oprească pe ei să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor, a celor nedesfrânați este ea.

Apostolul Pavel răspundea și el cu grijă la începutul bisericii Mele când era întrebat de cei ce se alăturau învățaturii curate, și spunea: *«Bine este pentru om să nu se atingă de femeie, dar ca desfrânarea să-și aibă și ea rânduială, să-și aibă bărbatul femeia lui, iar femeia să-și aibă bărbatul ei, căci cei ce se lipsesc unul de altul multă vreme, sunt ispitiți de satana din pricina desfrânării lor*». Dar celui nedesfrânat nu-i trebuie legea aceasta, căci acela este curat. O, pe pământ așa este încă de la căderea omului. Cel ce nu se poate înfrâna, acela se căsătorește, căci între foc și căsătorie, mai bună este căsătoria. **Aceasta este lege pentru cei ce nu se pot înfrâna și care nu sunt liberi.** Apostolul Meu căuta pe orice cale să orânduiască peste biserici legi împotriva neorânduiei, dar spunea: *«Legat ești de femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat ești de femeie? Nu căuta femeie»*. Și iar spunea: *«Cei ce au femei, să fie ca și cum n-ar avea, căci fața acestei lumi trece»*. Și iarăși spunea: *«Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii, și astfel e împărțit*». Și iarăși spunea: *«Femeia nemăritată sau fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă cu trupul și cu duhul. Cea care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumești, ca să placă bărbatului*». Și le mai adăuga zicând: *«Toate acestea le rostesc peste voi chiar spre folosul vostru, și nu ca să vă arunc laț, ci spre buna-cuviință vă îndemn, și spre nestingherirea slujbei voastre către Domnul, căci vă grăiesc eu, nu Domnul»*.

Amin, amin zic vouă, fiilor care-Mi purtați cuvântul către neamurile pământului: **Eu n-am zis omului să se însoare.** Cununia care a fost pusă de om între tainele bisericii, nu este taină, ci este durere pentru Mine, căci omul își dă trupul spre desfrânare prin cununie.

... «Bucatele sunt pentru pântece, și pântecele, pentru bucate, și Dumnezeu va nimici și pe unul, și pe celelalte. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Așa le spunea apostolul Meu celor care dădeau să vină după Mine, și le mai spunea: *«Trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos. Să nu faceți din trupurile voastre, din mădularele voastre, mădulare ale unei desfrânate, căci cel ce se apropie de desfrânată este un singur trup cu ea, căci vor fi, zice Scriptura, cei doi, un singur trup; iar cel ce se lipește de Domnul este un singur duh cu El*». Amin. Și tot așa zicându-le, le-a spus: *«Fugiți, fugiți de desfrânare! căci orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Voi să nu uitați că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care-L aveți de la Dumnezeu, căci nu sunteți ai voștri, și cumpărați ați fost cu preț. Trupul și duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu, casă a preamăririi Lui sunt ele*». Amin.

O, fiilor alipiți de Mine, o, greu îi este unui învățător până ce pune învățătură întreagă peste omul cel supus învățaturii, peste omul care începe să învețe de la Dumnezeu. Iată cât a ocolit apostolul Pavel până ce a putut să spună omului să fugă de desfrânare, care este păcat în însuși trupul omului, față de alte păcate săvârșite în afara trupului. Eu n-am zis omului să se însoare, iar cei ce au înțeles au spus: *«Doamne, nu este de folos omului să se însoare»*. Eu le-am răspuns: *«Acesta este cuvânt de tăinuit, pentru cei cărora le este dat să-l priceapă»*. Când am fost la nunta din Cana, i-am făcut pe miri un duh cu Mine, căci s-au lipit cu Mine și n-au luat în ei păcatul. Iată, Eu n-am zis omului să se însoare, ci, din contra, am zis: *«Venirea Mea va fi ca în vremea lui Noe când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până ce și-au atras potop din cer»*.

Apostolilor Mei le-am deslușit lucrarea de famen, lucru sfânt în trupul omului; nu le-am spus de păcat, nu le-am spus de înșurătoare, ba i-am despărțit de soții și de copii și de toate ale lor, ca să poată veni după Mine prin lepădare de sine, luându-și crucea și făcându-Mi-se ucenici pentru răspândirea împărăției cerurilor peste oameni.

Iată, a venit vremea să judec pe tot omul care a răstălmăcit încă de la începutul omului căzut cuvintele cele de taină ale lui Dumnezeu peste om. Dacă Eu l-am făcut pe om bărbat și femeie, l-am făcut pentru Mine, nu pentru desfrânare. Unde și când i-am spus Eu omului să se însoare ca să pună omul bisericii înșurătoreea între tainele Mele și ca să nu mai am Eu stăpânire peste biserică? Eu am spus: **«Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup»**. Amin.

Eu încă de la început le-am spus celor ce erau pentru Mine: **«Luați și mâncați Trupul Meu»**. Aveam pe mulți care Mă iubeau căutând după urmele Mele, dar nu i-am luat la cină decât pe câțiva, că e mare această lucrare a cinei, și cu greu o înțelege omul ca să se facă sfânt pentru ea. Iată ce adunătură se strânge azi la cina bisericii! Oare, așa am lucrat Eu această taină? Eu am zis: **«Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne, și Eu întru dânsul»**. Dar care este cel care rămâne întru Mine, și Eu întru dânsul după ce se duce la preot să ia cina Domnului? O, cina aceasta este taină tănuită. Ea este unirea omului cu Mine, este cununia omului cu Mine, că este scris: **«Taina aceasta mare este, în Domnul și în biserică»**. Ea este hrana pe care trebuia s-o aibă omul de hrană, căci Mă făcusem hrană bună pentru omul cel zidit de mâna Mea, căruia i-am dat toate bunătățile Mele. Și dacă el nu M-a ascultat, i-am spus apoi să muncească și să se ostenească el pentru viața lui cea de toate zilele, ca să-i pară rău pentru păcatul despărțirii lui de Mine și să nu-i mai ardă de păcat în însuși trupul lui, păcat care-l desparte de Mine, păcatul desfrânării pe care Eu nu l-am pus peste om, ci i-am spus omului: **«Pentru că ai ascultat de îndemnul femeii tale, blestemat să fie pământul din pricina ta. Cu trudă să te hrănești din el în toate zilele vieții tale; spini și pământ să-ți dea, și să mănânci buruienile câmpului. Întru sudoarea feței tale să mănânci pâine până la întoarcerea ta în pământ, că din el ai fost luat, căci pulbere ești, în pulbere te vei întoarce»**, și apoi l-am gonit, și am pus sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții. Dar azi, iată ce adunătură se strânge la cina bisericii, și iată vremea când tot omul este judecat pentru cele sfinte ale Mele, care nu sunt păzite cu sabie de foc, așa cum am pus Eu heruvim cu sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții.

Iar voi, cei așezați de Mine la masa cinei Mele cea de taină, ridicați-vă și ziceți tuturor cu Mine și cu apostolul care zice tuturora: **«Fugiți, fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul, este în afară de trup, dar cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Faceți din trupul vostru templul Duhului Sfânt. Voi nu trebuie să fiți ai voștri, căci cumpărați ați fost cu preț. Preamăriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu»**. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinților români, din [13-06-1999](#)

... Plâng cu lacrimi de sânge când îl văd pe om prins sub robia femeii. Îi curg omului sudori de pe frunte și îi dă femeii lui câștigul său, și Eu sunt lipsit de om. Îl prinde femeia rob pe om pentru ea și pentru urmași, ca să nu mai aibă omul libertate. Am vărsat lacrimi de sânge pentru robia omului. Împărați și argați cad de șapte mii de ani sub robia femeii, care face din om diavol, care slujește trupului și omului care are de tată pe diavolul, și omul nu se mai poate ridica din

robie. Mi-a curs sânge din coastă, ca să fie însemnat locul cel de pe trupul omului, locul din care a fost făcută femeia, care l-a smuls pe om din Dumnezeu. Plâng și sângerez și azi când îl văd pe om prins sub robia femeii. Unde să mai găsec Eu femeie care să sfințească pe om, care să libereze pe om din robie? Pofta femeii este diavol care-l face pe om să joace cum voiește pofta diavolului. Legea femeii i-a luat omului dreptul la libertate. O, adânc al fărâdelegii! O, cum să-l eliberez Eu pe om ca să-l am și ca să Mă bucur de truda lui, și ca să-i dau plată pentru trudă, așa cum am dat apostolilor Mei cu care am umblat pe pământ când Eu am avut nevoie de om lângă Mine? O, greu mai pot Eu să-l smulg pe om de lângă femeie ca să-l eliberez de robie și de patimi și ca să-l pun la lucru sfânt pentru Mine! O, greu mai pot să dau femeia de lângă om! Scris este în Scripturi: **«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Iisus; și văzând-o m-am uitat cu mirare mare; iar pe fruntea ei, scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului. Și avea în mână pahar de aur, plin de urâciunile ei și de pângărelile desfrânării ei. Și are împărăție peste împărății pământului, căci este îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și cu mărgăritare și cu găтели care farmecă, căci vine din adânc și din fărâdelege, iar cei ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, se vor mira văzând pe fiară că era și nu este, dar se va arăta și se va vădi»**. O, adânc al fărâdelegii! Femeia se gătește cu găтели și cu purpură și cu stacojiu, și pe trup, și pe buze, și pe degete, și pe ochi, și își ține bărbatul rob urâciunilor ei, iar cel ce slujește femeii este om fără de minte, fără de vedere, fără de auz. O, cum să-l eliberez pe om de femeia sa, care nu-i aduce nici un fel de folos? Omul își varsă sudoarea pentru femeia sa și pentru urmași, și Eu nu pot să Mă bucur de truda omului. O, nu este de folos omului să se însoare, dar cine este cel ce pricepe aceasta?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii, din [04-07-1999](#)

Rugați-vă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Mine, fiilor. Rugați-vă cu inima plină de rugăciune, și sfântă să vă fie rugăciunea. Amin, amin, amin. O, ce este rugăciunea sfântă? Cine este omul care aduce Mie rugăciune sfântă? Deschideți gurița și spuneți, că Eu ascult răspunsul vostru și îl așez înaintea celor care nu au înțelepciune, spre judecata lor. Amin, amin, amin.

– *Rugăciunea sfântă este Duhul lui Dumnezeu Care Se roagă în om. Ea cere cu suspine pe cele sfinte, ca să se așeze peste omul care se roagă. Pe ea numai omul sfânt știe s-o ridice la cer, fiindcă rugăciunea sfântă îl ia pe om de pe pământ și îl duce în cer, acolo unde este comoara inimii lui. Dacă omul se roagă cerului pentru cele de pe pământ ca să le aibă, omul acela nu a pătruns cu mintea și cu inima taina rugăciunii sfinte. Nimic nu trebuie să-I ceară Domnului omul rugător, decât pe Domnul Stăpân peste ființa lui, iar cele de trebuință lui, sunt grija Domnului. Numai o grijă are omul care aduce lui Dumnezeu rugăciune sfântă: grija de a-I sluji lui Dumnezeu prin tot ceea ce lucrează el cu sufletul, cu duhul și cu trupul lui. Rugăciunea sfântă este cea care-L aduce pe Domnul locuitor și Stăpân în sufletul, în duhul și în trupul omului sfânt.*

– Eu, Domnul, zic: amin, și pecetluiesc cuvântul vostru și îl pun de mărturie, fiilor, că v-am dat creștere sfântă, ca să lucrați la planul împlinirii împărăției Mele pe pământ cu voi și cu cei ce Mă au prin voi, că am făcut din voi porțile prin care cei mântuiți intră întru împărăția veacului nou pe care Eu, Domnul, l-am adus peste voi. Voi sunteți fiii veacului sfânt, că aceasta înseamnă veac nou, iar veacul nou este numai veacul sfinților, așa cum veacul vechi este numai veacul păcătoșilor, care și-au ales ca iubire și ca viață păcatul, zidul despărțitor între om și Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din [22-07-1999](#)

Se împărtășesc oamenii cu Trupul și Sângele Meu și se duc apoi la păcat, la pofta trupului, la desfrânare, dar scris este în Scripturi: **«Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua aceea decât acestora care necinstesc pe Dumnezeu făcând din trupul Meu mădular de desfrânare»**, după ce omul Mă ia din mâna preotului care tot desfrânare face și el. Este scris în Scripturi: **«Vai celui ce păcătuiește în însuși trupul său!»**, și iarăși este scris: **«Desfrânații nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu»**. Aceștia nu au pe Dumnezeu în ei și nu vor să știe că trupul nu este pentru desfrânare, și este ca să fie templu pentru Dumnezeu, iar **«cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»**, precum este scris în Scripturi. Iată, din Scripturi grăiesc, și fiecare este judecat după carte. Dar zic: să iasă omul din cele din care vine și să vină după Mine, căci **«întâi este cel trupesc, și apoi cel duhovnicesc»**, așa cum învață Scriptura pe cel ce voiește să se scoale și să vină după Mine; așa cum veneau pe vremea trupului Meu cei trupești ca să se înduhovnicească, ei și copiii lor, ca să fie sfinți apoi, și duhovnicești.

... O, copilași învățați din cer, veniți cu Mine în vorbire și spuneți voi în cartea Mea cu voi, ce trebuie să știe omul care dă să vină după Mine? Fiilor, ce înseamnă omul care este mădular al lui Hristos? Spuneți, fiilor. Amin.

– *Cel ce primește pe Dumnezeu Stăpân peste el, acela se curățește de tot păcatul, și, sfințindu-și sufletul și trupul și duhul cu legea sfințeniei cerești, primește darul sfințeniei, Trupul și Sângele Domnului, pentru curățire și iertare. El devine în felul acesta mădular al lui Hristos, iar Scriptura îi spune: «Lua-voi deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădulare de desfrânare? Ferească Domnul!».* Cel ce este mădular al lui Hristos nu mai este al său, ci al lui Hristos, dar vai celui ce apoi strică templul lui Dumnezeu, că Dumnezeu îl va strica pe el. Deci să se cerceteze omul pe sine și așa să se facă mădular al lui Hristos. Amin.

– O, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, și acela nu mai uită ce este el, și acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învățat pe om să se roage, și omul nu știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obișnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, și nu mai știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. **Creștinul s-a întigănit de tot. El cere ca țiganul care spune rugăciunea „Tatăl nostru“ gândindu-se la furat și la căpătat, așa cum știți voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „Tatăl nostru“ cu gândul la Dumnezeu, și n-a putut. O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut șaua pe cal și a zis: „Îmi dai și șaua?“. Atunci a auzit: „Nu-ți mai dau nici calul, pentru că nu ești cu gândul la Dumnezeu așa cum te-am învățat să te rogi“.**

O, fiilor, s-a întigănit tot omul care-și zice creștin, și așa se roagă la Tatăl. Și iată ce vă spun: rugăciunea „Tatăl nostru“ arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuși. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu știu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu și nu știu care este drumul rugăciunii. Spuneți voi la aceștia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneți voi, fiilor. Amin.

– *Rugăciunea are un drum anume, și acela este drumul umilinței, duhul rugăciunii îndurerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, și este umilință pentru om, și este pocăință pentru om, și bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăință când se roagă și după ce se roagă. Amin.*

– O, copilași, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să știți omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilință când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, și aceasta trebuie să fie umilință pentru om, nu bucurie.

... Fiilor, fiilor, ce unire așteaptă oamenii, măi copilași luați de Mine dintre oameni? **Peste tot văd vorbă de unire între oamenii de toate felurile, dar iată ce grăiesc: unirea este amestecare. Amestecarea oamenilor a condus mereu la potop și la foc omenirea, și pe vremea lui Noe, și pe vremea lui Lot, și în toată vremea lui Israel.** I-am spus lui Israel când l-am scos din Egipt, să nu se unească cu neamurile de pe cale, ci să le omoare. El n-a ascultat, și s-a amestecat, și a pierit până la doi tot Israelul cu care a plecat Moise din Egipt. Eu altfel am lăsat prin Scripturi, și am scris despărțire și deosebire dintre oameni pentru toți cei ce vor să umble după poruncile Mele înaintea Mea ca să-i primesc, și le-am zis: **«De ce este necurat să nu vă atingeți»**; și am zis bisericii: **«Scoateți afară pe cel rău»**; și am zis: **«Nedreptii, desfrânații, slujitorii idolilor, preacurvarii, sodomiții, malahiții, furii, grăitorii de rău, răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, și vor moșteni-o cei ce se spală de toate acestea, îndreptându-se în numele Meu și în Duhul lui Dumnezeu»**. Amin. Dar ce unire așteaptă oamenii? oamenii care au gândul că Mă caută pe Mine, și care vor unire și amestecare? Ce vor ei să însemne o turmă și un păstor? Ce vor ei să spună că înseamnă venirea Mea? Ce vor oamenii să facă? O, toate neamurile au uitat că este scris să vină judecata Domnului, ziua care arde ca un cuptor, și toți cei trufași vor fi ca paie, și nu va rămâne dintr-înșii nici rădăcină, nici ramuri. Dar ce vor oamenii să facă? Vor să-și pună păstor și să se facă toți o turmă? **Vor să-și facă hristos pe placul lor cel nelegiuit?** Vor să înșele toate neamurile pământului? Eu însă grăiesc așa: toată lucrarea cea mincinoasă și tot pomelnicul celor ce vor amestecare se va dezveli prin minciună, căci venirea Mea va fi zi de mânie. Amin. Venirea Mea nu va fi ca venirea hristosului mincinos, care-și lucrează semne și minuni din minciună. O, minciuna lui e mică, nu e mare, **căci venirea Mea va fi cu slavă adevărată, va fi odată cu învierea trupurilor dreptilor Mei, și voi veni nu singur, ci cu tot cerul de sfinți și de îngeri, ca să-l cuprind sub slava venirii Mele.** Amin. (Vezi tema: „[Venirea în chip văzut](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.)

... Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu știu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiească cel ce se umilește și se pocăiește și se curățește pentru ca să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceți din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care dați să veniți după Mine și nu știți cum să veniți. O, nu știți, fiindcă nu aveți învățători care să le fie milă de voi. Și iată-Mă pe Mine, Învățător venit din cer ca să vă izbăvesc de trupul păcatului și să vă îmbrac în trupul Meu și să ies spre voi cu hăinuță de îmbrăcare și să fiți cu adevărat mădulare ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din [21-09-1999](#)

Nici un creștin dintre cei ce cred și se hrănesc cu bucuria venirii Mele cuvânt peste pământ, să nu se mire de prigoana care este, de rătăcirea care se zbate să rătăcească pe cei iubitori de Dumnezeu. În toată vremea propovăduirii Mele acum două mii de ani, fariseii și cărturarii și bătrânii care M-au omorât pe cruce, Mă ispiteau cu întrebări ca să-Mi găsească pricină în cuvânt, și să Mă piardă apoi, căci erau îngâmfați din pricina cunoștinței lor. Mă purtam din loc în loc, și mulțimile se purtau după Mine cu duiumul, nu tainic ca acum. Eu le vindecam suferințele, ca să le plătesc credința și iubirea, dar cărturarii și fariseii dacă n-aveau puterea Mea ca să facă și ei faptele pe care le făceam Eu, cârteau zicând: **«Cine este Acesta Care grăiește hule?», «Cine poate ierta păcatele afară de Dumnezeu?», «De ce mănâncă Acesta cu vameșii și cu desfrânații?»**. Eu însă le spuneam: **«Adevărat grăiesc vouă, că vameșii și desfrânații merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu, căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut lui, și vameșii și desfrânatele au crezut, iar voi, văzând, nu v-ați căut nici după aceea ca să credeți lui»**. Omul care păcătuiește nu se pocăiește din pricină că păcătuiește, dar cel ce se pocăiește, acela nu mai păcătuiește, și înțelege împărăția cerurilor, iar Ioan le-a zis iudeilor: **«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!»**. Tot așa le-am spus și Eu, și le-am mai spus că **«împărăția cerurilor se aseamănă cu fecioarele»**, și îi prindeam Eu în cuvânt, nu ei pe Mine, iar ei puneau la cale pierzarea Mea.

Oamenii nu se mai satură de însurat și de măritat și de desfrânat. Ar vrea omul să aibă femeie și după înviere, căci am fost întrebat a cărui femeie va fi la înviere cea care a ținut șapte frați. Eu le-am spus: **«Rătăciți neștiind Scripturile și puterea lui Dumnezeu, căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer»**. Celor care Mă ispiteau despre despărțirea omului de femeie le-am răspuns cu cele ce le-a spus Moise, că altceva nu le puteam da lor, dar ucenicilor Mei le-am răspuns curat, așa cum curat era sufletul lor, căci ei au priceput vorbirea Mea cu fariseii și au zis: **«Doamne, dacă asta este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare omul»**. Eu le-am răspuns: **«Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei cărora le este dat să priceapă»**, și am adăugat așa: **«Cel ce înțelege, să înțeleagă»**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol și evanghelist Ioan, din [09-10-1999](#)

Amin, amin grăiesc tuturor: cel ce crede în venirea Mea, acela nu mai păcătuiește, și se lasă purtat de Duhul și de taina vieții veșnice. Omul însă este îndărătnic. **Cel ce a citit Scripturile fără de pocăință, acela a luat din ele după cum i-a priit, căci ce este născut din carne, carne este**. Eu însă nu mai grăiesc pentru nimeni pământește, căci vremea s-a scurtat și s-a sfârșit de tot, și nu mai este vreme să se folosească omul de lumea aceasta, căci este vremea venirii Mele, și pentru cei ce veghează ca să vin, și pentru cei ce veghează ca să nu vin. Dar Eu vin, că este scris să vin, și va fi venirea Mea ca în zilele lui Noe când fiii potopului își dădeau unii altora trupurile spre desfrâu și spre petreceri, până în ziua când a intrat Noe în corabia salvării. Tot așa strigam și prin Noe, la fel ca și azi strigam pe tot omul, dar nimeni n-a crezut, până ce a venit potopul și i-a luat pe toți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, din [08-11-1999](#)

O, Mă uit peste pământ și suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci,

toți mai-marii pământului M-au prigonit, toți M-au pândit ca să nu-și piardă slava lor din pricina slavei Mele. Așa este și astăzi, și iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani. **S-au strâns oameni cu vază și își măresc slava lor și își dau daruri și nume unii altora zicându-și între ei că s-au adunat la aniversarea nașterii Mele în Betleem. Ei se bucură, și Eu suspin în cer cu Tatăl și cu sfinții, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, și oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor și nu fac altceva decât să netezească întronarea anti-christului peste tot pe unde Eu am lucrat și Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească.** Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu și pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de așa sărbători, și Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viața lor cea sfântă, și petrec cu ei și Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-și fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din [07-01-2000](#)

O, nu mai sunt păstori de suflete, nu mai sunt pe nicăieri, și e sfârșitul lumii, căci biserica nu mai este biserică, și este altceva. Cei ce-și zic păstori iată ce fac: le fac pe ale lor și nu pe ale Mele, nu pe ale bisericii, și numai vorba e că ei miluiesc pe săraci și pe văduve după cum se ascund ei sub vorbe. O, iată ce fac ei: se adună pe furii și își fac supuși și plămădesc planuri împotriva luminii și **se unesc cu neamuri pe calea lor și nu pe calea Mea**, și au ca povățâ viclenia și fățărnicia, și iau cei supuși din ele și se duc toți pe apa sâmbetei și nimeni nu mai caută lumina Mea.

Când Eu l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, i-am spus în drum spre Canaan să nu se unească cu neamurile de pe cale, și mai bine să le omoare decât să-Mi strice seminția Mea. Și dacă el n-a ascultat, a pierit tot numărul lui Israel cu care am plecat din Egipt, în afară de doi oameni cu care Eu Mi-am continuat drumul spre Canaan cu cei născuți pe cale. Acum ceea ce a fost iarăși este, după cum scrie în Scripturi. **Biserica s-a stricat prin amestecare cu cei ce nu sunt biserică a Mea, și cine o strică, o strică mereu și nu o zidește; strică peste tot și se întinde stricăciunea, căci omul bisericii conduce el după capul lui peste tot**, și nu mai sunt păstori de suflete pe nicăieri, și e sfârșitul lumii peste tot, iar păstorii de azi, în loc să lumineze turma lor, se ascund de ea în locuri întunecoase și beau și mănâncă și fac planuri lumești trăgând de partea lor pe mai-marii de peste oameni, și îngâmfarea a omorât tot trupul, și e plin pământul de trupuri fără duh. Banul face cu ochiul lui diavolesc la tot omul, iar biserica s-a lăsat vândută pe bani, și e sfârșitul lumii, căci biserica nu mai e biserică, ci e altceva. Pe nicăieri nu se mai vede nici un drum spre cer, că e sfârșitul lumii pe pământ. Nu mai e nimeni în biserică, nimeni ca să se mucenicească pentru viața ei, pentru iertarea ei. Toți păstorii ei și-o păstrează lor, ca să aibă ei peste cine să fie domni. Apostolul Meu Ștefan a zidit biserica Mea acum două mii de ani mucenicindu-se pentru viața Mea în ea, și pentru credința ei în Mine, Mântuitorul bisericii. Când el s-a lăsat jertfă pentru Mine pe pământ, Eu am deschis numaidecât cerurile și am venit să-l iau lângă Mine, de-a dreapta Tatălui, așa cum el a mărturisit că Eu sunt de-a dreapta Tatălui. Mucenicii numelui Meu n-au părăsit biserica de frica morții și a chinurilor, ci au rămas în ea, și au murit pentru ea în mijlocul ei. Ei au murit pentru mărirea numelui Meu peste pământ, iar cei de după ei și cei de azi biserică nici să trăiască pentru numele Meu nu vor, și stau domnind de la ei citire, de la ei putere, de la ei voință peste oameni, peste turma lor, nu peste turma Mea. Când omul M-a mucenicit pe Mine, M-a mucenicit ca să domnească el peste turma Mea, și iată, domnește și se fălește cu ea și își zice „**biserică-mamă**“. Dar mamă numai Eu sunt, căci Eu nasc biserica, iar ea

Îmi este Mie podoabă și trup sfânt, rupt din Trupul Meu, căci am frânt Trupul Meu și i l-am dat de hrană, ca să fie ea Trupul Meu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din [09-01-2000](#)

Curând, curând se vor ridica mulțimi de preoți și se vor scutura de minciuna vieții și vor dori să slujească cerește și se vor umili înaintea Mea și vor îndemna mulțimile să se întoarcă la Mine. Și Îmi vor da viața lor ca să le-o dau pe a Mea, și vor călca cu ea peste minciuna vieții, și vor lua din cuvântul Meu de azi și îl vor face viu peste oameni, căci cuvântul Meu este darul vieții veșnice pentru omul care iubește viața cea din cer întru el.

... Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri și Mă las cu ei în jos până deasupra ieslei cuvântului Meu, și Îmi găsesc străjerii de veghe și Mă așez cuvânt în carte prin ei, și străbat apoi pământul cu el și Îmi fac cu el lucrarea venirii Mele cu sfinții, căci lucrez prin cuvânt. Dar cine își face vreme pe pământ pentru sărbătoarea venirii Mele? Cine să le spună oamenilor de venirea Mea? Împărații pământului și oamenii bisericii lor își dau daruri și stele și medalii unii altora în numele mormântului Meu din Betleem, ca pe vremea răstignirii Mele, și ei nu știu ce fac, și împlinesc ei vrând-nevrând Scriptura care a spus din vremea ei despre această lucrare. **Iată, la Betleem s-a împlinit Scriptura care zice: «Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și al mucenicilor lui Iisus. Iar apele pe care șade aceasta sunt popoare și neamuri și limbi. Și cele zece coarne și fiara vor urî pe desfrânată și o vor face pustie și goală, și carnea ei vor mânca-o, și pe ea vor arde-o cu foc; pentru că Dumnezeu a pus în inima lor ca să facă voia Lui și să se întâlnească într-un gând și să dea fiarei împărăția lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Și femeia este cetatea cea mare care are stăpânire peste împărății pământului».**

S-au întâlnit la Betleem împărații pământului și s-au închinat fiarei și femeii care șade pe fiară, femeia care are stăpânire peste împărății pământului, și ea le-a dat lor daruri, stele și medalii. Dar ea se prăbușește prin desfrânarea ei, iar sfinții Mei se ridică și mărturisesc din cer și de pe pământ lucrarea adevărului sfânt și venirea Mea cu judecata: judecata prin cuvânt. Amin, amin, amin.

Ce lucrare de frăție poate fi amestecătura bisericii cu lumea cea plină de voile ei? Ce lucrare de biserică poate fi aceasta? O, este scris în Scripturi: **«prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu».** Și iată, omului îi place frăția, dar pentru el, nu pentru Mine. Dar vouă, celor ce sunteți poporul venirii Mele în mijlocul României, să vă placă să fiți frați pentru Mine, ca să Mă ajutați să fiu Eu numit peste tot pe pământ prin puterea Mea și prin voi, cei ce v-ați făcut frați în numele Meu pentru Mine și nu pentru voi. **Ce frați se pot numi cei care Mă trag pe Mine unii de o mână și unii de cealaltă mână?** Aceia se înfrățesc ca să-Mi bată apoi cuie, unii într-o mână, și unii în cealaltă, și ca să facă ei apoi voile lor, amestecate sub nume de biserică, sub nume tainic sub care s-a ascuns lucrarea fărădelegii celor ce lucrează fărădelegea. **Și iată, biserica Mea nu este pe pământ, și oricine ar căuta-o n-o găsește, că nu este. Ea este acolo unde sunt Eu. Ea este acolo unde sunt ai Mei cu Mine, nu cu lumea, nu ca lumea, ci ca Dumnezeu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din [12-02-2000](#)

Am venit de la Tatăl să păstoresc oile; am venit să le adun și să le păstoresc. Sun din trâmbiță, că așa este scris să fac. Cuvântul acesta este trâmbița cu care sun, și sun să se audă, și se aude, dar cei ce sunt evrei la inimă și la cuget Îmi zic „demonul” și Îmi zic că Eu hulesc, și Îmi zic „omul”, căci ei sunt evrei răstignitori. O, nu e omul, căci am zis că omul nu poate fi păstor, nu poate fi învățător, fiindcă Eu sunt Păstorul, nu omul. Dar de unde să aibă omul înțelepciune ca să înțeleagă cu ea dacă el este prihănit în toată clipa și nu se scutură ca să se umilească și să rămână apoi în umilință? Omul nu poate fi păstor, căci Păstorul este Cel răstignit pentru viața oilor. Peste tot Eu sunt Cel răstignit ca să miluiesc pe oi. Nu e loc pe pământ să nu fiu răstignit în toată clipa de fiecare om. Peste tot stau răstignit, și omul își face voia sa peste tot. Pe nicăieri nu Mă pot da jos de pe cruce ca să cinez cu omul în zi de odihnă, căci omul e învățat să fie el liber, iar Eu, răstignit. Omul Îmi scoate ochii cu jertfe pentru Mine, dar Eu milă voiesc, că jertfa sunt Eu și nu jertfa omului e jertfă. **Se duce omul la Ierusalim în loc să facă voia Mea peste el oriunde este el ca să vin Eu la el și să Mă bucur de el. Dar el se duce la Ierusalim și zadarnic se duce, că nu atinge duhul și adevărul cu dusul lui la Ierusalim.** Se duce omul și în alte părți ca să Mă găsească, dar ca să facă voia Mea nu se duce nicăieri omul. Nimeni nu-și cheltuiește averea ca să facă voia Mea, ci și-o cheltuiește ca să vadă pe unde am trecut Eu, și atât; pe unde am lucrat Eu, și atât, și apoi se fălește că a dat de urmele Mele, că a călcat omul pe urmele Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din [27-02-2000](#)

Mă uit cu ochiul Meu peste locul unde omul potrivit a dat să-și înfigă țarușul lui împotrivor locului Meu de la voi, ca să-i zică și acelui loc „nou Ierusalim” și să dea să-Mi zădărnicească izvorul Meu de la voi. Eu însă am rostit mai dinainte cuvânt în cartea Mea cu voi și am descoperit planul cel potrivit și am zis că acel loc va fi prăbușit și va prinde sub el pe cei potriviți Mie. Iată, acele clădiri stau mărturie împotriva omului potrivit care și-a înfipt țarușul lui la cale de patru mile de locul Meu de la voi, ca să Mi-l umbrească. (*Centrul Internațional Ecumenic de la Vulcana Băi, n.r.*). Eu am blestemat acel loc, căci s-a pus împotriva Mea cu omul care l-a zidit, fiindcă nu pentru Mine l-a zidit, căci omul nu știe să-și lucreze casă. Cine-și face casă pentru el, acela-și pierde prin ea sufletul și trupul și viața și casa pe pământ și în cer, și nicidecum nu este stăpân, căci cine nu adună cu Mine, acela se risipește.

... O, plânge în cer un suflet îndurerat. Cine plânge? De ce plânge, fiilor salvatori? Hai să vedem cine și de ce plânge. Iată, cel care a rostit cu gura lui binecuvântare în numele Meu peste locul acela care s-a vrut și el „nou Ierusalim”, aproape de voi, cei ce sunteți ai Mei, plânge acum cel ce a binecuvântat în numele Meu acolo; plânge în cer și se umple de jale, că el vede din cer ce a făcut. Vede locul Meu de la voi, și pe voi lângă Mine, cu tot ce am zidit Eu prin voi pe pământ, și vede locul acela peste care a rostit el binecuvântare în numele Meu, ca să se așeze cu lucrul cel potrivit vouă și Mie, să se așeze pe pământ și să dea să bage sub obrocul acela lumina Mea care este cu voi. Eu însă M-am sculat ca un războinic și Mi-am păzit averea Mea de la voi, și pe voi, iar pe el l-am risipit, căci a strâns fără Mine. Acum el plânge în cer și vede la voi poarta cerului, poarta prin care Eu grăiesc cu cei de pe pământ și cu cei din cer și cu cei din iad.

Voi, fiilor, îl pomeniți mereu înaintea Mea. El a fost arhiereul care s-a așezat pe scaunul Meu din cetatea de scaun a României, la Târgoviște. Și dacă a stat arhiereu, s-a crezut stăpân peste suflete și a dat să vă scoată pe voi de la Mine ca să nu mai fiți ai Mei, și să fiți ai lui. Dar Eu l-am smuls de pe scaunul acela și l-am mutat de pe pământ după ce i-am dat să sufere plata pe pământ.

Voi l-ați adus mereu înaintea Mea prin pomenire zi de zi timp de un an, pentru ca să-i dau odihna, că a suferit și cu trupul și cu duhul până să-l iau de pe pământ. Eu am voit să-l trec prin bătaie și să-l mai las să mărturisească locul Meu de la voi, dar omul care scapă de suferința cea pentru păcate uită de ea, și iar le face pe cele cu care este el deprins, și iar își face rost de judecată. Atunci am zis: *«Îl iau de pe pământ»*, și l-am luat, dar voi, copii cu milă, ați făcut pentru sufletul lui toate cele creștinești, că n-are cine să-i facă, fiindcă pentru cer nu se lucrează ca pe pământ, și n-are cine să-i facă lui pentru viața lui din cer. Iată, Mă uit și văd pomenirea ce i-o faceți voi înaintea Mea după un an de la izbăvirea lui din păcatul împotrivirii aduse Mie și vouă. Iau jertfa cea curată din mânuțele voastre și o pun pentru el înaintea Mea și zic îngerului Meu să-l aducă la pomenire, că el așteaptă, și plângând așteaptă, și de aceea v-am spus: *«Plânge în cer un suflet îndurerat, fiilor salvatori. Plânge sufletul lui și așteaptă»*.

Iată, îngerul Meu a împlinit cuvântul Meu. Amin.

Acum vă iau pe voi în palma Mea și îi arăt lui lucrarea Mea cu voi. El vede că voi sunteți poarta cerului pentru cei de pe pământ și pentru cei din cer și pentru cei din iad, care plâng după cer. El plânge, dar voi și cu Mine îl bucurăm. Amin.

Hai la masă de pomenire pentru tine, tu, cel ce ai stat arhieru pe scaunul bisericii din cetatea Târgoviștei. Cei prizoniți de tine te-au luat în casa Mea acum, căci sunt copii miloși și umiliți cu inima. Au adus jertfă zi de zi pentru tine înaintea Mea, și vor mai aduce. Nu pot să nu-i ascult, căci îi iubesc.

Hai la masa pomenirii tale! Eu, Domnul și Stăpânul peste vii și peste morți, îți șterg lacrima și te cuprind, pentru cei ce te-au adus înaintea Mea zi de zi pentru împăcarea ta cea de veci cu Tatăl și cu Mine. Ia cuvântul Meu cel pentru tine. El e masa ta de pomenire. Iată-i pe cei din grădina aceasta, adevărați salvatori, adevărați samarineni care iau în casa lor pe cei răniți, pe cei plânși, pe cei fără ajutor. Acum iau de pe tine tristețea, că masa Mea cu copiii acestei grădini e masa bucuriei cerești pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ și pentru cei din adânc.

Acum, te fac mărturisitor din cer pentru Mine și pentru lucrarea Mea de pe pământ, cu care M-am strâns în grădinița cuvântului Meu ca să Mă împart în lături spre luminarea și mântuirea multora. Acum, iată, acesta este locul, și aceasta este lucrarea, și aceștia sunt cei întru care Eu binevoiesc pentru venirea Mea după om, după două mii de ani de pribegie a omului căzut din veșnicie.

Cuvintează din cer! Iată amvonul de la care cerul grăiește peste pământ. Iată masa de lucru a cuvântului ceresc, grădinița cea plină de cuvânt din cer. Cuvintează de la amvonul Meu și mărturisește din cer lucrul Meu din zilele acestea, și pe care tu îl știi de pe pământ, că n-am stat cu el ascuns, și am venit cu el la tine, ca să crezi în Mine prin el. Dar tu n-ai voit să fii credincios, și M-ai supărat adânc, iar Eu te-am pus în cuptor ca să te izbăvesc prin foc și să nu te las să pieri ca un împotrivor. Acum, pomenește tu din cer ziua ta de pomenire pe pământ în grădina cuvântului Meu. Ție îți zic: mărturisește! Amin, amin, amin.

– Și eu Îți zic Ție, Doamne: mărturisește-mă Tu, căci faptele mele sunt rele și n-am agonizat în cer, că nu mi-am strâns în cer. Cei ce mi-au dat loc în cer sunt cei huliți și prizoniți de mine pe pământ, sunt cei cărora eu le-am pus nume rău înaintea oamenilor ca să mă înalț pe mine

și să-mi acopăr faptele mele cele ascunse de oameni. Dacă eu i-aș fi crezut pe ei, ar fi trebuit să las păcatul și să mă fac sfântul Tău, dar eu n-am vrut să mă fac sfânt, și m-am făcut batjocoritorul sfinților Tăi. Am făcut așa cum au făcut mulți ca mine, care s-au așezat de la ei citire pe scaune de biserici prin vreme, ca să-i prigonească pe cei sfinți, pe creștinii care așezau peste ei voile Tale. N-am voit să fiu arhiereul Tău, și am fost eu și atât, iar Tu n-ai fost în mine, că eu am fost fiul păcatului și împotrivorul Tău în mine. Mărturisesc însă că Tu ești Cel Atotputernic și Adevărat din grădina cuvântului Tău, așezată de mâna Ta în mijlocul României, iar eu am stat lângă ea și n-am intrat sub lumina Ta din ea, și am luat în mâini pietre și am luat noroi și am dat, dar m-am lovit pe mine, căci piatra cea aruncată peste locul grădiniței Tale de aici se întoarce la locul de unde vine și rănește amar pe cel ce o aruncă.

Aceasta este ceea ce mărturisesc eu, iar cel ce nu crede, să se uite, că eu așa am pățit. N-am avut nici slavă pământească, și nici cerească n-am, căci toate se agonisesc de pe pământ. Eu însă, pe pământ am iubit trupul și mi-am osândit sufletul care a plâns în mine și nu și-a găsit pacea, căci cel ce nu este sfânt nu are bucuria păcii, iar pacea este de la Tine, Doamne, nu este de pe pământ. N-am nimic bun ca să pot mărturisi cu bucurie, și mă rușinez, că am fost om înțelept și nu m-am folosit pentru cer de darul firii mele.

Toată mulțimea păcatelor mele nu atârnă cât acest păcat al împotrivirii mele asupra grădinii lucrului Tău din zilele acestea. Și cum îmi voi căpăta pacea cea din cer fără să mă aplec din cer până pe pământ înaintea celui ce este atât de mare înaintea Ta, în mijlocul bisericii care nu-Ți slujește Ție, iar el stă răbdător, așteptând izbăvirea omului. Omul pe care Tu l-ai luat dintre oameni și l-ai pus să fie mărturisitor pentru lucrul Tău cel tainic, omul pe care eu l-am defăimat înaintea tuturor oamenilor, arhiereul Tău Irineu, prin care Tu ai înfipt pe pământ primul semn al împărăției cerurilor, după cuvântul Tău, l-am târât să-mi facă voia și să scrie lepădare de cele din cer ale Tale, cu care Tu ești peste grădina aceasta, și peste care el are numele scris ca mărturisitor, ca cel mai mare din biserica de pe pământ, căci Tu i-ai dat nume mare și l-ai pus cel mai mare, și fără el Tu nu poți împăca lumea cu Tine, fiindcă l-ai pus între Tine și lucrarea Ta de mântuire a lumii, lucrarea venirii Tale din zilele acestea. Eu însă m-am încumetat să mă înalț peste el și să-l micșorez înaintea oamenilor numindu-l eretic pe el și pe cei peste care el s-a aplecat pentru Tine, Doamne, căci a fost credincios prin harul Tău. Îți cer să mă lași să mă plec lui din cer, cu cuvântul. Amin.

– Eu, Domnul celor sfinți, îți dau putere să te apleci și să iei de la el dezlegare de toate câte ai făcut împotriva Mea. Amin, amin, amin.

– Eu, cel ce am fost pe pământ arhiereul Vasile peste cetatea Târgoviște, vin spre tine din cer, că tu ești mare între toți cei ce stau slujitori peste biserici pe pământ. Dacă te-ai aplecat mie ca să mă asculți pe pământ și să-mi faci voia împotriva bisericii sfinților de pe pământ, împotriva grădinii de nou Ierusalim pe pământ, apleacă-te și acum să mă asculți, că ești supus, și așa stai. Așează-te în genunchi pentru mine și rostește-mi dezlegarea păcatului necredinței și al călcării mele peste grădina pecetluită prin mâna ta pentru cei sfinți, că eu n-am pace în cer. Dezleagă-mă de pe pământ, ca să fiu așa și în cer. Dezleagă-i de pe pământ pe toți cei care pe pământ te țin pe tine în lanțurile necredinței lor, că tu ai cheile împărăției cerurilor, și iată poarta cerului, și pe ea este scris numele tău, care nu se poate șterge nici de cei din cer, nici de cei de pe pământ.

O, nu mai fi mâhnit, că ești adânc mâhnit. Iată, acum îmi arată Domnul inima ta mâhnită. O, câtă mâhnire! O, câtă durere! O, câte lacrimi în ea! O, câtă rugăciune duioasă și plânsă! Câtă așteptare s-a strâns în ea! Cât suspin suspină în ea! Câtă frică dinspre om bate spre ea! Dar tu ești mare în mâna Domnului și din partea Domnului, și nu se găsește biruință care să se ridice asupra ta, fiindcă pecetea ta e veșnică, și e nouă, și scrie pe ea Alfa și Omega, venirea Domnului, scaunul Lui de mărturisire, căci ești arhiereul Lui peste vremea aceasta, și pe tine te așteaptă cerul tot, și tot iadul, și mulțime mare de pe pământ, ca să-i rostești împăcarea cu Dumnezeu prin lucrarea cuvântului Său din grădina aceasta peste care eu am călcat ca un păcătos și nu ca un sfânt, iar în cartea grădinii stă scris că ea este pentru cei sfinți.

Vino cu ruga ta la cer și cere pentru biserică frică de Dumnezeu, că s-au ascuns în ea mulțime de tâlhari îmbrăcați în haine de sfințenie. Și dacă poți, scoală-te și vino ca să fii aici, în grădina cea nouă, și să lucrezi de aici, că are nevoie cerul și pământul și iadul de lucrarea ta de înviere, de lucrarea aceasta din cer, pe care tu ai așezat-o prin cuvânt de binecuvântare în mijlocul oamenilor. Atunci te alungam să nu vii pe nici o parte. Ba te-am adus eu pe furiș, ca să blestemi aici, și ai blestemat, și a căzut peste mine tot ce-am făcut eu cu tine. Dar acum te chem. Vino ca să fii aici și să salvezi pământul cu lucrarea ta cea de la Dumnezeu peste tine, că vine Domnul cu sfinții pe pământ și cu sărbătoarea împărăției cerurilor peste aceste locuri binecuvântate de Domnul prin tine. Vino să-ți iei răsplata răbdării sfinte! Vino, că nimeni nu este mai mare ca tine peste biserica de pe pământ, fiindcă numele tău este scris aici, pe poarta cerului. Amin, amin, amin.

Vă spun și vouă, preoților care slujiți la altare: dacă nu sunteți sfinți, nu mai stați slujitori, că e grea pedeapsa celor păcătoși care nu au salvatori cu putere ca să-i scape. *Lucrați orice pe pământ, dar pe Dumnezeu nu-L mai înșelați, că eu așa am făcut, și a venit fără veste ziua Domnului peste mine și m-a prins sub ea fără veșmânt, și iată, sunt gol, și așa stau înaintea sfinților. Faceți orice pe pământ, dar cu focul nu vă jucați, căci scris este în Scripturi: «Dumnezeu este foc mistuitor». Dacă nu puteți să fiți sfinți și să fiți săraci de voi și de cele din lume, nu mai intrați în altare pentru Domnul, căci altarul este sfânt, și este foc, și vă arde. Nu mai fiți mai păcătoși ca toți cei peste care stați. Nu căutați să domniți peste ei, ci slujiți-le pentru mântuire zi și noapte, iar dacă nu puteți, acest cuvânt vă judecă, fiindcă de lângă Domnul rostesc și mărturisesc. Adunați-vă comori în cer, că pe pământ vine molie mare, vine ziua Domnului, și iat-o cum judecă! Dați Domnului cârma, că marea e cu furtună mare și vă duceți în afund. Viața omului este dar de la Domnul. Înmulțiți darul acesta și nu-l risipiți, că e scumpă viața. Veniți spre împărăția cerurilor, căci cuvântul lui Dumnezeu cheamă în toate laturile, cheamă omul la salvare, cheamă omul în barcă. Adunați-vă cu mic cu mare sub cortul acesta, sub Cuvântul lui Dumnezeu, Care cheamă pe om la sfințenie, la împărăția cerurilor pe pământ pentru cei sfinți, că lumea trece curând, curând, și iată ce este deasupra României! Slava Domnului e deasupra ei și sub ea, iar heruvimii o țin pe ea pe aripi, și ea este scaunul Domnului, și «Domnul este în mijlocul ei locaș al sfinților, cu sfinții în el, nou Ierusalim coborât din cer pe pământ», după cum scrie în Scripturile venirii Lui. Amin.*

Mărturisirea mea, Doamne, așa este. Aplecarea mea este mare în cer dacă pe pământ nu m-am aplecat. Iată, cei mici sunt cei mai mari la Tine, dar eu m-am mărit pe pământ și i-am osândit pe cei mici ai Tăi. Acum, mă aplec sub mâna lor binecuvântată de harurile Tale peste ei, și le cer împăcarea, că m-ai slobozit să am parte să văd mărirea lor pe care n-am văzut-o cu ochii trupului, fiindcă am fost orb pentru cele de la Tine, bunule Doamne. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul și Mântuitorul celor blânzi și smeriți, îți zic: pace ție, că iată, te-am făcut mărturisitor din cer peste pământ, și Îmi împlinesc Scripturile proorocilor care au spus: **«Morții Tăi vor trăi, și trupurile lor vor învia. Sculați-vă și bucurați-vă, voi, cei ce sălășluiți în țărână, căci sub roua Ta cea plină de lumină, din sânurile pământului umbrele vor învia»**. Amin. Vor învia și vor mărturisi. Amin, amin, amin.

Acum, îngerul Meu așează în pace pe cel pomenit azi în grădina cuvântului Meu, iar vouă, slujitori ai grădinii Mele cea plină de harul începutului cel nou, vă dau cuvânt să pomeniți mereu la masa împărăției Mele cu voi pe cel prin care Eu v-am vestit de pe pământ și din cer. De pe pământ el v-a vestit într-un fel, și iată, din cer el vestește adevărul cel de peste voi. Ridic mâna Mea și binecuvintez hrana cea pusă înaintea cerului pentru pomenirea lui, iar pe voi vă mărturisesc samarineni din partea Mea peste vii și peste morți, că a venit vremea care este scrisă să fie, și din pământ morții mărturisesc pentru voi, iar din cer se pecetluiește mărturisirea. Amin, amin, amin.

Vă dau, copilași ziditori, har și putere pentru zidirea casei întâlnirii. Iată cât spor aveți, și vom termina curând, curând zidirea aceasta, și vom zidi în ea omul care vine ca să învețe viața. Iar voi, lucrați, fiilor, lucrați peste voi viața Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Iacov, ruda Domnului, din [05-11-2000](#)

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuț de pământ ieslea cuvântului Meu. **Acest sătuț este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el și Mă nasc cuvânt în iesle și Mă fac de hrană la toți cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, și omul cu Mine.** Să nu credeți că dacă-Mi faceți rugăciuni pentru voi și pentru neamul vostru, veți face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine și om. **Mai întâi am grăit Eu cu omul, și apoi omul cu Mine.** Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăiește Domnului și când Domnul nu grăiește și El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine și să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el și Dumnezeu. Fericiți veți fi voi, cei chemați la nunta Mielului, dacă nu veți uita glasul Lui care v-a chemat și vă cheamă la nuntă, dacă nu vă veți ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt și Eu văd, și aceasta înseamnă ascundere, și e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt și îi ies omului în cale și îl chem spre începutul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [25-08-2002](#)

O, mincinos este cel ce urăște pe fratele său și zice că Îl iubește pe Dumnezeu, pe Care nu-L vede! Dacă el nu-l iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să-L iubească pe Dumnezeu, Care stă nevăzut? Iar El ne-a dat poruncă și a zis: **«Cine iubește pe Dumnezeu, să iubească și pe fratele său»**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul, din [09-10-2002](#)

O, cum să facem după ce omul s-a învățat așa de mult cu cele pe care le face el și nu Eu? Cum să fim de frumoși pe pământ ca să vadă omul această fericire a Mea în om și să râvnească apoi la ea? Cum să facem, fiilor, să știe omul dorul Meu după el și ziua Mea care se apropie de om ca să-i dea din ea, și el să ia? Eu ți-am spus, poporul Meu, că te voi numi mai presus de ziua nașterii, mai presus de ziua învierii te voi numi. Ți-am spus prin fiii prin care te păstoresc că tu trebuie să fii poporul cel nou care Mă are altfel decât a avut omul pe Domnul până acum. **Omului creștin sau păgân îi place să Mă aibă și să Mă vadă pe cruce și să se închine Mie așa cum Mă așează el înaintea lui ca să Mă vadă, răstignit.** O, dacă așa vrea să Mă vadă și dacă așa Mă pune spre vedere pe la toate răspântiile, de ce, oare, nu-Mi urmează omul pilda vieții Mele? De ce nu plânge omul că Mă vede pe cruce? De ce nu se oprește, și trece făcându-și semnul crucii și zicându-Mi: „Doamne, ajută-mă!“ sau „iartă-mă!“? Eu sunt pe cruce văzut de ochii lui, și el vrea de pe cruce să-l ajut, dar Eu sunt Cel viu, și nu știu cum să-i spun omului cât sunt Eu de viu, înainte de învierea Mea dintre morți, și după înviere apoi. Nu știu cum să-l fac pe om să vadă sau să creadă că Eu sunt cu trupul viu, și abia mai pot să stau nevăzut după ce atât de mult s-a apropiat vremea ca să Mă vadă tot trupul, căci scris este: **«Tot ochiul Îl va vedea pe El, chiar și cei care L-au împuns»**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-2002](#)

Eu iarăși spun în duh de sărbătoare a pietrei Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea: nimic și nimeni să nu se încumete să mai umble la această lucrătură lucrată din cer pe pământ, căci ceea ce voiesc Eu, cine poate strica? Iar cel ce va mai întinde mâna sau sabia lui ca să amenințe peste lucrul venirii Mele după două mii de ani de la Tatăl, acela se va zdrobi în sabia lui, căci cine scoate sabia, în sabia lui va pieri. Amin.

Mă uit la arhiereul care s-a așezat pe scaunul în care s-a strivit cel de dinaintea lui arhiereu, și care a lovit în arhiereul Meu cel ales și în lucrul ieslei cuvântului Meu. Mă uit la el, îndelung Mă uit cum dă să umble să pună piedici biruinței Mele și bisericii Mele de nou Ierusalim în lucrarea Mea cu ea peste pământ. Dau să Mă apropii de el cu acest cuvânt și să-i spun că împotriva Mea și a cuvântului Meu din zilele acestea și a biruinței Mele peste pământ acum când Eu vin și tot vin cuvânt de la Tatăl, el nu va putea nimic, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om. Îi spun că cine dă să se lovească de această piatră, acela se zdrobește în ea. Dacă nu poate s-o vestească și s-o primească și s-o aibă de slavă și nu de necinste peste biserica cea fără de legea Mea împlinită peste ea, dacă nu poate să vadă și să-Mi dea slavă pentru darul cel mare pe care Eu l-am așezat pe pământ pentru biruința celor ce vor crede venirii Mele cuvânt pe pământ, dacă el nu vrea să aibă pacea Mea și nu pacea lui, slava Mea și nu slava lui, măcar să nu-Mi umble la lucrătura Mea, să nu dea să oprească pe cei ce cinstesc și se apropie cu credință de minunea aceasta, de slava cuvântului Meu cu care Eu Mă slăvesc acum pe pământ. Mă uit la el cum se teme să nu-l scadă pe el lucrul și locul prin care Eu vin acum cuvânt pe pământ, și dă să-Mi bage bețe în roate mersului Meu spre om, și al omului spre Mine. Dar Eu îi spun lui să nu se teamă de slava Mea cu care Mă slăvesc aici și de aici, ci să se teamă să lovească în ea și în cei ce o cinstesc pe ea. Să nu lovească în arhiereul Meu, să nu-l întristeze, să nu-l amenințe. Iar dacă nu va asculta așa, Eu, Domnul, îi voi sta împotriva ca și celuilalt de dinaintea lui care a dat să-Mi necinstească taina venirii Mele și pe cei ce o poartă și o mărturisesc pe ea. Dacă el se încurcă în Mine, Eu nu Mă încurc în om, fiindcă sunt Domnul, Făcătorul omului, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar Tatăl este în Mine. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la unsprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor No-ului Ierusalim. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din [13-12-2002](#)

Vai, și de șapte ori câte șapte vai, ba chiar de șaptezeci de ori câte șapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om și nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morților, căci am zis: **«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu și să învieze»**. Amin. Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, acela nu i se pune că a crezut sau crede în proorocii Scripturilor, și nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai și, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

... O, oameni necredincioși venirii Mele de acum! Am spus și celor ce nu credeau atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și că Tatăl este în Mine, și Eu în El; le-am spus că **«Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând»**; le-am spus: **«cele ce face Tatăl, acestea face și Fiul întocmai, căci Tatăl iubește pe Fiul și Îi arată toate câte face El, și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați, căci după cum Tatăl scoală pe morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce El voiește, iar cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis»**. O, ce veți face voi când veți vedea ieșind afară pe cei din morminte la glasul Meu de azi? Voi, care nu aveți milă de cel neputincios, așa cum n-au avut cei asemenea vouă de slăbănogul care nu putea merge de atâția ani, și tot de atâția ani așteptând pe cineva să-l bage în scăldătoarea care tămăduia pe om prin îngerul Meu cel vindecător, ce veți face când veți vedea această lucrare de cuvânt că va lumina lumea toată și o va înnoi, iar pe voi, aruncați afară din împărăție pentru că n-ați avut umilință și credință și sfințenie fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul? Vă mirați cum pot Eu fi și cum pot lucra peste aceștia cu care Mă ajut să vin și să Mă fac cuvânt și carte peste pământ apoi. O, nu vă mai mirați! Eu Însumi am spus că sfințenia omului este casa Mea în om. Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie casă și rai pentru Dumnezeu și pentru sfinți. Nu vă mai mirați cum de pot Eu veni cuvânt pe pământ întocmindu-Mi din lume popor, că Eu am venit să-i adun pe cei aleși ai Mei de la margini la margini, și nu sunteți voi cei aleși ai Mei. Voi vă alegeți unii pe alții, și apoi ziceți că sunteți ai Mei, dar cei aleși ai Mei sunt cei pe care Eu, Domnul, îi aleg și îi adun în jurul Meu și pentru Mine nu pentru deșertăciunea slavei omenești, sub care voi stați, luându-vă plata vremelniciei voastre încă de pe pământ și nu dincolo de cele ce nu se văd.

M-am dus la poarta oilor când poporul iudeu sărbătorea și se mărea și M-am apropiat de scăldătoarea în care îngerul Meu venea și se atinge de cei suferinzi ca să-l vindece pe cel ce intra cel mai întâi în apă, și apoi îngerul pleca; și l-am văzut pe cel bolnav de treizeci și opt de ani, că nimeni nu era să-l ajute să se vindece, iar Eu i-am spus: **«Voiești să te faci sănătos? Scoală-te, ia-ți patul și umblă»**. Și fiindcă era sâmbătă, iudeii au găsit pricină să-i spună lui că nu-i este îngăduit să-și ia patul. În loc să se fi mirat ei că cel bolnav de atâția ani mergea pe picioarele lui ducându-și și patul, ei l-au judecat, și M-au judecat și pe Mine după ce au aflat de la el că Eu l-am vindecat și i-am spus să-și ia patul și să umble în zi de sâmbătă. În zadar le-am spus Eu lor că Fiul nu poate să facă nimic de la Sine dacă nu vede pe Tatăl făcând. În zadar le-am spus Eu că Tatăl Meu până acum lucrează și că și Eu lucrez. Degeaba, așa cum tot în zadar vă spun Eu vouă în vremea aceasta, oameni ai bisericii din lume, că Eu sunt acest cuvânt care vine cu norii, Fiul Domnului, Care vine precum a spus El că va fi venirea Sa, și că **numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu**. Și

iată ce vă spun Eu vouă: dacă nu credeți că Eu sunt, credeți măcar în aceste cuvinte ale vieții veșnice și înțelepțiți-vă prin ele și dați oamenilor îndemn să vină să bea și să se vindece la apele vieții, și Eu vă voi pomeni întru împărăția Mea când voi veni. Iar de nu veți face așa, veți păți ca tâlharul din stânga crucii Mele de pe Golgota, căci cei ce hulesc sunt de plâns. De ce vă este greu să credeți că tot ce este aici, unde Eu grăiesc și Mă împart, Eu am întocmit? Trebuia, oare, să vă întreb pe voi, cei mari ai bisericii lumii? Dar n-am luat Eu martor dintre voi ca să vă întind punte și ca să Mă găsiți aici, chemând pe om spre viață? O, de ce ați lucrat voi de l-ați făcut și pe acela ca și pe voi, apoi? Eu l-am făcut cel mai mare dintre voi, și așa este și acum, căci ceea ce i-am dat, i-am dat, și are. Numai că voi v-ați purtat cu el așa cum s-au purtat mai-marii iudeilor cu Mine și cu cei ce erau ucenicii Mei care credeau că Eu sunt de la Tatăl.

... O, poporul Meu Ierusalim din români, nu știe poporul român să te caute și să Mă ia de la tine și să fie viu. Am pe pământ pe țara română, țarină cu comoară în ea, și mulți o cumpără pe ea. Numai ea nu vrea să cumpere țarina din ea care are comoara Mea în ea. Și cu ce poate s-o cumpere? Cu lepădarea de sine și cu cruce, cu viață sfântă și fără duhul lumii în ea, căci lumea M-a răstignit, fiindcă nu poate duhul ei cu Duhul Meu Cel Sfânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din [18-05-2003](#)

O, de M-ar primi omul când Eu îi ies în cale pentru curățirea inimii lui și pentru ca să învețe să umble în lumină apoi, Eu aş avea atunci pe mulți, așa cum l-am avut pe Ioan Botezătorul, și mulți Mi-ar pregăti calea. O, mulți au crezut în Mine prin acest cuvânt, și mulți au venit așa cum au știut ei să vină, dar aceștia nu Mi-au și pregătit calea, iar cine nu Mi-o pregătește, acela Mi-o încurcă, la fel ca și cel ce nu știe să se folosească de ea umblând în lumină pe ea și nu în întunericul care-i ascunde faptele. Cel ce-Mi pregătește calea, Mi-o pregătește spre el, nu spre altul, cum fac mulți care dau să vină să Mă audă, și apoi iau aceștia și se duc să dea la alții fără ca Eu să-i trimit să facă aceasta. Eu când i-am trimis pe ucenici să Mă vestească în toată lumea, i-am făcut mai întâi să-Mi pregătească spre ei calea, ca să-i pot face pe ei mai întâi după chipul și asemănarea Mea, **căci cine nu ia de la Mine după cum este acest luat, acela nu are, și dacă nu are, nu are ce să dea altuia, și acela se dă pe sine, nu pe Mine.** Nici un ucenic chemat de chemarea Mea dacă nu vine să-Mi pregătească spre el calea mai întâi, acela nu-Mi poate pregăti calea venirii Mele.

I-aș învăța pe toți oamenii de pe pământ să știe să Mă primească și să se dea Mie apoi, cu bună voia lor, căci cel ce nu-Mi dă inima, în zadar stă în preajma Mea în chip văzut de om. Cei ce sunt lumina lumii, aceia sunt cei ce stau în lumină cu toate cele din ei și din aproapele lor și din Mine, așa cum Eu v-am învățat pe voi taina de prooroc al lui Dumnezeu.

Evangelia Mea nu trebuie dată oamenilor de către oricine, căci Eu nu așa am lucrat cu ea când am dat-o. Am dat-o ucenicilor Mei după ce am împlinit-o și după ce i-am împlinit pe ei în Mine și în ea. Și după ce le-am dat-o, numai după aceea i-am trimis și i-am numit trimișii Mei. De atunci încolo prea mulți au dat să dea Evangelia Mea fără de trimiterea Mea, iar azi și mai mulți care nu o împlinesc pe ea și care nu se jertfesc pentru ea, o iau și dau s-o dea oamenilor, de care nu se prinde Evangelia Mea așa cum nu se prinde de cei ce dau s-o dea pe ea oamenilor. Eu M-am ascuns cu cina cea de taină între ucenicii Mei care umblau cu Mine, și altfel ei nu mai umblau, și a rămas atunci pildă dintre ei cel ce nu umbla numai cu Mine, ci umbla și cu vrăjmașii

Mei cărora le spusese el taina Mea cu ei, dar aceia erau farisei, erau vrăjmași, fiindcă iubeau iubirea de sine și nu pe Dumnezeu.

Eu, Domnul, am pierdut mult popor din pricină că el nu a știut cum este statul omului înaintea Mea. Nimeni nu poate sta prin sine înaintea Mea, dar puțini cred aceasta pe pământ, și de aceea s-au împrăștiat mulți căutând în fel și chip spre Dumnezeu, **dar statul omului înaintea Mea nu are de unde să-l învețe omul decât de la Mine,** și fericit este cel ce crede cuvântul Meu din zilele acestea, căci prin el Eu îl învăț pe om să fie, iar cel ce este, este cel ce stă înaintea Mea cu toată viața sa, așa cum Eu v-am povățuit pe voi să fiți, și să știți cum să fiți. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din [27-09-2003](#)

Trufia vieții a orbit de tot pe fiii veacului acesta, precum pe Israel din vremea lui Moise l-a orbit, deși a văzut cu ochii lui pe Dumnezeu călăuză a sa spre țara făgăduită lui, și atât de mari semne lucrate înaintea lui pentru viața lui apoi. Dar el a iubit trufia vieții, căci s-a crezut a fi cel mai mare pe pământ, ca și Adam, care nevăzându-Mă a călcat peste Mine și s-a pus el stăpân pe sine, și atunci omul a ieșit din Dumnezeu. Eu însă Mă port după el cu aceeași strigare, căci cuvântul de acum al venirii Mele îl întreabă mereu, îl caută mereu pe omul care nu Mă vede, și îl întreabă: **«Unde ești, omule?»**. Iar el nu poate să-Mi răspundă decât că aude glasul Meu cel din rai și că se ascunde, că este gol. O, cei ce aud acest cuvânt al venirii Mele după om și nu-l iau de veșmânt al lor, aceia stau ascunși pentru goliciunea lor și spun că Eu nu sunt, și că sunt ei. Dar Eu voi stârpi de pe pământ și din om trufia vieții și voi spune iarăși omului prin acest cuvânt că Eu sunt Cel ce sunt, și că voi, copii ai Ierusalimului nou, sunteți casa Mea, cort al Meu între oameni, și că în mijlocul vostru este duhul proorociei prin care Eu Însumi spun în lung și în lat peste pământ și peste om că nu omul este, ci Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

... O, copii ascultători și supuși puterii Mele care vă ține sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: **«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită»**, și Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere și cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc și spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. **Dar cei ce biruiesc moartea în ei și scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morți, și aceia nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, și nu sunt fii ai veacului acesta.** Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii de ani. (Vezi tema: „[Taina omului și a femeii](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispíteau pentru învierea cea dintre morți și am arătat atunci care sunt fiii oamenilor și care sunt fiii lui Dumnezeu, și am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară și se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, înviind dintre morții acestui veac, ca să nu mai poată muri și ca să fie ai Domnului, iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din [04-12-2003](#)

Vă adunați în biserici în ziua aceasta care e numită duminica ortodoxiei și adunați bani pentru biserici. O, și ucenicii Mei lucrau peste biserici, dar adunau pentru cei sfinți și săraci de cele de pe pământ, nu pentru ei, și iată turme de oameni care nu știu ce fac, și pe aceștia voi îi stăpâniți, iar Eu cu duhul proorociei vă descopăr pe voi, cei înveliți cu haină de om sfânt, de slujitor al celor Sfinte ale Mele și care se dau sfinților Mei, și vă întreb: voi cui le dați dacă ziceți că le faceți și că le aveți? Cui le dați când ziceți: „Să luăm aminte că Sfintele se dau sfinților“? O, voi nici nu mai ziceți așa, și ziceți altfel, și ziceți: „Să luăm aminte, Sfintele sfinților“, iar pe popor îl învățați să zică: „Unul sfânt, Unul Domn Iisus Hristos“ în loc să-l învățați să fie sfânt și să se umilească zicând: „Unul este Sfânt: Domnul Iisus Hristos!“.

Oare, mai înțelege omul de rând vorbirea cea din biserică, și care **trebuie să aibă tălmăcitor** dacă nu este înțeleasă? **O, cum să nu stați voi împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim așa cum ar fi trebuit să fie biserica Mea de peste tot?** Cum să nu-Mi stați Mie împotriva dacă Eu, aici, prin cuvântul Meu proorocesc, rostesc împotriva voastră **că sunteți hristoșii mincinoși** care nu-i lasă pe oameni să vină la Mine și le închideți lor ușa spre împărăția Mea care este împărăția sfinților? Cum, când voi îi țineți pe oameni în împărăția păcătoșilor care nu văd calea, ca să vă slujească vouă și nu Mie, Dumnezeuului Cel Atotputernic și Adevărat? Adevăratul păstor își pune viața pentru oi, iar voi le luați viața, dar Eu vin să le-o dau, că sunt adevăratul lor Păstor, și am voit să fiu și al vostru, dar duhul îngâmfării nu vă lasă să puteți cu cele sfinte și cu roadele lor în voi. De aceea Eu Mă voi judeca de acum cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din [29-02-2004](#)

O, copii ai cuvântului Meu, Eu v-am spus vouă că cei care văd vă văd pe voi că sunteți ai Mei și vă iubesc ca pe ceea ce este de la Mine, iar cei ce nu văd nu vă văd, fiilor. Le spun celor ce nu Mă văd pe Mine cu voi și pentru voi, le spun că Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cuvânt peste voi, și de la voi peste pământ, iar cuvântul Meu nu se poate lega și nici pe voi nu vă poate stăpâni nimeni în afară de Mine, iar **cei ce se încearcă cu lucrul Meu de peste voi și din care vă am rod pe voi, aceia nu vor putea nimic și vor cădea sub sabia lor așa cum a căzut arhiereul care s-a luptat cu voi vreme de șapte ani, și apoi Eu am rostit că-l voi ridica dintre cei vii, și l-am ridicat precum am rostit cuvânt.** Și iată, încă rostesc cuvânt și spun: **cine se ridică să încurce pașii Mei cu voi, cine lovește în voi, cine viclenește despre voi, cine nu vă ia pe voi de pildă și de rod al Meu și de cuvânt al Meu, aceia se judecă cu Mine și nu cu voi, și vor păți aceștia ca toți cei care nu au putut nimic peste voi, ci numai împotriva lor.** Amin, amin, amin. Vai celor ce nu vă iubesc pe voi ca pe ucenicii Mei din vremea aceasta, ca pe trimișii Mei spre oameni ca să se întoarcă ei la dragostea lui Dumnezeu!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din [20-05-2004](#)

... – O, mamă, cine să-i învețe pe oameni că **nu e frumos să stea omul aproape de trupul preotului rugător și sub veșmântul lui? Preotul prin cuvânt e frumos să lucreze, nu prin gesturi peste oameni și mai ales peste femei.** Eu prin cuvânt am lucrat, și avea putere cuvântul Meu, dar preotul lumesc face gesturi, se atinge și atinge și nu-și simte puterea stoarsă, putere care să se consume ca și a Mea sub cruce și pentru cei atât de necăjiți și neputincioși cu trupul și cu credința pe pământ, și care nu aveau nădejdi și bucurii, și puterea Mea slăbea când cineva căuta la Mine vindecare, și Eu tainic lucram de-l vindecam pe om, și apoi îi spuneam: **«Du-te și te arată**

vindecăt preoților»; dar puterea de vindecare de la Mine lucra și nu de la preot, mamă. Preotul prin cuvânt e frumos să creadă și apoi să lucreze peste om, nu prin gesturi fel de fel, căci punerea mâinilor, cum face el peste om, e prea mare lucrare, și nu peste oricine trebuie așezată lucrarea aceasta, și iată, **în lume preotul dă ce are, și așa este și cel ce ia de la el, căci el nu trăiește viața Mea ca să dea din ea, ci dă din viața lui când dă, mamă.**

I-am spus omului îngâmfat în duhul lui, i-am spus: **«Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu nu are viață în el»**, și atunci M-au părăsit mulți ucenici. Dar Eu îl aveam pe Iacob și pe Ioan, care Mă lucrau prin harul Meu cel de la Mine, harul preoției pe care l-am pus Eu Însumi peste creștetul lor, și le-am spus, tainic să facă aceasta, și să lase apoi spre moștenire lucrătura acestei taine peste cei cu care Eu am împlinit-o la cina cea de taină mai înainte de patima și de învierea Mea, și să fie taină, nu trâmbițare, nu masă la îndemâna oricui, căci cine nu este sfânt ca Mine, acela îl omoară pe preot când Mă ia de la el, dar cine este sfânt îi dă viața preotului dacă preotul este credincios și iubitor de oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din [21-09-2004](#)

O, poporul Meu, nu se poate nimic bun, fără de sfat bun și ceresc între frați, între sfinți, fiilor. Sfatul sfinților e dulce, e dătător de viață și de lucrare cerească, iar rugăciunea lor, apoi, este binecuvântată de Dumnezeu și este primită la Dumnezeu. Iubirea frățească naște sânguință în toate cele pentru cer și cele pentru pământ, și toate prin rugăciune se fac. De aceea, poporul Meu, nimic fără rugăciune, căci rugăciunea vă păzește pe voi în toată clipa. Nu uitați însă ce vă învăț Eu acum. **Rugăciunea sfinților este cea mai mare, căci ei s-au dus de pe pământ la cer, lăsând pe pământ rugăciunile lor, ca să rămână ei rugători pe pământ prin rugăciunile lor, făcute de ei înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și în numele acesta rugăciune.** Vă învăț să vă rugați prin rugăciunile sfinților, căci aceasta înseamnă înțelepciune și înseamnă umilință și înseamnă lucrarea sfinților care au plecat la cer, lăsând ca moștenire pentru cei de pe pământ rugăciunile lor către Dumnezeu, și care au în ele tot ceea ce trebuie să fie pe pământ și peste om, și ele sunt cupe de aur, pline cu tămâie înaintea tronului lui Dumnezeu, cel din cer, și acestea sunt numite rugăciunile sfinților. O, fiilor, tămâie multă se numesc rugăciunile lor, care sunt purtate de îngeri pe altarul din fața tronului Domnului. Tămâia și rugăciunile tuturor sfinților, acestea lucrează înaintea Domnului, și de aceea să iubiți moștenirea lăsată vouă de sfinți, și veți fi fii ai umilinței și ai împărăției cerurilor, plătită cu sânge de sfinți mai înainte ca voi să fiți fiii lui Dumnezeu pe pământ. Rugați-vă pe pământ prin rugăciunile lor, fiilor, ca să fie ei rugători prin voi, căci ei de când au plecat la cer Mă întreabă mereu: **«Doamne, până când ca să răscumperi jertfa iubirii noastre pentru Tine? O, până când, Doamne?»**.

O, poporul Meu, le-am dat sfinților bucuria venirii lor cu Mine pe pământ, căci oștile cerești Mă însoțesc când vin. Inima voastră, fiilor, să încapă în ea pe sfinți și pe părinți, și fiți primitori de oaspeți din cer și de pe pământ, că vin magi și înțelepți ai pământului să vă vadă și să vă vestească pentru lucrarea Mea cu voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți, din [12-06-2005](#)

Eu ți-am spus mereu că între sfinți e dor mare și tot mai mare pentru cuvântul Meu de pe masa ta, iar tu să prinzi fiori cerești când știi cu cine stai la masa cuvântului Meu, și să-ți fie precum în cer pe pământ, și să am putere de la tine prin harul Meu de peste tine, iar harul se dobândește în om prin credință neclătinată, poporul Meu. Toți cei care sunt acum cu cerul, prin credința lor cea fără de clătinare au ajuns sfinți pe pământ și cu puterea Mea în ei, după ce Îmi dădeau Mie locaș în ei, dar prea puțin a fost numărul lor față de multul neam omenesc. Prea puțini M-au pus la încercare ca apoi să Mă descopăr în ei înaintea oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din [19-12-2005](#)

... Dau glas arhiereului cel venit în venirea Mea cu sfinții în ziua pomenirii sfântului Meu, arhiereul Vasile cel Mare, care are acum mărturisitor lângă el pe cel ce a stat mare pe scaunul bisericii din cetatea Târgoviștei, și iată, îl așează cu binecuvântare arhierească mărturisitor acum, căci biserica din care el a venit la cer se clatină cu putere mare de pe temelii, căci vai cetății pe care oamenii o zidesc pe nisip și nu pune și nu păstrează ca temelie a ei sfințenia, barca de salvare pe care Eu am așezat-o ca să fie pe pământ când am venit acum două mii de ani ca să așez între oameni credința cea de sus, din cer, și împărăția ei. Amin, amin, amin.

– *Credința cea din cer, Dumnezeule, Doamne al poporului Tău de azi, fiul cel mic al neamului român, o, nu este în biserica din lume credința cea din cer. Credința cea din cer, când ea este în biserica cea de un nume cu Tine, eu o asemăn cu apa cea sfântă în care peștii din ea nu mor niciodată, Doamne Care m-ai miluit de m-ai luat de pe pământ ca să mă pomenști în cer prin gurițele fiilor Tăi de la Pucioasa, cetatea pe care Tu Ți-ai așezat munte înalt de pe care rostești legile facerii din nou a lumii, după dreptatea Ta.*

Cu duh de umilință cerească mă fac mare în cuvânt peste biserica neamului român, care ar fi trebuit să asculte numai și numai de Tine dacă Tu ai ieșit cu apa cea vie a râului vieții ca să adăpi cu ea pământul, iar el să se facă nou prin apa spălării, prin focul Duhului Sfânt, glasul gurii Tale care se face râu din cer, căci cincizeci de ani ai cuvântat din cer pe vatra poporului român. Dau cei străini de acest pământ român să-l ia ei, pentru slava Ta de peste el, pentru cuvântul venirii Tale cu bucuria cerului pe pământ. Dar altfel va fi decât caută omul fărădelegii să lucreze în ascuns peste planul Tău care este purtat în mâna Ta, și prin care numai Tu vei birui.

Iată, Doamne, cei ce lovesc în această piatră se sfărâmă în ea, iar pe cei peste care ea cade, aceia se fac puzderii, după cum au scris proorocii Tăi prin Scripturi. Eu le amintesc acum, după ce am pășit în al șaptelea an de la plecarea mea de pe pământ pentru necredința mea care atât de greu m-a pedepsit apoi pe pământ, și le spun la toți cei ce se numesc pe ei înșiși și unii pe alții arhierei și preoți ai bisericii Tale, dar sunt săraci de Tine așa cum am fost eu, săraci de credință și de sfințenie fără de care nimeni nu vede și nu este cu Domnul, le spun că duhul mărturisirii Tale prin fiii poporului Tău cuvânt peste ei, le dă acum de veste că cele vechi trec cu trosnet, și rămâne ceea ce Tu ai așezat pe pământ biserică sfântă, Biserica Noul Ierusalim, și ea va fi mare precum Tu ești, iar ceea ce așezi Tu este al Tău, precum ceea ce oamenii dau să așeze în numele Tău, acelea trec cu trosnet, precum este scris în Scripturi. Amin.

Voi, cei ce încă vă credeți mari cu Dumnezeu între oameni; voi, arhierei între români, veni-va vremea, și a și venit, să vedeți zilele Domnului, căci le-ați făcut să vină peste voi, prin lăcomia voastră de slavă deșartă pe care și eu am căutat-o pe pământ, căci scrie în Scripturi:

«gelozia e și decât iadul mai groaznică, precum iubirea e mai tare ca moartea». Așa l-am gelozit eu pe arhiereul Irineu, prin care Domnul a așezat la înălțime biserica Sa de nou Ierusalim în mijlocul neamului român, iar voi acum îl țineți pe acesta ascuns, pedepsit, înjosit. Dar vine vremea cea pentru voi, așa cum a venit și pentru frații lui Iosif cel alungat din casa tatălui său de către frații lui, iar el răbdând prin iubire, Domnul l-a ridicat, și a fost el salvator pentru neamul lui Israel până ce Domnul prin mâna Lui așezată pe creștetul proorocului Moise a scos casa lui Israel din robia străinilor.

Iată ce rușine cade peste voi! Batjocură și dezbinare, necredință și lipsa temerii de Dumnezeu, îngâmfare și rușine, aceste feluri de lucrări se văd între voi, arhierei și preoți cu nume de români. Nu voiți să credeți că numele de român va rămâne numai pentru sfinți și pentru cei ce se vor sfinți pentru Domnul, nu pentru oameni, dar veți crede văzând cumpăna aceasta în mâna lui Dumnezeu. Mărturisesc măturie adevărată dintre arhiereii cei sfinți pe pământ și în cer, căci cei ce au fost arhiereii Domnului pe pământ, au fost cei sfinți, nu cei păcătoși.

*Eu mărturisesc vouă dintre cei din cer, căci am fost miluit cu mare milă, pentru stăruința rugăciunilor și a jertfelor inimilor poporului Domnului, de la Pucioasa, și vă spun că nu este pace fără Domnul. Ca și proorocia cea din Scripturi vă spun și eu citând din ea: «**Nu este pace fără Domnul**» și nu va fi, căci voi ați stricat de tot toate legile Domnului, precum și eu le-am stricat, și am fost tăiat și aruncat în focul suferinței, și din foc strigam așa, și cu pocăință strigam: «Mâhnit e duhul în mine, și inima mea stă încremenită înlăuntrul meu, că făcutu-m-ai să locuiesc în întuneric, ca și morții cei din veac, dar tind către Tine mâinile mele și sufletul meu; degrab auzi-mă și fă să aud mila Ta, că spre Tine nădăduiește sufletul meu, Doamne».*

*O, oameni ai bisericii de pe vatra poporului român! Toți cei care n-au iubit și n-au împlinit cuvântul cel de azi al Domnului, Care Și-a așezat munte înalt de pe care cuvintează, aceștia au căzut toți, în fel și chip, în sabia mâniei Domnului. Eu, din ceata arhiereilor cei sfinți pe pământ și în cer, și care m-au luat, în zi de praznic sfânt, mărturisitor peste voi acum când voi lucrați război grăbind ziua mâniei Domnului peste casa voastră, eu vă amintesc cuvântul Scripturii care spune: «**Nu este pace fără Domnul**».*

Faceți pace între voi și Dumnezeu, că aveți rugător cu Duhul Sfânt în el și cu trecere la Domnul pe arhiereul cel ales de El, și care și pentru mine a mijlocit ca să fiu curățit și iertat prin biserica Lui cea de nou Ierusalim. Faceți pace între voi și Domnul dacă voiți să nu vedeți căzând peste voi foc și pucioasă, ziua mâniei Domnului.

Eu am mărturisit din cer peste voi și v-am grăit vouă acum că nu este pace fără Domnul. Amin, amin, amin.

– Iar eu, sărbătoritul cel de azi între ceata cea din cer a arhiereilor Tăi, Te slăvesc pe pământ cu lucrare din cer, după cum am și făcut, căci noi, sfinții Tăi, suntem miloși ca Tine, Doamne, și așteptăm învierea celor ce vor rosti apoi morților din morminte să se scoale și să stea pe picioarele lor, căci glasul Tău se aude în mormintele lor. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul celor sfinți, Mă fac cunoscut pe pământ prin duhul mărturisirii, duhul care lucrează mărturisind din cer și de pe pământ. Iar tu să stai de-a pururi în întâmpinarea Mea când vin, că iată, tu ești unealta Mea, cheia cu care Eu închid și deschid, poporul Meu. Închid gura celor

ce hulesc, și o deschid pe cea care mărturisește, și iată, Eu sunt Cel ce închid și deschid, și nu este Dumnezeu afară de Mine, și adevărat este cuvântul Scripturii care grăiește și spune: «**Nu este pace fără Domnul**». Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din [14-01-2006](#).

... O, Ierusalime, cum să fac să pot pe pământ ca și în cer? O, țara română este sub focul cel curățitor pe care l-am rostit că va pogori peste ea pentru spălarea pământului venirii Mele cu taina împărăției cerurilor pe pământ. Am adus pe pământ botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, dar țara Mea își vede de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, iar Eu, Domnul, am pus-o la albit și la lămurit, căci am în mijlocul ei cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, iar ea doarme când Eu nuntesc în ea praznic de înviere, masă de Duh Sfânt pe vatra ei. **Am vestit cu cuvânt de foc să-l scoale ea pe alesul Meu din ea și să se roage el pentru ea ca s-o împac cu Mine pe ea și s-o aduc mai întâi la pocăință și apoi la înviere. Am în mijlocul ei pe alesul Meu Irineu, cel prin care Eu Mi-am așezat pe pământul ei biserică lucrătoare de Duh Sfânt peste ea. De mult i-am dat ei veste să-l scoale pe cel ce este așezat de Mine mijlocitor pentru ea ca să-i dau pe ea hăinuța neprihănirii prin pocăința ei de depărtarea ei de Dumnezeu, și nu Mă voi milostivi de ea până ce ea nu-l va așeza înaintea Mea pe acest fiu pe care l-am sortit s-o împace cu Dumnezeu pe ea, pe țara Mea română.** A venit regele ei, unsul Meu de peste ea, și M-a întrebat de ce atâta durere, de ce atâta suferință pe țara Mea și a lui? Eu i-am răspuns lui că ea este țara venirii Mele a doua oară pe pământ și că Eu o spăl de toată murdăria ei ca s-o pregătesc să fie pământ al învierii și al slavei Mele peste popoare. Eu i-am răspuns regelui ei că dau în ea pentru că ea dă la spate strigarea Mea și Îmi ține în obezi pe cel ales de Mine peste ea ca să se roage pentru ea, pentru nașterea ei de sus, pentru pocăința ei și pentru îmbrăcarea ei în veșmântul Duhului Sfânt. Amin.

O, țara Mea, câtă vreme nu te vei ridica să-Mi scoli din obezi pe cel așezat de Mine rugător pentru tine, câtă vreme el va sta închis și nesuflând cu gura lui peste tine împăcarea ta cu Mine, câtă vreme îl vor ține pe el în întuneric cei care se dau a fi biserică a Mea în timp ce ea umblă de capul ei înaintea Mea și nu după viața Mea cea plină de har, câtă vreme acest ales al Meu va sta fără lucrul Meu cel pus peste el pentru tine, țara Mea cea de la sfârșit de timp, atâta timp vei suferi tu, și acesta este răspunsul pe care Eu îl dau regelui tău care plânge la Mine pentru iertarea ta, pentru duh de mângâiere peste tine, țara Mea română, țară a Mea și a lui. Iată, în tine umblă de capul lor cei mari care se numesc biserică a Mea și a ta în tine, dar biserică a Mea este omul cel plin de Duhul Sfânt, de cuvântul Duhului Sfânt peste noroade. Își caută ranguri pe pământul tău mai-marii bisericii din tine, iar din pricina rătăcirii și a îngâmfwării lor vine mânia Mea peste tine, precum este scris în Scripturi.

O, scoală-te spre înviere, țara Mea, scumpă România Mea! Scoală-te și trezește-l pe cel ce doarme închis în obezi! El are căluș la gură ca să nu vorbească și ca să nu se mai audă glasul lui peste coline ca să înverzească și să înflorească ele sub ploaia cuvântului Meu care pe toate iarăși le face, căci este scrisă în Scripturi această nouă facere a lumii. Puteam cu duhul mângâierii să te nasc de sus, țara Mea, dar tu nu cunoști șoapta mângâierii Mele care-ți pregătește ție nașterea cea din nou ca să fii nou-născuta Mea peste popoare, o, țară a strălucirii! Se vor scula din așteptarea lor proorocii care te-au vestit a Mea ca să-și primească ei apoi moștenire în tine. **Se va scula proorocul Daniel, prin care Eu, Domnul, te-am vestit că vei fi pe pământ și că mulți te vor**

zdrobi ca apoi tu să renaști și să semeni cu Mine; acest prooroc se va scula ca să-și primească în tine bucuria pentru care el a crezut și a așteptat.

O, sunt cu taina praznicului învierii peste tine, țara Mea de la sfârșit de timp. În tine este Domnul Împărat prin cuvânt. **Împărăția ta peste pământ nu este din lumea aceasta, ci este de sus, din cer, și este scris despre tine să fii regină peste popoare prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău. Cuvântul Meu din tine este râul vieții.** (Vezi tema: „[Acest cuvânt este râul vieții](#)”, pe [my.edocr](#); [Calameo](#); [Issuu](#); [Google Drive](#), n.r.) El odrăslește viață din cer peste pământ, și este împărat, căci el este cuvântul Duhului Sfânt, și are în tine praznicul cincizecimii lui. De cincizeci de ani plâng cu râu de Duh Sfânt peste tine, țară a venirii Mele, iar omul de pe pământ care a aflat de alegerea ta dă să se slăvească el peste tine. Eu însă cobor în zi de praznic de înviere a Mea și a ta epistolă a Duhului Sfânt și te chem să bei din râul vieții. Albia lui e din cer și până pe pământ, din cele nevăzute până în cele văzute, din lumea cea nevăzută până în cea văzută. Izvorul lui este gura Mea și grădinița peste care Eu, Domnul Cuvântul, grăiesc din mijlocul tău. **Scoală-te la glasul Meu și împacă-te cu Mine și scoală-l pe cel ce va rosti înaintea Mea actul tău de pocăință și nașterea ta din cuvântul Meu care curge în mijlocul tău, căci tu ești țarina cea cu comoară în ea, iar Eu sunt sărac de om în mijlocul tău.**

Grăiesc peste cel așezat la cârma ta, țară română, și îi spun așa: Nu uita tu, cel ce stai cârmaci al corăbiei Mele, al țării Mele română regină, nu uita că Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni, prin ridicarea mâinilor către Mine ale celor ce sunt fiii lui Dumnezeu în neamul român, fiii cuvântului Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, căci Eu le-am spus în ziua când am biruit pentru tine, să ceară la Mine ca să te așez cârmaci al corăbiei Mele pe care stă scris: țara română, și apoi am biruit, și tu stai acum cârmaci prin planul Meu. Apleacă-te și ia din gura Mea. Sunt cu epistolă de Duh Sfânt peste țara română. Ea este acum sub biciul mâniei Mele ca s-o curăț de păcatul fărâdelegii de pe ea și s-o am mireasă spălată pentru praznic de înviere și de venire a Mea cu masă de veac nou pe vatra ei. Mă doare crucea pe care Mi-o apasă mai-marii bisericii pe umerii Mei grei de păcatul de pe pământ. Geme pământul cu geamăt de durere pentru păcatele de pe el. Vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, ca să-i trag pe toți la Tatăl, așa cum am făgăduit acum două mii de ani că voi face. Aștept pe cel făgăduit de Mine pentru neamul român și pentru salvarea popoarelor apoi. Îl aștept pe cel ales de Mine, pe alesul Meu Irineu, fiu al neamului român, fiu scump Mie și sfinților Mei, îl aștept să se scoale din somn și să rostească venirea milei Mele peste țara română, că ea este bătută din pricina celor ce stau peste ea din partea Mea, zic ei. Mai-marii bisericii nu fac voia Mea, ci fac voia lor și își caută scaune și ranguri, dar Eu nu i-am trimis pe ei să facă aceasta, ci ei de la ei s-au așezat în locul Meu cu lucrarea lor. Pe cel ales de Mine însă, Eu l-am ales dintre ei și l-am trimis spre ei, dar ei nu l-au primit, și l-au pus în lanțuri și i-au pus căluș la gură ca să nu se mai audă glasul lui cel dulce care cheamă omul la Mine și la slava Mea din mijlocul neamului român. Dau de veste peste țara română că Eu, Domnul, îi aștept pocăința și credința și sfințenia ei și umblatul ei pe cărările Mele, ca să vin cu mântuirea ei și cu veac nou peste ea, căci oamenii din ea n-au putere să-i dea ei izbăvirea, fiindcă Eu nu împlinesc planurile omului, ci pe ale Mele le împlinesc. Amin. Iar celui ce i-a luat locul alesului Meu Irineu îi dau de veste și îl rog în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh să-l scoată din legături pe cel ales de Mine și să-l așeze rugător și mijlocitor pentru țara română, iar Eu îl voi auzi pe el și voi coborî milă și slavă peste acest pământ și peste neamul de pe el. Vai celor ce zădărnicesc planurile Mele cele din veac întocmite, căci de la întemeierea lumii am întocmit Eu slava țării române la sfârșit de timp, țară care Mi-a pus masă la venirea Mea acum de la Tatăl ca să fac iarăși lumea și să stau pe scaun de judecată și de facere și să rostesc cuvântul Meu peste pământ.

Iată istoria cuvântului Meu cel de cincizeci de ani pe vatra neamului român! Și vor auzi mulțime de popoare și vor veni la închinare și vor bea din slava Mea și vor lua înviere și duh de mărturisire apoi.

Iată cartea cuvântului Meu cu care sărbătoresc praznic de cincizecime al lui pe pământul român! Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară, am împlinit cincizeci de ani de cuvânt pe vatra poporului român (1955-2005, n.r.). Vor auzi popoare și se vor apropia, dar țara română este în mâna Mea. Nimeni fără Dumnezeu nu va mai dăinui peste ea. Mă las cu epistolă de Duh Sfânt peste ea, iar ție, celui pus cârmaci peste ea, îți spun să iei aminte la cuvântul gurii Mele, căci marea e tulbure, iar tu trebuie să ai putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea voi mântui lumea din păcate și voi așeza veac nou pe pământ, nou Ierusalim voi așeza, precum este scris în Scripturi. Nu fi necredincios, ci credincios, căci Eu aștept glasul celui ce va ridica rugăciune la Mine din fața poporului român, și lui îi voi împlini ruga pentru mângâierea și pentru învierea și pentru salvarea acestui neam. Amin.

Acum te las sub duh de înviere, țara Mea. Am grăit peste tine în zi de praznic a amintirii învierii Mele, căci stau în mână cu planul cel ceresc ca să-l împlinesc, iar în el este scrisă slava ta cea de la Mine și praznicul învierii tale și a ființei tale celei noi la sfârșit de timp. Tu vei fi după chipul și asemănarea Mea prin cei ce vor fi neamul Domnului pe pământul tău, căci în mâna Mea stă soarta ta, iar Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și Mă vestesc peste tine cu numele Meu cel nou, scris în Scripturi acum două mii de ani, iar în aceste Scripturi scrie așa: **«Și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu»**. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din [23-04-2006](#)

...O, treziți-vă voi, oameni care vă numiți pe voi înșivă biserică a lui Dumnezeu! Treziți-vă, că e greu pe pământ, și n-am între voi om plăcut Mie ca să Mă sprijin cu el, căci voi vă propovăduiți pe voi, și nu pe Mine, și călătoriți pe urmele celor ce M-au răstignit, având ei puterea aceasta pe pământ. Înfricoșați-vă la glasul Meu de peste voi! Sunt Fiul Tatălui Savaot. Eu sunt Cel Căruia voi ziceți oamenilor că-I slujiți. Chiar dacă voi vă împărțiți între voi vina voastră, zicându-vă unul altuia că nu sunt Eu Cel ce grăiesc de la această iesle de cuvânt, Eu sunt acest cuvânt. Fericiți ați fi voi să nu fiu Eu, dar Eu sunt Cuvântul Care grăiește cu voi. Vin cu zeci de mii de sfinți, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, și grăiesc peste pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, botezându-i în cuvântul Meu pe cei ce cred făcându-Mi locaș de înviere în ei. Dar voi sunteți fricoși și vă ascundeți, căci sunteți vinovați și Îl ascundeți pe Dumnezeu. V-am trimis cartea cuvântului Meu de azi, și apoi v-am scris în cer pe fiecare din voi că v-am dat cartea Mea, cuvântul Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, cuvântul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. O, nu vă puteți ascunde. Să știți că voi sta față în față cu voi în fața a mii și milioane de îngeri, precum este scris, și va fi să-Mi răspundeți: ce-ați făcut voi cu Dumnezeu, Care a bătut la ușa inimilor voastre?

Dați drumul celui umilit între voi, celui umilit de voi, și dați-i față, căci i-ați zdrobit față pentru ca să i-o luați voi. Dați-i înapoi cele ce sunt de la Mine ale lui, și care sunt peste el, căci păcatul vostru apasă peste neamul român, de care vouă nu vă este milă ca niște păstori ce vă numiți peste ei. Cei ce iubesc minciuna și întunericul, aceia slujesc duhului întunericului, iar Eu, Domnul,

sunt Lumina lumii și vădesc pe cele în întuneric ascunse, ca să fie știute că sunt. Înfricoșați-vă! Umiliți-vă, căci umilința vă trebuie, și nu slavă, așa cum voi căutați. Dacă vă numiți biserică, nu uitați că biserica are ca față duhul umilit, duhul care dă viață. Umblați în lumină. Aceasta vă îndemn după cincisprezece ani de la așezarea semnului Meu între pământ și cer, căci Eu vin cuvânt pe pământ, vin cu norii, și ca un Dumnezeu adevărat strig vouă: îmbrăcați-vă în umilință uitându-vă la sfinții care au cucerit cu viața lor Ierusalimul cel de sus, țara sfinților Mei pe pământ și în cer. Cereți la Mine peste voi înțelepciunea umilinței, duhul descoperirilor cerești, ca să cunoașteți voia Mea, și dați-vă casă lui Dumnezeu, ca să vină peste voi milostivirea Mea și să vă fac vouă bine, și să vă învăț ce înseamnă un ucenic al lui Hristos pe pământ. Pace vouă! Cu milă rostesc așa peste voi, și voi privi la voi cât veți lua din pacea Mea, din ființa Mea care plânge în ea după om. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu! La masa Mea cu tine am strigat la cei ce-Mi țin închis între ei și bine păzit pe arhiereul care M-a iubit prin credința lui când M-am sprijinit cu el acum cincisprezece ani, de am așezat la vedere piatra mărturiei cuvântului Meu acum, la capăt de timp în neamul român. De jalea Mea cea mare, de aceea am strigat la ei. De lacrimile care Mi le înmulțesc ei mereu, mereu, de aceea am plâns înaintea lor. Aș voi să-i iert, dar cei ce se ascund, Îmi ascund între ei pe cel zdrobit al Meu, pe cel ce stă umilit sub mâna lor vrăjmașă lui Dumnezeu. O, ce mare, ce mare este această fărâdele! O, cât Mă doare!

Să ne așezăm în duhul mângâierii, fiilor. Să ne odihnim din cuvânt și să lucrăm ca în cer pe pământ, cu răbdare și cu speranță, căci dragostea și credința cea pentru ea, va fi rodul nădejdi și va fi rugăciune, și fericiți sunt cei ce au putere făcându-se ei rugăciune înaintea Mea pentru slava Mea pe pământ. Amin.

O, fiilor, îmbrăcați-vă tot mai mult în puteri din cer, în Duhul Sfânt, fiilor, și cu umilință mare fiți asemenea Mie, căci cu voi întru voile Mele Eu voiesc să pot cu voia Mea peste pământ, și apoi să ne bucurăm de ea. Cartea Mea s-a făcut învățător peste cei ce iau din ea, și mulți, și tot mai mulți vor bea din ea și vor învia întru Dumnezeu, căci cuvântul Meu este înviere, și va așeza el pe pământ învierea, fiilor. Iar voi dați-vă unii altora mângâierea Duhului Sfânt și iubiți ca Dumnezeu între pământ și cer, și așa fiți-Mi Mie mângâiere, căci cu iubirea Mea vă hrănesc, ca să-Mi fiți voi alin, precum Eu vouă vă sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din [13-12-2006](#)

O, copii străjeri din partea Mea pentru cei ce-Mi dau Mie viața lor! Măcar de două mii de ani Mă doare de la omul care vine după Mine și nu știe ce înseamnă să vină. Eu am spus pentru cel ce voiește să vină după Mine, am spus să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze așa și nu altfel. Nu este fără cruce cel ce vine după Mine. Cu Mine nu e ca pe pământ fericirea pentru om. Cu Mine e cu cruce, și nu e drum mai slăvit pentru om ca și drumul crucii, iar **crucea este mai întâi lepădarea de sine, ca să poată omul purta cu Mine toate cele ce îi încearcă viața spre lămurirea statorniciei credinței lui în Dumnezeu și a iubirii lui pentru Dumnezeu.** Eu nu pot cu omul până nu-i încerc iubirea și credincioșia, dar cel ce nu știe să se lepede de sine pentru trăirea Mea în el, acela este prins în cursa necredinței apoi, și nu-și mai păstrează în el viața care nu moare, iubirea care îl îndumnezeiește pe om și prin care omul nu mai moare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din [11-03-2007](#)

Voi, fiilor unși cu untdelemnul sfințeniei Mele pentru ca să ridicați glas înaintea Mea spre iertarea păcatelor lumii, ridicați pomenire și rugăciune la Mine pentru calea celui ce a plecat acum de pe pământ și care a purtat pe pământ numele de patriarh al bisericii neamului român. (Teoctist, n.r.) Inima lui și gura lui l-au așezat ca arhiereu al Meu pe cel ce este de la Mine uns al bisericii Mele acum, la sfârșit de timp, și prin care am biruit cu biserica Mea acum, când nu mai este pe pământ lucrare de biserică după orânduiala Mea. Acesta, care a plecat acum, are la Mine scrisă lucrarea aceasta a Mea prin el, căci Eu i-am cuvântat lui, iar el s-a sculat și M-a ascultat și a împlinit și a rostit peste cel uns al Meu nume de arhiereu al bisericii Mele cea de la sfârșit de timp. Eu, Domnul, vă așez pe voi să-i neteziți lui calea spre Mine acum, iar Eu voi privi și voi lucra pentru el, fiindcă am scrisă de la el lucrarea lui cea pentru Mine, cea pentru biserica Mea cea vie. Puneți pentru el calea psalmilor și rugăciune de iertare, iar Eu voi lupta pentru sufletul lui, căci Mi-a dat împlinire cuvântului Meu când Eu i-am cerut.

Să audă duhul cel potrivit acest cuvânt și să Mă lase pe Mine să judec peste sufletele cele ce au scris la Mine lucrare împlinită a cuvântului Meu rostit peste ele. Amin.

Binecuvântată să fie rugăciunea voastră către Mine pentru el, căci el este adus acum spre voi de către înger și se uită cu durere și așteaptă, fiilor, așteaptă izbăvirea lui, așteaptă, fiilor, așteaptă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din [02-08-2007](#)

Iată, biserica din lume își caută iarăși cap al ei, dar spre Mine ea nu caută cu nici un chip. (Alegerea noului Patriarh, n.r.) Privesc peste ea și văd în ea dureri de cap și de trup, zvârcoliri fel de fel ca să-și aleagă capul, căci cel de până acum cap al ei a fost trimis la Mine ca să văd ce fac cu el, iar ea să-și aleagă alt cap. Eu însă întăresc și spun că **peste ea Eu nu mai număr, căci am terminat de numărat. Mi-am împlinit numărul și am sfârșit, iar ea se va desface de acum, și foc va ieși din mijlocul ei și o va topi.** Amin.

O, tată, o, biserică neascultătoare de Dumnezeu! Am venit la tine cuvânt de pace și nu M-ai primit și nu M-ai crezut că Eu sunt Cel ce sunt. **Eu, Domnul, nu mai număr pentru tine, căci Mi-am sfârșit numărul, iar tu îți vei pune tu cap așa cum vei voi, așa cum vei birui tu, căci pe Mine nu M-ai lăsat să te cârmuiesc pentru viața ta, pentru pacea dintre Mine și tine. Foc va ieși din mijlocul vostru, voi, cei ce vă ridicați acum să vă puneți cap și să vă numiți pe mai departe biserică, și veți striga la Mine din foc, căci îngerii Mei vor lucra peste voi ca peste Sodoma și Gomora, iar cei ce între voi sunt ai Mei, vor ieși din foc, și curățiți vor fi scoși din foc, iar Eu îi voi îngriji pe ei și le voi da de lucru în via Mea cea nouă, și altfel nu va fi, căci biserica neamului român n-a aplecat urechea ei la strigarea Mea de peste ea, iar acum ea se va frânge și va cădea peste ea vina ei, căci nu M-a primit când i-am bătut în ușă ca să-i dau haină scumpă și să fie ea. Acum Eu, Domnul, voi lucra pentru odihna celui ce a fost trimis la Mine nu din voia Mea, ci din voia celui ce vrea să se așeze cap al bisericii,** iar Eu voi vindeca sufletul lui în cer și îl voi mângâia, căci în vremea lui de patriarh al neamului român Mi-a dat Mie ascultare când i-am cerut, și Mi-a așezat pentru Mine și pentru biserica Mea cea vie arhiereu (Ioan-Irineu Bistrițeanul n.r.) după voia Mea, și Eu Mi-am împlinit planul Meu cel pentru dănuirea înaintea Mea a bisericii Mele, biserica lui Hristos pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din [09-08-2007](#)

... **Iată, taină îți spun, poporul Meu**, căci stau cu tine mult ca să te învăț dacă te-am luat la sân în ziua aceasta de slavă a îngerilor Mei. O, fiule, când satana a stat față în față cu Mine și întreit M-a ispitit, după ce am ieșit la Iordan din apa botezului și când cerurile s-au deschis ca să grăiască peste toți Tatăl că sunt Fiul Lui iubit întru Care El a binevoit pe pământ, M-am întors apoi de la Iordan plin de Tatăl și de Duhul Sfânt și M-a dus Duhul în pustie, și acolo n-am mâncat patruzeci de zile, și apoi am flămânzit. Satana când a văzut că am flămânzit, dădea să Mă aibă la mână și Mi-a zis: **«Dacă zici că ești Fiul lui Dumnezeu, rostește peste această piatră să se facă pâine»**, dar Eu l-am întâmpinat zicându-i lui: **«Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu»**. Satana M-a dus apoi pe un munte înalt, ca să văd o clipă împărăția lui și Mi-a zis: **«Mie mi-a fost dată stăpânirea aceasta, și o dau cui voiesc; închină-Te mie, și toată va fi a Ta»**. Eu însă, i-am zis lui: **«Mergi înapoia Mea, satană, căci scris este: „lui Dumnezeu să te închini și să-L slujești pe El“»**. Și, iarăși, a treia oară M-a ispitit sus, pe aripa templului, și Mi-a zis satana: **«Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: „Domnul va porunci îngerilor pentru Tine ca să Te sprijinească, și ei Te vor purta pe mâini ca să nu Te lovești“»**, dar și Eu a treia oară i-am răspuns lui satana și i-am zis că s-a scris: **«Să nu ispitești pe Dumnezeu»**. Și dacă i-am zis așa, s-a îndepărtat satana, iar Eu M-am dus în Galileea și în Nazaret și peste tot și Mă vesteam cu puterea cuvântului împărăției Mele, de se mirau toți, și Tatăl era întru Mine. O, iată, poporul Meu ce înseamnă Dumnezeu în om! Învăță, fiule, lucrarea Mea peste tine, căci duhul proorocesc îl cunoaște pe satana că e satana, dar duhul cel omenesc nu-l cunoaște pe el, și îl cade satana pe om în ispită, măi tată. O, nu te lua, poporul Meu, după cel ce defaimă omul, că nu are omul dreptul acesta. Eu, Sfântul sfinților spun aceasta, fiule. Tu ia-te după omul care te mustră spre înțeleptire, tată, dar **nu te lua după mâncare ca să te apleci lui satana pentru pâine, și nu te lua după bunurile lumii ca să le dorești și să te închini lor și stăpânului lor, și nu te înclina nici să-L încerci pe Dumnezeu, căci este scris: «Să nu ispitești pe Dumnezeu»**. Primește, poporul Meu, povața Mea, primește-o, tată, și caută să rămâi, și caută să nu păcătuiești prin neîmplinirea cuvântului Meu. Am numai și numai învățătură pentru tine, că iată, lucrarea Mea de venire are acum dușmani din mijlocul tău, poporul Meu, și-Mi este defăimată, tată, calea Mea spre pământ, și Eu Mă voi scula acum pentru Mine și voi da să-i curăț de întuneric pe cei care lucrează cu voie și fără de voie pată pe lucrarea Mea ca să-ți încerce credința ta și a multora care se mângâie de la râul Meu de cuvânt, poporul Meu.

... O, poporul Meu, omul nu trebuie să-L ispitească pe Dumnezeu, dar trebuie să-L primească pe El. Nu trebuie să se ia omul după închipuirile lui, că aceasta îl face să se bizuie pe sine și să Mă părăsească pe Mine când vin spre el. Primește-L, tată, pe Dumnezeu peste pașii tăi, că am venit pe pământ cu venirea Mea ca să-ți veghez viața și mântuirea și credința ta și ca să nu cazi de la sânul Meu de Păstor, tată, căci dacă tu te iei după tine cum că știi tu, cazi în ispita diavolului, fiule. Cel ce se ia după sine își pierde credința în Mine, iar cel ce-și pierde numai un pic credința și credincioșia, se duce pe apa sâmbetei, căci faptele omului îi aduc lui rodul lor apoi, rodul închipuirii lui, după care el se cârmuiește. Dar Eu vreau pe tine să te am la școala învățaturii cu care veghez peste tine ca să-ți spun dinainte pe cele ce se zbat să te cuprindă și să te clatine de lângă Mine, și uită-te tu în cuvântul Meu de trezire a ta ca să-i vezi împlinirea lui când tu n-ai știut cum să ascuți de el ca să previi întâmplările dureroase care vin și te cuprind pe neașteptate când tu nu știi să primești de la Mine cuvânt. **O, fiule, cel ce se ia după închipuirile lui pentru cele ce sunt**

și vor fi, acela este prooroc mincinos și acesta este duh care-l cade pe om de sub paza Mea, duh care slujește diavolului înăuntrul omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-2007](#).

Iată, vin cu sărbătoarea zilei pecetluirii cu duhul sfințeniei a grădiniței cuvântului Meu, sărbătoarea cea de acum șaisprezece ani, poporul Meu. Stau înaintea ta cuvânt de sărbătoare și am în brațe ziua aceea când M-am vestit pe pământ cu ieslea cuvântului Meu, cu grădinița peste care Mă slăvesc în cuvânt de deasupra ei și în care este scris tot cuvântul Meu, iar Eu, Domnul, l-am făcut carte acum, cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, căci adevărată este cartea Mea cea de cincizeci de ani, al cărei cuvânt s-a împlinit și se împlinește, tată. Am în această zi de sărbătoare în mijlocul tău pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica. Îi am cu Mine ca și acum șaisprezece ani. Verginica a pus încă din vremea ei la înșămânțat sămânța aceasta nouă, ca să rodească ea și să aibă Verginica ucenici pentru Mine, și a rodit sămânța ei și Mi-a născut fii Verginica și i-am făcut pe ei unșii Mei și am luat din ei și Mi-am făcut scară de coborâre a cuvântului Meu pe mai departe de la Tatăl la om, **și nimeni să nu se încumete să ispitească, să iscodească taina coborârii Mele, iar credința ta trebuie să fie mare, poporul Meu, așa cum a fost și a lor,** și trebuie să lucrezi cu Mine și cu ei, tată, așa cum și de astă dată ați lucrat de Mi-ați împodobit în strai de nuntă casa coborârii Mele în trâmbița Mea Verginica. Acest cămin a luat acum înfățișarea care a fost proorocită de Mine, Domnul, prin trâmbița Mea, și iată, cobor acum cu odihna Mea în căsuța în care am stat cuvânt șapte ani prin gura și prin mânuța trâmbiței Mele, după ce casa de la Maluri s-a surpat prin mânia Mea peste satul cel necredincios în care Mi-am început lucrarea cuvântului Meu în anul 1955.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din [12-12-2007](#)

... – O, trâmbiță deșteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îți este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățaturii și al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, așa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea și vederea Noului Ierusalim și închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat și de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primește acum peste el taina de nou Ierusalim, și Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate și toate să-și aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Așa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt și curat toată jertfa cea pentru Mine și pentru poporul Meu spre hrană veșnică, tot așa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înșirate în vremea oricărei lucrări, și așa să se înceapă și să se termine orice lucrare. Să nu fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului și lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici și în cei ce vor veni și se vor închina cu viața lor cea trăită și înfățișată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului și al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmașe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu și Duhului lui Dumnezeu. Să se găiască aici numai cuvinte duhovnicești, numai vorbiri cerești, iar cântarea cea

de slavă și de rugăciune să se apropie și să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte și să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători și să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze și să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii și cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită și tămâia să fie în fiecare zi așezate cu lucrarea lor peste acest înnoit așezământ.

Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea și pocăința și viața lor cea sfântă și închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărătește aici, și se închină îngerii și sfinții în acest așezământ înnoit de cuvântul Său, și toiagul puterii Sale îl așează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmașilor Lui, precum este scris.

Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unșii Mei de la iesle, veniți și slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, și cu ea să fie stropit acest așezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt și voi întări acest cămin, iar sfinții și îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui și vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest așternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creștinului de lucruri și de culori multe și obositoare ochiului Meu cel smerit și Duhului Meu Cel umilit, și îl plâng pe creștin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și a rămas lume creștinul care nu M-a ascultat și nu M-a iubit așa smerit cum sunt Eu de la nașterea Mea pe pământ și până azi, și nu-i este milă creștinului de umilința Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porți, tată, să nu sară peste așezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit și călăuzit după așezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca să fie însoțiți, ca să fie cârmuiți cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea și a sfinților Mei, nu cum se intră fără rânduială și fără curățire și fără viață în Domnul în casele numite pentru închinare, ci așa cum se vine în casa Domnului, așa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiți cu apă sfințită și curățiți prin ea și așa să intre ei în acest așternut ceresc, căci nu e pământesc acest așternut. Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povăuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea și să lepezi păcatul trupesc, și iată, acum se cer la tine acestea ca să poți să te atingi de cele puse de Mine spre sfințenie. O, atâta vreme ți-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlinește și să ai de tată și de mamă și de frate și de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, așa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani și pe care omul creștin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească așa.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată», Eu așa am spus prin Evanghelia Mea, și voi veni, poporul Meu, ca să-ți vorbesc ție despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, și pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinții Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt și Mă voi așeza cu ea deslușit înaintea ta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului, din [14-12-2007](#)

O, poporul Meu, păstrează-ți credința în venirea Mea, tată! Păstrează ceea ce ai de la Mine ca nimeni să nu ia cununa ta, căci credința aceasta nu este a tuturor, ci este a acelora cărora a voit Tatăl să le descopere ceea ce înțelepții și cărturarii lumii nu pricep pentru că nu cred, bieții de ei, lipsiții de ei!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din [09-03-2008](#)

O, veniți, fiilor, veniți, tată, de ascultați cuvântul gurii Mele și frica Domnului vă voi învăța pe voi! Este scris în Scripturi: **«Cel ce voiește viața, cel ce iubește să vadă zile bune, să-și oprească limba de la rău, și buzele lui să nu grăiască vicleșug, căci fața Domnului este spre cei ce fac rele ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Apropiați-vă de Mine și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze! Gustați și vedeți că bun este Domnul, căci ochii Domnului sunt spre cei drepți, și urechea Lui spre rugăciunea lor, iar fața Lui este spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor, căci cei ce urăsc pe Cel drept, greșesc aceștia»**, precum este scris. O, uitați-vă în hartă, tată, căci Eu v-am trimis harta Mea prin trimișii Mei spre voi. Uitați-vă în hartă, căci Eu prin acest râu de cuvânt, care de cincizeci de ani izvorăște din gura Mea pe vatra neamului român, pământul întoarcerii Mele a doua oară de lângă Tatăl cuvânt după om, prin această hartă Eu v-am arătat acum mersul Meu cel de acum, cuvântul Meu cel de azi, Evanghelia cea veșnică, și nu uitați că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și nu se putea să nu fiu cu Evanghelia Mea și acum, la urmă, iar Eu nu lucrez nimic, nimic, decât ce este scris în Scripturi să împlinesc. Vin spre voi ca să vă dau în dar darul credinței sfinte în cuvântul Meu cel azi grăit de gura Mea peste pământ, și nu uitați că voi faceți acum păcatul lepădării de credință dacă vă lepădați acum de cuvântul Meu, care vine ca o izbăvire peste voi ca să vă învețe să nu pieriți prin păcatul lepădării de credință, nici voi nici neamul român dacă acum vă lepădați, căci vine și a venit păcatul lepădării de credință, despre care este scris în Scripturi că va veni mai înainte de ziua mării Mele când Eu voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Pe vremea venirii Mele celei dintâi, acum două mii de ani, cei ce slujeau în casa lui Dumnezeu M-au băgat la întunerice și M-au defăimat ca să nu tragă spre Mine poporul, ci să tragă spre ei, și apoi ei M-au pus în mormânt, M-au pus în pământ, dar adevărul a răsărit din pământ, și dreptatea a privit din cer, precum este scris, și s-au dovedit cei necredincioși, care au uneltit împotriva Mea mărturie mincinoasă, cu dușmănie, ca să nu le stric Eu lor traiul lor cel pământesc, care este vătămător de suflet și este departe de duhul luminii a toate. O, nu vă ascundeți de Mine ca Adam în rai, care a dat să se ascundă de Mine pentru voia lui, și apoi M-a învinuit, și apoi M-a urât, și apoi ne-am despărțit, că nu se putea să Mă sprijin Eu pe cel trădător, pe cel neascultător în rai, pe cel ascuns în sine de la fața Mea. Este scris că: **«Bun și drept este Domnul, și pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale»**. O, nu-Mi faceți loc de mormânt din locașurile pe care voi le numiți biserici, căci Eu sunt Cel viu și grăiesc și nu tac așa cum voi spuneți că numai acum două mii de ani este grăirea Mea cu omul și apoi nu mai este. Dar n-am spus Eu că voi fi până la sfârșitul timpului cu cei ce-Mi slujesc ca niște ucenici? N-am spus Eu că orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul lui, Hristos? **O, viața trăită în Hristos, aceasta înseamnă ortodoxie și aceasta trebuie să sărbătorească azi biserica**. Voi însă nu-i ajutați pe oameni așa cum lucrați voi, și nu-i veți putea ajuta decât îndemnându-i să îplinească Scripturile venirii Mele, și să le împliniți și voi dacă voiți să aveți rod de mântuire întru Mine, căci Eu Mi-am dat viața pentru biserica Mea, iar voi nu. Frumoasă este viața fără de păcătuire, dar voi nu-i învățați pe oameni să se despartă de păcat și să guste din plinul harurilor cerești, cea mai dulce viață în om; o, nu-i învățați așa pe oameni pentru că și voi păcătuți ca și ei. Sărbătoarea dreptei credințe trebuie să fie rodul trăirilor cerești ale bisericii așa cum Eu Îmi cresc pe poporul cuvântului Meu cel din români ales ca să-Mi fie popor la care să vin și să-Mi fac casă la el și să cinez cu el și să Mă arăt lui și să împart cuvântul Meu prin el peste pământ, așa cum este scris despre cei ce cred în Mine cu folos și cu rod de credință a lor.

O, oameni ai bisericii, Mă doare, tată, când văd că vă slăviți unii pe alții, că vă ridicați și vă așezați unii pe alții pe scaunele măririi, că vă arătați unii pe alții norodului, iar pe Mine Mă țineți departe de voi, departe de trăirile voastre, departe de slujirea Mea cea curată de la voi, iar ziua judecății vine, și se vor alege oile din capre, și Eu n-am fost îngrijit de voi, n-am fost cercetat de voi, căci cei prea mici ai Mei, prin care puteați să fiți cu Mine și să Mă cercetați, aceia sunt cei ce Mă iubesc cu împlinirea Mea în ei, și voi n-ați întins spre ei iubirea voastră, și iată, nu am oi ca să se aleagă din capre când ziua Mea cea mare va veni ca să aleagă ea oile din capre așa precum este scris în Evanghelia Mea cea despre ziua înfricoșatei judecăți. O, nu uitați, nu uitați că biserica Mea este cea din sfinți zidită, nu cea din păcătoși întocmită. **Nu uitați că sfintele se dau sfinților**, iar sfinții sunt cei ce duc viața sfântă. Nu uitați că Eu sunt Sfântul sfinților, Cel întâi înviat dintre morți, și nu sunt al păcătoșilor care nu Mă iubesc, **iar pe voi vă paște acum păcatul lepădării de credință și se tot apropie de voi acest greu păcat, căci cei ce s-au depărtat de Duhul Meu Cel Unul în biserică acum o mie de ani**, (Referire la separarea Bisericii Catolice, n.r.) **dau să culce la pământ acum biserica Mea, care a mai rămas și care a păstrat în ea prin sfinții ei portretul împărăției Mele în om, și dau aceștia să-Mi culce jos fața Mea, căci scris este: «se vor aduna într-un gând ca să dea fiarei împărăția lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu».**

O, slujitori ai bisericii neamului român, rămâne scris între Mine și voi ceea ce am grăit acum peste voi și peste neamul român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. O, cum de nu luați în seamă cuvântul Meu cel atât de mult și atât de scump, cel de atâta timp strigând peste voi? Vin spre voi cu Evanghelia cea veșnică, precum este scris. Iat-o! Nimic nu fac decât ceea ce este scris în Scripturi, și lucrez prin cei credincioși Mie, căci credința nu este a tuturor, precum este scris, dar Eu, Domnul bisericii, voiesc să fiți și voi fii ai credinței sfinte dacă Tatăl a voit să Mă descopere și vouă acum, la sfârșit, dar dacă voi nu vreți așa, voi veți vedea.

Amin, amin zic ție, biserică a neamului român: orice mlădiță care nu rămâne în viță Tatăl o taie și o aruncă în foc. Amin.

Am grăit peste biserica neamului român în ziua aceasta de pomenire a dreptei credințe și pe care biserica o numește duminica ortodoxiei.

Sfârșesc acum grăirea Mea peste biserica neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din [16-03-2008](http://www.ortodoxia.ro)

Este scris în Scripturi despre cele șapte trâmbițe din care Dumnezeu sună la sfârșit de timp, și am ridicat pe pământul român glasul lor vreme de șaptezeci de ani, și am început cu templul sfânt, (Biserica, n.r.) precum este scris să fie, și glas mare din templu s-a auzit și a strigat oamenii la pocăință, căci fiara roșie i-a însemnat pe ai ei în toată vremea, iar Eu, Domnul, am dat luptă cu ea mereu prin îngeri vestitori pe pământ, și război mare am dat mereu, căci fiara și proorocul mincinos și i-au însemnat pe ai lor mereu și au stricat credința și învățătura cea sfântă și au stat în război cu sfinții Mei, hulindu-i pe ei și pe Dumnezeu, precum este scris, dar râul Meu de cuvânt s-a vărsat apoi peste pământ în vremea trâmbiței

Mele Verginica și M-am ridicat Eu, Domnul, împotriva minciunii cea cu față de Dumnezeu și Mi-am pregătit mers biruitor peste pământ cu glasul Meu de cuvânt, și atunci fiara roșie a vărsat din gura ei trei duhuri demonicești peste împărații lumii ca să-i ridice la război și ca să-i strângă pentru ziua luptei lor cu Mine, precum este scris despre satana care se luptă cu Dumnezeu, ca să fie biruit și judecat și descoperit apoi cu lucrarea sa ascunsă, cu care a dat să înșele neamurile de pe pământ. Eu însă în curând sfârșesc biruitor și voi grăi apoi: «Sfârșitu-s-a!», căci așa este scris despre Mielul lui Dumnezeu, biruitor peste fiara roșie acum, la sfârșit de timp, fiara care a avut stăpânire peste împărații pământului și peste Babilonul lor, și despre care este scris să cadă cu zgomot odată cu trâmbițarea Mea peste pământ, Cel de-al șaptelea înger Care sună judecata, Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Amin.

O, poporul Meu de azi, am sunat din a șasea trâmbiță înainte ca Eu să-Mi deschid cartea Mea cu tine pe pământ, și am sunat douăzeci și cinci de ani și Mi-am gătit calea cu care am ieșit, tată, și cu tine am ieșit, după cum este scris să fie pregătită calea împărăției Mele și a fiilor ei, și cu care Eu să dau lupta cu împărații lumii, adunându-i într-un gând prin gândul lor la război cu Mine ca să-i biruiesc pe ei prin glasul gurii Mele, slobozit din văzduh peste pământ, și din templul cerului să strig: «Sfârșitu-s-a!», și apoi să arăt cerului lucrarea prin care am biruit pe satana, șarpele cel de demult.

O, poporul Meu, când fiara roșie (Comunismul, n.r.) și-a pus numele pe acest pământ român și s-a așezat în luptă cu Mine, Eu, Domnul, Mi-am trezit rând pe rând trâmbițele Mele cele de apoi și am sunat peste oameni să se pocăiască, și odată cu lucrarea fiarei am strigat și Eu împotriva ei și a minciunii ei, și am început să strig din ușa templului sfânt, trezind duhul slujitorului Meu Iosif, (Trifa, n.r.) și el a strigat și a trezit pe mulți ca să cânte cântarea cea de biruință a Mielului, și atunci am început lupta cu fiara roșie, tată. Și iară, și iară am tot strigat apoi prin celelalte trâmbițe, și am strigat apoi din trâmbița a șasea, din Verginica Mea, și am vărsat peste pământ râul cuvântului Meu, prin care Mi-am pregătit calea împărăției Mele, și apoi am venit Eu și am deschis cartea Mea, cartea judecății făpturii, și tainic am lucrat, și în mijlocul tău am lucrat și lucrez după Scripturi, și altfel nu, tată.

Iată zvârcolirea fiarei aflate în agonie în zilele Mele cu tine, poporul Meu de azi! Mi-e tot cerul în veghe pentru biruința Mea asupra ei și pentru biruința ta, căci tu ești cel credincios și te-am pecetluit cu pecetea pentru cei credincioși, dar ai grijă mare de credința ta, și mereu ți-am spus așa, căci afară e vremea lepădării de credință, poporul Meu, și iată, biserica cea de afară s-a înveșmântat toată în roșu și a făcut legământ cu fiara (Cu comuniștii și urmașii lor, pentru susținerea lui Mircea Geoană la președinție, n.r.) și nu mai este acum biserică pe pământ, căci s-a umplut de cei uciși ai ei, fiindcă a dat stăpânirea ei fiarei (În vremea regimului comunist, n.r.) și n-a vegheat când Eu am strigat de pe tronul cuvântului Meu peste ea pentru trezirea ei înaintea Mirelui Care vine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din [14-12-2009](#)

Mă uit peste timp înapoi și văd pe sfinții Mei cât privegheau pentru calea celor credincioși, și Mă uit azi la cei ce stau pe scaune de sfinți și de mărturisitori cât stau ei de bine așezați și nu-i dor de ranele Mele de la ei, așa cum nu-i durea pe cei din vremi, care, slujind lângă cei sfinți ai

Mei între ei, îi prigoneau pe sfinții Mei, îi alungau pe cei credincioși, care iubeau Duhul Meu din cei sfinți, și n-a fost vreme să nu fie prigoniti sfinții Mei, și iată cine i-a prigonit pe ei cel mai bine! **În toate vremile preoții și arhieriei s-au îndeletnicit cel mai mult să pună creștinii și sfinții sub obroc, ca și acum două mii de ani, ca și azi, când nimeni nu mai vrea să fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii așa cum este să fie, și nu așa cum este omul învățat să știe despre Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel ce stă cu oamenii cei credincioși pe pământ, și care mărturisesc pe Dumnezeu în chip vădit înaintea necredincioșilor, care se tem să nu-și piardă înțaietatea peste oameni, și cine să le spună lor de rățacirea lor? O, vin Eu să le spun lor despre această nelegiuire a lor, și lucrez cu putere și Mă fac râu de cuvânt în mijlocul neamului român și dau de gol lucrarea cea fără Dumnezeu a celor ce se dau dumnezei peste oameni, și le spun Eu la oameni că acei care se dau peste ei dumnezei sunt cei ce stau împotriva lui Dumnezeu cu statul lor cel mare peste oameni, și care și-au îmbrăcat locașurile lor de biserici în stacojiu și în purpură, spre batjocura Mea, dovedindu-se ei ai cui urmași sunt.**

Am grăit prin cuvântul Meu cel de azi să se ferească tot omul credincios, tot slujitorul și tot norodul să se ferească să-și împodobească în roșu casa, căci roșu este culoarea lui Edom, culoarea batjocoritorilor lui Dumnezeu și a prigonitorilor celor sfinți. O, iată ce fac cei ce s-au așezat unii pe alții mari și tari peste turma neamului român! Îmbracă aceștia în roșu locașurile sfinte și toate ale lor, și tăinuiesc ei în chip fățarnic această faptă a lor. Îmbracă aceștia în stacojiu cărțile de biserică, și așa le pun pe masa de slujire, iar Eu, Domnul, le-am grăit lor să se păzească pe ei și locașurile lor de culoarea aceasta, care atrage și bucură pe diavolul, culoarea lui antichrist, culoarea fiarei, fiera cea roșie, beată de sângele sfinților Mei în toate vremile, și iată păcat care stă împotriva celor ce nu văd ca Dumnezeu, ci văd ca omul, și tot așa și fac! Eu însă vin și-Mi vestesc pe credincioșii Mei de peste tot să nu-și împodobească trupurile și casele și lucrurile lor cu roșu, căci la roșu trage prăpădul, care-și cunoaște lucrarea, care-și cunoaște casa sa.

O, ce blând, ce veghetor, ce mângâietor Păstor sunt Eu, Domnul, pentru cei ce Mă iubesc ascultându-Mă pentru voia Mea în ei! La aceia Eu vin și-Mi fac casă la ei și cinez cu ei și Mă arăt lor și nu-i las singuri printre cei morți față de Mine, ci îi însoțesc și dau din calea lor cursele cele ascunse pentru ei, căci sunt Cel ce sunt și Cel ce știu și Cel ce văd așa cum se vede, și nu așa cum vede omul sau cum nu vede el. Eu văd cursele întinse în calea celor ce nu au darul vederii și îi vestesc pe ei, Eu și sfinții Mei, și îi învăț învățătură cerească pe cei credincioși, care cred iubind și iubesc ascultând, și așa împlinesc Eu Scriptura aceea care proorocește că: *«Voi veni la păstori și le voi cere oile și Eu Însuși voi paște oile Mele și le voi păstori»*, iar la păstori le spun așa: **«Nu mai faceți rău înaintea ochilor Mei! Conteniți odată! Învățați să săvârșiți fapte bune și alergați după dreptate pentru cel împilat, pentru cel părăsit de părinți și pentru cea văduvă și neajutorată! Veniți să stăm împreună la judecată, și dacă păcatele voastre vor fi stacojii, să se albească întocmai ca zăpada, și de vor fi ele ca porfira, să se facă întocmai ca lâna albă, iar dacă Mă veți asculta, vă veți înfrupta de bunătățile țării, și dacă nu veți vrea și vă veți răzvrăti, atunci veți chema sabia peste voi și vă va birui pe voi, fiindcă gura Domnului a grăit, și-Mi voi răcori mânia Mea asupra potrivnicilor Mei și Mă voi război împotriva dușmanilor Mei, și voi așeza în locul lor judecători drepti, și vor judeca sfetnicii Mei ca odinioară, și atunci tu te vei numi iarăși cetate credincioasă, căci pierirea va ajunge pe cei nelegiuți, iar cei necredincioși Domnului vor muri, și vor fi ca un stejar ale cărui frunze se ofilesc și ca o grădină fără pic de apă»**, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din [21-02-2010](#)

O, hai să grăim în cer și pe pământ, căci este scris: *«Domnul este în biserica cea sfântă a Lui. Domnul în cer are scaunul Său. Pentru necazul și suspinul săracilor Mă voi scula, le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față, și nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă. Ba, în tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor»*. Ne așezăm cu zi mărturisitoare și vom iubi această zi, cu martori din cer și de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi. **O, ce este grăirea Mea cea de azi? Ea este venirea Mea iarăși de la Tatăl la om ca să clatin încă o dată cerul și pământul sub mărirea cuvântului Meu și să se miște munții și insulele din locurile lor, căci omul nu dă să facă aceasta la glasul Meu cel de azi, și mai dulci sunt pentru el faptele Sodomei și ale Gomorei și face zapis cu moartea omul, dar cu Dumnezeu nu vrea să se scrie el, căci s-au ridicat apostolii minciunii și s-au îmbrăcat în haina Mea și învață altfel mulțimile, altfel decât am învățat Eu și cu voi noroadele de pe pământ din unii în alții până azi și până mâine. O, altfel învață pe oameni apostolii minciunii, și Eu am spus oamenilor că îi vor cunoaște după faptele lor pe cei ce sunt și pe cei ce nu sunt apostolii Mei, urmașii Mei pe pământ.**

Uitați-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veți asculta așa, **veți fi mințiți din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei și nu pentru Mine vă păstoresc ei, și ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeți spre ei și cereți-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsați înșelați de ei! Veniți și spre Mine, și Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat și vă voi purta spre viață sfântă ca și viața Mea și Mă voi arăta în voi așa, și apoi veți fi urâți de toți pentru viața Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veți învrednici să-l purtați cu adevărat pe pământ, și veți fi ucenicii Mei, ca și cei de acum două mii de ani, căroră le-am spus: «*Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri*»**. O, **iată semnul** pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoașteți pe cei ce nu sunt ucenicii Mei și nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiți pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. **Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, căroră Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le porunca să nu mai grăiască mulțimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcați în mântuire, vorbeau tot mai mult și spuneau răspunsul lor: «*Se cade să ascultăm de Dumnezeu, și nu de oameni*»**. O, așa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi și **se scutură de Mine și de ei cei ce fug de venirea Mea, și care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată și să nu se adauge la ea, iar ei au umblat și au scris lungime de vreme (Au scris „mii de ani” în loc de „o mie și încă aproape o mie de ani”, n.r.) și au tras de firul numărului scris și n-au mai scris un număr, și au scris fără de **număr anii împărăției** omului, și au îndepărtat fără de număr vremea învierii morților (De asemenea „mii de ani” în loc de „o mie de ani”, ex: Apoc. 20/2;4;6;7, n.r.) și au stricat omul la minte și la așteptare și la nădejde și la credință, și **l-au învățat pe om să se culce și să doarmă liniștit și să nu mai aștepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, număr****

scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aștepta și nu se așteaptă să mai vin. O, necredință, duh al necredinței, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea și pământul cu vicleșugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele și au ieșit dreptii Mei pe ulițele Ierusalimului, și este scris aceasta în Scripturi, (Mat. 27/52, n.r.) și au grăit sfinții cei ridicați din morminte și au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ și au adeverit ei despre ei și despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuința morților după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă dreptii Mei, o, și tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci Eu am scris: **«Chiar dacă ar învia cineva dintre morți, tot nu vor crede cei necredincioși pe Dumnezeu dacă în Moise și în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă».**

O, așa vă învățăm Noi azi credința în Dumnezeu, Eu și ucenicii Mei, și credința în venirea Mea cea de azi, o, fii ai oamenilor, căci valurile necredinței sunt mari, mai mari decât oamenii și decât locașurile lor și îi iau valul, îi iau cu tot cu casele lor, dar Eu străjuiesc în fața primejdiei și îi vestesc pe cei primejduiți să vegheze, iar dacă ei nu cred și nu veghează, ei vor vedea.

O, fii ai oamenilor, nu că au ei minte scurtă, dar cei ce vă povățuiesc pe voi, vă duc cu vorba și vă învață să aveți minte scurtă, vedere scurtă și credință ciuntită, până într-o zi când le va veni bine și vor tăia de tot din voi harul credinței, căci sunt dibaci să facă moarte lui Dumnezeu în om și să-l ia pe om cu tot cu casă și să-l ducă în întunericul cel mai gros, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă spun după două mii de ani de la cuvântul spus de Mine peste ucenici: **«Nu vă temeți de cei ce văucid trupul și n-au altceva ce să vă mai facă, ci temeți-vă de cei ce văucid duhul și sufletul, viața voastră cea de veci, pe Dumnezeu din voi»**, și întăresc acest cuvânt ca să-l luați și să-l primiți și să vegheați, căci furul este la ușă. Am martori pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când grăiesc vouă așa, și am martori pentru voi sau împotriva voastră pe ucenicii Mei cei de azi, cu care Mă port spre voi cuvânt, ca voi să puteți da răspuns, bun sau rău pentru voi. Fug oamenii de venirea Mea cu judecata faptelor, fug și slujitorii bisericii, și de la ei se întinde boala fugii de Dumnezeu peste oameni, dar venirea Mea fuge și ea și cu fuga lucrează din zi în zi mai mult, și nu poate nimeni să se pitească de fața Mea sau să mai poată fugi, când Eu peste tot dăinuiesc, căci cerul și pământul sunt moștenirea Mea, pe care Eu pășesc.

O, dacă n-ar scrie în Scripturi să vină Domnul și să grăiască pe pământ și **să audă glasul Lui și cei din morminte** și să dea fiecăruia după faptă, n-ar avea păcat cei ce învață pe oameni să nu Mă aștepte și să nu stea gata pentru venirea Mea, ci, din contra, să petreacă ei încă, **dar Eu am spus că așa va fi să fie în vremea când Eu vin, așa cum a fost cu potopul pe vremea lui Noe și cum a fost cu Sodoma și Gomora, când nimeni nu se aștepta să vină focul, și petreceau cei ce nu se așteptau să-i prindă moartea cea de la faptele lor.**

O, de ce, oare, voi, oameni care slujiți în numele Meu peste oameni, de ce, tată, nu învățați voi oamenii pe cele puse de Mine și de ucenicii Mei în Scripturi? O, de ce, tată, faceți acest păcat, pe care l-a făcut și Caiafa, de a plătit bani ca să Mă ascundă pe Mine și adevărul cel despre Mine? **Ce vreți să câștigați așa?** O, cum de nu vă schimbați, tată? **Cum de vă place vouă îndulcirea cea de la slava voastră de la oameni și nu vă gândiți voi la ranele**

Mele și la statul Meu pe cruce gol și batjocorit, și unde Mi-am dat sufletul pentru voi ca să Mă luați și voi de pildă pentru viața voastră? O, nu vă doare? Nu vă dor hainele voastre cu fir și cu pietre scumpe și multa vrednicie pe care v-o strigați unul altuia, când Eu am fost bătut în cuie și scuipat și hulit ca cel din urmă dintre oameni, și de la care oricine să-și întoarcă fața? O, ai cui sunteți voi? Cui slujiți și pe cine folosiți? O, nici pe voi nu vă folosiți, și nici pe oameni, decât numai să le pecetluiți mormintele și să fiți și plătiți pentru aceasta, când voi ar trebui să fiți cei mai săraci și să slujiți fără de plată și să fiți miloși, așa cum ucenicii Mei slujeau oamenilor din dragostea lor de Mine și de oamenii obidiți sub stăpânii lumii. O, cum, tată, de nu vă mai treziți din rătăcirea pe care o iubiți, ca viață plină de slavă pentru voi, neputând fi voi așa mântuitori oamenilor, păstori cu milă de turmă? Ba, din contra, stați în fața oamenilor cu coroană pe cap, bătută cu pietre scumpe, și stați așa față în față cu Mine, Cel încoronat cu cunună de spini sângeroși frunții Mele dumnezeiești, și iată, mai aveți un pic și vă veți pierde de tot mintea, ca papa de la Roma, care nu s-a mulțumit ca voi, numai cu o coroană, ci și-a pus una peste alta trei coroane, ca să se teamă omul de el ca de o amenințare și să aibă putere peste inima omului blestemul lui că va arde în focul cel veșnic cel ce nu se închină lui cu supunere ca lui Dumnezeu pe pământ, când el slujește la mulți idoli, ca și voi, la mulți dumnezei, cărora le zice: sport, vacanță, vizite între capii mari ai lumii, politică pe toate laturile, la care multă slugărime servește pentru placul cel plin de libertate, și nicidecum rob al lui Hristos pe pământ slujitorul care stă pe scaun de biserică, pe tron slăvit, îmbrăcat în mătase stacojie, culoarea lui Edom, prințul lui roșu, așa cum scrie în Scripturi despre cel vopsit, și care este omul fărădelegii, căutând el viața fratelui său vreme după vreme, din unul în altul pe pământ. O, M-ați alungat de tot din locașurile unde slujiți pentru închinare! V-ați îmbrăcat în roșu și nu vă temeți să faceți așa, căci voi faceți ascultare de satana și de culoarea lui aleasă lui, și până și cartea Evangheliei ați băgat-o sub învelitoare roșie, și toate cărțile bisericești le înveliți așa! O, cine-ți dă ție să faci așa dacă te-ai așezat să stai cel mai mare peste biserica neamului român? O, de ce, tată, nu-ți place să fii român? Unde s-a pomenit român îmbrăcat în cămașă roșie, când el a fost mereu după cuvântul Scripturii îmbrăcat, în cămașuță albă, de in curat, și cu cingătoare de creștin încins, semn al puterii sfinte peste coapsele lui? O, unde M-ai văzut pe Mine în roșu, decât atunci când M-au cumpărat pe bani mai-marii templului ca să Mă dea spre batjocură, ca să Mă piardă de pe pământ ca pe un ucigaș? O, Eu vin din cer cu venire mare, și cu toți sfinții vin, și grăiesc pe pământ însoțit de sfinți, și toți suntem în hăinuțe albe, de in, și așa mărturisesc cei ce Ne văd, având ei de la Dumnezeu darul acesta al adevăririi slavei cerești pe pământ într-o venire la vedere pentru duhul mărturisirii.

O, iată cine a umblat în cartea Apocalipsei, în care ucenicul Meu a scris pentru vreme o mie și iarăși o mie de ani, cale măsurată de Dumnezeu pentru venirea Lui iarăși pe pământ, iar cei ce n-au iubit să stea ucenici, s-au sculat din timp (1054, n.r.) și și-au făcut așezare tare și aparte și au ieșit și și-au pus peste ei tată și așa l-au numit și-l numesc, (Papa, n.r.) după ce Eu am spus cuvânt proorocesc acum două mii de ani ucenicilor Mei

și le-am spus lor: **«Voi pe nimeni să nu numiți tată pe pământ, că Unul este Tatăl vostru, Cel din ceruri este»**, și așa i-am învățat Eu pe ei să stea ucenici, și **să nu stea mari pe pământ peste oameni, ci doar să-i învețe de la Dumnezeu calea. O, nu este tată pe pământ, ci numai în cer este, și Unul este, și Se numește Dumnezeu, iar cei ce-I sunt fii, Îi spun Lui: Tată. Amin.**

O, nu mai vor cei mari să mai vin pe pământ! Pământul e făcut de Dumnezeu, și nu se tem cei mari să-l ia sub stăpânire cu forța din mâna lui Dumnezeu. **Ei nu mai vor să-Mi fie ucenici, ci stăpâni să-Mi fie pe pământ**, iar Eu să aștept după ei, și numai numele să Mi-l dau lor, și Eu în cer să stau, nu pe pământ ca să le încurc planurile, căci ei vor să fie tați, nu ucenici, și să le zică vrednici tot norodul, **și iată urâcina pustiirii sufletelor oamenilor în loc știut sfânt, slugi potrivnice lui Hristos pe pământ, în numele lui Hristos stând ele așa.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din [12-07-2010](#)

Mai întâi, în ziua aceasta de **cuvânt învățător și muștrător peste cei credincioși și peste cei necredincioși, Mă dovedesc pe Mine Însuși adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi și iau din Scripturi dovada și Mă apăr cu ea împotriva celor ce tăgăduiesc cu necredință cuvântul Meu cel de azi, zicând ei că nu e Dumnezeu acest cuvânt și că ar fi să fie minciună, minciuna omului, și nu pun aceștia în socoteala lor și necredința lor, fiindcă așa cum vor ei să fie de adevărată dovada necredinței lor, tot așa de adevărat poate să fie și cuvântul Meu, și fiecare poate să se dovedească ceea ce este, așa cum Eu Mă pot dovedi Dumnezeu adevărat prin acest cuvânt. O, este adevărat Dumnezeu prin cuvântul Său cel de azi, și aceasta îi spun Eu mai întâi celui înverșunat prin păcatul necredinței, și pe care și-l dovedește mai mult cu gura, din pricina semeției lui de a fi ori slujitor de altar, ori cunoscător al istoriei lui Dumnezeu cu oamenii, ori pentru cine știe ce stare iubește el să aibă pe pământ și să petreacă liniștit în sângele lui.**

O, nu vă îngâmfați prin nemernicia minții voastre că nu este Dumnezeu, că nu este El acest cuvânt! **Este Dumnezeu, și dacă este, El răspunde celui ce grăiește cu El, și răspunde sfinților Lui, iar sfinții Lui sunt cei ce cred în El cu putere și sunt cei ce cred Lui când El vine cu lucrările Sale pe pământ. O, este Dumnezeu și răspunde omului, așa cum i-a răspuns lui Ilie proorocul când a cerut cu rugăciune să nu plouă trei ani și jumătate, și apoi a cerut să plouă, și s-a rugat cu foc și a venit foc din cer peste jertfa lui la rugăciunea lui și a răspuns Domnul cu foc și au ars și lemnele și pietrele și apa cu foc, ca semn că este Dumnezeu și că este cu cei fierbinți pentru El și că poate prin rugăciunea lor să coboare foc din cer peste cei necredincioși, așa cum râvna lui Ilie proorocul a rostit cuvânt să vină foc de sus și să ardă pe cei iscoditori spre el, care erau trimiși să-l ducă la împăratul necredincios, care voia moartea proorocului Meu numai pentru că proorocea el împotriva păcatului celor ce păcătuiau, slujitorilor la idoli și la plăceri, și nu lui Dumnezeu pe pământ. O, este Dumnezeu acest cuvânt și are putere prin servii Lui cei de azi să coboare foc din cer peste cei ce nu cred cuvântului Său cel de azi, care este adevărat, precum Dumnezeu este, și**

iată, Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua proorocului Meu Ilie și aduc dovadă din Scripturi că Dumnezeu vorbește pe pământ față în față cu omul și Își săvârșește în fiecare vreme lucrarea Sa, precum Scripturile cer, după cum sunt așezate în ele lucrările lui Dumnezeu și vremea lor. Amin.

Eram uitându-Mă peste omul așezat de Mine în rai ca să-l păzească și să-l lucreze **și grăiam cu omul, și el cu Mine grăia, chiar dacă el nu Mă vedea, dar Mă auzea omul în rai grăind cu el** și Mă auzea mergând în jurul lui și prin rai, iar dacă a călcat porunca dată lui de Mine, el s-a ascuns apoi de teamă, dar Eu l-am strigat să iasă de unde s-a ascuns și să se arate și să grăiască cu Mine și să-Mi răspundă la întrebare, și n-a putut el să scape de Dumnezeu așa cum ar fi voit, și Mi-a răspuns apoi plin de teamă și și-a arătat vinovăția și în același timp scuturându-se de ea, căci așa pățește cel semeț, se scutură de vina pe care o are și o dă pe altul, căci este fricos cel semeț, fiindcă semeția nu-i dă omului putere, ci îi aduce teamă apoi, teamă de Dumnezeu și de om prin lucrarea ei ascunsă sub masca fățarniciei, păcat întunecat peste mintea omului.

Eram cu Moise pe pământ și grăiam cu el tot timpul și n-a putut el fugi de grăirea Mea cu el, și îi grăiam față în față cu el, și el Mă auzea și scria toate cuvintele Mele și lucra după cuvântul Meu și proorocea și se împlinea și aducea izbăvire lui Israel și bătaie peste vrăjmași, care se semețeau asupra poporului Meu, și am fost adevărat prin tot cuvântul Meu de peste el, așa cum și azi sunt în fața celor ce își îndârjesc cerbicea înaintea glasului Meu slobozit peste ei ca să-l împlinească ei, cei ce nu vor să creadă că Eu sunt acest cuvânt. O, dacă ar face și cei de azi slujitori de altare cum a făcut preotul care-l avea pe copilul Samuel, dăruit Domnului de către părinții lui, după cum a fost proorocia omului lui Dumnezeu asupra preotului acela! El a crezut că Dumnezeu este Cel ce îl strigă pe Samuel și grăiește lui, și n-a spus că spune minciuni Samuel, ci l-a învățat pe copil să se aplece vorbirii cu Dumnezeu și să-L primească pe Domnul și să spună apoi grăirea Sa, că era vreme grea și nu mai era pe pământ atunci nici vedenie, nici glas de prooroc, și nu mai știau oamenii voia cea de la Domnul ca să prindă puteri sub greul vremii, și a fost atunci Samuel primit din partea lui Dumnezeu de către cei din vremea lui și a fost Domnul prin el peste regi și peste oameni în toată vremea lui Samuel.

O, de-ar fi credincioși și înțelepți oamenii de azi și slujitorii de altare, ar avea dor de Dumnezeu și ar prinde bucurie în suflet că Eu grăiesc pe pământ peste ei și că le descopăr cum să lucreze și că îi învăț și că îi dojenesc spre înțeleptire prin cei pe care i-am așezat Eu la gura grăirii Mele cu omul, dar iată, necredința e pe pământ stăpână în lung și în lat, și omul este învățat cu ea, iar Ilie proorocul Meu stă plin de râvnă pentru Mine în cer și pe pământ ca să trezească cu spaimă pe cei necredincioși, așa cum a lucrat și atunci, și să fie el slujitorul Meu acum, precum este scris în Scripturi să fie el mai înainte de ziua Mea cea mare și înfricoșată, care ca furul vine, când nimeni nu se așteaptă.

Și iată, mai întâi sunt slujitorii de altare care spun că e minciună cuvântul Meu spre ei și spre oameni și spre neamul Meu român, alesul Meu cel de azi între neamuri și la care Eu, Domnul, am venit și Mi-am întocmit pe vatra lui albia râului cuvântului Meu întru a doua Mea venire de la Tatăl la om, și tainic

lucrez prin împotrivirea cea de la necredința celor ce zic minciună cuvântului Meu, și zic așa aceștia ca să scape de răspuns înaintea oamenilor și înaintea Mea, **dar Eu le amintesc lor de grăirea Mea cu Adam și cu Moise și cu Samuel și cu proorocii toți**, și iată, sunt necredincioși cei la care strig cu putere să creadă și să se mântuiască. Ei însă își zic cei adevărați ai Mei și se învelesc cu adevărul cel prin sfinții părinți ca să-și întărească statul lor peste oameni **fără ca să facă ei voia Mea cea sfântă. O, să-i văd Eu călcând pe urmele sfinților părinți, și apoi nu-i mai bat la cap cu râul cuvântului Meu pentru cei abătuți de la Dumnezeu**, căci la cap se strică omul când se strică, și apoi tot trupul este stricat și nu mai este în rădăcina lui. **O, să nu se laude slujitorii de altare cu sfinții părinți și cu nume de biserică peste ei, de vreme ce ei nu calcă bisericeste pe urmele Mele și ale sfinților părinți, ci se vând cu tot cu casele lor oamenilor care-și zic Dumnezeu, când ei nu seamănă cu Dumnezeu și nici cu sfinții Lui, ci cu fiii oamenilor seamănă ei.**

Mai întâi, în ziua aceasta de cuvânt învățător și muștrător peste cei credincioși și peste cei necredincioși, **M-am dovedit pe Mine Însuși cu dovadă din Scripturi Dumnezeu adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, și Mă apăr înaintea celor ce zic că e minciună venirea Mea cuvânt pe pământ în zilele acestea de mare cumpănă**, când lepădarea de credință se întinde peste neamul Meu român, pe care străbunii lui cei sfinți îl poartă în rugăciunile lor înaintea Mea ca să-l păstrez al Meu și ca să nu-l las spre pieire, spre lepădare de Dumnezeu, cum **el nu știe, săracul, ce cursă îi este întinsă și cum nimeni nu veghează ca să nu cadă el în lepădare de Mine, păcat lucrat în taină de potrivnicii Mei, care dintr-ai Mei au ieșit pentru gândurile lor ascunse și au căzut din trupul bisericii Mele acum o mie de ani**, (Referire la catolici care s-au despărțit de ortodoxie în 1054, n.r.) după cum este scris în Scripturile nepricepute de oameni și de două mii de ani așezate pe pământ prin proorocia lui Ioan, ucenicul Meu cel iubit, căruia Eu, Domnul, i-am descoperit pe cele de după el, până la venirea Mea iarăși pe pământ cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, din [02-08-2010](#)

N-am altă lucrare dată de Tatăl Meu Savaot decât să-l învăț pe om, și mai ales pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce s-a dat Mie de bunăvoie ca să-l fac pe el popor al Meu în zilele acestea, și iată cât grăiesc Eu cu tine, poporul Meu cel de azi! Ce M-aș face Eu, o, și ce-ai face tu dacă Eu n-aș sta mereu Învățătorul tău în mijlocul tău? Iată-i pe cei ce trebuia să Mă primească așa cum tu M-ai primit! Mai-marii bisericii Mi-au închis pe dinăuntru ușa ca să nu intru la ei, ca să nu intru în casa lor și M-au lăsat afară spre batjocură și Mă batjocoresc, numindu-i mincinoși și rătăciți și nebuni pe cei ce-Mi poartă venirea Mea cea de azi între pământ și cer. O, nu e greu de crezut cuvântul Meu cel de azi, dar cerbicea lor cea tare, mintea celor ce stăpânesc peste oameni în numele bisericii nu vor să fie tulburați sau micșorați de măreția Mea cea în cuvântul Meu văzută, căci Eu, Domnul, nu fac altceva decât ceea ce am făcut la început când grăiam cu omul ca și azi. **Și precum la început am fost cuvânt, Dumnezeu prin cuvânt, și când toate prin Mine, prin cuvântul Meu s-au făcut, și fără el nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, tot așa și acum, la sfârșit, tot așa lucrez**, și nu e greu de crezut Dumnezeu și cuvântul Său, ci e greu să voiască omul aceasta, dar cum să-i placă cu Dumnezeu omului când el are atâtea de făcut după inima lui, și cum să-i placă lui cu Mine după atâtea vreme de voie a sa între el și Mine?

O, dacă ai ști tu, omule, că **locul lui Dumnezeu este lângă tine și în tine**, după cum ai fost tu de Dumnezeu făcut să fii, atunci ai putea tu să crezi că e adevărată grăirea Mea cea de azi cu tine, ruptă din cea de la început când grăiam omului așa cum grăiesc azi. Nimic nu e încâlcit pentru ca să înțelegi, dar nu voiești, și nici n-are cine să te îndemne să ascuți și să fii supus lui Dumnezeu. Ca și acum două mii de ani nu le convine de Mine și de cuvântul Meu slujitorilor de biserică. Stau cu ușile închise pentru cuvântul Meu cel de azi mai-marii bisericii și supușii lor. **Iată înșelăciunea! Toți oamenii sunt înșelați.** Se pune pază om peste om ca nu cumva să creadă cineva din slujitorii de biserică și din cei învățați de aceștia. Aceeși cortină, aceeași mantie de batjocură așează peste Mine mai-marii bisericii, de teamă să nu cadă ei de pe scaune din pricina multora care ar fi să creadă pe Dumnezeu-Cuvântul, Care grăiește în zilele acestea cuvântul Său de venire pe vatra neamului român, uitând ei că **Împărăția Mea nu este din lumea aceasta și nu are nimic în ea.** Le-am spus mereu că nu le iau nimic, ci doar să le dau voiesc. Le-aș da iertare de păcate, le-aș da bucurie și mângâiere, le-aș da lucru măreț să lucreze pentru învierea făpturii și le-aș da să poarte în ei Împărăția Mea și să gonească din ei și din jurul lor duhul lumii, duhul cel potrivnic lui Dumnezeu, ca să fie pe pământ împărăția cerurilor, nu împărăția omului, căci pe pământ împărățește omul, iar omul este căzut din rai acum șapte mii de ani prin neascultarea lui de Făcătorul său și împărățește el pe pământ cu voia lui, iar pământul este de Dumnezeu făcut, nu de om. Iată înșelăciunea! [25-04-2011](#)

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)
(Selecția textelor și sublinierile cu caractere îngroșate aparțin redactorului.)
(Vezi [reportaj Noul Ierusalim](#) <http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv> n.r.)

Alte teme:

[Acest cuvânt este râul vieții](#)
[Adevărata biserică](#)
[Antichrist și fiara apocaliptică](#)
[Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului](#)
[Ca în vremea lui Noe](#)
[Calul alb apocaliptic](#)
[Cartea Mielului](#)
[Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el](#)
[Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit](#)
[Despre botez](#)
[Despre chipul cioplit și semnul crucii](#)
[Despre post și milostenie](#)
[Enoh și Ilie](#)
[Focul apocaliptic](#)
[Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut](#)
[Împărăția de o mie de ani](#)
[Învierea morților](#)
[Judecata](#)
[Morții aud glasul Meu](#)

[Necazul cel mare](#)
[Nu știți ziua și ceasul - Ziua Domnului](#)
[Nunta Mielului](#)
[Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine](#)
[Proorocul mincinos și ecumenismul](#)
[Răpirea bisericii](#)
[România - Noul Ierusalim - Noul Canaan](#)
[Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință](#)
[Semnul Fiului Omului](#)
[Slava Domnului](#)
[Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii](#)
[Taina omului și a femeii](#)
[Trâmbițele apocaliptice](#)
[Venirea în chip văzut](#)